श्रीकृष्णाय परस्मै ब्रह्मणे नमः ॥

काठकोपनिषत् ।

॥ श्रीशङ्करभाष्योपेता ॥

காடகோபநிஷத்.

தமிழுரையுடன்.

ஆசிரியர் : ஜௌதிஷ, வைதிக, வ்யாகரண
வேதாந்த சாஸ்திர பாரங்கத :
பிரம்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்

கடலங்குடி பப்ளிகேஷன்ஸ்
38, நடேச அய்யர் தெரு,
தி. நகர், (பஸ் ஸ்டாண்டு அருகில்)
சென்னை - 600 017. ✆ 434 34 06

FORWARDED FREE OF COST
WITH THE COMPLIMENTS OF
RASHTRIYA SANSKRIT SAMSTHAN - NEW DELHI

॥ श्रीकृष्णाय परस्मै ब्रह्मणे नमः ॥

काठकोपनिषत् ।

॥ श्रीशाङ्करभाष्योपेता ॥

காடகோபநிஷத்.

தமிழுரையுடன்.

'உபநிஷத்' பதம் உண்டான விதம், அதன் பொருள், காரணம், விருந்தினரை உபசரிக்கும் விதம், ஸ்வர்க்க லோகத்தின் சிறப்பு, அவித்யை வித்யை இவற்றின் ஸ்வரூபம், ஆத்மாவைப் பற்றின விவரங்கள், காம நாசம், ஜீவன் முக்தி போன்ற பல ஆன்மீக விஷயங்கள் ஸ்ரீ சங்கரரின் பாஷ்யத்தைத் தழுவி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர் : ஜௌதிஷ, வைதிக, வ்யாகரண வேதாந்த சாஸ்திர பாரங்கத :

பிரம்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்

தொகுப்பாசிரியர் :

Dr. K.N. சரஸ்வதி

M.A., M.S., M.Ed., Doctorate in Counselling, Diplomas in Naturopathy, Art, Yoga and Computer Science

பதிப்பாசிரியர் :

M.A. ஜெய்சங்கர் *B.A., M.B.A*

கடலங்குடி பப்ளிகேஷன்ஸ்
38, நடேச அய்யர் தெரு,
தி. நகர், (பஸ் ஸ்டாண்டு அருகில்)
சென்னை- 600 017. ✆ 434 34 06

[இரண்டாம்பதிப்பு

முதற் பதிப்பு : 1933
இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

விலை *Kadalangudi Rs. 100/- Publications*

அச்சிட்டோர்:
ஜெய்சங்கர் பிரிண்டர்ஸ்
38, நடேச அய்யர் தெரு,
தி. நகர். (பஸ் ஸ்டாண்ட் அருகில்)
சென்னை - 17. போன் : 434 34 06

போன் : 22115

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம:.

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய பரம்பராகத

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

ஸ்ரீ மடம் ஸம்ஸ்தானம்

நெ 1. சாலை தெரு, காஞ்சிபுரம் 631502

முகாம் : **தேதி 6 : 9 : 95**

ஸ்ரீ முகம்

ஆன்மிக துறைகளிலும், சாஸ்திரங்களிலும் ஆழ்ந்த அறிவு, கடினமான உழைப்பு இவைகளால் தனக்கென ஒரு ஸ்தானம் தேடிக் கொண்டவர் **கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்.**

இவரால் முதன்முதலில் தேவநாகரி மூலத்துடனும், விரிவான தமிழாக்கத்துடனும் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமத் பாகவதத்துடன் இணைந்த ஸ்ரீ நாராயணீயம் (மூலமும், பதவுரையுடன் கூடியது) ப்ரம்ம சூத்ர ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யம், இதர வேதாந்த, உபநிடத்து கிரந்தங்களின் மறுபதிப்பில் இவரது புதல்வி **ஸ்ரீமதி கே.என். சரஸ்வதி** ஈடுபடுவது அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

இம்முயற்சிக்கு ஆஸ்திக அன்பர்கள் உதவி புரிந்து ஸ்ரீ பரமேச்வரனது ப்ரீதிக்குப் பாத்திரங்களாக ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயண ஸ்ம்ருதி :

கோபால தத்துவ ரக்ஷாமணி, அபிநவ வியாஸர், குலபதி, ஜோதிஷ சக்கரவர்த்தி, அபிநவ சுகபிரம்மம், அபிநவ வராஹமிஹிரர்,

கடலங்குடி

பிரம்மஸ்ரீ நடேச சாஸ்திரிகள்

(1878 – 1961)

பல்லாண்டுகள் பக்கத்தில் இருத்திப் பரிவுடன் பல கலைகளைப் போதித்த பண்டித மேதையின் தந்தையின் — திருவடிகளுக்கு இந்த நூலைப் பக்தியுடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்

Internationally reputed

" Asia's Leading Woman Astrologist - Counsellor "

"JYOTHISHA KALANIDHI"

Dr. K. N. Saraswathy

M.A., M.S., M.Ed., Doctorate in Counselling, Diplomas in Naturopathy, Art, Yoga and Computer Science.

முன்னுரை

உலகிலுள்ள பொருட்களை குணநலன், ஸ்வரூபம் ஆகியவைகளை நாம் இந்திரியங்கள் மூலமாக அறிகிறோம். சூக்ஷ்மமான (இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத) விஷயங்களை தெய்வீக ஞானக்கண் படைத்த முனிவர்களால் படைக்கப்பட்ட வேதங்களின் மூலம் அறிகிறோம்.

வேதம் என்ற சொல் "வித்" என்ற வடமொழி பதத்திலிருந்து வெளிவந்தது. "வித்" என்றால் 'அறிதல்'. வேதம் என்றால் ஞானம் அல்லது 'அறிவு' எனப்பொருள். இந்துக்களுக்கு செயல் முறையில் பெரிதும் பயன்படும் மறை நூல்கள் 'வேதங்கள்'. அவை நான்கு வகைப்படும். ருக், யஜுஸ்,சாம, அதர்வணங்களாகும். இவை ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், ஆகமங்கள், தரிசனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஆதாரமானவை.

வேதத்தின் பிரிவு 'சாகை' எனப்படும். ஒவ்வொரு சாகையும் மந்திரம் பிராம்மணம் உபநிஷதம் என மூன்று பிரிவாக உள்ளது. அவற்றில் 'உபநிஷத்' என்பது 'வேதசிரஸ்' எனக்கூறப்படும். அது ஒவ்வொரு சாகையின் முடிவிலும் இருப்பதாகும். வேதங்கள் நான்காயினும், அவற்றில் பலகிளைகள் இருப்பதால் உபநிஷத்துக்கள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டதாகத் தோன்றின.

அவற்றில் மிகச் சிறப்பானவை, 1. ஈஸாவாஸ்ய உபநிஷத் 2. கேனோபனிஷத் 3. காடகோபனிஷத் 4. பிரஸ்னோபனிஷத் 5. முண்டகோபனிஷத் 6. மாண்டுக்யோபனிஷத் 7. ஐத்ரேயோபனிஷத் 8. தைத்திரீயோபனிஷத் 9. சாந்தோக்யோபனிஷத் 10. பிருஹதாரண்ய கோபனிஷத் 11.கௌசீதகி உபனிஷத் 12. ச்வேஸ்வதாரஉபனிஷத் மிக முக்கியமானதாகும். உபநிஷத்துக்களை 'வேதாந்தம்' எனக்கூறுவர்.

மேற்கூறிய உபனிஷத்துக்களில் மூன்றாவதாகக் குறிக்கப்பட்ட "காடகோபனிஷத்" என்ற அரிய நுலை வேதாந்த சாகரத்தின் கரையைக் கண்ட பிரம்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் அவர்கள் 1933வது வருடத்திலேயே முதற்பதிப்பாக ஸ்ரீசங்கரரின் வியாக்யானத்தைத் தழுவி தேவ நாகரி மூலத்துடனும், தமிழ்பதவுரை, விளக்க உரையுடனும் வெளியிட்டு ஆன்மீக, வேதாந்த உலகில் நீங்காத இடம் பெற்றார்.

அவ்வாறு புகழுடம்புடன் இன்றும் நம்மிடையே வாழ்ந்து வரும் கடலங்குடி பெரியவரின் திருமகளாகப் பிறந்தது ஒரு மகத்தான பாக்யமெனக் கருதுகிறேன். மேலும் அவர் எனது ஆன்மீக குருவுமாவார்.

பல ஆஸ்திகர்களின் இடைவிடாத வற்புறுத்தலினாலும், சாஸ்திர விற்பன்னர்களின் தூண்டுதலினாலுமே இந்த உயரிய நூலை 1995ஆம் வருடம்

இரண்டாவது பதிப்பாக 62 வருட இடைவெளிக்குப்பிறகு அச்சிட்டு வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளேன். இடையில் பல வருடங்கள் இந்நூல் வெளிவராமல் காலதாமதமானதற்கு பலவித இடையூறுகள் தான் காரணம்.

கடலங்குடிப் பெரியவரின் உயரியநூலில் எந்தவித அச்சுப்பிழையோ, சொற்பிழையோ ஏற்பட்டு அன்னாரின் புகழிற்கு எந்தவித பங்கமும் ஏற்படக்கூடாது என்ற நோக்கில் இந்த நூலை ஆப்செட்டில் பிரசுரித்துள்ளோம்.

தற்சமயம் உள்ள பேப்பர் விலை, அச்சுக்கூலி, ஆட்கள் தொல்லை போன்ற தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இது ஒரு மகத்தான வேள்வியாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 'பொருளாதாரம்' குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயினும் கடலங்குடிப் பெரியவரின் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்வதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கருதி அன்னாரின் அனுக்கிரஹத்தையும், பெரி யோர்களின் ஆசீர்வாதங்களையும் மூலதனமாக்கி இந்நூலை ஆன்மீக உலககிற்குப் படைக்கிறேன்.

இந்த வேள்வியில் அன்னாரின் பௌத்திரனும், எனது புத்திரனுமான சிரஞ்சீவி ஜெய்சங்கரின் ஆன்மீக உணர்வும், கடலங்குடிப் பெரியவரிடம் உள்ள பக்தியும், தொழிலில் உள்ள ஈடுபாடும், முயற்சியும் பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிரஞ்சீவி ஜெய்சங்கருக்கு ஆன்மீக பெரியோர்களின் ஆசியும், கடலங்குடிப் பெரியவரின் அனுக்கிரஹமும் பரிபூரணமாய்க் கிட்ட நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்த நூலை கடலங்குடிப் பெரியவரின் பொற்பாதங்களில் குருகாணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கிறேன். எமது இதர ஆன்மீக, ஜோதிட, கலாசார, ஸ்வயமுன்னேற்ற நூல்களுக்கு ஆதரவு அளித்து எம்மை இதுகாறும் ஊக்குவித்து வரும் ஆன்மீக வாசக உலகம் இந்நூலையும் ஆதரித்து பெரியவரின் அனுக்கிரஹத்தைப் பெற்று எல்லா வளமுடனும் வாழ நான் வணங்கும் ஸ்ரீதுர்கையம்மனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

Oct. 03, 1995

விஜயதசமி

கே.என். சரஸ்வதி.

விஷய அட்டவணை.

பக்கம்.

முதலத்தியாயம் ஒன்றாவது வல்லீ.

பக்கம்.

முதலத்தியாயம் மூன்றாவது வல்லீ.

விஷய அட்டவணை முற்றிற்று.

॥ ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥

। काठकोपनिषत् ।

श्रीशङ्करभाष्योपेता ॥

प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली ॥

सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु माविद्विषावहै । ओं शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ॥ ओं नमो भगवते वैवस्वताय मृत्यवे ब्रह्मविद्याचार्याय नचिकेतसे च ॥

अवतारिकाभाष्यम्—अथ काठकोपनिषद्वल्लीनां सुखार्थप्रबोधनार्थमल्पग्रन्था वृत्तिरारभ्यते । सदेर्धातोर्विशरणगत्यवसादनार्थस्योपनिपूर्वस्य

காடகோபநிஷத்.

முதலத்தியாயம், முதலாவது வல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ஹிரண்யகர்ப்பரூபரான விவஸ்வானுடைய=(சூரியனுடைய) குமாரரும், பகவானும் ப்ரஹ்மவித்யாசார்யருமான மிருத்யுவுக்கும், நசிகேதஸ்ஸுக்கும் நமஸ்காரம்.

பின்னர் காடகோபநிஷத்திலுள்ள (ஆறு) வல்லிகளுக்கும் அனுயாஸமாகவே அர்த்த போதத்தை யுண்டாக்கவேண்டி அற்ப அக்ஷரஸங்கங்களையுடைய அதாவது:—மிக்கவிரிவில்லாத, உரையானது துவக்கப்படுகிறது. விசரணம் (நாசம்,) கதி, அவஸாதனம்(தளர்ச்சி)இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டதும் உப-நி-என்ற

क्विप्प्रत्ययान्तस्य रूपमुपनिषदिति । उपनिषच्छब्देन च व्याचिख्यासितग्रन्थप्रतिपाद्यवेद्यवस्तुविषया विद्योच्यते । केन पुनरर्थयोगेनोपनिषच्छब्देन विद्योच्यत इति? उच्यते । ये मुमुक्षवो दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णास्सन्त उपनिषच्छब्दवाच्यां वक्ष्यमाणलक्षणां विद्याम्, उपसद्य=उपगम्य, तन्निष्ठतया निश्चयेन शीलयन्ति तेषामविद्यादेः संसारबीजस्य विशरणात्=हिंसनात् विनाशनात् इत्यनेनार्थयोगेन विद्या उपनिषदित्युच्यते । तथाच वक्ष्यति—"निचाय्य तं मृत्युमुखात्प्रमुच्यते" इति ॥ पूर्वोक्तविशेषणा-

---

பதங்களை முன்னதாகக் கொண்டதும், क्विप्=(க்விப்) என்ற ப்ரத்யயத்தை முடிவில் கொண்டதுமான सद्=என்ற தாதுவினுடைய ரூபம் उपनिषत्=என்பது. இந்த உபநிஷத் சப்தத்தினால் வியாக்கியானஞ் செய்யவிரும்பப்பட்ட கிரந்தத்தினால் விளக்கப்படுவதும் வேத்யமுமான பொருளை விஷயமாகக் கொண்ட வித்தையானது சொல்லப்படுகிறது. எந்தப் பொருளின் சேர்க்கையைக் கொண்டு உபநிஷத் சப்தத்தினால் வித்தை சொல்லப்படுகிறது எனின்? பதில் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது: மோக்ஷத்தை யடையவிருப்பமுள்ள எவர் நேரில் காணப்பட்டதும், வேதத்தினால் அறியப்பட்டதுமான விஷயத்தில் பற்றில்லாதவர்களாய்க் கொண்டு உபநிஷத் சப்தத்தாற் சொல்லப்படுவதும் பின்னர் சொல்லப்படப் போகும் லக்ஷணம் வாய்ந்ததுமான ப்ரம்ஹவித்யையை அடைந்து அதிலேயே ஈடுபட்டவர்களாக இருந்து நிஸ்சயத்துடன் பரிசீலனம் செய்து வருகின்றனரோ அவர்களின் ஸம்ஸாரபீஜமான அவித்யாதியை விசரணம் செய்வது அதாவது: ஹிம்ஸிப்பது (நாசஞ்செய்வது) என்ற இந்தப்பொருளின் சேர்க்கையினால் ப்ரம்ஹவித்யை உபநிஷத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதமே "அந்த ப்ரம்ஹத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து மிருத்யுமுகத்தினின்றும் (ஜனனமரணங்களுக்கு மூலகாரணமான அவித்யையினின்றும்) விடுபடுகிறான்" என ஸ்ருதி சொல்லவும் போகிறது. அல்லது * முன்னர்கூறின அடைமொழியுடன் கூடினவர்களான முமுக்ஷுக்களை ப்ரம்ஹத்தை யடையச்

---

* षद्=என்ற தாதுவுக்கு கதி என்ற பொருள் கொண்டு இது முதல் கூறப்படுகிறது.

न्मुमुक्षून्वा परं ब्रह्म गमयतीति ब्रह्मगमयितृत्वेन योगाद्ब्रह्मविद्या 'उपनिषत्' । तथाच वक्ष्यति—"ब्रह्मप्राप्तो विरजोऽभूद्विमृत्युः" इति ॥ लोकादिर्ब्रह्मजज्ञो योऽग्निस्तद्विषयाया विद्याया द्वितीयेन वरेण प्रार्थ्यमानायाः स्वर्गलोकफलप्राप्तिहेतुत्वेन गर्भवासजन्मजराद्युपद्रवबृन्दस्य लोकान्तरे पौनः पुन्येन प्रवृत्तस्यावसादयितृत्वेन=शैथिल्यापादनेन धात्वर्थयोगादग्निविद्यापि 'उपनिषत्' इत्युच्यते । तथाच वक्ष्यति—"स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते" इत्यादि ॥

ननु च उपनिषच्छब्देनाध्येतारो ग्रन्थमप्यभिलपन्ति "उपनिषदमधी-

செய்கிறது என்பதுபற்றியாவது ப்ரம்ஹத்தையடையச் செய்தல் என்றபொருளுடன் சேர்க்கையேற்படுவதால் ப்ரம்ஹவித்யை உபநிஷத்தாகும். அவ்விதமே சுருதி "வித்யையினால் ப்ரம்ஹத்தை யடைந்தவன் அக்ஞானசூன்யனாகவும் மரணோபலக்ஷித ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகவும் ஆகிவிட்டான்" எனச் சொல்லவும் போகிறது. அல்லது (*) லோகத்துக்கு ஆதியும், ஹிரண்யகர்ப்பரிடமிருந்துண்டானவனும் ஸர்வக்ஞனுமான யாதொரு அக்னியுண்டோ அவனைவிஷயமாகக் கொண்டதும் இரண்டாவதுவரனால் ப்ரார்த்திக்கப்படுகின்றதுமான வித்யையானது ஸ்வர்க்கலோகரூமான பலப்ராப்த்திக்கு ஹேதுவாகவாவதுபற்றி லோகாந்தரத்தில் அடிக்கடி ப்ரவிருத்திக்கின்ற கர்ப்பவாஸம் பிறவி ஜரை முதலிய உபத்திரவஸமூஹத்தை அவஸாதனஞ்செய்தல் (தளர்ந்துபோகும்படிசெய்தல்) என்ற தாதுவின்பொருள் பொருத்தமாகின்றபடியால் (அந்த) அக்னிவித்யையும் கூட உபநிஷத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதமே "ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடைந்து அமிருதத்வத்தை யடைகின்றனர்" என்றதாதியால் சுருதி சொல்லவும் போகின்றது.

சங்கை—அத்யயனஞ்செய்பவர் உபநிஷத் என்ற சப்தத்தினால் கிரந்தத்தையும் கூடவன்றோ சொல்லுகின்றனர். அதாவது—"உபநிஷத்தை அத்யயனஞ்செய்கின்றோம், பிறர்க்குச் சொல்லியுங் கொடுக்கின்றோம்" என்றும் எனின்?

(*) षद्=என்ற தாதுவுக்கு அவஸாதனம் என்ற பொருள் கொண்டு இதுமுதல் கூறப்படுகிறது.

महेऽध्यापयामः" इति च । एवं नैष दोषः। अविद्यादिसंसारहेतुविशरणादेः सद्धात्वर्थस्य ग्रन्थमात्रेऽसंभवाद्विद्यायां च संभवात्, ग्रन्थस्यापि तादर्थ्येन तच्छब्दत्वोपपत्तेः "आयुर्वै घृतम्" इत्यादिवत्। तस्माद्विद्यायां मुख्यया वृत्त्या उपनिषच्छब्दो वर्तते, ग्रन्थे तु भक्त्येति॥ एवमुपनिषन्निर्वचनेनैव विशिष्टोऽधिकारी विद्यायामुक्तः। विषयश्च विशिष्ट उक्तो विद्यायाः परं ब्रह्म प्रत्यगात्मभूतम्। प्रयोजनं चास्या उपनिषद आत्यन्तिकी संसारनिवृत्तिर्ब्रह्मप्राप्तिलक्षणा। संबन्धश्च एवं भूतप्रयोजनेनोक्तः। अतो यथोक्ताधिकारिविषयप्रयोजनसंबन्धाया विद्यायाः करतलन्यस्तामलकवत्प्रकाशकत्वेन विशिष्टाधिकारिविषयप्रयोजनसंबन्धा एता वल्ल्यो भवन्तीति। अतस्ता यथाप्रतिभानं व्याचक्ष्महे—

உத்தரம்—இவ்விதமிந்தத் தோஷம் வரமாட்டாது. षद्=(ஷத்) என்ற தாதுவின் பொருளான அவித்யாதிகளாகிற ஸம்ஸாரகாரணத்தின் விசரணம் (நாசம்) முதலியன கிரந்தமாத்திரத்தில் ஸம்பவிக்காதாகையாலும், வித்யையில் ஸம்பவிக்குமாதலாலும் கிரந்தமும் அத்தகைய வித்யையை உண்டுபண்ணுவதா யிருப்பதிலிருந்து உபநிஷத் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுவது பொருத்தமானதேயாகும். "* ஆயுளே நெய்" என்றதாதி(ப்ரயோகம்)போலவேயாம். ஆகவே உபநிஷத் சப்தமானது சக்திமுறையால் வித்யையையும், லக்ஷணைமுறையால் கிரந்தத்தையும் சொல்லுகிறது என்றேற்பட்டது. இவ்விதம் உபநிஷத் சப்தத்தைப்பிரித்துப் பொருள்கொண்டதிலிருந்தே வித்யையில் சிறந்த அதிகாரி சொல்லப்பட்டவனாகிறான். ப்ரத்யகாத்மபூதமான பரம்ப்ரம்ஹமானது வித்யைக்குச் சிறந்த விஷயம் என்பதும் சொல்லப்பட்டதாகிறது. ப்ரம்ஹ ப்ராப்திரூபமான ஆத்யந்திக ஸம்ஸாரநிவிருத்தியானது இந்த உபநிஷத்துக்கு ப்ரயோஜனமாகும். ஸம்ஸாரநிவிருத்தி ரூபமான ப்ரயோஜனத்தினால் ஸம்பந்தமும் சொல்லப்பட்டதாகவாகிறது. ஆனது பற்றி

---

* நெய்யினால் ஆயுள் பெருக்கேற்படுவதை யொட்டி "ஆயுளே நெய்" என காரியகாரண அபேதமுறையால் சொல்லப்படுவது எவ்விதமோ அவ்விதமே கிரந்தமானது உபநிஷத்தை (வித்யையை) உண்டுபண்ணுவதால் உபநிஷத் என்றே சொல்லப்படுகிறது என்பது கருத்து.

**उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ ।
तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आस ॥ १ ॥**

சொல்லப்பட்ட அதிகாரி, விஷயப், ப்ரயோஜனம், ஸம்பந்தம் இவற்றையுடையதான விதயையை உள்ளங்கையில் வைக்கப்பட்ட நெல்லிக்கனியைப் போல ப்ரகாசப் படுத்துவனபற்றி இந்தவல்லிகள் சிறந்த அதிகாரி விஷயம் ப்ரயோஜனம் ஸம்பந்தம் இவற்றையுடையனவாகவே ஆகிவிடுகின்றன என்றும். ஆகவே அந்த வல்லிகளை * யறிந்துகொண்டவளவு வியாக்கியானஞ் செய்கிறோம்.—

அவதாரிகை—இந்த உபநிஷத்தானது யமதர்மராஜனுக்கும் நசிகேதஸ் என்ற ருஷிகுமாரனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதரூபமாகவுள்ளது. இதில் இரண்டு அத்தியாயங்களும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் மூன்றுவல்லிகள்வீதம் மொத்தம் ஆறுவல்லிகளுமுள்ளன. அவற்றுள் முதலாவது அத்தியாயம் முதலாவதுவல்லியில் 29 மந்திரங்களும், இரண்டாவதுவல்லியில் 25 மந்திரங்களும், மூன்றாவதுவல்லியில் 17 மந்திரங்களும், இரண்டாவது அத்தியாயம் முதலாவதுவல்லியில் 14 மந்திரங்களும், இரண்டாவதுவல்லியில் 15 மந்திரங்களும், மூன்றாவதுவல்லியில் 19 மந்திரங்களுமாக மொத்தம் 119 மந்திரங்களடங்கி யிருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலாவது அத்தியாயம் 1-வதுவல்லியின் முதல்மந்திரத்தின் பொருள் பின்வருமாறு—

(ப-ரை) **हवै**=முன்னர் ஒருஸமயம், **वाजश्रवसः**=அன்னதானநிமித்தமான கீர்த்தியையடைந்துள்ளவராகவோ, அல்லது வாஜஸ்ரவஸ் என்ற பெயருள்ளவராகவோ இருப்பவரின் புத்திரரான வாஜஸ்ரவஸர் என்ற மஹருஷியானவர் **उशन्**=(தன்னிடமுள்ள எல்லாப்பொருளையும் தக்ஷிணையாகக் கொண்ட விஸ்வஜித் என்றயாகத்தைச் செய்து அதன்) பயனில் மிக்கவாசை கொண்டவராய் (அந்த யாகத்தில்) **सर्ववेदसम्**=தன்னிடமுள்ள எல்லாப்பொருளையும் **ददौ**=தக்ஷிணையாகக் கொடுத்தார். **तस्य**=அந்த யஜமானனுக்கு **नचिकेता नाम**=நசிகேதஸ் என்ற ப்ரசித்தியுள்ள **पुत्रः**=புத்திரன் **आस ह**=இருந்தானன்றோ? (1) (எ-று)

---

* இதனால் அடக்கம் கூறப்பட்டதாகிறது.

तत्राख्यायिका विद्यास्तुत्यर्था ॥ उशन्=कामयमानः। हवा इति वृत्तार्थस्मरणार्थौ निपातौ। वाजम्=अन्नं तद्दानादिनिमित्तं, श्रवः=यशः यस्य स वाजश्रवाः, रूढितो वा तस्यापत्यं वाजश्रवसः किल विश्वजिता सर्वमेधेन ईजे तत्फलं कामयमानः। स तस्मिन् क्रतौ, सर्ववेदसम्=सर्वस्वम् धनं ददौ=दत्तवान्। तस्य=यजमानस्य ह, नचिकेता नाम पुत्रः किल, आस=बभूव ॥ १ ॥

तँ॒ह कुमारँ॒सन्तं दक्षिणासु नीयमानासु श्रद्धाऽऽविवेश, सोऽमन्यत ॥ २ ॥

तंह=नचिकेतसम्, कुमारम्=प्रथमवयसं सन्तमप्राप्तप्रजननशक्तिं वा-

---

பாஷ்யம்.—அந்தவல்லிகளில் காணப்படும் கதையானது வித்யையை ஸ்துதிக்கவேண்டி யேற்பட்டது. **उशन्**=பலகாமனையுள்ள, மூலத்திலுள்ள **हवा**=என்றபதங்கள் முன்னர் நடந்தவிஷயத்தை நினைவூட்டும் நிபாதங்களாகும். **वाजश्रवाः**=வாஜம் என்பது அன்னமாகும். அதன் தானாதிகளை நிமித்தமாகக் கொண்ட **श्रवः**=கீர்த்தியானது எவருக்கு இருக்கிறதோ அவர் வாஜஸ்ரவஸ் ஆவார். அல்லது ரூடி முறையை யொட்டி **वाजश्रवाः** என்பது பெயராகவாகலாம். அவருடைய அபத்யம்=(புத்திரன்) **वाजश्रवसः** வாஜஸ்ரவஸராவர். அவரோ **सर्वमेधेन**=தன்னிடமுள்ள பொருள் யாவையும் தக்ஷிணையாகக் கொண்ட விஸ்வஜித் என்றயாகத்தினால் அந்தவிஸ்வஜித்தின் பலனை விரும்பினவராய் யஜித்தார். அந்தயாகத்தில் **सर्ववेदसम्**=ஸர்வசொத்தான தனத்தையும் **ददौ**=கொடுத்தார். அந்த யஜமானனுக்கு நசிகேதஸ் எனப்பெயருள்ள புத்திரன் **किल**=ப்ரஸித்தனாக இருந்தான்.(1)

(ப—ரை) **कुमारम्**=இளம் வயதுள்ளவனாக (ப்ரஜோத்பாதன விஷயத்தில் சக்தியையடையாதவனாக) **सन्तम्**=இருக்கின்ற **तंह**= அந்த நசிகேதஸ்ஸை **दक्षिणासु**=ருத்விக்குகள் ஸபையிலுள்ளோர் இவர்களையும் பொருட்டு தக்ஷிணைகள் **नीयमानासु**=கொடுக்கப்படுங்கால் **श्रद्धा**=(பிதாவுக்கு நன்மையேற்படவேண்டுமென்ற விருப்பத்தாலேற்பட்ட) ஆஸ்திக்யபுத்தியானது **आविवेश**=வந்தடைந்தது. **सः**= அந்த நசிகேதஸ் **अमन्यत**=பின்வருமாறு எண்ணலானார். (2)

लमेव, श्रद्धा=आस्तिक्यबुद्धिः पितुर्हितकामप्रयुक्ता, आविवेश=प्रविष्टवती । कस्मिन् काल इत्याह—ऋत्विग्भ्यः सदस्येभ्यश्च दक्षिणासु नीयमानासु=विभागेनोपनीयमानासु । दक्षिणार्थासु गोषु सः=आविष्टश्रद्धो नचिकेता अमन्यत ॥ २ ॥ कथमिति?

पीतोदका जग्धतृणा दुग्धदोहा निरिन्द्रियाः ।
अनन्दा नाम ते लोकास्तान्स गच्छति ता ददत् ॥ ३॥

उच्यते । पीतोदका इत्यादिना दक्षिणार्था गावो विशेष्यन्ते । पीत-

---

பாஷ்யம்—कुमारं सन्तम्=முதல்வயதுள்ளவனை, ப்ரஜையையுண்டுபண்ணும் விஷயத்தில் சக்தியையடையாது பாலனைகவே இருக்கின்ற அந்த நசிகேதஸ்ஸை श्रद्धा=பிதாவினுடைய ஹிதத்திலுள்ள விருப்பத்தாலேற்பட்ட ஆஸ்திக்கிய புத்தியானது आविवेश=ப்ரவேசித்தது. எந்தக்காலத்தில் எனின்? சுருதி சொல்லுகிறது. ருத்விக்குகள், ஸபையிலுள்ளவர் இவர்களுக்குத் தக்ஷிணைகள் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுங்கால் என்றும். தக்ஷிணைக்கு வேண்டிய பசுக்கள் விஷயத்தில் உண்டான ஶ்ரத்தையையுடைய அந்த நசிகேதஸ் எண்ணலானர். (2) (எ—று)

(ப—ரை) पीतोदकाः=முன்னர் குடிக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடையனவும், जग्धतृणाः=முன்னர் தின்னப்பட்ட புல்லையுடையனவும், दुग्धदोहाः=முன்னர் கறக்கப்பட்ட பாலையுடையனவும், निरिन्द्रियाः=கன்றுபோடும் சக்தியற்றனவுமான ताः=அந்தப் பசுக்களை (यः=எவன்) ददत्=ருத்விக் முதலியோருக்குக் கொடுக்கின்றனே सः=அவன் अनन्दा नाम=ஆனந்தமற்ற (சுகமற்ற) வைகளென ते=ப்ரஸித்தங்களான (ये=எந்த) लोकाः=உலகங்களுண்டோ तान्=அவற்றை गच्छति=அடைகின்றன். (3) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவ்வித மாலோசித்தானெனின்? சொல்லப்படுகிறது. पीतोदकाः என்றதாதியால் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவிரும்பப்பட்ட பசுக்கள் விலக்கிக் காட்டப்படுகின்றன. पीतोदकाः=* எவற்

---

* தக்ஷிணையாகக் கொடுப்பதற்குமுன் ஏதோ வொருஸமயத்தில் ஜலம் குடித்தும், புல்லைத் தின்றும், பாலைக்கறந்தும், கன்றுகளை ஈன்றும் வந்தனவே அன்றி தானம் கொடுத்தபின்னர் முற்கூறியபடி ஒன்றையும் செய்யச் சக்தியற்றக் கிழட்டுப் பசுக்களைக் கொடுக்கப் பிதா உத்தேசித்தார் என்பது கருத்து.

मुदकं याभिस्ताः पीतोदकाः। जग्धं भक्षितं तृणं याभिस्ता जग्धतृणाः। दुग्धो दोहः क्षीराख्यः=यासां ता दुग्धदोहाः। निरिन्द्रियाः=अप्रजननसमर्था जीर्णा निष्फला गाव इत्यर्थः, याःस्ताः=एवं भूता गाः ऋत्विग्भ्यो दक्षिणाबुद्ध्या ददत्=प्रयच्छन्, अनन्दाः=अनानन्दाः, असुखानामेत्येतत्। ये ते लोकास्तान्सः=यजमानो गच्छति ॥ ३ ॥

स होवाच पितरं तत कस्मै मां दास्यसीति।
द्वितीयं तृतीयं तँहोवाच मृत्यवे त्वा ददामीति ॥ ४ ॥

तदेवं ऋत्वसंपत्तिनिमित्तं पितुरनिष्टं फलं मया पुत्रेण सता निवारणीयमात्मप्रदानेनापि ऋतुसंपत्तिं कृत्वा=इत्येवं मत्वा पितरमुपगम्य सहोवाच

ருல் முன்னர் ஜலம் குடிக்கப்பட்டதோ அவை பீதோதகங்களாகும், **जग्धतृणाः**=எவற்ருல் முன்னர் புற்கள் பக்ஷிக்கப்பட்டனவோ அவை ஜக்ததிருணங்களாகும். **दुग्धदोहाः**=எவற்ருல் முன்னர் க்ஷீரமெனப் பெயரிய தோஹமானது கறக்கப்பட்டதோ அவை துக்ததோஹங்களாகும். **निरिन्द्रियाः**= ப்ரஜோத்பாதனவிஷயத்தில் ஸமர்த்தங்களாக இல்லாத அதாவது: கிழடுகளான=எவ்விதப் பயனுமற்ற பசுக்கள் எவையுண்டோ என்பது பொருள். **ताः**=இவ்விதங்களான பசுக்களை ருத்விக்குகளையும் பொருட்டு தக்ஷிணையென்ற புத்தியுடன், **ददत्**=கொடுப்பவன் **अनन्दाः**=ஆனந்தமற்ற சுகமற்ற என்பது பொருள். யாதொரு அந்த லோகங்களுண்டோ அவற்றை **सः**= அந்த யஜமானன் அடைகிருன். (3) (எ—று)

(ப—ரை) **सः**=அந்த நசிகேதஸ்ஸானவர் **हेतत!**=ஓய்தந்தையே! **माम्**=என்னை **कस्मै**=எவனையும் பொருட்டு **दास्यसि**=கொடுக்கப் போகின்றீர் **इति**=என **पितरम्**=பிதாவான வாஜஶ்ரவஸரை **उवाच ह**= கேட்டான். பிதா பதில் சொல்லாது போயினுங்கூட **द्वितीयम्**= இரண்டாவது தடவையும் **तृतीयम्**=மூன்ருவது தடவையும் கேட்டான். இவ்விதம் கேட்கப்பட்ட பிதாகோபங்கொண்டு **मृत्यवे**=யமனையும் பொருட் **त्वा**=உன்னை **ददामि**=கொடுக்கிறேன் **इति**=என்று **तम्**=அந்த நசிகேதஸ்ஸைப் பார்த்து **उवाच ह**=சொன்ஞர். (4)

பாஷ்யம்.—ஆனதுபற்றி இவ்விதம் யாகபூர்த்தியேற்படாமையை நிமித்தமாகக் கொண்டு பிதாவுக்கு ஏற்படும் அனிஷ்டபலனு

पितरं हे तत=तात, कस्मै=ऋत्विग्विशेषाय दक्षिणार्थं मां दास्यसि=प्रयच्छसीत्येतत् । एवमुक्तेन पित्रोपेक्ष्यमाणोऽपि द्वितीयं तृतीयमप्युवाच—'कस्मै मां दास्यसि, कस्मै मां दास्यसि' इति । नायं कुमारस्वभाव इति क्रुद्धस्सन्पिता तं ह=पुत्रं किलोवाच मृत्यवे=वैवस्वताय त्वा=त्वां ददामीति॥

बहूनामेमि प्रथमो बहूनामेमि मध्यमः ।
किंस्विद्यमस्य कर्तव्यं यन्मयाद्य करिष्यति ॥ ५ ॥

னது புத்திரனுக இருக்கும் என்னுல் சரீரத்தைக் கொடுத்தேனும் யாகபூர்த்தியைச் செய்துவைக்கும வாயிலாகப் போக்கத்தக்கது என இவ்விதமெண்ணிக் கொண்டு பிதாவினருகில் வந்து அவன் "**हेतत!** ஹே பிதாவே எந்தருத்விக் விசேஷத்தையும் பொருட்டு என்னைத் தக்ஷிணைக்குவேண்டி (தக்ஷிணைக்குப் பதிலாக) ***दास्यसि=** கொடுக்கப்போகின்றீர்" எனப் பிதாவைக் கேட்டான். இவ்விதம் கேட்கப்பட்ட பிதாவினுல் உபேக்ஷிக்கப்படினுங்கூட "என்னை யாருக்குக் கொடுக்கிறீர், என்னை யாருக்குக் கொடுக்கிறீர்" என இரண்டாவதுதடவையும் மூன்ருவதுதடவையும் கேட்டான். இவன் குமார (குழந்தை) னுக்குரிய ஸ்வபாவமுள்ளவனுக இல்லை எனக் கோபங்கொண்ட தகப்பன் "**मृत्यवे=**ஸூரியகுமாரனுன யமனுக்கு உன்னைக்கொடுக்கிறேன்" என அந்தப் புத்திரனைப் பார்த்துச் சொன்னுர் (4) (எ—று)

(ப—ரை) **बहूनाम्=**முதல்தரத்திலுள்ள பலர்களுக்குள் **प्रथमः=** முதன்மைபெற்றவனுக **एमि=**நடந்துவருகின்றேன். **बहूनाम्=**நடுநிலைமையிலுள்ள பலர்களுக்குள் **मध्यमः=**நடுநிலைமையிலுள்ளவனுகவுமே **एमि=**நடந்து வருகின்றேன். **यमस्य=**யமனுக்கு **कर्तव्यम्=**செய்யவேண்டிய **किंस्वित्=**எந்த ப்ரயோஜனத்தை **मया=**தானஞ்செய்யப்பட்ட என்னைக் கொண்டு **करिष्यति=**செய்துமுடிக்கப் போகிறுர். **अद्य=**இப்பொழுது **कर्तव्यम्=**செய்யத்தக்கது **यत्=**யாதிருக்கிறது என வாலோசித்தான். (5) (எ—று)

---

* மூலத்தில் दास्यसि=என்றதால் எதிர்காலம் சொல்லப்படினுங்கூட प्रयच्छसि=இதுபோழ்து கொடுக்கிறீர் என நிகழ்காலப் பொருளே கொள்ளவேண்டும் என்பது பாஷ்யத்தின் கருத்து.

स एवमुक्तः पुत्र एकान्ते परिदेवयाञ्चकार कथमिति?। उच्यते। बहूनां शिष्याणां पुत्राणां वा एमि=गच्छामि, प्रथमः सन् मुख्यया शिष्यादिवृत्त्येत्यर्थः। मध्यमानां च बहूनां मध्यमः=मध्यमयैव वृत्त्या एमि। नाधमया कदाचिदपि। तमेवं विशिष्टगुणमपि पुत्रं मां 'मृत्यवे त्वा ददामि' इत्युक्तवान्पिता। स किंस्विद्यमस्य कर्तव्यं=प्रयोजनं मया प्रत्तेन करिष्यति यत्कर्तव्यमद्य। नूनं प्रयोजनमनपेक्ष्यैव क्रोधवशादुक्तवान्पिता। तथापि

பாஷ்யம்.—இவ்விதம் பிதாவினால் சொல்லப்பட்ட அந்தப் புத்திரன் தனிமையான விடத்திலிருந்து நீண்டவாலோசனை செய்யத் தொடங்கினான். எவ்விதமெனின்? சொல்லப்படுகிறது. **बहूनाम्**=பலசிஷ்யர்களுக்குள்ளோ, புத்திரர்களுக்குள்ளோ **प्रथमस्सन्**= முதலாவதாக இருந்துகொண்டு அதாவது:—* முக்கியமான சிஷ்யாதி ப்ரவிருத்தியுடனேயே என்பது பொருள். நடந்து வருகின்றேன். நடுநிலைமையிலுள்ள பலர்களுக்குள்ளும் நடுநிலைமையிலிருப்பவனாகவே அதாவது:—நடுநிலை(*)மையிலுள்ள ப்ரவிருத்தியுடனேயே என்றும். நடந்துவருகின்றேன். † தாழ்ந்த ப்ரவிருத்தியுடன் ஒருபொழுதும் நடந்துவந்ததில்லை. இவ்விதம் சிறந்தகுணமுள்ளவனும் புத்திரனுமான அந்த என்னைக் கூட "மிருத்யுவுக்கு உன்னைக் கொடுக்கிறேன்" எனப் பிதாசொன்னாரே? தானஞ்செய்யப்பட்ட என்மூலமாகச் செய்யவேண்டிய எதை இப்பொழுது யமன் விஷயத்தில் செய்யப்போகிறாரோ செய்யவேண்டிய அந்த ப்ரயோஜனம் இப்பொழுது என்னவிருக்கிறது?. (ஒன்றுமே இல்லை என்பது கருத்து) ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராமலே கோபவசத்தால் பிதா சொன்னார் என்பது நிஸ்சயம். ஆயினும் அந்தப் பிதாவின் வார்த்தை வீண்போகக் கூடாதென இவ்விதமெண்ணிக்கொண்டு "என்னால் என் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது" எனச் சோகாவிஷ்ட

---

* குருவின் ஸமயமறிந்து தக்கபடி சுச்ரூஷையில் ப்ரவிருத்திப்பது என்பது பொருள். (*) குருவின் ஆக்ஞாதிகளை முன்னிட்டு சுச்ரூஷணத்தில் ப்ரவிருத்திப்பது என்பது பொருள். † குருமுதலியோரால் கோபிக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு சுச்ரூஷணத்தில் ப்ரவிருத்திக்காதிருத்தல் என்பது பொருள்.

तत्पितुर्वचो मृषा माभूत् इत्येवं मत्वा परिदेवनापूर्वकमाह पितरं शोकाविष्टं किं मयोक्तमिति ॥ ५ ॥

अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य तथापरे ।
सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिवाऽऽजायते पुनः ॥६॥

अनुपश्य=आलोचय निभालय अनु=क्रमेण, यथा=येन प्रकारेण वृत्ताः पूर्वे=अतिक्रान्ताः पितृपितामहादयस्तव । तान्दृष्ट्वा च तेषां वृत्तमास्थातुमर्हसि, वर्तमानाश्चापरे साधवो यथा वर्तन्ते तांश्च प्रतिपश्य=आलोचय तथा । नच तेषु मृषाकरणं वृत्तं वर्तमानं वास्ति । तद्विपरीतमसतां च

ரான பிதாவைப்பார்த்து அழுதுகொண்டு சொல்லத்தொடங்குகிறன். (5) (எ-று)

(ப-ரை) पूर्वे=பிதா, பிதாமஹன் முதலியோர், अनु=முறையே यथा=எம்மாதிரியாக இருந்தனரோ அம்மாதிரியை पश्य=நன்கு ஆலோசனை செய்துபாரும். अपरे=இதுபோழ்துள்ள ஸாதுக்கள் எவ்விதமிருக்கின்றனரோ அம்மாதிரியையும் तथा=அவ்விதமே प्रतिपश्य=ஆலோசித்துப்பாரும். मर्त्यः=மனிதன் सस्यमिव=பயிரானது போல पच्यते=ஜீர்ணனுகவாகி விடுகிறுன். அதாவது: மரித்து விடுகிறுன் என்றும். पुनः=திரும்பவும் सस्यमिव=பயிரைப் போலவே आजायते=ஜனனத்தையு மடைகிறுன். (6) (எ-று)

பாஷ்யம்.—पश्य=பாரும், அதாவது:—ஆலோசித்துப் பாரும். अनु=முறையே, காலஞ்சென்றவர்களான உமது பிதா, பிதாமஹன் முதலியோர் எந்தப் பிரகாரத்தினுல் நடந்தனரோ (அதாவது: சொந்த தர்மமான ஸத்தியவசனுதிகளில் வழுவாது இருந்தனரோ என்றும்) அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு அவர்களின் விருத்தத்தை=(ஸத்திய வசனுதியை) அடைவதற்கு அர்ஹராகிறீர். வர்த்தமான காலத்திலுள்ள மற்றஸாதுக்கள் எவ்விதமிருக்கின்றனரோ அவர்களையும் அவ்விதமே ஆலோசித்துப் பாரும். அவர்களிடத்தில் பொய்பேசுதலானது முன்னர் நிகழ்ந்ததாகவோ, இப்பொழுது நிகழ்வதாகவோ இருக்கவில்லை. அதற்கு நேர்மாறுன பொய்பேசுதலானது அஸாதுக்களின் செய்கையாகும். பொய்சொல்லி ஒருவனும் ஜரை மரணம் இவைகளற்றவனுக வாகமாட்டானன்றே? ஏன்? மனிதன்

वृत्तं मृषाकरणम्। नच मृषाकृत्वा कश्चिदजरामरो भवति। यतः सस्यमिव मर्त्यः=मनुष्यः पच्यते=जीर्णो म्रियते। मृत्वा च सस्यमिव, आजायते=आविर्भवति पुनः। एवमनित्ये जीवलोके किं मृषाकरणेन। पालयात्मनः सत्यं, प्रेषय मां यमायेत्यभिप्रायः॥ ६॥

वैश्वानरः प्रविशत्यतिथिर्ब्राह्मणो गृहान्।
तस्यैताꣳशान्तिं कुर्वन्ति हर वैवस्वतोदकम्॥ ७॥

स एवमुक्तः पिताऽऽत्मनः सत्यतायै प्रेषयामास। सच यमभवनं गत्वा तिस्रो रात्रीरुवास यमे प्रोषिते। प्रोष्यागतं यमममात्या भार्या वा ऊचुर्बोधयन्तः, वैश्वानरः=अग्निरेव साक्षात्प्रविशत्यतिथिस्सन्ब्राह्मणो

பயிர்போல ஜீர்ணனுகிறுன் (மரிக்கிறுன்) மரித்தபின்னரும் பயிரைப் போலவே திரும்பவும் ஆவிர்ப்பாவத்தையும்=உத்பத்தியையும், அன்றே அடைகிறுன். ஆகவே இவ்விதம் ஜீவஸமூஹமானது அநித்யமாக (நிலையற்றதாக) இருக்கும் பொழுது பொய்சொல்லுவதால் யாதுபயன். தன்னுடைய ஸத்தியத்தைக் காப்பாற்றும். என்னை யமனையும் பொருட்டு அனுப்பும் என்பது கருத்து. (6) (எ—று)

(ப—ரை) अतिथिः=அதிதியாகவுள்ள, ब्राह्मणः=ப்ராம்ஹணன், वैश्वानरः=அக்னியாகவே गृहान्=வீட்டில் प्रविशति=நுழைகிறுன். तस्य=அதிதிப்ராம்ஹணரூபமான அக்னிக்கு एताम्=பாத்யம் ஆஸனங் கொடுத்தல் ரூபமான शान्तिम्=சாந்தியை कुर्वन्ति=ஸாதுக்கள் செய்கின்றனர். ஆதலால் वैवस्वत!=ஓ யமனே! उदकम्=பாத்யத்துக்கு வேண்டிய ஜலத்தை, हर=கொண்டுவந்து கொடும் என மந்திரிகளோ மனையாளோ சொல்லினர். (7) (எ—று)

பாஷ்யம்.—இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பிதா தன்னுடைய ஸத்தியத்தன்மைக்கு வேண்டி (அவனை) அனுப்பினுர். அந்த நசிகேதஸ் யமன்வீட்டை யடைந்து யமன் வீட்டிலில்லாதபொழுது மூன்றிரவுகள் (அங்கு) வசித்தான். வெளியிற் சென்று திரும்பிவந்த யமனைப் பார்த்து மந்திரிகளோ பாரியையோ "वैश्वानरः=ஸாக்ஷாத்தான அக்னியே அதிதியான ப்ராம்ஹணனுக இருந்துகொண்டு பொசுக்குபவன்போல வீட்டில் ப்ரவேசிக்கிறுன். அந்த அக்னியி

गृहान्दहन्निव । तस्य दाहं शमयन्त इवाग्नेरेताम्=पाद्यासनादिदानलक्षणां शान्तिं कुर्वन्ति सन्तोऽतिथेर्यतोऽतो हर=आहर हे वैवस्वत उदकं नचिकेतसे पाद्यार्थम् । यतश्चाऽकरणे प्रत्यवायः श्रूयते ॥ ७ ॥

आशाप्रतीक्षे सङ्गतꣳसूनृतां चेष्टापूर्ते पुत्रपशूꣳश्च सर्वान् ।
एतद्वृङ्क्ते पुरुषस्याल्पमेधसो यस्यानश्नन्वसति ब्राह्मणो गृहे ॥

आशाप्रतीक्षे । अनिर्ज्ञातप्राप्येष्टार्थप्रार्थना आशा । निर्ज्ञातप्राप्यार्थप्रतीक्षणं प्रतीक्षा, ते आशाप्रतीक्षे । सङ्गतम्=तत्संयोगजं फलम्, सूनृतां च=सूनृता हि प्रिया वाक्, तन्निमित्तं च। इष्टापूर्ते—इष्टम्=यागजम्, पूर्तम्=

னுடைய தாஹத்தை=சூட்டை, சமனப்படுத்துகின்றவர்கள் போல பாத்யம் (கால் அலம்பும் ஜலம்) ஆஸனுதிதானம் இவைரூபமான இந்தச் சாந்தியை ஸாதுக்கள் அதிதிக்குச் செய்கின்றனர். ஆகவே ஹே வைவஸ்வத! பாத்யத்துக்குவேண்டிய ஜலத்தை நசிகேதஸ்ஸுச்குக் கொண்டுவந்து கொடு. அவ்விதம் செய்யாவிடில் சுருதியில் தோஷமன்றோ கூறப்படுகிறது" என்றனர். (7) (எ—று)

(ப—ரை) **अल्पमेधसः**=அற்பபுத்தியுடையவனுன **यस्य पुरुषस्य**=எந்தப் புருஷனுடைய, **गृहे**=வீட்டில் **ब्राह्मणः**=ப்ராம்ஹணன், **अनश्नन्**=ஆஹாரமின்றி **वसति**=வஸிக்கின்றுனே (**तस्य**=அந்த மனிதனுடைய) **आशाप्रतीक्षे=अशा**=பொதுப்படையான விருப்பத்தையும் **प्रतीक्षा**=குறிப்பாய் ஒருபொருளைப் பற்றிய விருப்பத்தையும், **सङ्गतम्**=அவற்றின் சேர்க்கையால் கிடைத்தபலனையும், அவைநிமித்தமான **सूनृताम्**=ப்ரியமான வார்த்தையையும், **इष्टापूर्ते=इष्ट**=யாகத்தாலுண்டாதும், **पूर्त**=தோட்டம் முதலியன வமைத்தலாலுண்டானதுமான பலனையும், **सर्वान्, पुत्रपशूंश्च**=எல்லாபுத்திரர்களையும் பசுக்களையும், ஆகியஏतत्=இவை யாவையும் **वृङ्क्ते**=நாசமாக்குகிறுன். (8) (எ—று)

பாஷ்யம்.—**अशाप्रतीक्षे** = இன்னதெனக் குறிப்பாய் அறியப்படாததும் அடையத்தகுந்ததுமான இஷ்டமான பொருளைப்பற்றிய ப்ரார்த்தனை ஆசையென்றும், இன்னதெனக் குறிப்பிடப்பட்டதும் அடையத்தகுந்ததுமான பொருளை எதிர்பார்த்தல் ப்ரதீக்ஷை என்றும் சொல்லப்படும். அந்த ஆசை, ப்ரதீக்ஷை இவைகளையும், ஸங்கதத்தையும்=அவற்றின் சேர்க்கையாலுண்டான பலனையும், **सूनृताञ्च**=

आरामादिक्रियाजं फलम्। पुत्रपशूंश्च—पुत्रांश्च पशूंश्च सर्वान्=एतत्सर्वं यथोक्तं, वृङ्क्ते=आवर्जयति विनाशयतीत्येतत्। पुरुषस्याल्पमेधसः=अल्पप्रज्ञस्य, यस्यानश्नन्=अभुञ्जानो ब्राह्मणो गृहे वसति। तस्मादनुपेक्षणीयस्सर्वावस्थास्वप्यतिथिरित्यर्थः ॥ ८ ॥

तिस्रो रात्रीर्यदवात्सीर्गृहे मेऽनश्नन् ब्रह्मन्नतिथिर्नमस्यः ।
नमस्तेऽस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु तस्मात्प्रतित्रीन्वरान्वृणीष्व ॥

एवमुक्तो मृत्युरुवाच नचिकेतसमुपगम्य पूजापुरस्सरम्। तिस्रो

மெய்யான வாக்கே ப்ரியமாகவாவதால் அதன் நிமித்தமான பலனையும், **इष्टापूर्ते=इष्ट=** யாகத்தாலும், **पूर्त=**ஆராமம் (தோட்டம்) முதலிய கிரியையாலுண்டானதுமான பலனையும், **सर्वान्=**எல்லா **पुत्रपशूंश्च=**புத்திரர்களையும் பசுக்களையும் ஆகிய **एतत्=**இதுவரை சொல்லப்பட்டவை யாவையும் **वृङ्क्ते=**வசமாக்குகிறுன் = அதாவது:—நாசமாக்குகிறுன் என்பது பொருள். **अल्पमेधस: यस्यपुरुषस्य=**அற்பமறிந்தவனுன எந்தப் புருஷனுடைய வீட்டில் ப்ராம்ஹணன் சாப்பிடாதவனுய் வஸிக்கின்றுனே? ஆகவே எந்த நிலைகளிலுங் கூட அதிதியானவன் உபேக்ஷிக்கத்தக்கவனன்று என்பது பொருள். (8) (எ–று)

(ப–ரை) **ब्रह्मन्!=**ஹே ப்ராம்ஹண! **नमस्य:=**நமஸ்காரஞ் செய்ய அர்ஹரும், **अतिथि:=**அதிதியுமாக இருந்துகொண்டு **तिस्र:=**மூன்று **रात्री:=**இரவுகள் முழுதும், **अनश्नन्=**ஆஹாரஞ்செய்யாதவராக **मे=**என்னுடைய **गृहे=**வீட்டில் **यत्=**யாதுகாரணத்தால் **अवात्सी:=**வஸித்தீரோ, (**तस्मात्=**அக்காரணத்தினுல்) **ते=**உமக்கு **नम:=**நமஸ்காரமானது **अस्तु=**இருக்கட்டும். **हे ब्रह्मन्=**ஓய் ப்ராம்ஹணா! **तस्मात्=**நீர் சாப்பிடாமல் எனதுவீட்டில் வாஸஞ்செய்ததாலுண்டான தோஷநிவிருத்திவாயிலாக **मे=**எனக்கு **स्वस्ति=**க்ஷேமமானது, **अस्तु=**உண்டாகட்டும். **प्रति=**ஆஹாரமின்றிவஸித்த ஒவ்வொருராத்திரிக்கும் பதிலாக **त्रीन्=**மூன்று, **वरान्=**வரன்களை, **वृणीष्व=**கேட்டுக்கொள்ளும். (9) (எ–று)

பாஷ்யம்.—இவ்விதம் பாரியைகளினுலோ, மந்திரிகளினுலோ சொல்லப்பட்ட மிருத்யு (யமன்) நசிகேதஸ்ஸினுடைய ஸமீபம்

रात्रीः, यत्=यस्मात्, अवात्सीः=उषितवानसि गृहे मे=मम। अनश्नन्, हे ब्रह्मन्! अतिथिस्सन्नमस्यः=नमस्कारार्हश्च। तस्मान्नमस्ते=तुभ्यम्, अस्तु=भवतु। हे ब्रह्मन् स्वस्ति=भद्रं मेऽस्तु। तस्ताद्भवतोऽनशनेन मद्गृहवासनिमित्ताद्दोषात्तत्प्राप्त्युपशमेन। यद्यपि भवदनुग्रहेण सर्वं मम स्वस्ति स्यात्तथापि त्वदधिकसंप्रसादनार्थमनशनेनोपोषितामेकैकां रात्रिं प्रति त्रीन्वरान्वृणीष्व=अभिप्रेतार्थविशेषान्प्रार्थयस्व मत्तः॥ ९॥

शान्तसङ्कल्पः सुमना यथास्याद्वीतमन्युर्गौतमो माभि मृत्यो।
त्वत्प्रसृष्टं माभिवदेत्प्रतीत एतत्त्रयाणां प्रथमं वरं वृणे॥१०॥

வந்து பூஜையை முன்னிட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினார். ஹே ப்ரம்ஹன்! யாதுகாரணத்தினால் அதிதியாகவும், நமஸ்காரார்ஹராகவுமிருந்துகொண்டு சாப்பிடாதவராய் மூன்று இரவுகள் முழுதும் எனது வீட்டில் வஸித்தீரோ அக்காரணம்பற்றி உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்காரமானது இருக்கட்டும். ஹே ப்ரம்ஹன்! நீர் ஆஹாரஞ்செய்யாமல் எனது வீட்டில் வாஸஞ்செய்த காரணமாயேற்பட்ட தோஷநிவிருத்திவாயிலாக எனக்கு க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும். உமது அனுக்கிரஹத்தினால் எனக்கு ஸர்வக்ஷேமமுமுண்டாகுந்தான். ஆயினும் உம்மை அதிகம் ப்ரார்த்திக்கவேண்டி-ஆஹாரமின்றி உபவாஸமிருக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இரவுக்கும் பதிலாக மூன்றுவரன்களை (அபிப்ரேதமான=இஷ்டப்பட்ட, அர்த்தவிசேஷங்களை) என்னிடமிருந்து வேண்டிக்கொள்ளும். (9) (எ—று)

(ப—ரை) **हे मृत्यो!**=ஓய் யமனே! **गौतमः**=எனது பிதாவானவர் **शान्तसङ्कल्पः**=யமனிடம் சென்று நமது புத்திரன் என்ன செய்யப்போகின்றானோ? என்ற கவலையற்றவராகவும், **सुमनाः**=தெளிந்த மனதுள்ளவராகவும், **वीतमन्युः**=கோபமற்றவராகவும் **यथा स्यात्**=எவ்விதமாவாரோ, **त्वत्प्रसृष्टम्**=உம்மால் வீட்டைநோக்கி அனுப்பப்பட்ட **मा**=என்னைக்குறித்து **प्रतीतः**=அதே எனது புத்திரந்தான் இவன் என்ற நினைவையடைந்தவராய்க் கொண்டு **अभिवदेत्**=பேசுவாரோ **एतत्**=இந்தப் பிரயோஜனத்தை **त्रयाणाम्**=மூன்றுவரன்களுக்குள் **प्रथमं वरम्**=முதலாவது வரனாக **वृणे**=ப்ரார்த்திக்கிறேன். (10)

नचिकेतास्त्वाह—यदि दित्सुर्वरान्, शान्तसङ्कल्पः=उपशान्तः सङ्कल्पो यस्य मां प्रति यमं प्राप्य किन्नु करिष्यति मम पुत्र इति स शान्तसङ्कल्पः, सुमनाः=प्रसन्नमनाश्च यथा स्यात्, वीतमन्युः=विगतरोषश्च गौतमो मम पिता, माऽभि=मांप्रति हेमृत्यो!, किञ्च त्वत्प्रसृष्टम्=त्वया विनिर्मुक्तं प्रेषितं गृहं प्रति मा=माम्, अभिवदेत्प्रतीतः=लब्धस्मृतिः 'स एवायं पुत्रो ममागतः' इत्येवं प्रत्यभिजानन्नित्यर्थः। एतत्प्रयोजनं त्रयाणां वराणां प्रथममाद्यं वरं वृणे=प्रार्थयेयं यत्पितुः परितोषणम् ॥ १० ॥

यथा पुरस्ताद्भविता प्रतीत औद्दालकिरारुणिर्मत्प्रसृष्टः। सुखꣳ रात्रीश्शयिता वीतमन्युस्त्वां ददृशिवान्मृत्युमुखात्प्रमुक्तम्॥

பாஷ்யம்.—நசிகேதஸ் சொல்லலுற்றான்—ஓய் மிருத்யுவே! நீர் வரன்களைக் கொடுக்கவிருப்புவீராயின் शान्तसङ्कल्पः=என்னைக் குறித்து உபசாந்தமான ஸங்கல்பத்தை=எனது புத்திரன யமனை யடைந்து என்னசெய்யப்போகிறானோ என்ற கவலையை, யுடைய வராகவும், தெளிந்த மனதுள்ளவராகவும், ரோஷமற்றவராகவும் எனது பிதாவான கௌதமர் என்னைக்குறித்து எவ்விதமாவாரோ, மேலும், त्वत्प्रसृष्टम्=உம்மால் வீட்டைக்குறித்து அனுப்பப்பட்ட என்னை प्रतीतः=நினைவில் வைத்துக்கொண்டவராக அதாவது:—அதே எனது புத்திரன்தான் திரும்பவும் வந்திருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தையடைந்தவராய்க் கொண்டு என்று பொருள். பிதாவைச் சந்தோஷப்படுத்தல் என்பது யாதுண்டோ एतत्=இந்த ப்ரயோஜனத்தை மூன்று வரன்களுக்குள் முதலாவது வரனாக ப்ரார்த்திக்கிறேன். (10) (எ—று)

(அ—கை) இந்தமந்திரத்தினால் மிருத்யுவினால் கொடுக்கப்பட்ட வரன் சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) पुरस्तात्=மிருத்யுலோகம் வருவதற்குமுந்தி आरुणिः=அருணர் என்பவரின் புத்திரரான * औद्दालकिः=உத்தாலகர்

---

* उद्दालकएव औद्दालकिः=உத்தாலகர் என்பவரே ஔத்தாலகி என்றதாலும் சொல்லப்படுவர் என்றும், औद्दालकिः=என்பவர் இருமஹா புருஷர்களின் புத்திரராவார். அதாவது: அருணருக்கு உத்தாலகர் என்பவர் பெண்ணைக் கொடுக்கும்பொழுது தனது பெண்ணின் வயிற்றிற்

मृत्युरुवाच। यथा बुद्धिस्त्वयि पुरस्तात्=पूर्वमासीत्स्नेहसमन्विता पितुस्तव, भविता प्रीतिसमन्वितस्तव पिता तथैव प्रतीतः=प्रतीतवान्सन्। औद्दालकिः=उद्दालक एवौद्दालकिः,अरुणस्यापत्यमारुणिः, द्व्यामुष्यायणो वा, मत्प्रसृष्टः=मया अनुज्ञातस्सन्नितरा अपि रात्रीः सुखम्=प्रसन्नमनाः,

---

என்ற உனது பிதாவானவர், यथा=எவ்விதம் உன்னிடம் ஸ்னேஹ முள்ளவராக இருந்தாரோ, அவ்விதமே ஸ்னேமுள்ளவராய்க் கொண்டும், प्रतीतः=‘அதே புத்திரன் தான் இவன்’ என்ற அறிவையடைந் தவராய்க் கொண்டும், मत्प्रसृष्टः=என்னால் அனுக்கிரஹிக்கப்பட்ட வராய்க் கொண்டும் रात्रीः=மற்றுமுள்ள இரவுகளில் सुखम्=கவலை யற்றிருக்கும்படி शयिता=படுத்துறங்குகின்றவராகவும், ஆகி मृत्युमुखात्=யமனின் வாயிலிருந்து प्रमुक्तम्=விடுபட்ட (அதாவது: மிருத்யு லோகத்தினின்றும் திரும்பிவந்த என்றும்) त्वाम्=உன்னை ददृशिवान्=கண்ணால் பார்த்து वीतमन्युः=கோபமற்றவராகவும் भविता= ஆகப்போகிறார். (11) (எ—று)

பாஷ்யம்.—மிருத்யுசொல்லலுற்றார்—உனது பிதாவினுடைய புத்தியானது உன்னிடத்தில் पुरस्तात्=முன்னர் ஸ்னேஹத்துடன் கூடினதாக எவ்விதமிருந்ததோ அவ்விதமே औद्दालकिः=ஔத்தால கியும் அதாவது: உத்தாலகரேதான் ஔத்தலகி எனப்படுவர் என்ற படி ஔத்தாலகரும் அருணருடைய அபத்யமாக(புத்திரனாக)இருப் பதுபற்றி ஆருணி என்று கூறப்படுபவரும், அல்லது அருணரு டைய ஔரஸபுத்திரனும் பிறப்பதற்குமுன் உத்தாலகரால் தனக் கும் புத்திரனாக எண்ணப்பட்டவருமான உனது பிதா ப்ரீதியுடன் கூடினவராகவும், அதேபுத்திரன்தான் இவன் என்ற அறிவையடைந் தவராகவும், என்னால் அனுக்கிரஹிக்கப் பட்டவராய்க் கொண்டு (நீ இங்குவந்தபிறகுள்ள) மற்ற இரவுகளிலும் सुखम्=தெளிந்த மன

பிறக்கும்பிள்ளை நம்மிருவருக்கும் பிள்ளையாகவாகவேண்டும் என்ற ஒப்பந் தத்துடன் கொடுத்தார். ஆதலால் அருணரின் புத்திரரான ஆருணியான வர், அருணருடைய புத்திரராகவும் உத்தாலகருடைய புத்திரராகவும் ஆகி விடுகிறார். ஆனதுபற்றி द्व्यामुष्यायणராக=ஒரு ஒப்பந்தத்தை முன்னிட்டு இருவரின் புத்திரராகவாகிறார் என்றும் பாஷ்யத்தில் ஔத்தாலகி என்ற பதத்துக்கு இரண்டு பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

शयिता=स्वप्ता वीतमन्युः=विगतमन्युश्च भविता स्यात्, त्वां=पुत्रं ददृशिवान् दृष्टवान्स मृत्युमुखात्=मृत्युगोचरात्प्रमुक्तं सन्तम् ॥ ११ ॥

स्वर्गे लोके न भयं किञ्चनास्ति न तत्र त्वं न जरया बिभेति।
उभे तीर्त्वा अशनाया पिपासे शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके॥

नचिकेता उवाच—स्वर्गे लोके रोगादिनिमित्तं भयं किञ्चन किञ्चिदपि नास्ति। नच तत्र त्वं मृत्यो सहसा प्रभवसि। अतो जरया युक्त इहलोकवत्त्वत्तो न बिभेति कश्चित्तत्र। किञ्च, उभे अशनाया पिपासे तीर्त्वा=अतिक्रम्य, शोकमतीत्य गच्छतीति शोकातिगः सन्मानसेन दुःखेन वर्जितो मोदते=हृष्यति, स्वर्गलोके=दिव्ये ॥ १२ ॥

முள்ளவராக **शयिता**=படுத்துறங்குபவராகவும், மிருத்யுவின் உலகிலிருந்து திரும்பிவந்தவனை உன்னைக்கண்டு கோபமற்றவராகவும் ஆகப்போகிறார் என்றார். (11) (எ-று)

(அ-கை) நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்—

(ப-ரை) **स्वर्गे लोके**=ஸ்வர்க்கலோகத்தில், **भयम्**=ரோகாதிநிமித்தமான பயமானது **किञ्चन**=அற்பமும் **नास्ति**=கிடையாது. **तत्र**=அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தில் **त्वम्**=யமனான நீர் **न (सहसा प्रभवसि)**=விரைவாகவருவதில்லை. ஆதலால் அங்குள்ள ஒருவனும் **जरया**=மூப்பினால் **न बिभेति**=உம்மிடமிருந்து பயத்தையடைவதில்லை. ஆகவே **स्वर्गलोके**=ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ளவன் **अशनायापिपासे**=பசிதாஹம் என்ற **उभे**=இரண்டையும் **तीर्त्वा**=தாண்டி **शोकातिगः**=சோகத்தைக் கடந்தவனாய்க் கொண்டு **मोदते**=ஸந்தோஷிக்கிறான். (12)

பாஷ்யம்.—நசிகேதஸ் சொல்லலுற்றான்—ஸ்வர்க்கலோகத்தில் ரோகாதிநிமித்தமான பயமானது **किञ्चन**=அற்பமும் கிடையாது. ஹேம்ருத்யோ! நீரும் அவ்விடத்தில் சீக்கிரமாக ப்ரவிருத்திப்பதில்லை. ஆனதுபற்றி இவ்வுலகில் போல அவ்வுலகில் ஒருவனும் ஜரையுடன் (மூப்புடன்) கூடினவனாய் உம்மிடமிருந்து பயத்தையடைவதில்லை. மேலும், பசிதாஹங்களென்ற இரண்டையும் தாண்டி **शोकातिगः**=சோகத்தை யதிக்கிரமித்துச் சொல்லுகிறான் என்பதுபற்றி சோகாதிகனாகவிருந்து கொண்டு அதாவது: மானஸ

स त्वमग्निꣳस्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो प्रब्रूहि त्वꣳश्रद्दधानाय मह्यम्। स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्त एतद्द्वितीयेन वृणे वरेण ॥१३॥

एवंगुणविशिष्टस्य स्वर्गलोकस्य प्राप्तिसाधनभूतमग्निं स त्वम्=मृत्युः, अध्येषि=स्मरसि जानासीत्यर्थः हे मृत्यो यतः। तं प्रब्रूहि कथय श्रद्दधानाय=श्रद्धावते मह्यं स्वर्गार्थिने। येनाग्निना चितेन स्वर्गलोकाः=स्वर्गो लोको येषां ते स्वर्गलोकाः यजमानाः अमृतत्वम्=अमरणतां देवत्वं भजन्ते=प्राप्नुवन्ति तदेतदग्निविज्ञानं द्वितीयेन वरेण वृणे ॥ १३ ॥

மான துக்கமற்றவனுய்க் கொண்டு **स्वर्गलोके मोदते**=ஸ்வர்க்கலோகத்தில் ஸந்தோஷிக்கிருன். (12) (எ—று)

(ப—ரை) **मृत्यो !**=ஹேம்ருத்யோ! **स त्वम्**=அந்த நீர். **स्वर्ग्यम्**=ஸ்வர்க்கலோக ப்ராப்த்திஸாதனமான **अग्निम्**=அக்னியை **अध्येषि** **(यतः)**=யாதுகாரணத்தினுல் அறிகின்றீரோ, அக்காரணத்தினுல் **तम्**=அந்த அக்னியை **श्रद्दधानाय**=ஸ்வர்க்கத்திலாவல் கொண்ட **मह्यम्**=என்னையும் பொருட்டு **प्रब्रूहि**=சொல்லக்கடவீர். **स्वर्गलोकाः**=ஸ்வர்க்கலோகத்தை யடைந்த யஜமானர்கள் **अमृतत्वम्**=மரணமற்றிருத்தலை அதாவது: தேவ்பாவத்தை **भजन्ते**=அடைகின்றனர். ஆகவே **एतत्**=இந்த அக்னிவிக்ஞானத்தை (உபாஸனத்தை) **द्वितीयेन**=இரண்டாவதான **वरेण**=வரத்தினுல் **वृणे**=வேண்டுகிறேன். (13)

பாஷ்யம்—ஹேம்ருத்யோ! மிருத்யுவான அந்த நீர் இம்மாதிரியான குணத்துடன் கூடின ஸ்வர்க்கலோகத்தின் ப்ராப்த்திக்கு ஸாதனபூதமான அக்னியை யாதுகாரணத்தினுல் ஸ்மரிக்கின்றீரோ அதாவது: அறிகின்றீரோ, அக்காரணத்தினுல் **श्रद्दधानाय**=ஶ்ரத்தையுள்ளவனுன அதாவது: ஸ்வர்க்கார்த்தியான என்னையும் பொருட்டு சொல்லும். [**चितेन**=உபாஸிக்கப்பட்ட எந்த அக்னியினுல்] **स्वर्गलोकाः**=எவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் லோகமோ அந்த யஜமானர்கள் ஸ்வர்க்க லோகர்களெனப்படுவர். **अमृतत्वम्** = மரணமற்றிருத்தலை அதாவது: தேவத்தன்மையை **भजन्ते**=அடைகின்றனர். **एतत्**=இந்த அக்னிவிக்ஞானத்தை இரண்டாவதுவரத்தினுல் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

(அ—கை) ம்ருத்யுவின் ப்ரதிக்ஞை பின்வருமாறு—

**प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
अनन्तलोकाप्तिमथो प्रतिष्ठां विद्धि त्वमेतं निहितं गुहायाम् ॥**

मृत्योः प्रतिज्ञेयम् । प्र ते=तुभ्यं प्रब्रवीमि यत्त्वया प्रार्थितं तदु मे=मम वचसो निबोध=बुध्यस्वैकाग्रमनास्सन्, स्वर्ग्यम्=स्वर्गाय हितं स्वर्गसाधन मग्निं हे नचिकेतः प्रजानन्विज्ञातवानहं सन्नित्यर्थः। प्रब्रवीमि तन्निबोधेति च शिष्यबुद्धिसमाधानार्थं वचनम् । अधुनाग्निं स्तौति । अनन्तलोकाप्तिम्=स्वर्गलोकफलप्राप्तिसाधनमित्येतत् । अथो=अपि, प्रतिष्ठाम्=आश्रयं जगतो विराड्रूपेण तमेतमग्निं मयोच्यमानं विद्धि=जानीहि त्वं निहितं=स्थितं, गुहायाम्=विदुषां बुद्धौ निविष्टमित्यर्थः॥ १४ ॥

(ப—ரை) **नचिकेतः!**=ஹே நசிகேதஸ்ஸே ! **तत्, उ**=எது உன்னால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதோ அதை **प्रजानन्**=அறிந்தவனான நான் **ते**=உனக்கு **प्रब्रवीमि**=சொல்லுகிறேன். **स्वर्ग्यम्**=ஸ்வர்க்கஸாதனமான **अग्निम्**=அக்னியை **निबोध**=ஒரேயிடத்தில் நிறுத்தின மனமுள்ளவனாய் அறிந்து கொள்ளுவாயாக. **त्वम्**=நீ, **एतम्**=இந்த அக்னியை, **अनन्तलोकाप्तिम्**=முடிவற்ற ஸ்வர்க்கலோகபலப்ராப்த்திக்கு ஸாதனமென்றும், **प्रतिष्ठामथो**=விராட்ரூபத்தினால் ஜகத்துக்கு ஆஸ்ரயமென்றும், **गुहायाम्**=உபாஸகர்களின் ஹிருதயகுஹையில் **निहितम्**=இருப்பதாகவும் **विद्धि**=அறிந்துகொள்ளு. (14) (எ—று)

பாஷ்யம் — இது ம்ருத்யுவின் ப்ரதிக்ஞையாகும். உன்னையும் பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன். எது உன்னால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதோ அதை என்னுடைய வார்த்தையினால் ஏகாக்ரமான மனத்தையுடையவனைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளு. **स्वर्ग्यम्**=ஸ்வர்க்கத்தையும் பொருட்டு ஹிதமான அதாவது:—ஸ்வர்க்கஸாதனமான அக்னியை ஹே நசிகேஸ்ஸே! **प्रजानन्**=நானறிந்தவனாக விருந்துகொண்டு என்று பொருள். "சொல்லுகிறேன் அதையறிந்து கொள்" என்ற வசனமானது சிஷ்யனுடைய புத்தியை ஒருமுகப்படுத்தவேண்டியாம். இப்பொழுது அக்னியை ஸ்துதிக்கிறார்—**अनन्तलोकाप्तिम्**=ஸ்வர்க்கலோகபலப்பிராப்த்திக்கு ஸாதனமானது என்பதுபொருள். **अथो**=மேலும், **प्रतिष्ठाम्**=அக்னிவாயு ஆதித்யன் என்ற மூன்றுவுருவமுள்ள விராட்ரூபத்தினால் ஜகத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகவானது என்பது

लोकादिमग्निं तमुवाच तस्मै या इष्टका यावतीर्वा यथावा ।
स चापि तत्प्रत्यवदद्यथोक्तमथास्य मृत्युः पुनरेवाह तुष्टः॥१५॥

इदं तु श्रुतेर्वचनम् । लोकादिम्=लोकानामादिं प्रथमशरीरित्वादग्निं, तम्=प्रकृतं नचिकेतसा प्रार्थितम्, उवाच=उक्तवान्मृत्युः तस्मै=नचिकेतसे। किञ्च या इष्टकाश्चेतव्याः स्वरूपेण, यावतीर्वा संख्यया, यथा वा चीयतेऽग्निर्येन प्रकारेण सर्वमेतदुक्तवानित्यर्थः। सचापि=नचिकेताः, तत्=मृत्यु-

---

பொருள். என்னால் சொல்லப்படும் அந்த இந்த அக்னியை நீ அறிந்துகொள். **निहितं गुहायाम्**=வித்வான் (உபாஸகர்) களுடைய புத்தியிலிருப்பது என்பது பொருள். (14) (எ—று)

(அ—கை) இந்த மந்திரம் சுருதியின் வசனமாகும்—

(ப—ரை) **लोकादिम्**=முதன்முதலில் சரீரியாகவாவதுபற்றி லோகங்களுக்கு ஆதியானதும் **तम्**=அந்த நசிகேதஸ்ஸினால் கேட்கப்பட்டதுமான **अग्निम्**=அக்னியை **या इष्टकाः**=ஸ்வரூபமாக அடுக்க வேண்டிய கற்கள் எவைகளுண்டோ அவைகளுடனும், **यावतीर्वा**=கற்களின் எண்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவுடனும், **यथा वा**=அந்த ந்தகற்களை ப்ரகாசப்படுத்துகின்ற அந்தந்தமந்த்ரோச்சாரணத்துடன் கூட அவை எவ்விதம் அடுக்கப்படுமோ அவற்றுடனும் **तस्मै**=அந்த நசிகேதஸ்ஸுக்கு **उवाच**=யமன் உபதேசித்தார். **सचापि**=அந்த நசிகேதஸ்ஸும்,**तत्**=மிருத்யுவினால்.சொல்லப்பட்டதை **यथोक्तम्**=சொல்லப்பட்டபடி **प्रत्यवदत्**=திருப்பிச் சொன்னான். **अथ**=பிறகு **तस्य**=அந்த நசிகேதஸ்ஸினுடைய பதில் வசனத்தினால் **तुष्टः**=ஸந்தோஷத்தையடைந்த **मृत्युः**=யமன் **पुनरेव**=மறுபடியுமே **आह**=சொன்னார்.

பாஷ்யம்.—இது சுருதியின் வசனமாகும். **लोकादिम्**=முதலிலுண்டான சரீரியாகவிருப்பதுபற்றி லோகங்களுக்கு ஆதியானதும் நசிகேதஸ்ஸினால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதும் ப்ரகிருதமுமான அக்னியை அந்த நசிகேதஸ்ஸுக்கு மிருத்யுவானவர் சொன்னார். மேலும், அடுக்கவேண்டிய கற்கள் ஸ்வரூபத்தினால் எவைகளுண்டோ*, எண்ணினால் அக்கற்கள் எத்துணையுண்டோ, மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு எந்தப்ரகாரமாக அக்னிக்கு ஆதாரமானஸ்தல

---

* அடுக்கவேண்டிய கற்களின் ஸ்வரூபம் எவைகளுண்டோ என்பது கருத்து.

नोक्तं यथावत् प्रत्ययेनावदत्=प्रत्युच्चारितवान्। अथ तस्य प्रत्युच्चारणेन तुष्टस्सन् मृत्युः पुनरेवाह—वरत्रयव्यतिरेकेणान्यं वरं दित्सुः॥ १५॥

तमब्रवीत्प्रीयमाणो महात्मा वरं तवेहाद्य ददामि भूयः।
तवैव नाम्ना भवितायमग्निः सृङ्कां चेमामनेकरूपां गृहाण॥

कथम्, तं नचिकेतसमब्रवीत्प्रीयमाणः=शिष्ययोग्यतां पश्यन्प्रीयमाणः प्रीतिमनुभवन्, महात्मा=अक्षुद्रबुद्धिः, वरं तव चतुर्थम्, इह=प्रीतिनिमित्तम्, अद्य=इदानीम्, ददामि भूयः=पुनः प्रयच्छामि। तवैव=

மானது கற்களால் அடுக்கப்படுகின்றதோ இவையாவையும் சொன்னார். அந்த நசிகேதஸ்ஸும் மிருத்யுவினால் சொல்லப்பட்ட அதை உள்ளபடிக் கான அறிவுடன் திருப்பி உச்சரித்தான். பிறகு அவனுடைய ப்ரத்யுச்சாரணத்தினால் மிருத்யு ஸந்துஷ்டராகவிருந்து கொண்டு மூன்றுவரன்களை விடவேறாக அன்னியமான வரனைக் கொடுக்கவெண்ணங் கொண்டவராய்த் திரும்பவுமே சொல்லத் தொடங்கினார். (15) (எ—று)

(ப—ரை) **महात्मा**=பெரியபுத்தியையுடையவரான யமன் **प्रीयमाणः**=ப்ரீதியையனுபவித்துக் கொண்டு **तव**=உனக்கு **वरम्**=ப்ரீதிநிமித்தமான நான்காவதுவரனை **इह**=இப்பொழுது **भूयः**=திரும்பவும் **ददामि**=தருகிறேன் என **तम्**=அந்த நசிகேதஸ்ஸைப்பார்த்து **अब्रवीत्**=சொன்னார். **अयम्**=என்னுற் சொல்லப்படுகின்ற **अग्निः**=அக்னியானது **तव**=உன்னுடைய **नाम्नैव**=பெயரினாலேயே **भविता**=ப்ரஸித்தமாகவாகப்போகிறது. மேலும், **सृङ्काम्**=ரத்தினங்களுள்ளதும் **अनेकरूपाम्**=விசித்திரமானதுமான **इमाम्**=இந்த மாலையை **गृहाण**=பெற்றுக்கொள்ளு. அல்லது **अनेकरूपाम्**=பலவிதமான ஸ்வரூபமுள்ள **इमाम्**= இந்த **सृङ्काम्**=குத்ஸிதமாக=வெறுக்கத்தக்கதாக இல்லாத கதியை=அதாவது: பலனை **गृहाण**=பெற்றுக்கொள்ளு. (16) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவ்விதமெனின்? சொல்லப்படுகிறது. சிஷ்யனுடைய யோக்யதையைக் கண்டு **प्रीयमाणः**=ப்ரீதியை யனுபவித்தவரும், **महात्मा**=அற்பபுத்தியற்றவருமான யமன் நான்காவதான வரனை உனக்கு (எனக்குண்டான) ப்ரீதிநிமித்தமாக இப்பொழுது திரும்பவும் தருகிறேன் என அந்த நசிகேதஸ்ஸைப் பார்த்துச்

नचिकेतसो नाम्ना=अभिधानेन प्रसिद्धो भविता मयोच्यमानोऽयमग्निः। किञ्च, सृङ्काम्=शब्दवतीं रत्नमयीं मालामिमामनेकरूपां विचित्रां गृहाण स्वीकुरु। यद्वा सृङ्काम्=अकुत्सितां गतिं कर्ममयीं गृहाण अन्यदपि कर्मविज्ञानमनेकफलहेतुत्वात्स्वीकुर्वित्यर्थः॥ १६ ॥

पुनरपि कर्मस्तुतिमेवाह—

त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरेत्य सन्धिं त्रिकर्मकृत्तरति जन्ममृत्यू।
ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा निचाय्येमांशान्तिमत्यन्तमेति॥

சொன்னார். तवैव=நசிகேதஸ்ஸான உன்னுடைய பெயரினாலேயே ப்ரஸித்தமாக என்னாற் சொல்லப்படும் அக்னி ஆகப்போகிறது. மேலும், अनेकरूपाम्=விசித்திரமானதும் सृङ्काम्=சப்திக்கின்றதும், ரத்தினங்களுள்ளதுமான இந்தமாலையைப் பெற்றுக்கொள்ளு. அல்லது सृङ्काम्=வெறுக்கத்தகாத கர்மமயமான கதியை=பலனை பெற்றுக்கொள்ளு. அதாவது:—அனேக பலன்களுக்கு ஹேதுவாக இருப்பதுபற்றி வேறானகர்மவிக்ஞானத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளு என்பது பொருள் என்றும். (16) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—திரும்பவும் கர்மத்தைப் பற்றின ஸ்துதியையே சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) त्रिणाचिकेतः=மூன்றுதடவை எவனால் நாசிகேதமென்ற அக்னிசயனம் செய்யப்பட்டதோ அவன் த்ரிணாசிகேதனாவான். அவன் त्रिभिः=மாதா, பிதா, ஆசிரியன் இவர்களுடன் அல்லது சுருதி, ஸ்மிருதி, சிஷ்டர் இவர்களுடன், அல்லது ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம் இவற்றுடன் संधिम्=ஸம்பந்தத்தை=மாதா முதலியோரின் உபதேசத்தை एत्य=உள்ளபடி அடைந்து त्रिकर्मकृत्=யாகம் அத்யயனம் தானம் இவற்றைச் செய்வானாயின் जन्ममृत्यू=ஜனனமரணங்களை तरति=கடக்கிறான். ब्रह्मजज्ञम्=ப்ரம்ஹத்தினிட மிருந்துண்டானவனும் ஸர்வக்ஞனும் ईड्यम्=ஸ்துதிக்கத்தகுந்தவனுமான देवम्=நாசிகேதாக்னிசயனரூபனான ஸ்யம் ப்ரகாச விராட்புருஷனை विदित्वा=சாஸ்திரமூலமறிந்து निचाय्य=ஆத்மபாவனையாலனுபவித்து (நானே அவன் என அனுபவித்து) इमाम्=

त्रिणाचिकेतः, त्रिः कृत्वो नाचिकेतोऽग्निश्चितो येन स त्रिणाचिकेतः तद्विज्ञानः, तदध्ययनः, तदनुष्ठानवान्वा। त्रिभिः=मातृपित्राचार्यैः, एत्य= प्राप्य सन्धिं=सन्धानं संबन्धं मात्राद्यनुशासनं यथावत्प्राप्येत्येतत्। तद्धि प्रामाण्यकारणं श्रुत्यन्तरादवगम्यते। यथा "मातृमान् पितृमान्" इत्यादेः। वेदस्मृतिशिष्टैर्वा, प्रत्यक्षानुमानागमैर्वा। तेभ्यो हि विशिष्टबुद्धिः प्रत्यक्षा। त्रिकर्मकृत्=इज्याध्ययनदानानां कर्ता, तरति=अतिक्रामति जन्ममृत्यू।

தனது உபாஸனையில் ப்ரத்யக்ஷமான **शान्तिम्**=உபரதியை அதாவது: விராட்ரூபத்தை **अत्यन्तम्**=அதிசயிக்கத்தக்கதாக **एति**=அடைகிறான்.

பாஷ்யம்.—**त्रिणाचिकेतः**=மூன்றுதடவை நாசிகேத மென்ற அக்னியானது எவனுல் சயனஞ்செய்யப்பட்டதோ அவன் த்ரிணுசிகேதனுவான். அல்லது எவனுல் நாசிகேதமெனப்பெயரிய அக்னி விஷயமான வேதமானது மூன்றுதடவை அத்யயனஞ்செய்யப் பட்டதோ அவனுவது, நாசிகேதமென்ற அக்னியை=அக்னியாதார ஸ்தலத்தை, யமைத்து அதில் முறைப்படி மூன்றுதடவை அந்தக் கர்மமானது எவனுல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ அவனுவது, அல்லது எவனுல் நாசிகேதாக்னிசயன ஸம்பந்தமான உபாஸனமானது மூன்றுதடவை செய்யப்பட்டதோ அவனுவது த்ரிணுசிகேத: என்ற தால் சொல்லப்படுவான். ஆகவே அந்த த்ரிணுசிகேதனுனவன் மாதாபிதா ஆசிரியர் இவர்களுடன் ஸந்தியை=ஸந்தானத்தை அதாவதுஃ ஸம்பந்தத்தை அதாவது: மாதா முதலியோரின் சிக்ஷணத் தை உள்ளபடி அடைந்து என்றும். மாதா முதலியோரின் சிக்ஷணமானது ப்ராமாண்யத்துக்குக் காரணமென வேறுஸ்ருதிமூலமறியக்கிடக்கின்றதன்றே? **"यथा मातृमान् पितृमान्"** சிறந்தமாதாவை யடைந்தவனும் சிறந்த பிதாவையடைந்தவனும் (சிறந்த ஆசாரியனை யடைந்தவனும் எவ்விதம் சொல்லுவானே அவ்விதமே சைலினி என்ற மஹருஷிசொன்னர் என்றதாதியால்) ப்ருஹதாரண்யகத்தில் சொல்லவும்பட்டிருக்கிறது. அல்லது **त्रिभिः** என்றதற்கு வேதம், ஸ்மிருதி, சிஷ்டர் இவர்களுடைய உபதேசத்தை முறைப்படி அடைந்து என்ருவது, அல்லது ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம், ஆகமம் (சாஸ்திரம்) இவற்றினுபதேசத்தை உள்ளபடி அடைந்து என்ருவது பொருள் கொள்ளலாம். அவற்றினின்று மேற்படும் விசுத்தியானது

किञ्च=ब्रह्मजज्ञम्=ब्रह्मणो हिरण्यगर्भाज्जातो ब्रह्मजः, ब्रह्मजश्चासौ ज्ञश्चेति ब्रह्मजज्ञः, सर्वज्ञो ह्यसौ। तं देवम्=द्योतनात् ज्ञानादिगुणवन्तम्, ईड्यम्=स्तुत्यं विदित्वा शास्त्रतो निचाय्य= दृष्ट्वा चात्मभावेन, इमाम्=स्वबुद्धि-प्रत्यक्षाम्=शान्तिम्=उपरतिम्, अत्यन्तमेति=अतिशयेनेति। वैराजं पदं ज्ञानकर्मसमुच्चयानुष्ठानेन प्राप्नोतीत्यर्थः॥ १७॥

इदानीमग्निविज्ञानचयनफलमुपसंहरति प्रकरणं च—

கண்கூடாகவன்றோ இருக்கின்றது. **त्रिकर्मकृत्**=யாகம் அத்யயனம் தானம் இவற்றைச் செய்பவன் பிறப்பிறப்புகளைக் கடக்கிறான். மேலும், **ब्रह्मजज्ञम्**=ப்ரம்ஹாவினிட (ஹிரண்யகர்ப்பரிட) மிருந்து உண்டானவனும், ஸர்வச்ஞனுமான இவன் (நாசிகேதாக்னிசயனத்தி லுபாஸிக்கப்படும் விராட்புருஷன்) ஸர்வச்ஞனாகவன்றோ இருக்கிறான். ஆகவே அந்த விராட்புருஷனை **ईड्यम्**=ஸ்துதிக்கத்தகுந்தவனாகவும், **देवम्**=பிரகாசிப்பதுபற்றி ச்ஞானதிகுணமுள்ளவனாகவும் சாஸ்திரமூலமறிந்து **निचाय्य**=அவனேதான் நான் எனக் கண்டுமிருப்பவன் இந்தச் சாந்தியை (தனதுபுத்தியில் ப்ரத்யக்ஷமான உபரதியை) அதிகமாக அடைகிறான். அதாவது:—ஞானகர்மஸமுச்சயானுஷ்டானத்தினால் விராட்புருஷனுடைய பதத்தை யடைகிறான் என்று பொருள். (17) (எ—று)

குறிப்பு—நாசிகேதாக்னிசயனத்தில் அடுக்கவேண்டிய கற்கள் எழுநூற்றிருபதுகளாகும். ஒருஸாவனமான வருஷத்தில் அதாவது: 360 நாட்களில். காலை மாலை இரண்டுவேளைகளிலும் செய்யவேண்டிய அக்னிஹோத்ரங்களும் 720 எண்ணுள்ளனவாகவே ஆகின்றன. ஆகவே கற்களின் ஸ்தானத்திலுள்ள அந்த 720 அக்னிஹோத்திரங்களினாலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஸம்வத்ஸராக்னி (ஸம்வத்ஸராபிமானிதேவனான விராட்புருஷன்) நானே என்பதாய் அஹங்கிரஹமாக உபாஸித்து அந்த உபாஸனையுடன் நாசிகேதாக்னிசயனமென்ற கர்மாவையும் சேர்த்து அனுஷ்டிப்பவனுக்கு விராட்பதப்ராப்தியானது பலனாகவேற்படுகிறது எனக்கண்டு கொள்ளவும்.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இப்பொழுது அக்னியைப் பற்றின உபாஸனம், அக்னிசயனம் (கர்மம்) இவற்றின் மூலம் வரும் பலனையும், அவற்றைக்கூறும் ப்ரகரணத்தையும் முடிக்கிறார்—

त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतद्विदित्वा य एवं विद्वांश्चिनुते नाचिकेतम्। स मृत्युपाशान्पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥

त्रिणाचिकेतः। त्रयम्=यथोक्तं या इष्टका यावतीर्वा यथावेत्येतद्विदित्वा=अवगम्य यश्चैवमात्मरूपेणाग्निं विद्वांश्चिनुते=निर्वर्तयति नाचिकेतम्=अग्निं क्रतुं स मृत्युपाशानधर्माज्ञानरागद्वेषादिलक्षणान्, पुरतः=अग्रतः पूर्वमेव शरीरपातादित्यर्थः। प्रणोद्य=अपहाय शोकातिगः=मानसैर्दुःखैर्वर्जित इत्येतत्। मोदते स्वर्गलोके वैराजे विराडात्मस्वरूपप्रतिपत्त्या ॥

(ப—ரை) **विद्वान्**=அக்னியை ஆத்மரூபமாகவுபாஸிக்கும் **यः**=எந்த **त्रिणाचिकेतः**=மூன்றுதடவை நாசிகேதாக்னிசயனஞ் செய்பவன் **एतत्**=இந்த **त्रयम्**=மூன்றையும் (அதாவது:—கற்கள் அதன் எண், அடுக்கும் முறை இம்மூன்றையுமென்றும்.) **विदित्वा**=அறிந்து கொண்டு **नाचिकेतम्**=நாசிகேதாக்னியை (அது ஸம்பந்தமான உபாஸனத்தை) **चिनुते**=செய்து முடிக்கின்றனோ **सः**=அவன் **मृत्युपाशान्**=மிருத்யுக்கயிறுகளை அதாவது:—அதர்மம், அக்ஞானம், ராகம், துவேஷம் முதலியவற்றை **पुरतः**=சரீரநாசத்துக்கு முந்தியே **प्रणोद्य**=போக்கிக் கொண்டு **शोकातिगः**=மானஸமான துக்கங்களைக் கடந்தவனாய் **स्वर्गलोके**=விராட்புருஷனுடைய உலகில் **मोदते**=ஸந்தோஷத்தை யடைகிறான். (18) (எ—று)

பாஷ்யம்.—த்ரிணசிகேதனனவன் மூன்றையும் சொல்லப்பட்டபடி, அதாவதுः—கற்களின் ஸ்வரூபம், அவற்றின் எண், அதை யடுக்கும்முறை ஆகிய இம்மூன்றையும் என்றுபொருள். **विदित्वा**=அறிந்தும், எவன் இவ்விதம் ஆத்மஸ்வரூபமாக அக்னியை உபாஸித்தும் நாசிகேதம் என்ற அக்னியையும் அது ஸம்பந்தமான உபாஸனத்தையும், முயற்சியுடன் செய்துமுடிக்கின்றனோ அவன் மிருத்யுபாசங்களை அதாவது:—அதர்மம் அக்ஞானம் ராகம் துவேஷம் இவைரூபமானவைகளை **पुरतः**=முந்தியே அதாவது:—சரீரம் விழுவதற்கு முந்தியே என்பதுபொருள். **प्रणोद्य**=போக்கிக் கொண்டு சோகாதிகனாய் அதாவது: மானஸங்களான துக்கங்களினால் விடுபட்டவனாய் என்பது பொருள். **स्वर्गलोके**=விராட்பதத்

एष तेऽग्निर्नचिकेतस्स्वर्ग्यो यमवृणीथा द्वितीयेन वरेण।
एतमग्निं तवैव प्रवक्ष्यन्ति जनासस्तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व॥

एष ते=तुभ्यम्, अग्निः=वरः, हे नचिकेतः! स्वर्ग्यः=स्वर्गसाधनः, यमग्निं वरमवृणीथाः=प्रार्थितवानसि द्वितीयेन वरेण सोऽग्निर्वरो दत्तः इत्युक्तोपसंहारः। किञ्चैतमग्निं तवैव नाम्ना प्रवक्ष्यन्ति जनासः=जनाः इत्येतत्, एष वरो दत्तो मया चतुर्थस्तुष्टेन। तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व। तस्मिन्ह्यदत्त ऋणवानहमित्यभिप्रायः॥ १९॥

தில் அதாவது:—விராடாத்மாவின் ஸ்வரூபப்ராப்தியினால் ஸந்தோஷத்தை யடைகிறான் என்றும். (18) (எ-று)

(ப-ரை) नचिकेतः!=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! द्वितीयेन=இரண்டாவதான वरेण=வரத்தினால் यम्=எந்த அக்னிவரனை अवृणीथाः=ப்ரார்த்தித்தனேயோ स्वर्ग्यः=ஸ்வர்க்கப்பிராப்திக்கு ஸாதனமான एषः=இந்த अग्निः=அக்னியானது ते=உனக்கு उक्तः=சொல்லப்பட்டது. மேலும், एतम्=இந்த अग्निम्=அக்னியை जनासः=ஜனங்கள் तवैव=உன்னுடைய பெயரினாலேயே प्रवक्ष्यन्ति=சொல்லப்போகின்றனர். हे नचिकेतः!=ஹே நசிகேதஸ்ஸே!' तृतीयम्=மூன்றாவதான वरम्=வரனை वृणीष्व=கேட்டுக்கொள்ளு. (19) (எ-று)

பாஷ்யம்—ஹே நசிகேதஸ்ஸே! இரண்டாவது வரத்தினால் எதைக் கேட்டுக் கொண்டனேயோ? ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஸாதனமான இந்த அக்னிரூபமான வரனானது உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்றதால் இதுவரை சொல்லப்பட்டது முடிக்கப்படுகிறது. மேலும், இந்த அக்னியை உன்னுடைய பெயரினாலேயே ஜனங்கள் சொல்லப்போகின்றனர். மூலத்திலுள்ள जनासः=என்பதற்கு ஜனங்கள் என்று பொருள். ஸந்தோஷித்த என்னால் இந்த நான்காவது வரன் (நீ கேட்காமலே) உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஹே நசிகேதஸ்ஸே! உனது விருப்பப்படி மூன்றாவது வரனைக் கேட்டுக் கொள்ளு. அது கொடுக்கப்படாவிடின் கடனுள்ளவனாகவன்றோ நானாகிவிடுவேன் என்பது யமனுடைய எண்ணம். (19) (எ-று)

एतावद्व्यतिक्रान्तेन विधिप्रतिषेधार्थेन मन्त्रब्राह्मणेनावगन्तव्यं यद्वरद्वयसूचितं वस्तु नात्मतत्त्वविषययाथात्म्यविज्ञानम्। अतो विधिप्रतिषेधार्थविषयस्य आत्मनि क्रियाकारकफलाध्यारोपलक्षणस्य स्वाभाविकस्याज्ञानस्य संसारबीजस्य निवृत्त्यर्थं तद्विपरीतब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानं क्रियाकारकफलाध्यारोपणलक्षणशून्यमात्यन्तिकनिःश्रेयसप्रयोजनं वक्तव्यमित्युत्तरो ग्रन्थ आरभ्यते। तमेतमर्थं द्वितीयवरप्राप्त्याप्यकृतार्थत्वं तृतीयवरगोचरमात्मज्ञानमन्तरेणेत्याख्यायिकया प्रपञ्चयति—यतः पूर्वस्मात्कर्मगोचरात्साध्यसाधनलक्षणादनित्याद्विरक्तस्य आत्मज्ञानेऽधिकार इति तन्निन्दार्थं

அவதாரிகா பாஷ்யம்—பிதாவின் ஸௌமனஸ்யம் (நல்லெண்ணம்) தொடங்கி ஸ்வர்க்கலோகமீறாக இரண்டு வரன்களினால் சூசிப்பிக்கப்பட்ட யாதொரு பொருளுண்டோ இவ்வளவுமட்டுமே இது வரை உபதேசிக்கப்பட்டதும், விதிவிலக்குகளைப் பொருளாகக் கொண்டதுமான மந்த்ரப்ராம்ஹணபாகத்தினால் அறியக்கூடியதாக வாகுமேயொழிய ஆத்மதத்துவவிஷயமான உண்மையான க்ஞான மாக மாட்டாது. ஆனதுபற்றி விதிவிலக்கு ரூபமான பொருளை விஷயமாகக் கொண்டதும், ஆத்மாவினிடத்தில் க்ரியை காரகம் பலன் இவற்றின் அத்யாரோப (அத்யாஸ) த்தை லக்ஷணமாகவுடையதும், ஸம்ஸாரத்துக்குப் பீஜமாக (விதையாக) வானதும், ஸ்வாபாவிகமும் (அநாதிஸம்ஸ்கார ப்ராப்தமும்) ஆன அக்ஞானத்தினுடைய நிவிருத்திக்கு வேண்டி க்ரியை காரகம் பலன் இவற்றின் அத்யாஸத்தின் லக்ஷணமற்றதும், நிலைத்த நிஃரேயஸ (மோக்ஷ) த்தை ப்ரயோஜனமாகவுடையதுமான அக்ஞானத்துக்கு நேர்மாறான ஆத்மைகத்வ விக்ஞானத்தை யுபதேசிப்பதற்காக மேலுள்ளக் கிரந்தமானது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது வரனுக்குவிஷயமான ஆத்மக்ஞானமில்லாமல் இரண்டாவது வரனையடைந்த போதிலுங் கூட கிருதார்த்தத்துவம் ஏற்படமாட்டாது என்ற அந்த இந்தப் பொருளை மேலுள்ள கதையினால் சுருதிவிரிவாகக் கூறுகிறது. ஏன்? கர்மாவுக்கு விஷயமானதும், ஸாத்யஸாதனரூபமானதும், அநித்யமுமான முன்சொன்னவற்றினின்றும் விரக்தியையடைந்தவனுக்கே ஆத்மக்ஞானத்தில் அதிகாரமேற்படுகின்ற காரணம்பற்றி

पुत्राद्युपन्यासेन प्रलोभनं क्रियते। नचिकेता उवाच—'तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व' इत्युक्तस्सन्—

येयं प्रेते विचिकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येके नायमस्तीति चैके।
एतद्विद्यामनुशिष्टस्त्वयाऽहं वराणामेष वरस्तृतीयः ॥ २० ॥

येयं विचिकित्सा=संशयः, प्रेते=मृते मनुष्ये अस्तीत्येके अस्ति शरीरेन्द्रियमनोबुद्धिव्यतिरिक्तो देहान्तरसंबन्ध्यात्मेत्येके। नायमस्तीतिचैके=नायमेवं विधोऽस्तीति चैके। अतश्चास्माकं न प्रत्यक्षेण नापि वानुमानेन

கர்மத்தை நிந்திக்கவேண்டி புத்திராதிகளை யுபன்னியஸித்தல் வாயிலாக யாதுகாரணம்பற்றி அவற்றிலாசைமூட்டப்படுகிறதோ அக்காரணம்பற்றி மேலுள்ள ஆக்யாயிகையினல் சுருதி அப்பொருளை (கர்மவைராக்ய ரூபமானபொருளை) விளக்குவதாலென்க. "ஹே நசிகேதஸ்ஸே! மூன்ருவது வரனைக்கேட்டுக் கொள்ளு" எனச் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் சொல்லுகிறுர்—

(ப—ரை) मनुष्ये=மனிதன், प्रेते=மரித்ததும், சரீரம் இந்திரியம் மனது புத்தி இவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும் வேறு தேஹஸம்பந்தமுள்ளவனுமான ஆத்மா अस्ति=இருக்கிறுன் इति= என एके=சிலரும், अयम्=இத்தகைய ஆத்மா नास्ति=இல்லை इति= என்றும், एके च=சிலரும் சொல்லுவதால் या=யாதொரு इयम्=இந்த विचिकित्सा=ஸம்சயமானது உண்டாகிறதோ. ஆனதுபற்றி एतत्= இந்த ஆத்மாஸ்தித்வத்தை अहम्-நான் त्वया=உம்மால் अनुशिष्टः=நினைவூட்டப்பட்டவனுய் विद्याम्=அறிந்துகொள்ளுகின்றேன். एषः=இது वराणाम्=வரன்களுக்குள் तृतीयः=மூன்ருவதான वरः=வரனுகும்.

பாஷ்யம்.—யாதொரு இந்த ஸம்சயமானது 'மனுஷ்யன் மிருதனுகவானதும் சரீரம் இந்திரியம் மனஸ் புத்தி இவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், தேஹாந்தர ஸம்பந்தமுள்ளவனுமான ஆத்மா இருக்கிறுன்' எனச் சிலரும், 'இம்மாதிரியாகவுள்ள இவன் இல்லை' எனச் சிலரும் சொல்லுவதாலேற்படுகிறதோ, அதனுல் எங்களுக்கு நிர்ணயவிக்ஞானமானது ப்ரத்யக்ஷத்தாலுமேற்படவில்லை. அனுமானத்தாலுமேற்படவில்லை. இந்த நிர்ணயவிக்ஞானதீனமாக

निर्णयविज्ञानम्। एतद्विज्ञानाधीनो हि परः पुरुषार्थ इत्यत एतद्विद्याम्=विजानीयामहमनुशिष्टो ज्ञापितस्त्वया। वराणामेष वरस्तृतीयः=अवशिष्टः॥

किमयमेकान्ततो निःश्रेयससाधनात्मज्ञानार्हो नवेत्येतत्परीक्षणार्थमाह—

देवैरत्रापि विचिकित्सितं पुरा न हि सुज्ञेयमणुरेष धर्मः।
अन्यं वरं नचिकेतो वृणीष्व मामोपरोत्सीरति मा सृजैनम्॥

देवैरपि अत्र=एतस्मिन्वस्तुनि, विचिकित्सितं=संशयितं, पुरा=पूर्वम्, नहि सुज्ञेयम्=सुष्ठु ज्ञेयं श्रुतमपि प्राकृतैर्जनैः, यतोऽणुस्सूक्ष्म एषः=आ-

---

வன்றோ பரமபுருஷார்த்த மேற்படவேண்டிவருகிறது. ஆனதுபற்றி இந்த ஆத்மாஸ்தித்வத்தை நான் உம்மால் நினைவூட்டப்பட்டவனாய் தெரிந்துகொள்ளுவேனாக. இதுவே வரன்களுக்குள் எஞ்ஜியுள்ள மூன்றாவது வரனாகும். (20) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இந்த நசிகேதஸ்ஸானவன் நிஶ்சயமாக மோக்ஷஸாதனமான ஆத்மக்ஞானத்துக்கு அர்ஹனா? அல்லது இல்லையா? என்ற இதைப்பரீக்ஷிக்கவேண்டிச் சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) **हे नचिकेतः!**=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! **अत्र**=இந்த வஸ்து விஷயத்தில் **देवैरपि**=தேவர்களாலுங்கூட **पुरा**=முன்னர் **विचिकित्सितम्**=ஸம்சயங்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. **एषः**=இந்த **धर्मः**=ஆத்மரூபதர்மமானது **अणुः**=சூக்ஷ்மமானது, ஆனதுபற்றி **न हि सुज्ञेयम्**=சுலுவிலறியக்கூடிய தன்றன்றோ. **अन्यम्**=ஸந்தேஹத்துக்கிடமில்லாத வேறு **वरम्**=வரனை **वृणीष्व**=கேட்டுக்கொள். **मा**=என்னை **मोपरोत्सीः**=நிர்ப்பந்தஞ்செய்யாதே **एनम्**=இந்தவரனை **मा** = என்னைக் குறித்துக் கேட்பதை **अतिसृज**=விட்டுவிடு. (21) (எ—று)

பாஷ்யம்.—தேவர்களாலுங்கூட இந்தவஸ்துவிஷயத்தில் முன்னர் ஸந்தேஹங் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. யாதுகாரணத்தினால் இந்த ஆத்மாவெனப் பெரிய தர்மமானது சூக்ஷ்மமாகவும், கேட்கப்படினுங்கூட ப்ராகிருதஜனங்களினால் நன்கு அறிந்துகொள்ளவியலாததாகவு மிருக்கின்றதோ அக்காரணத்தினால் (ஆத்மக்ஞானத்

त्माख्यः धर्मः। अतोऽन्यम्=असन्दिग्धफलं वरं नचिकेतो वृणीष्व मा=मास्म, मोपरोत्सीः=उपरोधं माकार्षीः, अधमर्णमिवोत्तमर्णः। अतिसृज=विमुञ्च, एनम्=वरं, मा=मां प्रति ॥ २१ ॥

एवमुक्तो नचिकेता आह—

देवैरत्रापि विचिकित्सितं किल त्वं च मृत्यो यन्न सुज्ञेयमात्थ।
वक्ता चास्य त्वादृगन्यो न लभ्यो नान्यो वरस्तुल्य एतस्य कश्चित्

देवैरत्राप्येतस्मिन्वस्तुनि विचिकित्सितं किलेति भवत एव नः श्रुतम्। त्वं च मृत्यो यत्=यस्मात् न सुज्ञेयमात्मतत्त्वमात्थ=कथयसि। अतः पण्डितैरप्यवेदनीयत्वाद्वक्ता चास्य धर्मस्य, त्वादृक्=त्वत्तुल्योऽन्यः

தைக் காட்டிலும்) ஸந்தேஹமற்ற பலனையுடைய வேறுவரனை (பசு புத்திராதிகளைக்) கேட்டுக்கொள். கடன்கொடுத்தவன் கடன்வாங்கினவனைப் போல என்னை நிர்ப்பந்தப்படுத்தாதே இந்தவரனை என்னைக்குறித்து (க்கேட்பதை) விட்டு விடு. (21) (எ-று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நசிகேதஸ் சொல்லுகிறார்—

(ப-ரை) **अत्र**=இவ்வஸ்துவில் **देवैरपि**=தேவர்களாலுங்கூட **विचिकित्सितं किल**=ஸந்தேஹங் கொள்ளப்பட்டதன்றோ. **हे मृत्यो !**=ஹே ம்ருத்யோ! **त्वञ्च**=நீரும் **न सुज्ञेयम्**=சுளுவில் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதன்று என **यत्**=யாதுகாரணத்தினால் **आत्थ**=சொல்லுகின்றீரோ. அக்காரணம்பற்றி **अस्य**=இந்த ஆத்மதத்துவத்தைப்பற்றி **वक्ता**=உபதேசிப்பவர், **त्वादृक्**=உம்போன்ற **अन्यः**=வேறொருவர் **न लभ्यः**=கிடைக்கவும் மாட்டார். **अन्यः**=வேறான **कश्चित्**=ஒரு **वरः**=வரனும் **एतस्य**=இதற்கு **तुल्यः**=ஒப்பானதாக **न**=ஆகவும் மாட்டாது.

பாஷ்யம்.—தேவர்களாலும் இந்த வஸ்துவிஷயத்தில் ஸந்தேஹங்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என உம்மிடமிருந்தே என்னால் கேட்கப்பட்டதன்றோ. ஓய் ம்ருத்யுவே! நீரும் யாதுகாரணத்தினால் ஆத்மதத்துவமானது சுளுவிலறிந்து கொள்ளக்கூடியதன்று எனச் சொல்லவும் செய்கின்றீரோ அக்காரணத்தால் பண்டிதர்களினாலுங்கூட அறிந்து கொள்ளக்கூடாததாக விருப்பதுபற்றி ஆத்மாவெனப்

गण्डितश्च न लभ्योऽन्विष्यमाणोऽपि। अयं तु वरो निःश्रेयसप्राप्तिहेतुः, अतो नान्यो वरस्तुल्यः=सदृशोऽस्त्येतस्य कश्चिदपि अनित्यफलत्वादन्यस्य सर्वस्यैवेत्यभिप्रायः॥ २२ ॥

एवमुक्तोऽपि पुनःप्रलोभयन्नुवाच मृत्युः—

शतायुषः पुत्रपौत्रान्वृणीष्व बहून्पशून्हस्तिहिरण्यमश्वान्।
भूमेर्महदायतनं वृणीष्व स्वयं च जीव शरदो यावदिच्छसि॥

शतं वर्षाण्यायूंषि येषां तान् शतायुषः पुत्रपौत्रान्वृणीष्व। किञ्च गवादिलक्षणान्बहून्पशून्। हस्तिहिरण्यम्—हस्ती च हिरण्यं च हस्तिहि-

---

பெரிய இந்த தத்துவத்தை உபதேசிப்பவர் உமக்குத் துல்யரான வேறுபண்டிதர் தேடப்படினுங்கூட கிடைக்கமாட்டார். இந்த வரனே மோக்ஷப்ராப்த்திக்கு ஹேதுவானது. ஆகவே இதைக் காட்டிலும் வேறான வரனானது இதற்கு ஸமானமாக ஒன்றுமில்லை. மற்றவையாவும் அநித்யமான பலனுள்ளதாக விருப்பதால் என்பது நசிகேதஸ்ஸின் கருத்து. (22) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவராயினுங் கூட மிருத்யுவானவர் திரும்பவும் வேறிடத்தில் ருசியையுண்டுபண்ணவேண்டி சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) **शतायुषः**=நூறுவருஷங்கள் ஆயுளையுடைய **पुत्रपौत्रान्**=புத்திரன் பேரன் இவர்களை **वृणीष्व**=கேட்டுக்கொள். **बहून्**=அதிகங்களான **पशून्**=பசுக்களையும், **हस्तिहिरण्यम्**=யானைதங்கம் இவற்றையும், **अश्वान्**=குதிரைகளையும் **भूमेः**=பூமியினுடைய **महत्**=விஸ்தீர்ணமான **आयतनम्**=ஸ்தான (ராஜ்ய) த்தையும், **वृणीष्व**=கேட்டுக்கொள். **यावत्**=எதுவரை **इच्छसि**=உயிருடனிருக்க விரும்புகின்றனையோ **शरदः**=அவ்வளவுவருஷங்கள் **स्वयञ्च**=நீயும், **जीव**=உயிர்வாழ்வாயாக. (23) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவர்களுக்கு நூறுவருஷங்கள் ஆயுளோ அவர்கள் சதாயுஷர் எனப்படுவர். அத்தகைய புத்திரபௌத்திரர்களைக் கேட்டுக்கொள். மேலும், கோமுதலியரூபமான வெகு பசுக்களையும், யானையையும், ஹிரண்ணியத்தையும், குதிரைகளையும், மேலும்

ष्यम् । अश्वांश्च । किञ्च, भूमेः=पृथिव्याः, महत्=विस्तीर्णम्, आयतनम्=आश्रयं मण्डलं राज्यं वृणीष्व। किञ्च, सर्वमप्येतदनर्थकं स्वयं चेदल्पायुरित्यत आह—स्वयं च जीव त्वं जीव=धारय शरीरं समग्रेन्द्रियकलापं शरदो वर्षाणि यावदिच्छसि जीवितुम् ॥ २३ ॥

एतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं वृणीष्व वित्तं चिरजीविकां च।
महाभूमौ नचिकेतस्त्वमेधि कामानां त्वा कामभाजं करोमि ॥

एतत्तुल्यम्—एतेन यथोपदिष्टेन सदृशमन्यमपि यदि मन्यसे वरं तमपि वृणीष्व। किञ्च, वित्तं प्रभूतं हिरण्यरत्नादि चिरजीविकां च सहवित्तेन वृणीष्वेत्येतत्। किं बहुना, महत्यां भूमौ राजा नचिकेत स्त्वमेधि=

பூமியினுடைய விஸ்தீர்ணமான ஆயதநத்தை ஆஶ்ரயத்தை அதாவது:—மண்டலத்தை=ராஜ்யத்தையும் வரமாகக்கேட்டுக்கொள். மேலும், தான் அற்பமான ஆயுளுள்ளவனாக இருப்பானேல் இவையாவும் பயனற்றதாவேதாகும் என்பதுபற்றி **स्वयं च जीव** எனச் சொல்லுகிறார். எவ்வளவு வருஷங்கள் முழுதும் ஜீவிக்க விரும்புகின்றனையோ (அதுவரை) பரிபூர்ணமான இந்திரியகலாபங்களையுடையதாய் சரீரத்தை நீ தரிப்பாயாக. (23) (எ—று)

(ப—ரை) **एतत्तुल्यम्**=இந்த வரனுக்கு ஒப்பான **अन्यम्**=வேறு **वरम्**=வரனை **मन्यसे यदि**=எண்ணுவாயேயானால் (**तमपि**=அதையும்) **वृणीष्व** = கேட்டுக்கொள். **वित्तम्**=தனத்தையும், **चिरजीविकां च**= நீண்டகாலஜீவிதத்தையும் (**वृणीष्व**=கேட்டுக்கொள்) **हे नचिकेतः**=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! **महाभूमौ**=பெரியபூமியில் **त्वम्**=நீ (**राजा**=அரசனாக) **एधि**=இருப்பாயாக. **त्वा**=உன்னை **कामानाम्**=திவ்வியங்களும் மானுஷங்களுமான போக்யபதார்த்தங்களை **कामभाजम्** = இஷ்டப்படியடைபவனாக **करोमि**=செய்கிறேன். (24) (எ—று)

பாஷ்யம்.—**एतत्तुल्यम्** = இதுவரை யுபதேசிக்கப்பட்டதற்கு ஸமானமான வேறுவரனை எண்ணுவாயேல் அதையும் கேட்டுக்கொள். மேலும், **वित्तम्**=ஹிரண்யம் ரத்தினம் முதலிய அதிகமான தனத்தையும், நீண்டகால ஜீவிதத்தையும் தனத்துடன் கூட கேட்டுக்கொள் என்றும். அதிகம் சொல்லுவது எதற்கு? ஹே நசி

भव। किञ्चान्यत्, कामानां दिव्यानां मानुषाणां च त्वा=त्वाम्, कामभाजम्=कामभागिनं कामार्हं करोमि सत्यसंकल्पोह्यहं देवः॥ २४ ॥

ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान्कामान् छन्दतः प्रार्थयस्व।
इमा रामास्सरथास्सतूर्या न हीदृशा लंभनीया मनुष्यैः।
आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुप्राक्षीः॥

ये ये कामाः=प्रार्थनीया दुर्लभाश्च मर्त्यलोके, सर्वास्तान्कामान् छन्दतः=इच्छातः प्रार्थयस्व। किञ्च, इमाः=दिव्या अप्सरसो रमयन्ति

கேதஸ்ஸே! பெரியபூமியில் ராஜாவாக நீ ஆவாயாக. மேலும், உன்னை திவ்யங்களும் மானுஷங்களுமான காமங்களை (விஷயங்களை) உனது இஷ்டப்படி அடைபவனாக அதாவது:—காமார்ஹனாகச் செய்கிறேன். நான் ஸத்ய (வீண்போகாத) ஸங்கல்பமுள்ளவனான தேவனன்றோ? (24) (எ—று)

(ப—ரை) नचिकेतः!=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! मर्त्यलोके=மனித உலகில் दुर्लभाः=அடைதற்கறிதானதும் कामाः=ஆசைப்படக்கூடியனவுமான ये ये=எந்த எந்தப் பொருள்களுண்டோ (तान् तान्=அந்த அந்த) सर्वान् कामान्=எல்லாப்பொருள்களையும், छन्दतः=இஷ்டப்படி प्रार्थयस्व=வேண்டிக்கொள். மேலும், सरथाः=தேருடன் கூடினவர்களும், सतूर्याः=தூர்யமென்ற வாத்தியத்துடன் கூடினவர்களும் रामाः=புருஷர்களை ரமிக்க (களிக்க) செய்கின்றவர்களுமான इमाः=இந்த அப்ஸரஸ்திரீகள் எவர்களுண்டோ ईदृशाः=இத்தகைய ஸ்திரீகள் मनुष्यैः=மனிதர்களினால் न लम्भनीया हि=அடையக்கூடியவர்களல்லரன்றோ. ஆகவே मत्प्रत्ताभिः=என்னால் கொடுக்கப்பட்ட आभिः=இவர்களைக் கொண்டு परिचारयस्व=வேண்டியபணிவிடையைச் செய்துகொள். मरणम्=மரணஸம்பந்தமான ப்ரஶ்னத்தை मानुप्राक्षीः=அடிக்கடி கேட்காதே. (25) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எந்த எந்த விஷயங்கள் ப்ரார்த்திக்கத் தக்கனவாகவும், மனித உலகில் அடைதற்கரிதானதாகவும் ஆகுமோ அந்த எல்லா விஷயங்களையும் இஷ்டப்படி ப்ரார்த்தித்துக்கொள்ளு. மேலும். புருஷர்களை ரமிக்கச் செய்கின்றனரானதுபற்றி ராமைகளெனப்படு

पुरुषानिति रामाः, सह रथैर्वर्तन्त इति सरथाः, सतूर्याः=सवादित्राः, ताश्च नहि लंभनीयाः प्रापणीया ईदृशाः=एवं विधाः, मनुष्यैः=मर्त्यैः, अस्मदादिप्रसादमन्तरेण। आभिर्मत्प्रत्ताभिः मया दत्ताभिः परिचारिणीभिः परिचारयस्व आत्मानं पादप्रक्षालनादिशुश्रूषां कारय आत्मन इत्यर्थः। नचिकेतः! मरणम्=मरणसंबद्धं प्रश्नं प्रेतेऽस्ति नास्तीति काकदन्तपरीक्षारूपं मानुप्राक्षीः=मैवं प्रष्टुमर्हसि ॥ २५ ॥

एवं प्रलोभ्यमानोऽपि नचिकेता महाह्रदवदक्षोभ्य आह—

श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत्सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः।
अपि सर्वं जीवितमल्पमेव तवैव वाहास्तव नृत्यगीते ॥ २६ ॥

பவர்களும், ரதங்களுடன் கூடினவர்களாக இருப்பதுபற்றி ஸரதர்களும், தூர்யமென்ற வாத்தியங்களுடன் கூடினவர்களாக இருப்பது பற்றி ஸதூர்யர்களும் इमाः = தேவலோகத்திலுள்ளவர்களுமான இந்த அப்ஸரஸ்திரீகள் எவர்களுண்டோ இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திரீகள் என்போன்றவர்களின் ப்ரஸாதமில்லாவிடில் மனிதர்களினல் அடையக்கூடாதவர்களேயாவர். (ஆகவே) என்னல் கொடுக்கப்பட்ட பரிசாரிணிகளான இவர்களைக்கொண்டு தனக்குவேண்டிய பணிவிடையைச் செய்துகொள். அதாவது:—தனக்குக் கால் அலம்புதல் முதலிய பணிவிடைகளைச்செய்துகொள் என்றும். ஹே நசிகேதஸ்ஸே! காக்கையின் தந்தத்தைப் பரீக்ஷித்தலுக்கொப்பானதும் இறந்தபிறகு இருக்கானு? இல்லையா? என்றதானதும், மரணஸம்பந்தமானதுமான ப்ரஶ்னத்தை இவ்விதம் நீ கேட்பது பொருந்தாது. (25)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இவ்விதம் ஆசைமூட்டப்படினுங்கூட நசிகேதஸ்ஸானவன் பெரியமடுவானதுபோலக் கலக்கத்தகாதவனுய் இருந்துகொண்டு சொல்லுகிறுன்—

(ப—ரை) अन्तक!=ஹேயம! श्वो भावाः=நாளைக்கு இருக்கக் கூடியனவோ? நாளைக்கு இருக்கக்கூடாதனவோ என்று ஸந்தேஹப் படக்கூடிய நிலையையுடையனவான அப்ஸரஸ்திரீ முதலிய போகப் பொருள்கள் मनुष्यस्य=மனிதனைச் சேர்ந்த सर्वेन्द्रियाणाम्=எல்லா இந்திரியங்களுடையவும் तेजः=சக்தியானது यत्=யாதுண்டோ,

श्वो भविष्यन्ति न भविष्यन्ति वेति संदिह्यमान एव येषां भावः=भवन त्वयोपन्यस्तानां भोगानां ते श्वोभावाः। किञ्च मर्त्यस्य=मनुष्यस्य अन्तक= हे मृत्यो यदेतत्सर्वेन्द्रियाणां तेजः तत् जरयन्ति=अपक्षयन्ति अप्सरःप्रभृतयो भोगा अनर्थायैवैते। धर्मवीर्यप्रज्ञातेजोयशःप्रभृतीनां क्षपयितृत्वात्। यां चापि दीर्घजीविकां त्वं दित्ससि तत्रापि शृणु। सर्वं यद्ब्रह्मणोऽपि जीवि-

---

तत्=அதை जरयन्ति=தளரும்படி செய்துவிடுகின்றன. * सर्वं जीवितमपि=ப்ரம்ஹதேவனுடையதான ஆயுளுங்கூட अल्पमेव=அற்பமாகவே=அழியக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. [अतः=ஆனதுபற்றி] तव=உம்முடைய वाहाः=குதிரைகளும், नृत्यगीते=நர்த்தனம், கீதம் இவைகளும் तवैव=உமக்கே இருக்கட்டும். (26) (எ-று)

பாஷ்யம்.—உம்மால் தருவதாகச் சொல்லப்பட்ட எந்தப் போகங்களின் இருப்பானது நாளைக்கு இருக்கக்கூடியனவோ? அல்லது இருக்கக்கூடாதனவோ என ஸந்தேஹிக்கக்கூடியதாகவே ஆகின்றதோ அவை ஶ்வோபாவங்களாகும். மேலும், அந்தகனான ஹே ம்ருத்யுவே! (அந்த நிலையற்ற போகங்கள்) மனிதனுடையதான எல்லா இந்திரியங்களுடையவும் தேஜஸ்ஸானதுயாதுண்டோ அதைத் தளரும்படி செய்துவிடுகின்றன. ஆகவே அப்ஸரஸ் முதலிய இந்தப் போகங்கள் அனர்த்தத்தையும் பொருட்டே ஆகின்றன. ஏன்? இஷ்டாபூர்த்தம் முதலிய தர்மத்தையும், வீர்ய (ஸாமர்த்திய) த்தையும், சாஸ்திரார்த்தத்தை உட்கொள்ளும் சக்திரூபமான ப்ரக்ஞையையும், ப்ராகல்ப்யரூபமான தேஜஸ்ஸையும் (அல்லது தோலைப் பற்றின காந்தியையும்) கீர்த்தி முதலியவற்றையும் அழிக்கக் கூடியனவாக இருப்பதாலென்க. யாதொரு தீர்க்கஜீவிதத்தை நீகொடுக்க விரும்புகின்றனேயோ? அவ்விஷயத்திலும் (சொல்லுகிறேன்) கேளும்—ஸர்வமான=ப்ரம்ஹ தேவனுடையதுமான ஜீவிதம்=ஆயுள், யாதுண்டோ அதுவும் அற்பமாகவேதானாகிறது. (இவ்விதமிருக்க) நம்போன்றவர்களின் தீர்க்கஜீவிதத்தைப் பற்றிச்சொல்லவும் வேண்

---

* மூலத்தில் सर्वम्=என்ற பதமிருப்பதைக்கொண்டு பாஷ்யத்தில் यत् ब्रह्मणोऽपि जीवितम्=ப்ரம்ஹதேவனுடைய ஆயுளும் என விரிக்கப்பட்டத்தை யொட்டி அவ்விதமே உரை எழுதப்பட்டது.

तम्=अयुः, अल्पमेव। किमुतास्मदादिदीर्घजीविका। अतस्तवैव तिष्ठन्तु वाहाः=रथादयस्तथा नृत्यगीते च ॥ २६ ॥

न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यो लप्स्यामहे वित्तमद्राक्ष्म चेत्त्वा। जीविष्यामो यावदीशिष्यसि त्वं वरस्तु मे वरणीयस्स एव॥

किञ्च न प्रभूतेन वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यः। नहि लोके वित्तलाभः कस्यचित्तृप्तिकरो दृष्टः। यदिनामास्माकं वित्ततृष्णा स्यात् लप्स्यामहे=प्राप्स्यामह इत्येतद्वित्तम्, अद्राक्ष्म=दृष्टवन्तो वयं चेत्त्वा=त्वाम्। जीवितमपि तथैव जीविष्यामो यावद्याम्ये पदे त्वमीशिष्यसि ईशिष्यसे प्रभुः स्याः। कथं हि मर्त्यस्त्वया समेत्याल्पधनायुर्भवेत्। वरस्तु मे वरणीयस्स एव यदात्मविज्ञानम् ॥ २७ ॥

டுமோ. ஆனதுபற்றி தேர் முதலியவாஹனங்களும், ந்ருத்யகீதங்களும் உமக்கே இருக்கட்டும். (26) (எ—று)

(ப—ரை) மேலும், **मनुष्यः**=மனிதன், **वित्तेन**=பணத்தினுல் **न तर्पणीयः**=திருப்திசெய்விக்கக்கூடியவனன்று. **त्वा**=உம்மை **अद्राक्ष्म चेत्**=பார்த்தோமேயாகுல் **वित्तम्**=தனத்தை, **लप्स्यामहे**=அடைந்துவிடுவோம். **त्वम्**=நீர், **यावत्**=எதுவரை **ईशिष्यसि**=யமபதவியிலிருந்து ஆக்ஞை செய்துவருகின்றீரோ [**तावत्**=அதுவரை] **जीविष्यामः**=ஜீவித்தும் வருவோம். **मे**=என்னுல் **वरणीयः**=கேட்டுக்கொள்ளக்கூடியதான, **वरस्तु**=வரனே, **सः एव**=அதுவேயாகும். (27)

பாஷ்யம். — மேலும், அதிகமான பணத்தினுல் மனிதன் திருப்திசெய்விக்கக்கூடியவனன்று. உலகில் பணலாபமானது ஒருவனுக்கும் திருப்தியை (போதுமென்ற எண்ணத்தை) க்கொடுத்ததாகக் காணப்பட்டதில்லே யன்றே? எங்களுக்குப் பணத்திலாசையிருக்குமேயானுல் உம்மைப் பார்ப்போமேயானுலே தனத்தை அடைந்தே இருப்போம். ஜீவிதமும் அவ்விதமேதான். அதாவது:—யமபதவியில் நீர் எதுவரை ப்ரபுவாக இருக்கின்றீரோ அதுவரைதான் ஜீவிப்போம். மர்த்யனுக=மரிக்குமியல்பையுடையவனுக இருப்பவன் உம்முடன் சேர்ந்துவிட்டபிறகு அற்பமான தனம் ஆயுள் இவற்றை யுடையவனுக எவ்விதமாவான். ஆத்மவிக்

अजीर्यताममृतानामुपेत्य जीर्यन्मर्त्यः क्वधस्थः प्रजानन् ।
अभिध्यायन्वर्णरतिप्रमोदानतिदीर्घे जीविते को रमेत ॥ २८॥

यतश्चाजीर्यताम्=वयोहानिमप्राप्नुवताममृतानां सकाशमुपेत्य=उपगम्य आत्मन उत्कृष्टं प्रयोजनान्तरं प्राप्तव्यं तेभ्यः प्रजानन्=उपलभमानः, स्वयं तु जीर्यन्मर्त्यः=जरामरणवान् क्वधस्थः—कुः=पृथिवी अधश्चान्तरिक्षादिलोकापेक्षया तस्यां तिष्ठतीति क्वधस्थस्सन् कथमेवमविवेकिभिः

ஞானம் என்பது யாதுண்டோ அதுவேயன்றோ என்றால் வரிக்கக்கூடிய வரனாகவாகும். (27) (எ—று)

(ப—ரை) **अजीर्यताम्**=ஜரையற்றவர்களும், **अमृतानाम्** = மரணமற்றவர்களுமான உங்களுடைய [**सकाशम्**=ஸமீபத்தை] **उपेत्य**= அடைந்து **प्रजानन्**=அந்த உங்களிடமிருந்து மிக்க உத்க்ருஷ்டமான பலனடையவேண்டியதாகவிருப்பதை அறிந்தவனும், **जीर्यन्**=வயதின் ஹானியை அடையக்கூடியவனும், **मर्त्यः**=மரணத்தையடையக்கூடியவனும், **क्वधःस्थः**=அந்தரிக்ஷலோகாதிகளைக்காட்டிலும் கீழிலுள்ள பூமியிலிருப்பவனுமான மனிதன் **वर्णरतिप्रमोदान्—वर्ण**=கானம், **रति**=க்ரீடை, **प्रमोद**=இவற்றாலுண்டாகும் சுகம் இவற்றை **अभिध्यायन्**=உத்பத்தி ஸ்திதி நாசங்களுடன் கூடினதாக ஊஹித்தறியக்கூடியவனாகவிருந்துகொண்டு **अतिदीर्घे**=வெகு வருஷங்கள்வரை நீடித்திருக்கக்கூடியதாயினும்கூட **जीविते**=ஜீவனத்தில் **कः**= எவன்தான் **रमेत**=ஆசையையடைவான். (28) (எ—று)

பாஷ்யம்—வயதின் ஹானியை அடையாதவர்களும் அமிருதர் (மரணமற்றவர்) களுமான (உங்களுடைய) ஸமீபத்தையடைந்து அந்த உங்களிடமிருந்து தனக்கு உத்க்ருஷ்டமான வேறு பயனும் அடையக்கூடியதாகவிருப்பதையுமறிந்தவனுமான மனிதன், தானோ ஜரை மரணம் இவையுள்ளவனாகவும் **क्वधःस्थः**=அந்தரிக்ஷலோகாதிகளைக் காட்டிலும் கீழிலுள்ள பூமியிலிருப்பவனாகவும் கொண்டு அவிவேகிகளினால் ப்ரார்த்திக்கக்கூடியதும், நிலையற்றதுமான புத்திரன் வித்தம் ஹிரண்யம் முதலியவற்றை எப்படி ப்ரார்த்திப்பான். (ஒருபொழுதும் ப்ரார்த்திக்கமாட்டான்) **क्वतदास्थः** என்று வேறு பாடமுண்டு. இந்தப்பாடம் கொள்ளும்பக்ஷத்தில் பின்வருமாறு பதங்களைப் பொருத்திப்பொருள் காணவேண்டும். அதாவது:—

[illegible] पुत्रवित्तहिरण्यादि अस्थिरं वृणीते। "क तदास्थः" इति वा पाठान्तरम्। अस्मिन्पक्षेऽक्षरयोजना—तेषु पुत्रादिषु, आस्था आस्थितिस्तात्पर्येण वर्तनं यस्य स तदास्थ स्ततोऽधिकतरं पुरुषार्थं दुष्प्रापमपि प्रापिपयिषुः क तदास्थो भवेत्, न कश्चित्तदसारज्ञस्तदर्थी स्यादित्यर्थः। सर्वो ह्युपर्युपर्येव बुभूषति लोकस्तस्मान्न पुत्रवित्तादिलोभैः प्रलोभ्योऽहम्। किञ्चाप्सरःप्रमुखान् वर्णरतिप्रमोदाननवस्थितरूपतया अभिध्यायन् निरूपयन्यथावत् अतिदीर्घे जीविते को विवेकी रमेत॥ २८॥

यस्मिन्निदं विचिकित्सन्ति मृत्यो यत्सांपराये महति ब्रूहि नस्तत्।
योऽयं वरो गूढमनुप्रविष्टो नान्यं तस्मान्नचिकेता वृणीते॥

इति काठकोपनिषदि प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली समाप्ता॥

तदास्थः=तेषु आस्था यस्य सः—तदास्थः=அந்தப் புத்திராதிகளிடத்தில் ஆஸ்திதியை=தாத்பரியமுள்ளவனாகவிருத்தலை யடைந்தவனாக என்றும். அதைக்காட்டிலுங்கூட மிக்க அதிகமானதும் அடைதற்கரிதானதுமான புருஷார்த்தத்தையடைய விருப்பமுள்ளவன் அவற்றில் ஆஸ்தையுள்ளவனாக எவ்விதமாவான். அவற்றின் அஸாரத்தன்மையையறிந்த ஒருவனும் அவற்றிலாசை கொண்டவனாக ஆக மாட்டான் என்பது பொருள். எல்லா ஜனமும் எக்காரணம்பற்றி மேன்மேலேயே போக விருப்புகின்றதோ அக்காரணம்பற்றி புத்திரவித்தாதிகளில் ஆசைகளினால் நான் ஏமாற்றக்கூடியவனன்று. மேலும் அப்ஸரஸ் முதலான வர்ண ரதிப்ரமோதங்களை நிலைத்தனவன்று என உள்ளபடி நிரூபித்துக்கண்ட எந்த விவேகிதான் அதிதீர்க்கமான ஜீவிதத்தில் ரமிப்பான் (பற்றுள்ளவனாக ஆவான்.) (28)

(ப-ரை) मृत्यो !=ஹே மிருத்யோ! यस्मिन्=ப்ரேதனை எந்த ஆத்மாவினிடத்தில் इदम्=இருக்கானென்றும் இல்லையென்றுமான இந்த ஸம்சயத்தை विचिकित्सन्ति=செய்கின்றனரோ, महति=அதிகமான ப்ரயோஜனத்தை நிமித்தமாகவுடைய सांपराये=பரலோகவிஷயத்தில் यत्=யாதொரு நிர்ணய விக்ஞானமுண்டோ तत्=அதை नः=எங்களுக்கு ब्रूहि=சொல்லும். மேலும், ஆத்மவிஷயமான योऽयं वरः=யாதொரு இந்த வரனானது गूढम्=பகுத்தறியவியலாத நிலையை अनुप्रविष्टः=அடைந்திருக்கிறதோ तस्मात्=அந்த வரனைக்காட்டிலும்

अतो विहायानित्यैः कामैः प्रलोभनं यन्मया प्रार्थितं यस्मिन्=प्रेते, इदम् विचिकित्सनम् विचिकित्सन्ति अस्ति नास्तीत्येवं प्रकारं हेमृत्यो सांपराये परलोकविषये, महति=महत्प्रयोजननिमित्ते, आत्मनो निर्णय विज्ञानं यत्तद्ब्रूहि=कथय, नः=अस्मभ्यम् । किं बहुना योऽयं प्रकृत आत्म विषयो वरो गूढम्=गहनं दुर्विवेचनं प्राप्तोऽनुप्रविष्टः तस्माद्वरादन्यमविवेकिभिः प्रार्थनीयमनित्यविषयं वरं नचिकेता न वृणीते मनसापीति श्रुतेर्वचनमिति ॥ २९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यगोविंदभगवत्पूज्यपादशिष्यश्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये प्रथमाध्याये प्रथमवल्लीभाष्यं समाप्तम् ॥

अन्यम्=வேறு வரனை नचिकेताः=நசிகேதஸ்ஸானவன் न वृणीते=வரிக்கமாட்டான். (29) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ஆகவே வேறு காமங்களினுல் (பொருள்களினுல்) ஆசைமூட்டுவதை விட்டு விட்டு மரித்தவன் விஷயமான "இருக்கிறு ஞ இல்லையா" என்ற யாதொரு இந்த ஸம்சயமானது என்னுல் பிரார்த்திக்கப்பட்டதோ, ஹே மிருத்யோ! மஹத்தான ப்ரயோஜ னத்தைத் தருகின்ற பரலோகவிஷயத்தில் ஆத்மாவினுடைய நிர் ணயவிக்ஞானமானது யாதுண்டோ அதை எங்களையும் பொருட்டு உபதேசம் செய்யும். அதிகம் எதற்கு? ஆத்மாவை விஷயமாகக் கொண்டதும், கூடத்தை=கஹனத்தை=பகுத்தறியமுடியாமையை அடைந்ததும் ப்ரகிருதமுமான யாதொரு இந்தவரனுண்டோ இந்த வரனைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதும் அவிவேகிகளினுல் ப்ரார்த்திக் கக்கூடியதும், அநித்யமானவற்றை விஷயமாகக்கொண்டதுமான வரனை நசிகேதஸ்ஸானவன் மனத்தாலும் வரிக்க (எண்ண) மாட் டான் என்பது சுருதியின் வசனமாகும் (29) (எ—று)

இவ்விதம் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரியரான கோவிந்த பகவத் பூஜ்யபாதரின் சிஷ்யரான ஸ்ரீமதாசார்ய சங்கரபகவானுடைய கிருதியான காடகோபநிஷத் பாஷ்யத்தில் முதலாவது அத்தியாயத்தில் முதலாவது வல்லியின் பாஷ்யம் முற்றிற்று.

प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली प्रारभ्यते ॥

अवतारिका भाष्यम्—परीक्ष्य शिष्यं विद्यायोग्यतां चावगम्याह—

अन्यच्छ्रेयोऽन्यदुतैव प्रेयस्ते उभे नानार्थे पुरुषꣳसिनीतः ।
तयोः श्रेय आददानस्य साधुभवति हीयतेऽर्था द्य उ प्रेयो वृणीते

अन्यत्=पृथगेव श्रेयः=निःश्रेयसम् । तथान्यदुताप्येव प्रेयः=प्रियतरमपि । ते=श्रेयः प्रेयसी उभे नानार्थे=भिन्नप्रयोजने सती पुरुषम्=अधिकृतं

முதலாவது அத்தியாயத்தில் இரண்டாவதுவல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—சிஷ்யனைப்பரீக்ஷித்து அவனிடம் வித்யையை அடைவதற்குறிய யோக்யதையை அறிந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) **श्रेयः**=மோக்ஷஸாதனமான க்ஞானமானது **अन्यत्**=வேறு, **प्रेयः उत**=ஜ்யோதிஷ்டோமாதியான கர்மமும் **अन्यदेव**=வேறுபட்டதே **ते उभे**=அந்தஸ்ரேயஸ் ப்ரேயஸ் என்ற இரண்டும் **नानार्थे**=வேறுபட்ட பயனையுடையவைகளாய்க்கொண்டு **पुरुषम्**=வர்ணாஸ்ரமாதிவிசிஷ்டனான புருஷனை **सिनीतः**=கட்டிவிடுகின்றன. அதாவது:—அவற்றைத் தான் செய்யக்கடமைப்பட்டவனாக இருப்பது பற்றி அவற்றால் இவன் கட்டுப்பட்டவனாக வாகிவிடுகிறான். என்றும். **तयोः**=அவ்விரண்டனுள் **श्रेयः**=மோக்ஷஸாதனமான க்ஞானத்தை **आददानस्य**=ஸ்வீகரிக்கும் (அடையும்) புருஷனுக்கு **साधु**=சோபனமானது=மோக்ஷமானது **भवति**=ஏற்படுகிறது. **यः**=எவன் **प्रेय उ**=ப்ரேயஸ்ஸை மட்டுமே **वृणीते**=வரிக்கின்றானோ=அனுஷ்டிக்கின்றானோ **सः**=அவன் **अर्थात्**=புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தினின்றும் **हीयते**=விடுபட்டவனாகவே=மோக்ஷமில்லாதவனாகவே ஆகிவிடுகிறான். (1) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ஸ்ரேயஸ்ஸானது:—நிஸ்ரேயஸஸாதனமான க்ஞானமானது **अन्यत्** வேறுபட்டதேயாகும். அவ்விதமே **प्रेयः उत**=ப்ரியதரமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதியும் வேறுபட்டதேயாகும். அந்த ஸ்ரேயஸ்ப்ரேயஸ்ஸுகளாகிற இரண்டும் வேறுபட்டபயனையுடையவைகளாய்க் கொண்டு வர்ணாஸ்ரமாதிகளுடன் கூடினவனும் கர்மத்

वर्णाश्रमादिविशिष्टं सिनीतः=बध्नीतः। ताभ्यामात्मकर्तव्यतया प्रयुज्यते सर्वः पुरुषः। श्रेयःप्रेयसोर्हि अभ्युदयामृतत्वार्थी पुरुषः प्रवर्तते। अतः श्रेयःप्रेयःप्रयोजनकर्तव्यतया ताभ्यां बद्ध इत्युच्यते सर्वः पुरुषः। ते यद्यप्येकैकपुरुषार्थसंबंधिनी विद्याविद्यारूपत्वाद्विरुद्धे इत्यन्यतरापरित्यागेनैकेन पुरुषेण सहानुष्ठातुमशक्यत्वात्तयोर्हित्वा अविद्यारूपं प्रेयः श्रेय एव केवलमाददानस्य=उपादानं कुर्वतः, साधु=शोभनं शिवं भवति। यस्त्वदूरदर्शी विमूढो हीयते=वियुज्यतेऽस्मादर्थात्=पुरुषार्थात्पारमार्थिकात्प्रयोजनान्नित्यात्प्रच्यवत इत्यर्थः। कोऽसौ? य उ प्रेयो वृणीते=उपादत्त इत्येतत् ॥

தில் அதிகாரம்பெற்றவனுமான புருஷனைக்கட்டி விடுகின்றன. அதாவது:—அவற்றைச் செய்யவேண்டியவனாக இவனிருப்பதுபற்றி அவ்விரண்டினாலும் எல்லாப்புருஷனும் ப்ரேரிக்கப்படுகிறான். விஷயமூலமேற்படும் சுகத்தில் விருப்பமுள்ள புருஷன் ப்ரேயஸ்ஸிலும்=கர்மத்திலும், மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள புருஷன் ஶ்ரேயஸ்ஸிலும்=ஆத்மக்ஞானத்திலும் அன்றோ ப்ரவிருத்திக்கிறான். ஆகவே ஶ்ரேயஸ்ப்ரேயஸ்ரூபங்களான ப்ரயோஜனங்களை (பலன்களை) யும் பொருட்டு வித்யையும் கர்மமும் செய்யவேண்டுவனவாக இருப்பனபற்றி அந்தவித்யை கர்மம் இவ்விரண்டினாலும் எல்லாப்புருஷனும் கட்டப்படுகிறான் எனச் சொல்லப்பட்டது என்றாம். வெவ்வேறான புருஷார்த்தஸம்பந்தம் பெற்றவைகளாக அவ்விரண்டும்=ஶ்ரேயஸ்ஸும் ப்ரேயஸ்ஸும், இருந்தபோதிலுங்கூட வித்யாரூபமாயும் அவித்யாரூபமாயுமிருப்பனபற்றி ஒன்றுக்கொன்று நேர்விரோதமுள்ளனவாக இருப்பதால் இரண்டனுள் ஒன்றைவிடாமல் ஒரே புருஷனால் இரண்டையும் சேர்த்து அனுஷ்டிக்கமுடியாதானது பற்றி அவ்விரண்டனுள் அவித்யாரூபமான ப்ரேயஸ்ஸைவிட்டு ஶ்ரேயஸ்ஸை மட்டுமே பின்பற்றுபவனுக்கு साधु=நன்மையானது=மங்களமானது=மோக்ஷமானது ஏற்படுகிறது. தீர்க்கதர்சனமில்லாத எந்த மூடன் ப்ரேயஸ்ஸை=அவித்யையை வரிப்பானோ=பின்பற்றுவானோ, அவன் இந்த அர்த்தத்தினின்றும்=பாரமார்த்திகமானதும்,=உண்மையானதும், நித்யமுமான ப்ரயோஜனத்திலிருந்து நழுவிவிடுகிறான் என்பது பொருள். (1) (எ—று)

यद्युभे अपि कर्तुं स्वायत्ते पुरुषेण किमर्थं प्रेय एवाऽऽदत्ते बाहुल्येन लोक इति। उच्यते—

श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्यमेतस्तौ संपरीत्य विविनक्ति धीरः।
श्रेयो हि धीरोऽभि प्रेयसो वृणीते प्रेयो मन्दो योगक्षेमाद्वृणीते॥

सत्यं स्वायत्ते, तथापि साधनतः फलतश्च मन्दबुद्धीनां दुर्विवेकरूपे सती व्यामिश्रीभूते इव मनुष्यं=पुरुषम्, आ इतः=प्राप्नुतः श्रेयश्च प्रेयश्च। अतो हंस इवांभसः पयः, तौ=श्रेयःप्रेयःपदार्थौ संपरीत्य=सम्यक्परिगम्य

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—அவ்விரண்டுமே ஸ்வவசப்பட்டனவாய் புருஷனால் செய்யக்கூடியனவாக இருக்குமாயின் பெரும்பாலும் உலகமானது ப்ரேயஸ்ஸையே எதற்குவேண்டிப் பின்பற்றுகிறது எனின்? அவ்விஷயத்தில் பதில் சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **श्रेयश्च**=ஶ்ரேயஸ்ஸும், **प्रेयश्च**=ப்ரேயஸ்ஸும் **मनुष्यम्**=புருஷனை **एतः**=(आ, इतः)=அடைகின்றன. **धीरः**=தீமானனவன் **तौ**=ஶ்ரேயஸ்ப்ரேயஸ் என்ற பொருள்களை **संपरीत्य**=நன்குபரீக்ஷித்து=மனத்தால் குருலாகவத்தை நன்கு ஆலோசித்தறிந்து கொண்டு **विविनक्ति**=விவேசனம் (பாகுபாடு) செய்துகொள்ளுகிறான். இவ்விதம் பாகுபாடு செய்துகொண்டு **धीरः**=தீமானுகவுள்ளவன் **श्रेयो हि**=ஶ்ரேயஸ்ஸையே, * **प्रेयसः**=ப்ரேயஸ்ஸை விடுத்து **अभिवृणीते**=ஆவலுடன் வேண்டுகிறான். **मन्दः**=அற்பமான புத்தியுள்ளவன் **योगक्षेमात्**=சரீராதிகளின் பெருக்கு, ரக்ஷணம் இவற்றுக்கு வேண்டி **प्रेयः**=ப்ரேயஸ்ஸை=பசுபுத்திராதிகளை **वृणीते**=வேண்டுகிறான். (2) (எ—று)

பாஷ்யம்.—இரண்டும் ஸ்வாயத்தங்கள்=புருஷனுக்கு வசப்பட்டன, என்பது உண்மைதானுயினும் ஸாதனத்தினுலும் பயனினுலும் மந்தபுத்தியுள்ளவர்களுக்குப் பகுத்தறியவியலாதனவாகிக் கலந்தன போன்று ஶ்ரேயஸ்ஸும் ப்ரேயஸ்ஸும் மனுஷ்யனை=புருஷனை, आ—इतः=அடைகின்றன. ஆகவே அன்னப்பறவையானது ஜலத்தினின்றும் பாலைப்போல தீரன்=தீமானுயுள்ளவன், அந்தஶ்ரேயஸ் ப்ரேயஸ்

---

* प्रेयसः=ल्यब्लोपे पञ्चमी, प्रेयःपरित्यज्येत्यर्थः॥

मनसा आलोच्य गुरुलाघवं, विविनक्ति=पृथक्करोति, धीरः=धीमान्। विविच्य च श्रेयो हि=श्रेय एव अभिवृणीते प्रेयसः, अभ्यर्हितत्वात्। कोऽसौ? धीरः। यस्तु मन्दः=अल्पबुद्धिः, स विवेकासामर्थ्यात् योगक्षेमात्=योगक्षेमनिमित्तं शरीराद्युपचयरक्षणनिमित्तमित्येतत्। प्रेयः=पशुपुत्रादिलक्षणं वृणीते ॥ २ ॥

स त्वं प्रियान्प्रियरूपांश्च कामानभिध्यायन्नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः।
नैतां सृङ्कां वित्तमयीमवाप्तो यस्यां मज्जन्ति बहवो मनुष्याः ॥

என்ற பதார்த்தங்களை=பொருள்களை, **संपरीत्य** நன்கு அறிந்து=மனத்திஞல் குருலாகவத்தை ஆலோசித்தறிந்து, **विविनक्ति**=தனிமையாக்குகிறுன். (பிரிக்கிறுன்) அவ்விதம் பிரித்தபின்னரும் **श्रेयो हि**=ஶ்ரேயஸ்ஸையே, ப்ரேயஸ்ஸைவிடுத்து முழுநோக்குடன் வரிக்கிறுன். ஶ்ரேயஸ்ஸானது **अभ्यर्हित**மாக=ப்ரேயஸ்ஸைக்காட்டிலும் சிறந்ததாக இருப்பதாலென்க. இவ்விதம் வரிப்பவன் யார்? தீரன்=சித்தசுத்தியுள்ளவன். எவன் மந்தனே=அற்பபுத்தியுள்ளவனே, அவன் பகுத்தறியும் திறமையில்லாமையால் **योगक्षेमात्**=யோகக்ஷேம நிமித்தமாக அதாவது:—சரீராதிகளின் பெருக்கு ரக்ஷணம் இவை நிமித்தமாக என்றும். பசு புத்திரரூபமான † ப்ரேயஸ்ஸை வேண்டுகிறுன். (2) (எ-று)

(ப-ரை) **नचिकेतः!**=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! **स त्वम्**=அந்த நீ, **प्रियान्**=புத்திராதிகளையும், **प्रियरूपांश्च**=ப்ரியமான ஸ்வரூபமுள்ள அப்ஸரஸ் முதலிய காமங்களையும் **अभिध्यायन्**=ஸாரமற்றனவாக ஆலோசித்துக்கொண்டு **अत्यस्राक्षीः**=பரித்யாகஞ்செய்துவிட்டனேயே இஃதன்றே புத்திமானுடைய சிறப்பு. மேலும் **यस्याम्**=எந்த மார்க்கத்தில் **बहवः**=பெரும்பாலர்களான **मनुष्याः**=மனிதர்கள் **मज्जन्ति**=முழுகு (ஈடுபடு) கின்றனரோ **एताम्**=இந்த **वित्तमयीम्**=பெருமிதமான தனத்தையுடைய **सृङ्काम्**=ஸரணியை=மார்க்கத்தை **न अवाप्तः**=அடைந்தனே இல்லை. (3) (எ-று)

---

† ச்ரேயஸ் என்பது க்ஞானத்தையும், ப்ரேயஸ் என்பது கர்மத்தையும் சொல்லுவதாயினும் இவ்விடத்தில் மட்டும் ப்ரேயஸ் என்பது பலனைக் குறிப்பதாய் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

स त्वं पुनः पुनर्मया प्रलोभ्यमानोऽपि प्रियान्=पुत्रादीन्, प्रियरूपांश्च=अप्सरः प्रभृतिलक्षणान् कामान्, अभिध्यायन्=चिन्तयन् तेषामनित्यत्वासारत्वादिदोषान् हे नचिकेतः! अत्यस्राक्षीः=अतिसृष्टवान् परित्यक्तवानसि, अहो बुद्धिमत्ता तव नैतामवाप्तवानसि सृङ्कां=सृतिं कुत्सितां मूढजनप्रवृत्तां, वित्तमयीम्=धनप्रायाम्। यस्यां=सृतौ, मज्जन्ति=सीदन्ति बहवः=अनेके मूढा मनुष्याः॥ ३ ॥

दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता।
विद्याभीप्सिनं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा बहवोऽलोलुपन्त॥

பாஷ்யம்.—ஹே நசிகேதஸ்ஸே! அந்த நீ என்னால் அடிக்கடி ஆசைமூட்டப்பட்டபோதிலும் கூட ப்ரியங்களான புத்திராதிகளையும் ப்ரியரூபர்களான அப்ஸரஸ் முதலியோர் ரூபங்களான காமங்களையும் **अभिध्यायन्**=சிந்தித்தவனுய்க்கொண்டு அதாவது:—அவற்றின் அநித்யத்வம், அஸாரத்வம் முதலிய தோஷங்களைக் கண்டுகொண்டு பரித்யாகஞ்செய்தவனுக இருக்கின்றனை. உனது சிறந்த புத்தியானது வெகு ஆஸ்சரியமானது. குத்ஸிதமும், மூடஜனங்களால் பிரவிருத்திக்கப்பட்டதும், தனப்ராயமுமான இந்த மார்க்கத்தை நீ அடைந்தாயில்லை. எந்த மார்க்கத்தில் மூடர்களான வெகு மனிதர்கள் முழுகுகின்றனரோ=கஷ்டத்தையடைகின்றனரோ. (3)

(ப—ரை) **अविद्या**=ப்ரேயஸ்ஸை விஷயமாகவுடைய அவித்யையானது **या**=எதுண்டோ, **विद्येति**=ஶ்ரேயஸ்ஸை = மோக்ஷத்தை, விஷயமாகவுடையதாக **ज्ञाता** = பண்டிதர்களா லறியப்பட்டதான வித்யையென்பது, **या**=எதுண்டோ **एते**=இவ்விரண்டும் **दूरम्**=அதிகமான பேதத்தினுல், **विपरीते**=ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறுன ஸ்வரூபமுள்ளவைகளும், **विषूची** = பின்னமான=வேறுபட்ட, பலனையுடையவைகளும் ஆகும். [**यस्मात्**=யாதுகாரணத்தினுல்] **बहवः**=அதிகங்களான **कामाः**=அப்ஸரஸ் முதலிய பொருள்கள் கூட **त्वा**=உன்னை **न अलोलुपन्त**=ஶ்ரேயோ மார்க்கத்திலிருந்து விலக்கவில்லையோ [**तस्मात्**=அக்காரணத்தினுல்] **नचिकेतसम्**=நசிகேதஸ்ஸான உன்னை, **विद्याभीप्सिनम्**=வித்யையில் விருப்பமுள்ளவனுக, **मन्ये**=நான் எண்ணுகிறேன். (4) (எ—று)

"तयोः श्रेय आददानस्य साधु भवति, हीयते अर्थाद्य उ प्रेयो वृणीते" इत्युक्तम्। तत्कस्मात्? यतो दूरम्=दूरेण महताऽन्तरेण, एते विपरीते अन्योन्यव्यावृत्तरूपे विवेकाविवेकात्मकत्वात्तमःप्रकाशाविव। विषूचीं=विषूच्यौ नानागती भिन्नफले संसारमोक्षहेतुत्वेनेत्येतत्। के ते इति? उच्यते। या चाविद्या प्रेयोविषया विद्येति च श्रेयोविषया ज्ञाता=निर्ज्ञाताऽवगता पण्डितैः, तत्र विद्याभीप्सिनम्=विद्यार्थिनं नचिकेतसम्=त्वामहं मन्ये। कस्मात्, यस्मादविद्वद्बुद्धिप्रलोभिनः कामाः=अप्सरःप्रभृतयो बहवोऽपि त्वा=त्वां नालोलुपन्त=न विच्छेदं कृतवन्तः श्रेयोमार्गात् आत्मोपभोगाभिवाञ्छासंपादनेन, अतो विद्यार्थिनं श्रेयोभाजनं मन्य इत्यभिप्रायः॥ ४ ॥

பாஷ்யம்.—"அவ்விரண்டனுள் ஶ்ரேயஸ்ஸைப் பின்பற்றுபவனுக்கு நன்மையுண்டாகின்றதென்றும், எவன் ப்ரேயஸ்ஸை விரும்புகின்றானோ அவன் புருஷார்த்தத்தினின்றும் விலகிவிடுகிறான்" என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது எதனால் எனின்? யாதுகாரணத்தினால் **தூரம்**=தூரமாக=மஹத்தான பேதத்தினால், இவ்விரண்டும் விபரீதங்களோ=இருளும் பிரகாசமும் போல விவேக அவிவேகரூபமாக இருப்பதுபற்றி ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறான ஸ்வரூபமுள்ளவைகளோ, மேலும் **விஷூசீ**=நாநாவிதமான கதியையுடையனவோ=ஸம்ஸாரத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாக இருப்பனபற்றி பின்னமான பயனுடையனவோ என்றும். அவை எவை எனின்? சொல்லப்படுகிறது. ப்ரேயஸ்ஸை விஷயமாகக்கொண்ட யாதொரு அவித்யையும், ஶ்ரேயஸ்ஸை விஷயமாகக்கொண்ட யாதொரு வித்யையும் பண்டிதர்களால் நன்கு அறியப்பட்டதோ அவையாம். அவற்றுள் நசிகேதஸ்ஸான உன்னை வித்யையில் விருப்பமுள்ளவனாக எண்ணுகிறேன். ஏன்? அவித்வான்களுடைய புத்தியை வசமாக்கக்கூடிய அப்ஸரஸ் முதலிய வெகு காமங்கள்=பொருள்கள், தங்களையனுபவிப்பதில் விருப்பத்தையுண்டாக்கும் வாயிலாக உன்னை ஶ்ரேயோமார்க்கத்தினின்றும் விலகினவனாகச் செய்யாதிருப்பதுபற்றியே என்க. ஆனதுபற்றி உன்னை வித்யையில் விருப்பமுள்ளவனாகவும், ஶ்ரேயஸ்ஸுக்குப் பாத்திரனாகவும் எண்ணுகிறேன் என்பது கருத்து. (4) (எ—று)

अविद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।
दन्द्रम्यमाणाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥

ये तु संसारभाजो जनाः अविद्यायामन्तरे=मध्ये, घनीभूत इव तमसि वर्तमानाः=वेष्ट्यमानाः पुत्रपश्वादितृष्णापाशशतैः, स्वयम्=वयम् धीराः=प्रज्ञावन्तः, पण्डिताः=शास्त्रकुशलाश्चेति मन्यमानास्ते दंद्रम्यमाणाः= अत्यर्थं कुटिलामनेकरूपां गतिं गच्छन्तो जरामरणरोगादिदुःखैः परि-

---

(அ—கை) வித்யையில் அபிநிவேசம்=அதிகப்பற்று, ஏற்பட வேண்டி அவித்யாதிகாரிகளைத் தெரிவிக்கிறார்—

(ப—ரை) **अविद्यायाम्**=அவித்யையில் **अन्तरे**=நடுவில் **वर्तमानाः**= இருக்கின்றவர்களும், (சரீரேந்திரிய ஸங்காதங்களுக்குள் ஸாரமான இடம் அவித்யையின் நடுவிடமாகும் அதில் தாதாத்மியாபிமான முள்ளவர்கள் அதிலிருப்பவர்களாவர்.) **स्वयम्**=தாம், **धीराः**=அறி வுள்ளவர்களென்றும், **पण्डितंमन्यमानाः**=பண்டிதர்களென்று தன்னை எண்ணுகின்றவர்களுமான **मूढाः** = அவிவேகிகள் **दंद्रम्यमाणाः** = மிக்கக் குடிலமானதும் அனேகரூபமானதுமான கதியையடைந்த வர்களாய்க்கொண்டு, **अन्धेन**=பிறவிக்குருடனால் **नीयमानाः**=இட்டுச் செல்லப்படுகின்ற **अन्धा यथैव**=பிறவிக்குருடர்கள் போலவே **परि- यन्ति**=ஜரை மரணம் ரோகம் முதலியவற்றினால் சூழப்பட்டவர்க ளாக ஆகின்றனர். (5) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ஸம்ஸாரத்தையடைந்த ஜனங்கள் எவர்களோ அந்த மூடர்கள்=அவிவேகிகள் அவித்யையில் நடுவில்=நெருக்கமான இருளில் இருக்கின்றவர்களாய் புத்திரன் பசு முதலிய நூற்றுக் கணக்கான ஆசாபாசங்களினால் சுற்றப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டும் தாம் தீரர்கள்=நல்ல அறிவுள்ளவர்கள், பண்டிதர்கள்=சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள் என்றும் எண்ணுகின்றவர்களாய்க்கொண்டும் **दंद्रम्यमाणाः**=மிகக்குடிலமானதும்=கோணலானதும், அனேக ரூப மானதுமான கதியையடைந்தவர்களாய்க்கொண்டும், ஜரை, மரணம், ரோகம் முதலிய துக்கங்களினால் சூழப்பட்டவர்களாகவாகின்றனர். பார்வையை இழந்தவனாலேயே கரடுமுரடான வழியில் இட்டுச்செல்

यन्ति=परिगच्छन्ति मूढाः=अविवेकिनः, अन्धेनैव=दृष्टिविहीनेनैव नीयमाना विषमे पथि यथा बहवोऽन्धा महान्तमनर्थमृच्छन्ति तद्वत् ॥ ५ ॥

न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्तं वित्तमोहेन मूढम् ।
अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ॥

अत एव मूढत्वान्न सांपरायः प्रतिभाति । संपरेयत इति संपरायः परलोकः, तत्प्राप्तिप्रयोजनः साधनविशेषः शास्त्रीयः सांपरायः, स च बालम्=अविवेकिनं प्रति न प्रतिभाति=न प्रकाशते नोपतिष्ठत इत्येतत् । प्रमाद्यन्तम्=प्रमादं कुर्वन्तं पुत्रपश्वादिप्रयोजनेष्वासक्तमनसं, तथा वित्तमो-

---

லப்படுகின்ற வெகு குருடர்கள் மஹத்தான அனர்த்தத்தை எவ்விதமடைவரோ அவ்விதமே இங்கும் காண்க. (5) (எ—று)

(ப—ரை) **प्रमाद्यन्तम्**=தவறுதலேயடைந்தவனும்=புத்திரன் பசு முதலிய ப்ரயோஜனங்களில்பற்றின சித்தமுள்ளவனும், **वित्तमोहेन**= தன நிமித்தமான அவிவேகத்தினுல் **मूढम्**=மறைக்கப்பட்டவனுமான **बालम्**=பாலனே=அவிவேகியைக்குறித்து **सांपरायः**=பரலோகப்ராப்தி ஸாதனமான சாஸ்திரீய ஸாதனவிசேஷமானது **न प्रतिभाति**=தோற்றத்தையடையமாட்டாது. ஆகவே **अयम्**=கண்ணுல் காணப்படுகின்ற ஸ்திரீ அன்னம் பானம் முதலிய பொருளேதான் **लोकः**= லோகமாகும். **परः**=இதைவிட வேறுன லோகமானது **नास्ति**= கிடையாது **इति**=என்று **मानी**=எண்ணுமியல்புடையவனுன அவன் **पुनः पुनः**=அடிக்கடி **मे**=(ம்ருத்யுவான) என்னுடைய **वशम्**=வசத்தை **आपद्यते**=அடைகிருன். (6) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ஆனதுபற்றியே மூடனுகவிருப்பதால் ஸாம்பராயமானது தோற்றத்தையடையமாட்டாது. **संपरेयत इति संपरायः**= ஸம்=நன்கு **पर**=பிற்காலத்தில்=தேஹம் போனதற்குப் பிறகு **ईयते**= செல்லப்படுகிறது என்ற வ்யுத்பத்தி மூலம் ஸம்பராய என்ற பதத்தினுல் பரலோகமும், அந்த ஸம்பராய (பரலோக) மானது எதனுல் அடையப்படுகிறதோ அந்தஸாதனமானது ஸாம்பராயம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஸாம்பராயமானது பாலனே=அவிவேகியைக்குறித்து தோற்றத்தை யடையாது அவனுடைய மனதில் படுவதில்லே என்பது பொருள். **प्रमाद्यन्तम्**=ப்ரமாதத்தை=தவறைச்

हेन=वित्तनिमित्तेनाविवेकेन मूढम्=तमसाऽऽच्छन्नं सन्तम्, अयमेव लोको योऽयं दृश्यमानः स्त्र्यन्नपानादिविशिष्टः, नास्ति परः=अदृष्टो लोक इत्येवं मननशीलो मानी पुनःपुनर्जनित्वा वशम्=मदधीनतामापद्यते मे=मृत्योर्मम। जननमरणादिलक्षणदुःखप्रबन्धारूढ एव भवतीत्यर्थः॥ प्रायेण ह्येवंविध एव लोकः॥ ६॥

श्रवणायापि बहुभिर्यो न लभ्यः शृण्वन्तोऽपि बहवो यं न विद्युः। आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धाऽऽश्चर्यो ज्ञाता कुशलानुशिष्टः॥ ७॥

செய்கின்றவனையும், அதாவது:—(புத்திரன் பசு முதலிய ப்ரயோஜனங்களில் பற்றின மனதுள்ளவனையும் என்றும்) அவ்விதமே பணநிமித்தமான அவிவேகமாகிற இருளினால் **मूढम्**=மறைக்கப்பட்டிருப்பவனேயும் குறித்துப் பரலோகத் தோன்றுவதில்லை. ஸ்திரீ அன்னம் பானம் முதலியவற்றுடன் கூடினதான யாதொரு இது காணப்படுகிறதோ இதுவேதான் லோகம், அதிருஷ்டமான=கண்ணால் காணப்படாத, லோகமானது கிடையாது என எண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளவனை அவன் அடிக்கடி பிறந்து மிருத்யுவான என்னுடைய வசத்தை= எனக்கு அதீனனாக இருத்தலை அடைகிறான். அதாவது: ஜனன மரணதிரூபமான துக்க ப்ரவாஹத்தில் மூழ்கினவனாகவே ஆகிறான் என்பது பொருள். உலகமானது பெரும்பாலும் இம்மாதிரியாகவே தானிருக்கவும் செய்கிறது. (6) (எ—று)

(ப—ரை) **यः**=எந்த ஆத்மா, **बहुभिः**=அனேகர்களால் **श्रवणायापि**=ஶ்ரவணஞ் செய்வதற்குங்கூட **न लभ्यः**=முடியாதவனோ, **शृण्वन्तोऽपि**=ஶ்ரவணஞ்செய்தபோதிலுங்கூட, **बहवः**=மற்றும் பலர், **यम्**= எந்த ஆத்மாவை, **न विद्युः**=அறியாரோ. அத்தகைய **अस्य**=இந்த ஆத்மாவை **वक्ता**=உபதேசிப்பவரும், **आश्चर्यः**=ஆஶ்சரியம்போல ஒருவரேயாவர். **अस्य**=இந்த ஆத்மாவை **कुशलः**=அனேகருள் ஸமர்த்தரான ஒருவரே **लब्धा**=அடைபவராவர். **कुशलानुशिष्टः**=நிபுணரான ஆசாரியனலுபதேசிக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு **ज्ञाता**=அறிபவரும் **आश्चर्यः**=ஆஶ்சரியம்போல் ஒருவரேயாவர். (7) (எ—று)

यस्तु श्रेयोऽर्थी सहस्रेषु कश्चिदेवात्मविद्भवति त्वद्विधो यस्मात्, श्रवणायापि=श्रवणार्थं श्रोतुमपि यो नलभ्य आत्मा बहुभिरनेकैः, शृण्वन्तोऽपि बहवः=अनेके अन्ये, यम्=आत्मानं न विद्युः=न विदन्ति, अभागिनोऽसंस्कृतात्मानो न विजानीयुः। किञ्चास्य वक्ताप्याश्चर्यः=अद्भुतवदेवानेकेषु कश्चिदेव भवति। तथा श्रुत्वाप्यस्यात्मनः कुशलः=निपुण एवानेकेषु लब्धा कश्चिदेव भवति। यस्मादाश्चर्यो ज्ञाता कश्चिदेव कुशलानुशिष्टः=कुशलेन निपुणेनाचार्येणानुशिष्टस्सन्॥ ७॥ कस्मात्?

न नरेणावरेण प्रोक्त एष सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः।
अनन्यप्रोक्ते गतिरत्र नास्त्यणीयान्ह्यतर्क्यमणुप्रमाणात्॥८॥

பாஷ்யம்.—ஶ்ரேயஸ்ஸில் விருப்பமுள்ள உன்போன்ற ஆத்ம வித்தானவர் எவரோ அவர் ஆயிரத்தில் ஒருவரேயாவர். ஏன்? அனேகர்களினுல் இந்த ஆத்மா ஶ்ரவணஞ்செய்வதற்கும் முடியா திருப்பதே அதன் காரணமாகும். மற்றுமனேகர் ஶ்ரவணஞ்செய் துங்கூட பாக்கியமற்றவர்களாயும் சித்த சுத்தியையடையாதவர்க ளாயுமிருப்பதால் இந்த ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ளாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். மேலும் இந்த ஆத்மாவையுபதேசிப்பவரும் ஆஶ் சரியராகவே=அத்புதம்போல அனேகருள் ஒருவராகவேயாகிறார். இந்த ஆத்மாவை ஶ்ரவணஞ் செய்துங்கூட அனேகருள் நிபுணனை ஒருவனேதான் அதை அடைந்தவனுகவாகிறுன். நிபுணரான ஆசி ரியரா லுபதேசிக்கப்பட்டவனுய்க்கொண்டு ஆத்மாவையறிபவனும் ஆஶ்சரியமாகவேயாகிறுன். (7) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ஏனெனில்? —

(ப—ரை) **बहुधा** = பலவிதமாக அதாவது:—இருக்கென்றும், இல்லையென்றும், சுத்தனென்றும், அசுத்தனென்றுமாதி அனேக விதமாக, **चिन्त्यमानः**=வாதிகளால் எண்ணப்படுவதும், **अवरेण**= தாழ்ந்தவனுன=ப்ராகிருத [illegible]த்தியுள்ளவனுன, **नरेण** = மனிதனுல் **प्रोक्तः**=உபதேசிக்கப்பட்டதுமான **एषः**=இந்த ஆத்மாவானது **सुवि-ज्ञेयः**=நன்கு அறியக்கூடியதாக, **न**=ஆவதில்லை. பின்னை எவ்வித மறியப்படும் எனின்? **अनन्यप्रोक्ते—अनन्य**=ப்ரம்ஹாத்மைக்யத்தை

नहि नरेण=मनुष्येणावरेण प्रोक्तोऽवरेण=हीनेन प्राकृतबुद्धिनेत्येतत् उक्त एषः=आत्मा यं त्वं मां पृच्छसि। नहि सुष्ठु=सम्यग्विज्ञेयः विज्ञातुं शक्यो यस्माद्बहुधा=अस्ति नास्ति, कर्ताऽकर्ता, शुद्धोऽशुद्ध इत्याद्यनेकधा चिन्त्यमानो वादिभिः। कथं पुनस्सुविज्ञेय इति। उच्यते। अनन्यप्रोक्ते=अनन्येनापृथग्दर्शिना आचार्येण प्रतिपाद्यब्रह्मात्मभूतेन प्रोक्ते=उक्त आत्मनि, गतिः=अनेकधास्ति नास्तीत्यादिलक्षणा चिन्तागतिरत्र=अस्मिन्नात्मनि नास्ति=न विद्यते। सर्वविकल्पगतिप्रत्यस्तमितत्वादात्मनः। अथवा स्वात्मभूतेऽनन्यस्मिन्नात्मनि प्रोक्ते अनन्यप्रोक्ते गतिरत्र=अन्यावगतिर्नास्ति। ज्ञेयस्यान्यस्या

படைந்தவனால் प्रोक्ते=உபதேசிக்கப்பட்ட अत्र=இந்த ஆத்மாவினிடத்தில் गतिः=முற்கூறிய பலவிதமான சிந்தையானது नास्ति=இல்லை. இவ்விதமில்லாவிடில் अणुप्रमाणात्=பரமாணுவின் ப்ரமாணத்தைக் காட்டிலுங்கூட [अयम्=இந்த ஆத்மாவானது] अणीयान्=மிக்க நுட்பமாகவும் अतर्क्यम्=தனது புத்தியினால் ஊஹிக்கமுடியாததாகவும் ஆகிறது. (8) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவனைப்பற்றி என்னை நீ கேட்கின்றனையோ அப்பேர்பட்டவனான இந்த ஆத்மா अवरेण=தாழ்ந்தவனான=ப்ரகிருத புத்தியுள்ளவனான, नरेण=மனிதனால் சொல்லப்படுவானானால் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளக்கூடியவனாகவாகமாட்டான். ஏன்? வாதிகளால் இருக்கின்றான் என்றும், இல்லையென்றும், கர்த்தா என்றும், அகர்த்தா என்றும், சுத்தன் என்றும், அசுத்தன் என்றும் அனேகவிதமாக எண்ணப்படுவதாலென்க. எவ்விதம் நன்கு அறியக்கூடியவனாகிறான் எனின்? சொல்லப்படுகிறது—अनन्यप्रोक्ते=அனன்யனான=அபேதக்ஞானத்தைபடைந்தவனான=ப்ரதிபாத்ய ப்ரம்ஹாத்மபூதனான ஆசாரியனால், உபதேசிக்கப்பட்ட अत्र=இந்த ஆத்மாவினிடத்தில் गतिः=இருக்கு என்றும், இல்லையென்றுமாதி ரூபமான அனேகவிதமான சிந்தையானது இருப்பதில்லை. ஆத்மாவானது எல்லாவிதமான பேதக்ஞானமும் அற்றதாகவிருப்பதே அதன் காரணமாகும். அல்லது—अनन्यप्रोक्ते=ஸ்வாத்மாவாகவானதும், வேறாகவில்லாததும் ஆக இந்த ஆத்மா இருக்கிறது எனவுபதேசிக்கப்பட்டதும் गतिः=வேறுவிதமான க்ஞானமானது உண்டாவதில்லை. ஆத்

भावात्। ज्ञानस्यह्येषा परा निष्ठा यदात्मैकत्वविज्ञानम्। अतोऽवगन्तव्याभावान्न गतिरत्रावशिष्यते। संसारगतिर्वात्र नास्त्यनन्य आत्मनि प्रोक्ते नान्तरीयकत्वात्तद्विज्ञानफलस्य मोक्षस्य। अथवा—प्रोच्यमान ब्रह्मात्मभूते नाचार्येण प्रोक्त आत्मन्यगतिरनवबोधः=अपरिज्ञानमत्र नास्ति, भवत्येवावगतिस्तद्विषया श्रोतुस्तदस्म्यहमित्याचार्यस्येवेत्यर्थः। एवं सुविज्ञेय आत्माऽऽगमवताचार्येणानन्यतया प्रोक्तः। इतरथाहि—अणीयानणुप्रमाणादपि संपद्यत आत्मा। अतर्क्यम्=अतर्क्यः स्वबुद्ध्याभ्यूहेन केवलेन तर्केण।

மாவுக்கு அன்னியமாக அறியக்கூடியது ஒன்றுமில்லாதிருப்பதே அதன் காரணமாகும். ஆத்மைகத்வ விஜ்ஞானம் என்பது யாதுண்டோ இதுவேயன்றோ ஞானத்தின் முடிவான நிலையாகவாகின்றது. ஆனதுபற்றி அறியக்கூடியது வேறொன்றுமில்லாமையிலிருந்து இவ்விஷயத்தில் வேறு க்ஞானமேற்படுவதற்கிடமில்லை. அல்லது—ஆத்மாவானது அனன்யமாக=ப்ரத்யகாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபடாததாக, உபதேசிக்கப்பட்டதும், அந்த க்ஞானத்தின் பலனான மோக்ஷமானது இதற்குள்ளேயே அடங்கிவிடுவதால் ஸம்ஸாரகதியேற்படுவதற்கிடமில்லை. அல்லது—உபதேசிக்கப்படுகின்ற ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில் ஆத்மபுத்தியையடைந்த=ப்ரம்ஹமும் ப்ரத்யகாத்மாவும் ஒன்று என்ற க்ஞானத்தையடைந்த ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்மாவினிடத்தில் अगतिः=அறியாமையானது ஏற்படமாட்டாது ஶ்ரவணஞ்செய்பவனுக்கு அதாக நானிருக்கிறேன் என்பதாய் அந்த ஆத்மவிஷயமான அவகதியானது=அபரோக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமானது ஆசாரியனுக்குப்போலவே உண்டாகத்தான் செய்கிறது என்பது பொருள். ஆகம (சாஸ்திர) த்தைப் பின்பற்றின ஆசாரியனால் அனன்யமாக இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவானது நன்கு அறியக்கூடியதாகவாகிறது. இவ்விதமில்லாவிடில் ஆத்மாவானது அணுப்ரமாணத்தைக் காட்டிலுங்கூட அணுவாகவாகிவிடுகிறது. அதர்க்யமாக=தன்னுடைய புத்தியினூஹத்தினால் அதாவது:—கேவல தர்க்கத்தினால் சிந்திக்கவியலாததாகவுமாகிறது. சிந்திக்கப்படுகின்ற ஆத்மாவானவன் அணுபரிமாணன் என ஒருவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும், அதைக் காட்டிலுங்கூட அணுவென

तर्क्यमाणेऽणुपरिमाणे केनचित्स्थापित आत्मनि ततो ह्यणुतरमन्योऽभ्यूहति, ततोऽप्यन्योऽणुतममिति नहि कुतर्कस्य निष्ठा क्वचिद्विद्यते ॥ ८ ॥

नैषा तर्केण मतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ ।
यां त्वमापस्सत्यधृतिर्बतासि त्वादृङ्नो भूयान्नचिकेतः प्रष्टा ॥

अतोऽनन्यप्रोक्त आत्मन्युत्पन्ना येयमागमप्रतिपाद्यात्ममतिः नैषा तर्केण=स्वबुद्ध्याभ्यूहमात्रेणापनेया न प्रापणीयेत्यर्थः। नापनेतव्या वा न हातव्या। तार्किको ह्यनागमज्ञः स्वबुद्धिपरिकल्पितं यत्किञ्चिदेव कथयति।

மற்றொருவன் ஊஹிக்கிறான். அதைக்காட்டிலுங்கூட மிக்க மிக்க அணுவென மற்றொருவன் ஊஹிக்கிறான். இத்தகைய கெட்ட யுக்திக்கு முடிவு ஒருபொழுதும் இராதன்றோ? (8) (எ-று)

(ப-ரை) प्रेष्ठ!=ஹே மிக்கப்ரியமான நசிகேதஸ்ஸே! त्वम्=நீ, बत=வெகு ஶ்ரமப்பட்டு याम्=எந்த புத்தியை (க்ஞானத்தை) आपः=அடைந்தனையோ, एषा=இந்த मतिः=ஆத்ம புத்தியானது तर्केण=கேவலயுக்தியினால் आपनेया न=அடையக்கூடியதன்று. அல்லது மாற்றக்கூடியதன்று. अन्येनैव=தார்க்கிகனைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும் ஆகமத்தையறிந்தவனுமான ஆசாரியனால் प्रोक्ता सती=உபதேசிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு सुज्ञानाय = நல்ல க்ஞானத்தையும் பொருட்டு (ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தையும் பொருட்டு) [भवति=ஆகிறது] सत्यधृतिः=பொய்க்காத விஷயத்தைக்கொண்ட தைரியத்தையடைந்தவனாக असि=நீ இருக்கின்றனை. ஆனதுபற்றி नचिकेतः!=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! नः=எங்களுக்கு त्वादृक्=உன்போன்ற प्रष्टा=சிஷ்யனோ புத்திரனோ भूयात्=உண்டாகக்கடவனாக. (9) (எ-று)

பாஷ்யம்.—ஆனதுபற்றி அனன்யப்ரோக்தமான ஆத்மவிஷயத்தில் உண்டானதும் ஆகமத்தால் நிரூபிக்கப்படக்கூடிய ஆத்மாவை விஷயமாகக்கொண்டதுமான யாதொரு இந்த மதி (க்ஞானம்) யுண்டோ இது தர்க்கத்தினால்=தனது புத்தியினூஹத்தினால் மட்டும் அடையக்கூடியதன்று. அல்லது போக்கக்கூடியதன்று. தார்க்கிகனோவெனில் ஆகமமறியாதவனாகவிருப்பதால் தனது புத்தியினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஏதோ ஒன்றையே சொல்லுகிறான். ஆனதுபற்

अत एव च येयमागमप्रभूता मतिरन्येनैव=आगमाभिज्ञेनऽऽचार्येणैव तार्किकात्प्रोक्ता सती सुज्ञानाय भवति हे प्रेष्ठ! प्रियतम। का पुनः सा तर्कागम्यामतिरिति। उच्यते। यां त्वं मतिं मद्वरप्रदानेनाऽऽपः=प्राप्तवानसि। सत्या=अवितथविषया धृतिर्यस्य तव स त्वं सत्यधृतिः बतासीत्यनुकंपयन्नाह मृत्युर्नचिकेतसं वक्ष्यमाणविज्ञानस्तुतये। त्वादृक् त्वत्तुल्यो नोऽस्मभ्यं भूयात्=भवताद्भवत्वन्यः=पुत्रः शिष्यो वा प्रष्टा। कीदृग्यादृक्त्वं हे नचिकेतः प्रष्टा ॥ ९ ॥

पुनरपि तुष्ट आह—

जानाम्यहꣳशेवधिरित्यनित्यं न ह्यध्रुवैः प्राप्यते हि ध्रुवं तत्।
ततो मया नाचिकेतश्चितोऽग्निरनित्यैर्द्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यम्।

ரியே ஆகமத்திலுண்டுபண்ணப்பட்ட யாதொரு இந்தப் புத்தியுண்டோ இது தார்க்கிகனைக்காட்டிலும் அன்னியனாகவே யுள்ளவனும், ஆகமத்தையறிந்தவனுமான ஆசாரியனாலேயே சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு நல்ல ச்ஞானத்தையும் பொருட்டு=அபரோக்ஷஸாக்ஷாத்காரத்தையும் பொருட்டு ஆகிறது. ஹே ப்ரியனே! தர்க்கத்தினால் அறியமுடியாத அந்த மதியானது யாதெனில்? சொல்லப்படுகிறது. எந்த மதியை நீ என்னுடைய வரப்ரதானத்தினால் அடைந்தவனாக இருக்கின்றனையோ (அதுவேயாம்) நீ ஸத்யதிருதியாகவும்=பொய்க்காத விஷயத்தையுடைய தைரியத்தையடைந்தவனாகவுமிருக்கின்றனே. **बत** என்றதனால் பின்னர் சொல்லப்படும் விக்ஞானத்தை ஸ்துதிக்கவேண்டி மிருத்யுவானவர் நசிகேதஸ்ஸினிடம் தயவுகாட்டிச் சொல்லுகிறார். ஹே நசிகேதஸ்ஸே! உனக்கொப்பாக ப்ரஶ்னஞ்செய்யும் புத்திரனோ சிஷ்யனோ எங்களுக்குக்கிடைப்பானாக. (9) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—திரும்பவும் சந்தோஷத்தையடைந்தவராய்ச் சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) **शेवधिः** = கர்மபலரூபமான நிதியானது நிதிபோல ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது **इति**=என்றும், **अनित्यम्**=அது அநித்யமானதென்றும் **अहम्**=நான் **जानामि**=அறிவேன். **अध्रुवैः**=அநித்யங்களான

जानाम्यहं शेवधिः=निधिः कर्मफललक्षणो निधिरिव प्रार्थ्यत इति। असावनित्यम्=अनित्य इति जानामि। नहि यस्मादनित्यैः=अध्रुवैः, नित्यं ध्रुवं तत्प्राप्यते परमात्माख्यः शेवधिः। यस्त्वनित्यसुखात्मकः शेवधिः स एवानित्यैर्द्रव्यैः प्राप्यते हि=यतः, तस्मान्मया=जानतापि नित्यमनित्यसाधनैर्न प्राप्यत इति नाचिकेतश्चितोऽग्निरनित्यैः द्रव्यैः पश्वादिभिः स्वर्गसुखसाधनभूतोऽग्निर्निर्वर्तित इत्यर्थः। तेनाहमधिकारापन्नो नित्यं=याम्यंस्थानं स्वर्गाख्यं नित्यमापेक्षिकं प्राप्तवानस्मि ॥ १० ॥

कामस्याप्तिं जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरनन्त्यमभयस्य पारम्।
स्तोममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः

ஸாதனங்களினல் ध्रुवम्=நித்யமான तत्=பரம்ப்ரம்ஹமானது न प्राप्यते हि=அடையப்படமாட்டாதன்றோ. मया=என்னல் नाचिकेतः=நாசிகேதாக்னிசயனமானது चितः=செய்யப்பட்டது. ततः=ஆனதுபற்றியேதான் अनित्यैः=அநித்யங்களான द्रव्यैः=திரவியங்களினல் नित्यम्=ஆபேக்ஷிக நித்யமான யமப்பதவியை प्राप्तवान् = அடைந்தவனுக अस्मि=இருக்கிறேன். (10) (எ-று)

பாஷ்யம்—கர்மபலரூபமான நிதியானது (வேறு) நிதியானது போல ப்ரார்த்திக்கப்படுகின்றதென்றும், இந்த நிதியானது அநித்யமானதென்றும் நான் அறிவேன். நித்யமான அந்த வஸ்துவானது பரமாத்மாவெனப்பெயரிய நிதியானது அநித்யங்களான ஸாதங்களினல் அடையமுடியாததாகவன்றோ இருக்கின்றது. அநித்ய சுகரூபமான யாதொரு நிதியுண்டோ அதுவேயன்றோ அநித்யங்களான திரவியங்களினல் அடையப்படுகிறது என்பதுபற்றி நித்யமானது அநித்யஸாதனங்களினல் அடையப்படமாட்டாது என்பதையறிந்தவனுக இருந்துங்கூட என்னல் ஹே நசிகேதஸ்ஸே! நாசிகேதம் என்ற அக்னியானது (ஸ்வர்க்க சுகஸாதனபூதமான அக்னிசயனமானது) அநித்யங்களான பஶ்வாதித்திரவியங்களினல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அதனல் நான் அதிகாரத்தையடைந்தவனுய் நித்யமானதும், ஸ்வர்க்கமென்ற பெயருள்ளதுமான யமஸ்தானத்தை=ஆபேக்ஷிக நித்யமான யமஸ்தானத்தை அடைந்தவனுக இருக்கிறேன்.

त्वं तु कामस्याप्तिं=समाप्तिम्, अत्र हि सर्वे कामाः परिसमाप्ताः। जगतः=साध्यात्माधिभूताधिदैवादेः, प्रतिष्ठाम्=आश्रयम्, सर्वात्मकत्वात्। क्रतोः फलं हैरण्यगर्भं पदमनन्त्यम्=आनन्त्यम्, अभयस्य च पारम्=परां निष्ठाम्। स्तोमम्=स्तुत्यम्, महत्=अणिमाद्यैश्वर्याद्यनेकगुणसंहतम्, स्तोमं च तन्महच्च निरतिशयत्वात्स्तोममहत्। उरुगायम्=विस्तीर्णां गतिम्, प्रतिष्ठाम्=स्थितिमात्मनोऽनुत्तमामपि दृष्ट्वा धृत्या=धैर्येण, धीरः=धीमा-

---

(ப–ரை) नचिकेतः!=ஹே நசிகேதஸ்ஸே! (त्वम्=நீ) कामस्य=காமத்தினுடைய आप्तिम्=ஸமாப்திஸ்தானமானதும், जगतः=அத்யாத்மம், அதிபூதம், அதிதைவம் இவற்றுடன் கூடின ஜகத்துக்கு प्रतिष्ठाम्=ஆஶ்ரயமானதும், क्रतोः=உபாஸனத்துக்கு अनन्त्यम्=முடிவற்ற பலனாகவானதும் अभयस्य=பய நிவிருத்திக்கு पारम्=மேலான இடமானதும், स्तोममहत्—स्तोम=ஸ்துதிக்கத்தக்கதும், महत्=அணிமா, மஹிமா முதலிய அனேகவிதமான குணங்களுடன் கூடினதும், उरुगायम्=விரிந்த ஸ்தானமாகவுள்ளதுமான ஹைரண்ய கர்ப்பஸ்தானத்தை प्रतिष्ठाम्=தனக்கு மேலான ஸ்திதியாக दृष्ट्वा=அறிந்திருந்த போதிலுங்கூட धीरः=புத்திமானான நீ धृत्या=தைரியத்தினால் अत्यस्राक्षीः=வேண்டாமென மறுத்துவிட்டனை. (11) (எ–று)

பாஷ்யம்.—நீயோ காமத்துக்கு ஸமாப்திஸ்தானமானதும் ஏன்? இங்கன்றோ எல்லாக் காமங்களும் பரிஸமாப்தியையடைகின்றன, जगतः=அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதைவம் இவற்றையாதியாகக்கொண்ட உலகுக்கு ஆஶ்ரயமானதும், ஸர்வாத்மகமாக=எல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமாகவுமிருப்பதால் என்றும், क्रतोः=உபாஸனத்தின் பலனானதும், அந்தமற்றதும், அபயத்துக்குமேலான இருப்பிடமானதும், ஸ்துதிக்கத்தகுந்ததும், அணிமா முதலிய அனேக ஐஶ்வரிய குணங்களுடன் கூடினதும், மூலத்திலுள்ள स्तोममहत्= என்றதற்கு ஸ்தோமமாயும், மஹத்தாயும் உள்ளது என்று பொருள். விரிந்த ஸ்தானமாகவுள்ளதும் प्रतिष्ठाम्=தனது மேலான ஸ்திதியாகவுள்ளதுமான ஹிரண்யகர்ப்பபதத்தையறிந்துங்கூட புத்தியுள்ளவனாக இருந்துகொண்டு ஹே நசிகேதஸ்ஸே! நீ விலக்கினவனாக இருக்கின்றாய். அதாவது:—பரமாத்மஸ்வரூபத்தை விரும்பினவனாய்க்கொண்டு இந்த ஸம்ஸாரபோகஸமூஹம் யாவையும்

न्सन्नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः परमेवाकांक्षन्नतिसृष्टवानसि सर्वमेतत्संसारभोगजातम्। अहो बतानुत्तमगुणोऽसि ॥ ११ ॥

तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम्।
अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति ॥

यं त्वं ज्ञातुमिच्छस्यात्मानं तं दुर्दर्शं=दुःखेन दर्शनमस्येति दुर्दर्शोऽतिसूक्ष्मत्वात्तम्। गूढम् = गहनमनुप्रविष्टम्, प्राकृतविषयविकारविज्ञानैः प्रच्छन्नमित्येतत्। गुहाहितम्—गुहायाम्=बुद्धौ स्थितं तत्रोपलभ्यमानत्वात्। गह्वरेष्ठम्—गह्वरे=विषमेऽनेकानर्थसङ्कटे तिष्ठतीति गह्वरेष्ठम्। यत

விலக்கினவனாக இருக்கின்றனை. அந்தோ! இது வெகு ஆஶ்சரியமானது. ஒப்புயர்வற்ற குணமுள்ளவனாகவன்றோ இருக்கின்றனை.

(ப—ரை) **गूढम्**—சுளுவில் பிரவேசிக்கவியலாத இடத்தை **अनुप्रविष्टम्**—அடைந்தவனும், அதாவது:—ப்ரகிருதிபரிணாமமான விஷய விக்ஞானங்களினால் மறைக்கப்பட்டவனும் **गुहाहितम्**—புத்தியில் பிரகாசிப்பவனும், **गह्वरेष्ठम्**—ராகத்வேஷாதிகளால் மிகவும் ஆயாஸத்தைத் தரக்கூடிய கார்யகரண ஸங்காதத்திலிருப்பவனும் **दुर्दर्शम्**—அதுபற்றியே சிரமப்பட்டு அறியத்தக்கவனும், **पुराणम्**—புராதனனுமான **तम्**—அந்த **देवम्**—எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மாவை **अध्यात्मयोगाधिगमेन**—மனதை விஷயங்களினின்றும் திருப்பி ஆத்மாவினிடம் வைத்தலையடைவதால் **मत्वा**—மனனம் செய்து **धीरः**—புத்தியைத் தன்வசமாக்கினவன் **हर्षशोकौ**—ஸுகதுக்கங்களை **जहाति**—விடுகிறான். (12) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எந்த ஆத்மாவை நீ அறியவிரும்புகின்றனையோ அது மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதுபற்றி கஷ்டப்பட்டு அறியக்கூடியதாகவிருக்கிறது. மேலும், சுளுவில் பிரவேசிக்க முடியாதவிடத்தை அடைந்துமிருக்கிறது. அதாவது:—ப்ரகிருதி காரியமான விஷய விகாரவிக்ஞானங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், புத்தியில் அறியப்படுவதுபற்றி புத்தியிலிருப்பதாகவும் அது ஆகிறது. மேலும், **गह्वरे विषमे अनेकानर्थसङ्कटे**—ராகத்வேஷாதிகளால் மிகவும் ஆயாஸத்தைத் தருகின்ற காரியகரண ஸங்காதத்தில் இருக்கின்றது.

एवं गूढमनुप्रविष्टो गुहाहितश्चातो गह्वरेष्ठः। अतो दुर्दर्शः। तं पुराणम्=पुरातनम् , अध्यात्मयोगाधिगमेन=विषयेभ्यः प्रतिसंहृत्य चेतस आत्मनि समाधानमध्यात्मयोगः, तस्याधिगमः, तेन मत्वा देवमात्मानं धीरः हर्षशोकावात्मन उत्कर्षापकर्षयोरभावाज्जहाति ॥ १२ ॥

एतच्छ्रुत्वा संपरिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्य धर्म्यमणुमेतमाप्य।
स मोदते मोदनीयꣳहि लब्ध्वा विवृतꣳसद्म नचिकेतसं मन्ये॥

किं च एतत्=आत्मतत्त्वं यदहं वक्ष्यामि, तच्छ्रुत्वा=आचार्यप्रसादात्सम्यगात्मभावेन परिगृह्य=उपादाय, मर्त्यः=मरणधर्मा, धर्मादनपेतं

யாதுகாரணத்தினல் கூடத்தை யடைந்ததாயும் குஹாஹிதமாயுமிருக்கிறதோ அக்காரணத்தினல் கஹ்வரத்தில் (காரியகரணஸமூஹத்தில்) இருப்பையுடையதாகவாகிறது. ஆனதுபற்றி துர்தர்சமுமாகிறது. புராதனனை அந்தத்தேவனே அத்யாத்மயோகாதிகமத்தினல்=விஷயங்களிலிருந்து திருப்பி ஆத்மாவினிடத்தில் சித்தத்தை வைத்தல் அத்யாத்மயோகமாகும். இதன் ப்ராப்தி அதிகமமாகும் அதனல் தேவனை ஆத்மாவை மனனஞ்செய்து தீரனைவன் ஹார்ஷசோகங்களை விடுகிறுன். ஆத்மாவுக்கு மேலோ கீழோ இல்லாதபடியால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. (12) (எ-று)

(ப-ரை) **एतत्**–இந்த ஆத்மதத்துவத்தை **श्रुत्वा**–ம்ரவணஞ்செய்து **संपरिगृह्य**–நன்கு ஆசாரிய ப்ரஸாதத்தினல் ப்ரத்யகாத்மாவாக நிம்சயித்துக் கொண்டு, **धर्म्यम्**–தத்துவக்ஞான ரூபமான தர்மத்தைவிட்டு விலகாத இந்த தத்துவத்தை **प्रवृह्य**–சரீரத்தினின்றும் வேறுபடுத்தி அதாவது:–நிதித்யாஸனஞ்செய்து, **एतम्**–இந்த **अणुम्**–ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவை, **आप्य**–அடைந்து **मर्त्यः**–சாஸ்திராதிகாரம் பெற்ற மனிதனைகிற **सः**–அந்த வித்வான், **मोदनीयम्**–ஸந்தோஷிக்கத்தகுந்த ஆத்மாவை அடைந்து **मोदते**–ஸந்தோஷிக்கிறுன். **सद्म**–ப்ரம்ஹரூபமான வீடானது **नचिकेतसम्**–நசிகேதஸ் என்ற உன்னைக் குறித்து **विवृतम्**–திறக்கப்பட்டிருப்பதாக **मन्ये**–எண்ணுகிறேன் உன்னை மோக்ஷத்துக்குத்தகுதியுள்ளவனுக எண்ணுகிறேன் என்பது கருத்து. (13) (எ-று)

धर्म्यम्, प्रवृह्य=उद्यम्य पृथक्कृत्य शरीरादेः, अणुम्=सूक्ष्मम्, एतम्=आत्मानम्, आप्य=प्राप्य, सः=मर्त्यो विद्वान् मोदते मोदनीयम्=हर्षणीयमात्मानं लब्ध्वा। तदेतदेवंविधं ब्रह्म, सद्म=भवनं नचिकेतसं त्वां प्रति अपावृतद्वारं विवृतमभिमुखीभूतं मन्ये मोक्षार्हं त्वां मन्य इत्यभिप्रायः॥

अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात्।
अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च यत्तत्पश्यसि तद्वद ॥ १४ ॥

பாஷ்யம்.—மேலும், எதை நான் சொல்லப்போகின்றேனே அந்த ஆத்மதத்துவத்தை ஶ்ரவணஞ்செய்து ஆசாரிய ப்ரஸாதத்தினுல் நன்கு பரிக்ரஹித்து=பெற்று, मर्त्यः—மரணதர்மமுள்ளவன் धर्म्यम् தர்மத்தைவிட்டு (அபரோக்ஷ*ஸாக்ஷாத்காரரூபமான தர்மத்தைவிட்டு) விலகாத இதை प्रवृह्य—உயரெடுத்து அதாவது:—சரீராதிகளினின்றும் தனியாகப் பிரித்து, ஸூக்ஷ்மமான இந்த ஆத்மாவை அடைந்து அவன்—மனிதனுனவித்வான், ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதான ஆத்மாவையடைந்து ஸந்தோஷத்தையடைகிறுன். ஆகவே இவ்விதமான இந்த ப்ரம்ஹமாகிற வீடானது நசிகேதஸ்ஸான உன்னைக் குறித்து திறக்கப்பட்ட வாயிற்படியை யுடையதாக இருக்கிறது. அதாவது:—அபிமுகமாகவிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். மோக்ஷார்ஹனுக உன்னை எண்ணுகிறேன் என்பது கருத்து. (13)

(ப—ரை) धर्मात्—தர்மத்தைக் காட்டிலும் (அதன் பலனைக்காட்டிலும், அதன் ஸாதனங்களைக் காட்டிலும்) अन्यत्र—வேறுபட்டதும், अधर्मात्—அதர்மத்தைக் காட்டிலும் (அதன் பலனைக் காட்டிலும், அதன் ஸாதனங்களைக்காட்டிலும்) अन्यत्र—வேறுபட்டதும், अस्मात्—இந்த, कृताकृतात्—காரியம், காரணம் இவற்றைக்காட்டிலும் अन्यत्र—வேறுபட்டதும், भूताच्च—சென்ற காலத்தைக்காட்டிலுமும் भव्याच्च—எதிர்காலத்தைக் காட்டிலுமும், (वर्तमानात्—நிகழ்காலத்தைக் காட்டிலுமும் अन्यत्र—வேறுபட்டதுமாக यत्—எந்தப் பொருளை (ப்ரம்ஹத்தை) पश्यसि—அறிவீரோ, तत्—அதை, वद—சொல்லுவீராக. (14)

---

* अयं हि परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनम्—அபரோக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரரூபமான ஞானயோகத்தினுல் ஆத்மாவைக் காணல் என்பது யாதுண்டோ இதுவேயன்றோ மேலான தர்மமாகும் என்ற வசனத்தையொட்டி இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.

यद्यहं योग्यः, प्रसन्नश्चासि भगवन्मांप्रति, अन्यत्र धर्मात्=शास्त्रीयाद्धर्मानुष्ठानात्तत्फलात्तत्कारकेभ्यश्च पृथक्भूतमित्यर्थः। तथान्यत्राधर्मात्, तथान्यत्रास्मात्कृताकृतात्=कृतम्=कार्यम्, अकृतम्=कारणम्, अस्मादन्यत्र। किं च, अन्यत्र भूताच्च=अतिक्रान्तात्कालात्, भव्यात् च=भविष्यतश्च तथा वर्तमानात्, कालत्रयेण यन्न परिच्छिद्यत इत्यर्थः। यत्=ईदृशं वस्तु सर्वव्यवहारगोचरातीतं पश्यसि=जानासि तद्वद महाम्॥ १४॥

इत्येवं पृष्टवते मृत्युरुवाच पृष्टं वस्तु विशेषणान्तरं च विवक्षन्—

सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति। यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत्॥ १५॥

பாஷ்யம்.—ஹே பகவன்! நான் யோக்கியனுகை விருந்து அதன்மூலம் என்னிடம் நீர் ப்ரஸாதமுள்ளவராகவு மிருப்பீராகில் **धर्मात्**—சாஸ்திரத்திற்சொல்லிய தர்மானுஷ்டானத்தைக் காட்டிலு மும், அதன் பலனைக்காட்டிலுமும், அதன் ஸாதனங்களை காட்டிலு மும் **अन्यत्र**—வேறாகவானதுமென்று பொருள். அவ்விதமே அதர்மத் தைக் காட்டிலுமும்வேறாகவானதும், அவ்விதமே **अस्मात्कृताकृताद-न्यत्र**—கிருதம்—காரியம், அகிருதம்—காரணம் இவற்றைக்காட்டிலுமும் வேறாகவானதும், மேலும் **भूताच्च**—சென்றகாலத்தைக் காட்டிலுமும் **भव्यात्**—எதிர்காலத்தைக் காட்டிலுமும் **वर्तमानात्**—நிகழ்காலத்தைக் காட்டிலுமும் வேறாகவானதும், மூன்றுகாலங்களினாலும் எதுபரிச் சேதத்தை யடையாததோ என்பது பொருள். எல்லாவியவஹார விஷயத்தையும் கடந்ததான இத்தகைய யாதொருபொருளை அறி கின்றீரோ அதை எனக்குச் சொல்லும். (14) (எ—று).

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இவ்விதம் கேட்டவனான நசிகேதஸ் ஸையும் பொருட்டு கேட்டபொருளையும் வேறுவிசேஷணங்களையும் சொல்லவிருப்பங்கொண்டு யமன் சொல்லத் தொடங்குகிறார்—

(ப—ரை) **सर्वे**—எல்லா **वेदाः**—வேதங்களும் **यत्**—எதை **पदम्**—அறியத்தகுந்ததாக **आमनन्ति**—உபதேசிக்கின்றனவோ **सर्वाणि**—ஸமஸ் தமான, **तपांसि**—தபஸ்ஸுகளும், **यत्**—எதைக்குறித்தென **वदन्ति**—

सर्वे वेदाः यत्पदम्=पदनीयं गमनीयमविभागेन आमनन्ति प्रतिपादयन्ति, तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति=यत्प्राप्त्यर्थानीत्यर्थः। यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं गुरुकुलवासलक्षणमन्यद्वा ब्रह्मप्राप्त्यर्थं चरन्ति तत्ते तुभ्यं पदं यज्ज्ञातुमिच्छसि संग्रहेण=संक्षेपतो ब्रवीमि, ओमित्येतत्। तदेतत्पदं यद्बुभुत्सितं त्वया यदेतदोमित्योंशब्दवाच्यमोंशब्दप्रतीकं च ॥ १५ ॥

பெரியோர் சொல்லுகின்றனரோ **यत्**—எதை, **इच्छन्तः**—விரும்பிக் கொண்டு, **ब्रह्मचर्यम्**—குருகுலவாஸரூபமான நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசர்யத்தை, அல்லது ப்ரம்ஹ ப்ராப்த்திக்குறிய வேறு ப்ரம்ஹசரியத்தை, **चरन्ति**—செய்கின்றனரோ, **तत्**—அந்த **पदम्**—ஸ்வரூபத்தை **ओम्**—ப்ரணவமென்ற **एतत्**—இந்த ஸ்வரூபமாக **संग्रहेण**—சுருக்கமாக **ते**—உனக்கு **ब्रवीमि**—சொல்லுகிறேன். (15) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எல்லா வேதங்களும் எதைப்பதமாக—அடையத் தகுந்ததாகப் பரமதாத்பரியத்துடன் உபதேசிக்கின்றனவோ, தபஸ்ஸுகள் யாவும் எதையுத்தேசித்தது எனச் சொல்லுகின்றனரோ அதாவது:—எதையடைவதற்குவேண்டி யேற்பட்டனவென்று சொல்லுகின்றனரோ என்று பொருள். எதை இச்சித்துக்கொண்டு ப்ரம்ஹசரியத்தை—குருகுலவாஸரூபமான (*)நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசரியத்தை, அல்லது (ப்ரம்ஹ வித்யைக்குவேண்டி இந்திரனும், விரோசனனென்ற அசுர அரசனும் அனுஷ்டித்தது போன்ற வேறு ப்ரம்ஹசரியத்தைச் செய்கின்றனரோ, எதை நீ அறிய விரும்புகின்றனையோ அந்த ஸ்வரூபத்தை உனக்குச் சுருக்கமாக (அதாவது: மனத்தில் வாங்கித் தியானிக்கத்தக்கபடி ஸோபாதிகமாக) சொல்லுகிறேன். எது உன்னால் அறிய விரும்பப்பட்டதோ, யாதொரு இது ஓம் என்ற சப்தத்தின் பொருளானதோ, அல்லது ஓம் என்ற சப்தத்தை ப்ரதீகமாகவுடையதோ அதுவே இந்த ஸ்வரூபமாகும். (15)

(*) "अत्यन्तमेवाचार्यकुले आत्मानमवसादयन्" என்ற ஶ்ருதிப்படி தனது சரீரம் போகும்வரை குருகுலத்தில் வசித்துக்கொண்டு ஆத்மானுஸந்தானத்திலீடுபடுபவன் நைஷ்டிகப்ரம்ஹசாரியெனப் படுவான். வித்யை முடியும்வரை குருகுலவாஸம் செய்து பிறகு கிருஹஸ்தாசிரமம் செல்லுபவன் உபகுர்வாணக ப்ரம்ஹசாரி எனப்படுவான்.

एतद्ध्येवाक्षरं ब्रह्म एतद्ध्येवाक्षरं परम् ।
एतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत् ॥१६॥

अत एतद्ध्येवाक्षरं ब्रह्मापरम्, एतद्ध्येवाक्षरं परं च, तयोर्हि प्रतीकमेतदक्षरम् । एतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा=उपास्य ब्रह्मेति, यो यदिच्छति परमपरं वा तस्य तद्भवति । परं चेज्ज्ञातव्यमपरं चेत्प्राप्तव्यम् ॥ १६ ॥

(ப—ரை) **एतत्**—இந்த **अक्षरमेवहि**—எழுத்தே (ப்ரணவமே) அன்றோ **ब्रह्म**—அபரம் ப்ரம்ஹ (ஸகுண ப்ரம்ஹ) மாகவாகிறது. **एत्**—இந்த **अक्षरमेवहि**—அக்ஷரமேயன்றோ **परम्**—பரம் ப்ரம்ஹமாகவு மாகும். **एतत्**—இந்த **अक्षरमेवहि**—அக்ஷரத்தையேயன்றோ **ज्ञात्वा**—அபர ப்ரம்ஹமாகவும் பரம்ப்ரம்ஹமாகவுமறிந்து **यः**—எவன் **यत्**—எதை **इच्छति**—இச்சிக்கின்றானோ **तस्य**—அவனுக்கு **तत्**—அது **भवति**—அடையத்தக்கதாகவோ அறியத்தக்கதாகவோ ஆகிறது. (16)(எ—று)

பாஷ்யம்.—ஆனதுபற்றி இந்த அக்ஷரமே (ப்ரணவமே) அன்றோ அபரம் ப்ரம்ஹமாகவும், இந்த அக்ஷரமேயன்றோ பரம் ப்ரம்ஹமாகவும் ஆகிறது. அந்த ஸகுணநிர்க்குண ப்ரம்ஹங்களுக்கு இந்த ப்ரணவம் ப்ரதீகமாக (ஆலம்பனமாக) ஆகின்றது. இந்த அக்ஷரத்தையே பரம்†ப்ரம்ஹமாகவறிந்தும், அபரம் ப்ரம்ஹமாக உபாஸித்தும் எவன் பரத்தையோ, அபரத்தையோ எதை விரும்புகின்றானோ அவனுக்கு அது ஏற்படுகிறது. அதாவது:—பரம் ப்ரம்ஹமானால் ஜ்ஞேயமாகவும், அபரம் ப்ரம்ஹமானால் அடையக்கூடியதாகவும் ஆகிறது என்றாம்.‡ (16) (எ—று)

---

† ப்ரம்ஹக்ஞானத்துக்கும், உபாஸனத்துக்குமுள்ள பேதத்தை நமது ஸூத்திரபாஷ்யம் 1-வது அத்தியாயம் 63-வது பக்கத்தில் பரக்கக் காண்க.

‡ எந்த சப்தத்தைச் சொன்னதும் எதுஸ்புரிக்கிறதோ அது அந்த சப்தத்தின் பொருளாகும் என்பது ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது. ஸமாஹித சித்தமுள்ளமஹான்களுக்கு ஓம்காரத்தையுச்சரித்ததும் ஸாக்ஷியான எந்தப் பொருளின் ஸ்புரணமேற்படுகிறதோ அது ஓங்காரத்தின் வாச்யமான பொருளாகும். அதாவது:—ஸத்வகுணத்தை ப்ரதானமாகக்கொண்ட மாயாவச்சின்னமும் ஓங்காரத்தை உபாதியாகக் கொண்டதுமான ப்ரம்ஹ

एतदालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परम् ।
एतदालंबनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ १७ ॥

यत एवम्, अत एतदालंबनम्, एतद्ब्रह्मप्राप्त्यालंबनानां श्रेष्ठम्=प्रशस्यतमम्=एतदालंबनं परमपरं च। परापरब्रह्मविषयत्वात्। एतदालंबनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते। परस्मिन्ब्रह्मणि, अपरस्मिंश्च ब्रह्मभूतो ब्रह्मवदुपास्यो भवतीत्यर्थः॥ १७ ॥

अन्यत्र धर्मादित्यादिना पृष्टस्यात्मनोऽशेषविशेषरहितस्याऽऽलंबनत्वेन प्रतीकत्वेनचोङ्कारो निर्दिष्टः अपरस्य च ब्रह्मणो मन्दमध्यमप्रतिप-

---

(ப—ரை) **एतत्**—இந்த **आलंबनम्**—ஆலம்பனமானது **श्रेष्ठम्**—மற்ற ஆலம்பனங்களுக்குள் சிறந்ததாகவாகும். **एतत्**—இந்த **आलम्बनम्**—ஆலம்பனமானது **परम्**—பரமாகவும் ஆகும். **एतत्**—இந்த **आलम्बनम्**—ஆலம்பனத்தை **ज्ञात्वा**—அறிந்து **ब्रह्मलोके**—ப்ரம்ஹலோகத்தில் **महीयते**—பூஜிக்க (ப்ரம்ஹம் போல உபாஸிக்க) தக்கவனுகவாகிறான். (17) (எ—று)

பாஷ்யம்.—யாதுகாரணத்தினல் (ப்ரணவம்) முற்கூறியபடியாகிறதோ அக்காரணம்பற்றி இந்த ஆலம்பனமானது ப்ரம்ஹப்ராப்திக்குறிய ஆலம்பனங்களுக்குள் மிக்கச்சிறந்ததாகவாகிறது. பரம்ப்ரம்ஹம் அபரம் ப்ரம்ஹம் இவற்றை விஷயமாகக் கொண்டிருப்பதுபற்றி இந்த ஆலம்பனம் பரமாகவும் அபரமாகவும் ஆகும். இந்த ஆலம்பனத்தையறிந்து ப்ரம்ஹலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான். பரப்ரம்ஹத்தினிடத்திலும் அபரப்ரம்ஹத்திலும் ப்ரம்ஹபாவத்தையடைந்தவன் ப்ரம்ஹப்போலவே உபாஸ்யனுகவாகிறான் என்பது பொருள். (17) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—"**अन्यत्र धर्मात्**—தர்மத்தைவிட வேறுபட்டது" என்றதாதியால் கேட்கப்பட்டதும், எல்லாவிதமான பேதமுமற்றதுமான சுத்த ஆத்மாவுக்கு வாசகமாகவும், ப்ரதீகமாக

மாக நானிருக்கிறேன் எனத் தியானிக்கவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. அல்லது ப்ரணவத்தில் ப்ரம்ஹபுத்தி செய்யவேண்டும் அதாவது: ப்ரணவத்தை ப்ரம்ஹமாகத்தியானிக்கவேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது.

त्तृन् प्रति। अथेदानीं तस्योङ्कारालबनस्यात्मनः साक्षात्स्वरूपनिर्दिधारयिषयेदमुच्यते—

न जायते म्रियते वा विपश्चिन्नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित्।
अजो नित्यश्शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे॥

न जायते—नोत्पद्यते, म्रियते वा—न म्रियते च। उत्पत्तिमतो वस्तुनोऽनित्यस्यानेकविक्रियाः, तासामाद्यन्ते जन्मविनाशलक्षणे विक्रिये इहा-

---

வும் ஓங்காரமானது சொல்லப்பட்டது. மந்தமாயும், மத்தியமமாயுமுள்ள அறிவுள்ளவர்களைக் குறித்து அபரப்ரம்ஹத்துக்கும் வாசகமாகவும், ப்ரதீகமாகவும் ப்ரணவம் சொல்லப்பட்டது. பிறகு இப்பொழுது ஓங்காரத்தை வாசகமாகவுடைய அந்த (ச்சுத்த) ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை நேரில் நிர்த்தாரணம் செய்யும் விருப்பத்துடன் இது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது—

(ப—ரை) **विपश्चित्**—மாறுதலைதன்னியஸ்வபாவனை, **अयम्**—இந்த ஆத்மாவானது, **न जायते**—ஜனனமென்ற விகாரத்தை(மாறுதலை) யடைவதில்லை, **न म्रियते वा**—மரணமென்ற கடைசி விகாரத்தையுமடைவதில்லை. **कुतश्चित्**—வேறுகாரணத்தினின்றும், **न बभूव**—உண்டாவதுமில்லை. இதையுண்டாக்கக்கூடிய காரணமெதுவுமில்லாமை பற்றி ஸ்வரூபத்தினல் உத்பத்தியற்றது என்பது கருத்து. **कश्चित् न बभूव**—இதனிடமிருந்து வேறு ஒன்று முண்டாவதுமில்லை. அதாவது:—காரியம் வாயிலாகவும் இதற்கு உத்பத்திகிடையாது என்பது கருத்து. ஆனதுபற்றி இது **अजः**—ஜனனமற்றது. **नित्यः**—அழிவற்றது. **शाश्वतः**—எப்பொழுதுமுள்ளது. ஆனதுபற்றி **अयम्**—இது **पुराणः**—முன்னருமே புதுமையாகவே யுள்ளது. **शरीरे**—தேஹமானது, **हन्यमाने सत्यपि**—அழிக்கப் படுவதாயினுங்கூட **न हन्यते**—அழிக்கப்படாததாக விருக்கிறது. (18) (எ—று)

பாஷ்யம்—**न जायते**—உண்டாவதில்லை. **म्रियते वा**—மரணத்தையுமடைவதில்லை. உத்பத்தியுள்ளதும், அநித்யமுமான பொருளுக்கு அனேகம் விக்ரியை (மாறுதல்) களுண்டு. அவற்றுள் ஆதியிலும் அந்தத்திலுமுள்ள ஜனனம் விநசம் இவை ரூபமான விகாரங்கள் இந்த ஆத்மாவினிடத்தில் முதலில் மறுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே

त्मनि प्रतिषिद्ध्येते प्रथमं सर्वविक्रियाप्रतिषेधार्थं न जायते म्रियतेवेति। विपश्चित्-मेधावी, अविपरिलुप्तचैतन्यस्वभावात्। किञ्च, नायमात्मा कुतश्चित्कारणान्तराद्बभूव। स्वस्माच्चात्मनो न बभूव कश्चिदर्थान्तरभूतः। अतोऽयमात्मा अजः, नित्यः। शाश्वतः=अपक्षयविवर्जितः। यो ह्यशाश्वतः सोऽपक्षीयते। अयं तु शाश्वतः, अत एव पुराणः=पुरापि नव एवेति। यो-ह्यवयवोपचयद्वारेणाभिनिर्वर्त्यते स इदानीं नवः, यथा कुंभादिस्तद्विपरीत-स्त्वात्मा पुराणो वृद्धिविवर्जित इत्यर्थः। यत एवमतो न हन्यते=न हिंस्यते हन्यमाने शस्त्रादिभिः शरीरे। तत्स्थोऽप्याकाशवदेव ॥ १८ ॥

हन्ता चेन्मन्यते हन्तुं हतश्चेन्मन्यते हतम्।
उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥ १९ ॥

न जायते म्रियते वा என்றது எல்லா விக்ரியைகளையும் மறுக்கவேண்டி சொல்லப்பட்டதாகவாகும். विपश्चित्=மேதாவீ (என்று பொருள்.) அழியாத சைதன்னிய ஸ்வபாவத்தையுடையதாயிருப்பதால் (இவ் விதம் கொள்ளவேண்டும்.) மேலும், இந்த ஆத்மா कुतश्चित्=வேறு காரணத்தினின்றுமுண்டாவதில்லை. சொந்த ஸ்வரூபத்தினின்றும் வேறுபட்ட பொருளொன்றுமுண்டாவதுமில்லை. ஆனதுபற்றி இந்த ஆத்மா அஜனும், நித்யனுமாகிறது. शाश्वतः=தேய்வற்றது மாகிறது. எது ஶாஶ்வதமாக இல்லாததோ அஃதன்றோ தேய் தலேயடைகிறது. இதுவோ ஶாஶ்வதமாக=(எப்பொழுதும்) இருப் பது. ஆகவே पुराणः=முந்தியும் புதிதாகவே உள்ளது. எது அவ யவங்களின் பெருக்குவாயிலாகப் புதிதாயுண்டுபண்ணப்படுகிறதோ அது இப்பொழுது புதிதாகவாகிறது. குடம் முதலியதுபோலவாம். அதற்கு நேர்மாறான ஆத்மாவோ पुराणः=விருத்தியற்றது என்பது பொருள். எக்காரணம்பற்றி இவ்விதமிருக்கிறதோ அக்காரணம் பற்றி சஸ்திரம் முதலியவற்றால் சரீரமானது ஹிம்ஸிக்கப்படினுங் கூட இது ஹிம்ஸிக்கப்படுவதில்லை. அந்தச் சரீரத்திலிருப்பினுங் கூட ஆகாசம் போலவே இருக்கிறது என்றும். (18) (எ-று)

(ப-ரை) சரீரத்தில் மட்டும் ஆத்மபுத்தியையுடையவனான हन्ता=கொல்லுகின்றவனானவன் இவ்விதம் அஸங்கனாகவிருப்பினுங்

एवं भूतमप्यात्मानं शरीरमात्रात्मदृष्टिर्हन्ता चेत्=यदि मन्यते चिन्तयति हन्तुम्=हनिष्याम्येनमिति, योऽप्यन्यो हतः सोऽपिचेन्मन्यते हतमात्मानं हतोऽहमिति, उभावपि तौ न विजानीतः स्वमात्मानं, यतो नायं हन्ति, अविक्रियत्वादात्मनः। तथा न हन्यते आकाशवदविक्रियत्वादेव। अतोऽ

கூட ஆத்மாவை हन्तुम्=ஹனனக்ரியைக்கு விஷயமாக்க मन्यते चेत्= எண்ணுவானேயானல் அதாவது:—ஹனனமென்ற க்ரியையோ, அதன் பலனான ஹனனமோ தன்னிடம் (ஆத்மாவினிடம் உண்மையில்) இருப்பதாக எண்ணுவானேல் என்றும். சரீரத்தில் மட்டும் ஆத்மபுத்தியையுடைய அதே மாதிரியான வேறு மனிதன் हतः= அடிக்கப்பட்டவனாய் हतम्=அஸங்கனான ஆத்மாவை அடிக்கப்பட்டவனாக அதாவது:—ஹனனமென்ற பலனுக்குத்தன்னையாஶ்ரயனாக என்றும். मन्यते चेत्=எண்ணுவானேயானாலும் तौ उभौ=அவ்விருவரும் न विजानीतः=ஆத்மஸ்வரூப ஜ்ஞானமற்றவர்களேயாவர். अयम्= இந்த ஆத்மாவானது न हन्ति=ஹனனமென்ற க்ரியைக்குக் கர்த்தாவுமன்று. न हन्यते=ஹனனமென்ற க்ரியைக்குக் கர்மாவுமன்று.

பாஷ்யம்.—இவ்விதம் அஸங்கஸ்வபாவனான ஆத்மாவைச் சரீரமாத்திரத்தில் ஆத்மபுத்தியுள்ளவன் (சரீரத்தையே ஆத்மாவாக எண்ணுபவன்) ஹந்தாவாக=ஹனன க்ரியைக்குக் கர்த்தாவாகத் தன்னை எண்ணி இந்த ஆத்மாவை ஹனனக்ரியைக்கு விஷயமாக்குவதற்கு அதாவது:—'இவனைக்கொல்லப்போகிறேன்' என எண்ணுவானானாலும் (சரீரத்தைமட்டுமாத்மாவாகவெண்ணின) இவனைக்காட்டிலும் மற்றவனான ஹதன்=அடிக்கப்பட்டவன் எவனோ, அவனும் "நான் அடிக்கப்பட்டேன்" என ஆத்மாவை ஹதனாக=ஹனனக்கிரியா பலனான ஹிம்ஸைக்கு ஆஶ்ரயனாக எண்ணுவானேயானாலும் அவர்களிருவரும் தங்களது ஆத்மாவை அறிந்தவர்களாகார். ஏன்? ஆத்மா அவிக்ரியனாக இருப்பதுபற்றி இவன் ஹந்தா=ஹனன க்ரியைக்குக் கர்த்தா அன்று. அவ்விதம் ஆகாசம்போல அவிக்ரியனாக இருப்பதுபற்றியே ஆத்மா ஹிம்ஸிக்கப்படுவதும் (ஹனன க்ரியைக்குக் கர்மாவாகவாவதும்) இல்லை ஆனதுபற்றி தர்மாதர்மாதிரூபமான ஸம்ஸாரமானது ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவனை விஷயமாகக் கொண்டதாகிறதேயொழிய ப்ரம்ஹஜ்ஞானம் வந்தவனுக்

नात्मज्ञ विषय एव धर्माधर्मादिलक्षणस्संसारो न ब्रह्मज्ञस्य, श्रुतिप्रामाण्यात् न्यायाच्च धर्माधर्माद्यनुपपत्तेः॥

कथं पुनरात्मानं जानातीति। उच्यते—

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायाम्।
तमक्रतुः पश्यति वीतशोको धातुप्रसादान्महिमानमात्मनः॥

अणोः=सूक्ष्मात्, अणीयान्=श्यामाकादेरणुतरः। महतः=महत्परिमाणात्, महीयान्=महत्तरः पृथिव्यादेः। अणुमहद्वा यदस्ति लोके वस्तु तत्तेनैवात्मना नित्येनाऽऽत्मवत्संभवति। तदात्मना विनिर्मुक्तमसत्संपद्यते।

கன்று. ஏன்? ஶ்ருதி ப்ராமாண்யத்தாலும் போதியயுக்தியினுலும் ஆத்மாவுக்கு தர்மாதர்மாதிகள் பொருந்தாததாக இருப்பதே அதன் காரணமாகும். (19) (எ-று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ஆத்மாவை எவ்விதமறிகிருன் எனின்? அது அடுத்த மந்திரத்திஞற் சொல்லப்படுகிறது—

(ப-ரை) **अणोः**=அணுபரிமாணமுள்ள பொருளைக் காட்டிலும் **अणीयान्**=மிக்க அணுவானதும், **महतः**=மஹத்பரிமாணமுள்ள பொருளைக்காட்டிலும் **महीयान्**=மிக்கப் பெரிதானதுமான **आत्मा**=ஆத்மாவானது, **अस्य**=இந்த **जन्तोः**=ப்ரம்ஹாதி ஸ்தம்பம் என்ற சிறு புழுவரையுள்ள ப்ராணி ஸமூஹத்தின் **गुहायाम्**=ஹிருதயத்தில் **निहितः**=(ப்ரகாசித்துக்கொண்டு) இருக்கிறது. **तम्**=அந்த ஆத்மாவை **अक्रतुः**=காமனையற்றவன் **पश्यति**=ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறுன். **धातुप्रसादात्**—**धातु**=மனது முதலிய கரணங்களின் **प्रसादात्**=தெளிவிஞல் **आत्मनः**=ஆத்மாவனுடைய **महिमानम्**=ஸ்வரூபத்தை [**दृष्ट्वा**=அதாகவே நானிருக்கிறேன் எனவனுபவித்து] **वीतशोकः**=சோகநிவிருத்தியையடைந்தவஞகவாகிறுன். (20) (எ-று)

பாஷ்யம்.—அணுவான ஶ்யாமாகமென்ற சிறு தான்யத்தைக் காட்டிலும் அணீயான் மிக்க நுட்பமானதும், மஹத்பரிமாணமுள்ள ப்ருதிவீ முதலியவற்றைக் காட்டிலும் மஹீயான்=மிக்கப்பெரிதுமான இந்த ஆத்மாவானது இந்த ஜந்துவின்=ப்ரம்ஹா முதல் ஸ்தம்பமென்ற சிறு புழு ஈறுகவுள்ள ப்ராணியின், ஹிருதயத்தில் ஆத்ம

तस्मादसावेवात्माणोरणीयान्महतो महीयान् सर्वनामरूपवस्तूपाधिकत्वात्। स चात्मा, अस्य जन्तोः=ब्रह्मादिस्तंबपर्यन्तस्य प्राणिजातस्य गुहायाम्= हृदये, निहितः आत्मभूतः स्थित इत्यर्थः। तमात्मानं दर्शनश्रवणमननविज्ञानलिङ्गम् , अक्रतुः=अकामः दृष्टादृष्टबाह्यविषयोपरत बुद्धिरित्यर्थः। यदा चैवं तदा मनआदीनि करणानि धातवः शरीरस्य धारणात्प्रसीदन्तीत्येषां धातूनां प्रसादादात्मनो महिमानं कर्मनिमित्तवृद्धिक्षयरहितं पश्यति= अयमहमस्मीति साक्षाद्विजानाति। ततो वीतशोको भवति ॥ २० ॥

अन्यथा दुर्विज्ञेयोऽयमात्मा कामिभिः प्राकृतपुरुषैः, यस्मात्—

பூதமாக இருக்கிறது என்பது பொருள். உலகில் அணுவாகவோ மஹத்தாகவோ எந்த வஸ்து இருக்கிறதோ அது நித்யனான அந்த ஆத்மாவினாலேயே ஆத்மாவுள்ளதாகவாகிறது. அந்த ஆத்மாவினால் விடப்பட்டது அஸத்தாகவாகிவிடுகிறது. ஆனதுபற்றி இந்த ஆத்மாவே நாமரூபமுள்ள எல்லா வஸ்துவையும் உபாதியாகக் கொண்டிருப்பதால் அணுவுக்கு அணுவாகவும், மஹத்துக்கு மஹத்தாகவும் ஆகிறது. தர்சனம், ஶ்ரவணம், மனனம், விக்ஞானம் இவற்றை லிங்கமாகக்கொண்ட அந்த ஆத்மாவை அக்ரது:=காமனையற்றவன் அதாவது:—திருஷ்டமாயும் அதிருஷ்டமாயுமுள்ள பாஹ்யமான விஷயங்களினின்றும் வைராக்கியத்தையடைந்த புத்தியுள்ளவன் என்பது பொருள். ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். எப்பொழுது இவ்விதம் வைராக்கியத்தையடைந்தவனாகவாகிறானோ அப்பொழுது சரீரத்தைத் தரிப்பதால் தாதுக்கள் எனப்படும் மனம் முதலிய கரணங்கள் தெளிவையடைகின்றன. அந்தத் தாதுக்களின் தெளிவினால் ஆத்மாவின் மஹிமையை=கர்ம நிமித்தமாக ஏற்படும் விருத்தியோ தேய்வோ அற்றிருத்தலை, **पश्यति**=இந்த ஆத்மாவாக நானிருக்கிறேன் என ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். அதன் மூலம் வீதசோகனாக=ஸம்ஸார பந்தமற்றவனாக ஆகிறான். (20) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—காமிகளும், ப்ரகிருதிவசப்பட்டவர்களுமான புருஷர்களால் வேறு ஸாதனங்களால் இந்த ஆத்மாவானது அறியமுடியாததாகவிருக்கிறது. ஏன்?

आसीनो दूरं व्रजति शयानो याति सर्वतः ।
कस्तं मदामदं देवं मदन्यो ज्ञातु मर्हति ॥ २१ ॥

आसीनः=अवस्थितोऽचल एव सन्, दूरं व्रजति, शयानो याति सर्वतः, एवमसावात्मा देवः, मदामदः=समदोऽमदश्च=सहर्षोऽहर्षश्च विरुद्धधर्मवान्, अतोऽशक्यत्वात् ज्ञातुं कस्तं मदामदं देवं मदन्यो ज्ञातुमर्ह-

---

(ப—ரை) *आसीनः=உட்கார்ந்துகொண்டே=சலனமற்றதாக இருந்துகொண்டே (*)दूरम्=வெகுதூரம் व्रजति=செல்லுகிறது. †शयानः=சயனித்துக்கொண்டே ‡सर्वतः=நாலாபக்கத்திலும், याति= செல்லுகிறது. ஆகவே (‡)मदामदम्=மதரூபியும், அமதரூபியும், देवम्=உண்மையில் ஸ்வப்ரகாசனுமான तम्=அந்த ஆத்மாவை मदन्यः=என்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட कः=எவன்தான் ज्ञातुम्=அறிவதற்கு अर्हति=தகுந்தவனாவான். (21) (எ—று)

பாஷ்யம். — आसीनः = அவஸ்திதனாக = சலனமற்றவனாகவே இருந்துகொண்டு வெகுதூரம் செல்லுகிறான். शयानः=படுத்துக் கொண்டு நாலாபக்கத்திலும் செல்லுகிறான். இவ்விதம் देवः=ஸ்வப்ரகாசனும், समदः=ஸஹர்ஷனும்=சுகாகாரவிருத்திப் பிரகாசகனும், अमदः=அஹர்ஷனும்=துக்காகாரவிருத்திப் பிரகாசகனுமான

---

* ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம் இவற்றில் மனது முதலியவற்றின் வியாபாரத்துக்கு ஸாக்ஷியாகவிருப்பதுபற்றி கூடஸ்தமாக விருப்பதால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.

(*) மனம் முதலியவற்றின் வியாபாரங்கள் விஷயமிருக்குமிடங்களிற் செல்லும்பொழுது அவற்றில் ப்ரதிபிம்பரூபத்தினால் ஆத்மா போவது போலிருக்கிறது என்பதுபொருள்.

† ஸுஷுப்தியில் கரணங்கள் தமதுவேலையற்றனவாக விருப்பது பற்றி விசேஷவிக்ஞானமில்லாமையால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.

‡ விக்ஞப்தி ஸாமான்யரூபத்துடன் இருப்பதால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.

(‡) சுகாகாரவிருத்தியில் ப்ரகாசிப்பதால் मदः எனப் படுவதாகவும், துக்காகாரவிருத்தியில் ப்ரகாசிப்பதால் अमदः எனப் படுவதாகவுமாகிறது.

ति। अस्मदादेरेव सूक्ष्मबुद्धेः पण्डितस्य सुविज्ञेयोऽयमात्मा। स्थितिगति नित्यानित्यादिविरुद्धानेकधर्मोपाधिकत्वाद्विरुद्धधर्मवत्त्वाद्विश्वरूप इव चिन्तामणिवदवभासते। अतो दुर्विज्ञेयत्वं दर्शयति—कस्तं मदन्यो ज्ञातुमर्हतीति। करणानामुपशमः शयनम्। करणजनितस्यैकदेशविज्ञानस्योपशमः शयानस्य भवति। यदा चैवं केवलसामान्यविज्ञानत्वात्सर्वतो यातीव, यदा विशेषविज्ञानस्थः स्वेन रूपेण स्थित एव सन्मन आदिगतिषु तदुपाधिकत्वाद्दूरं व्रजतीव। सचेहैव वर्तते॥ २१॥

तद्विज्ञानाच्च शोकात्यय इत्यपि दर्शयति—

இந்த ஆத்மா விருத்தமான தர்மமுள்ளவனாக இருக்கிறான். ஆனது பற்றி அறியமுடியாதவனாகவிருப்பதால் மதாமதனும், தேவனுமான அவனை என்னைக்காட்டிலும் வேறு எவன் அறிவதற்கு அர்ஹனாவான். சூக்ஷ்மமான புத்தியுள்ளவனும், பண்டிதனுமான நம்போன்றவர்க்கே அறியக்கூடியவனாக இந்த ஆத்மா இருக்கிறான். ஸ்திதி, கதி, நித்யத்வ, அநித்யத்வாதியாகிற விருத்தமான அனேக தர்மங்களை உபாதியாகக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து விருத்தமான தர்மமுள்ளவனாகவாவதால் சிந்தாமணிபோல் பலரூபமுள்ளவன் போல தோற்றத்தையடைகிறான். ஆனதுபற்றி "कस्तं मदन्यो ज्ञातुमर्हति" என்றதால் அறியமுடியாதவன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். கரணங்களின் லயமானது ஶயனமெனப்படும். படுத்துறங்குபவனுக்குக் கரணங்களாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பரிச்சின்ன விஷயவிக்ஞானமானது சாந்தமாகிவிடுகிறது. எதுபோழ்து இவ்விதம் தனித்த பொதுப்படையான விக்ஞானமுள்ளவனாகவிருப்பதுபற்றி காலாபக்கத்திலும் செல்லுபவன் போலும், எதுபோழ்து சொந்தஸ்வரூபத்துடனிருப்பவனாய்க்கொண்டே விசேஷ விக்ஞானத்திலிருக்கின்றவனாகவாகிறானோ அப்பொழுது மனம் முதலியவற்றுக்குக் கதியானது இருக்கும்பொழுது மனம் முதலியவற்றை உபாதியாகக் கொண்டிருப்பதால் வெகுதூரம் செல்லுபவன் போலுமாகிறான். (ஆனால்) அவன் இந்த தேஹத்திலேயே தானிருக்கிறான். (21) (எ—று)

அவதாரிகாபாஷ்யம்.—அந்த ஆத்மவிக்ஞானத்தாலேயே சோக நிவிருத்தியேற்படுகிறது என்பதையும் தெரிவிக்கிறார்—

अशरीरꣳ शरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितम् ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ २२ ॥

अशरीरम्=स्वेन रूपेणाकाशकल्प आत्मा तमशरीरं शरीरेषु=देवपितृमनुष्यादिशरीरेषु अनवस्थेषु=अवस्थितिरहितेष्वनित्येषु अवस्थितम्, नित्यम्=अविकृतमित्येतत् । महान्तं महत्त्वस्याऽऽपेक्षिकत्वशङ्कायामाह—विभुम्=व्यापिनमात्मानम् । आत्मग्रहणं स्वतोऽनन्यत्वप्रदर्शनार्थम् । आत्मशब्दः प्रत्यगात्मविषय एव मुख्यः । तमीदृशमात्मानं मत्वाऽयमहमिति धीरः=धीमान्न शोचति । नह्येवंविधस्यात्मविदः शोकोपपत्तिः ॥ २२ ॥

(ப—ரை) **अशरीरम्**=சொந்த ஸ்வரூபத்தினல் சரீரமற்றவனும், **अनवस्थेषु**=நிலையற்றவைகளான **शरीरेषु**=தேஹங்களில் **अवस्थितम्**= இருப்பவனும், அதாவது:—நித்யனும் **महान्तम्**=எதற்கும் காரணனும், **विभुम्**=எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவனுமான **आत्मानम्**=ஆத்மாவை **मत्वा**=அறிந்துகொண்டு **धीरः**=புத்திமானுகவுள்ளவன், **न शोचति**= சோகத்தையடையமாட்டான். (22) (எ—று)

பாஷ்யம்.—சொந்தரூபத்தினல் ஆத்மா ஆகாசத்துக்கொப்பானவனுக இருக்கிறுன். ஆகவே அசரீரனும்=சரீரமெதுவுமற்றவனும், **अनवस्थेषु**=நிலைபெறுதவைகளான=அநித்யங்களான **शरीरेषु**= தேவர், பிதிருக்கள், மனுஷ்யர் முதலிய சரீரங்களில் **अवस्थितम्**=நித்யனும் அதாவது:—விகாரமற்றவனுமென்றுப். மஹானும்(ஸர்வகாரணனும்) மஹத்வமானது ஆபேக்ஷிகமாக (ஒன்றைமுன்னிட்டேற்பட்டதாக)வேற்படுமோ என்ற சங்கைவரவே **विभुम्**=என்றுர். வியாபியும்=எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவருவான ஆத்மாவை, இங்கு **आत्मानम्**=என்றது இயற்கையில் ஜீவப்ரம்ஹ ஐக்கியத்தைச் சொல்ல வேண்டியேற்பட்டது. **आत्मा**=என்ற சப்தமானது ப்ரத்யகாத்மவிஷயத்திலேயே முக்கியமாகவுள்ளது. (அதாவது:—ப்ரத்யகாத்மாவையே முக்கியமாகச் சொல்லுமென்றும்.) இப்பேற்பட்ட அந்த ஆத்மாவை "இவனே நான்" எனவறிந்துகொண்டு புத்திமானுகவுள்ளவன் சோகத்தை யடையமாட்டான். இத்தகைய ஆத்மவித்துக்குச் சோகமேற்படுவதற்கு இடமில்லையன்றே. (22) (எ—று)

यद्यपि दुर्विज्ञेयोऽयमात्मा तथाप्युपायेन सुविज्ञेय एवेत्याह—

**नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन ।
यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूँ स्वाम् ॥**

नायमात्मा प्रवचनेन=अनेकवेदस्वीकरणेन लभ्यः=ज्ञेयः नापि मेधया ग्रन्थार्थधारणशक्त्या । न बहुना श्रुतेन केवलेन । केन तर्हि लभ्य इत्युच्यते—यमेव स्वात्मानमेषः=साधकः, वृणुते=प्रार्थयते तेनैवात्मना वरित्रा स्वयमात्मा लभ्यो ज्ञायत इत्येतत् । निष्कामस्यात्मानमेव प्रार्थयत आत्म-

---

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இந்த ஆத்மாவானவன் அறிதற்கரிதானவன் என்பது உண்மைதானாயினும் உபாயத்தினால் (போதிய ஸாதனத்தினால்) ஸுவிக்ஞேயனாகவே = சுளுவிலறிந்துகொள்ளக் கூடியவனாகவே, ஆகிறான் என உபதேசிக்கிறார்—

(ப-ரை) **अयम्**=இந்த **आत्मा**=ஆத்மாவானவன் **प्रवचनेन**= அனேகம் வேதங்களை ஸ்வீகரித்தலினால் **न लभ्यः**=அறியக்கூடியவனன்று. **मेधया**=கிரந்தத்தின் பொருளைத் தாரணம் செய்யும் சக்தியினாலும் **न (लभ्यः)**=அறியக்கூடியவனன்று. **बहुना**=வெகுவான **श्रुतेन**=கேள்வியினாலும் **न (लभ्यः)**=அறியக்கூடியவனன்று. **एषः**= ஸாதகன்=உத்தமாதிகாரியானவன் **यमेव**=எந்தச் சொந்த ஆத்மாவையே **वृणुते**=ப்ரார்த்திக்கின்றானோ **तेन**=விரும்பும் அந்த ஸாதகனால்=உத்தமாதிகாரியினால் **लभ्यः**=இயற்கையில் அறியக்கூடியவனாகவாகிறான் **तस्य**=ஆத்மவிஷயமான காமனையுள்ளவனுக்கே **एषः**= இந்த **आत्मा**=ஆத்மாவானது **स्वाम्**=சொந்தமான **तनुम्**=யாதாத்ம்யத்தை=உண்மையான ஸ்வரூபத்தை **विवृणुते**=ப்ரகாசப்படுத்துகிறது.

பாஷ்யம்.—இந்த ஆத்மா அனேகம் வேதங்களைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளுதலாகிற ப்ரவசனத்தினால் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவனன்று. கிரந்தத்திற் சொல்லியபொருளைத் தாரணஞ்செய்யும் சக்தியினாலும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவனன்று. கேவலமான= குருபதேசமற்றதான வெகுவிதஶ்ரவணத்தினாலும் அறிந்துகொள்ளக் கூடியவனன்று. அப்படியானால் எதனால் அறிந்துகொள்ளக் கூடியவன் எனின்? சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸாதகன்=உத்தமாதிகாரியானவன், எந்தச் சொந்தப்ரத்யகாத்மாவையே **वृणुते** =

नैवात्मा लभ्यत इत्यर्थः। कथं लभ्यत इति? उच्यते। तस्य=आत्मकामस्य एषः=आत्मा विवृणुते=प्रकाशयति पारमार्थिकीं तनूं स्वाम्=स्वकीयां स्वयाथात्म्यमित्यर्थः॥ २३॥ किञ्चान्यत्—

नाविरतो दुश्चरितान्नाशान्तो नासमाहितः।
नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात्॥ २४॥

ப்ரார்த்திக்கிருனே, *तेन=ப்ரார்த்திக்கும் அந்த ஆத்மாவினுலேயே சொந்த ஆத்மாவானது அறியக் கூடியதாகவாகிறது என்பது கருத்து. நிஷ்காபனும்=வேறுபொருளில் காமனையற்றவனும், ஆத்மாவையே=தனது ப்ரத்யகாத்மாவையே, ப்ரார்த்திப்பவனுமானவனுக்கு ஆத்மாவினுலேயே=தனதியற்கையினுலேயே, ஆத்மாவானது அறியக்கூடியதாகவாகிறது என்பது பொருள். எவ்விதம் அறியப்படுகிறது எனின்? சொல்லப்படுகிறது. तस्य=ஆத்மகாமனையுள்ளவனுக்கு இந்த ஆத்மாவானது சொந்தமான பாரமார்த்திகசரீரத்தை=(அதாவது:=தனது உண்மையான நிலையை என்றுபொருள்.) ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. (23) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலுமொன்றுண்டு—

(ப—ரை) दुश्चरितात्=விலக்கப்பட்டதும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் விதிக்கப்படாததுமான பாபகர்மங்களிலிருந்து अविरतः=ஓய்வையடையாதவன் एनम्=இந்த ஆத்மாவை नाप्नुयात्=அடையமாட்டான். अशान्तः=இந்திரிய சாபல்யத்தினின்றும் விடுபடாதவனும் एनम्= இந்த ஆத்மாவை न=அடையமாட்டான். असमाहितः=மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தாதவனும், न=இந்த ஆத்மாவை அடையமாட்டான். अशान्तमानसोवापि=ஸமாதிமூலமுண்டாகும் பலனில் ஆவல்கொண்டு அதனுல் மனதடக்கமற்றவனும் கூட இந்த ஆத்மாவை அடையமாட்டான். பின்னையோவெனில் प्रज्ञानेन=ப்ரமஹக்ஞான மொன்றினுலேயே एनम्=இந்த ஆத்மாவை आप्नुयात्=அடைவான். (24)

பாஷ்யம் — दुश्चरितात्=விலக்கப்பட்ட அதாவது:—சுருதிஸ்மிருதிகளில் விதிக்கப்படாத பாபகர்மத்தினின்றும் ஓய்வையடையாத

---

* तेन=स्वव्यतिरिक्तविषयकप्रार्थनाशून्येन इत्यर्थः அதாவது:—தன்னைவிட வேறுபட்டவிஷயத்தில் ஆவலற்றவனுல் என்பது பொருள்.

न दुश्चरितात्=प्रतिषिद्धाच्छ्रुतिस्मृत्यविहितात्पापकर्मणोऽविरतः= अनुपरतः। नापीन्द्रियलौल्यादशान्तः=अनुपरतः। नाप्यसमाहितः=अनेकाग्रमना विक्षिप्तचित्तः। समाहितचित्तोऽपि सन् समाधानफलार्थित्वान्नाप्यशान्तमानसः=व्यापृतचित्तः। प्रज्ञानेन=ब्रह्मविज्ञानेन, एनम्=प्रकृतमात्मानमाप्नुयात्। यस्तु दुश्चरिताद्विरत इन्द्रियलौल्याच्च समाहितचित्तस्समाधानफलादप्युपशान्तमानसश्चाचार्यवान् प्रज्ञानेन यथोक्तमात्मानं प्राप्नोतीत्यर्थः॥ २४ ॥

यस्य ब्रह्म च क्षत्त्रं च उभे भवत ओदनः ।
मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः ॥ २५ ॥

इति काठकोपनिषदि प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली समाप्ता ॥

வனும் न=அடையான். இந்திரியசாஞ்சல்யத்தினின்றும் சாந்தனாக இல்லாதவனும், அதாவது:-ஓய்வையடையாதவனும், न=அடையான். ஏகாக்ரமான மனத்தை யடையாதவனும் = அதாவது:—விக்ஷிப்தமான சித்தமுள்ளவனும் न = அடையான். ஸமாஹிதசித்தனாக= ஒரே இடத்தில் நெருத்தப்பட்ட மனத்தையுடையவனாக, இருந்த போதிலுங்கூட ஸமாதியின் பலனிலாசையுள்ளவனாக இருக்கக்கூடுமானதால் அசாந்தமான மனதுள்ளவனாக = வெளிவியாபாரத்தில் நொக்குள்ள மனதுள்ளவனாகவாகலாம். ஆகவே இவனும் இதை யடையான். ப்ரம்ஹக்ஞானத்தினாலேயே இந்த ப்ரகிருதமான ஆத்மாவை அடைவான். அதாது:—எவன் பாபகர்மத்தினின்றும் இந்திரிய சாஞ்சல்யத்தினின்றும் ஓய்வையடைந்தவனோ, எவன் ஸமாஹிதமான சித்தமுள்ளவனோ, எவன் ஸமாதிமூலமுண்டாகும் பலத்தினின்றுங்கூட ஓய்ந்தமனதுள்ளவனும் சிறந்த ஆசாரியனை யடைந்தவனுமோ அவன் ப்ரம்ஹக்ஞானத்தினால் இதுவரை சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவை யடைகிறான் என்பது பொருள். (24)

(ப—ரை) यस्य=எவருக்கு ब्रह्म च=ப்ராம்ஹணஜாதியும், क्षत्रञ्च= க்ஷத்திரியஜாதியும் என்ற उभे=இவ்விரண்டும் அதாவது:—ப்ரம்ஹ க்ஷத்ரங்களை உபலக்ஷணமாகக்கொண்ட ஸகலப்ரபஞ்சமும் என்றும். ओदनः=அன்னமாக = அழிக்கக் கூடியதாக = விநாஶ்யமாக

यस्त्वनेवं भूतो यस्य=आत्मनः, ब्रह्मक्षत्रे सर्वधर्मविधारके अपि सर्वत्राणभूते उभे, ओदनः=अशनं भवतः=स्याताम्। सर्वहरोऽपि मृत्युर्यस्योपसेचनमेवौदनस्य, अशनत्वेऽप्यपर्याप्तस्तं प्राकृतबुद्धिर्यथोक्तसाधनरहितः सन् क इत्था=इत्थमेवं यथोक्तसाधनवानिवेत्यर्थः। वेद विजानाति यत्र स आत्मेति ॥ २५ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य श्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये प्रथमाध्याये द्वितीयवल्लीभाष्यं समाप्तम् ॥

भवतः=ஆகின்றனவோ, यस्य=எவருக்கு मृत्युः=யமன் उपसेचनम्=(*) ஊருகாயாகவாகின்றானோ அதாவது:—யமன் ஸர்வஸம்ஹாரத்துக்கும் ஸாதனமாக இருந்தபோதிலுங்கூட முடிவில் தானும் எவரால் நாசமாக்கப்படுகின்றானோ என்று பொருள். सः=அத்தகைய ஸகுணஸ்வரூபமானது यत्र=எந்த நிர்க்குணஸ்வரூபத்தில் கல்பிதமோ (तम्=அந்த நிர்க்குண ஆத்மாவை) इत्था=இவ்விதமென कः=எவன்தான் (முற்கூறிய சிறந்த ஸாதனஸமூஹங்களற்ற எவன்தான்) वेद=அறிவான் அதாவது:—அறிவுகருவிகளான ஸர்வப்ரமாணங்களுக்கும் அது ப்ரகாசகமாக வாவதுபற்றி எதற்கும் அது விஷயமாகவாகாததலால் எந்த இந்திரியங்களாலும் அறியப்படாத நிலையில் அது இருக்கிறது என்பது இதனாலுபதேசிக்கப்பட்டது.

பாஷ்யம்.—எந்த ஆத்மாவுக்கு ஸர்வதர்மங்களையும் காக்கின்றவர்களும், ஸர்வத்துக்கும் ரக்ஷகர்களுமான ப்ராம்ஹண க்ஷத்திரியர்களென்ற இருவரும் ஓதனமாக = ஆஹாரமாகவாகின்றனரோ, ஸர்வஹாரனுனமிருத்யுவுங்கூட எவருடைய ஓதனத்துக்கு உபஸேசனமே யொழிய=ஊருகாயேயொழிய, ஆஹாரத்துக்குக்கூட போ

(*) ஆஹாராதிகளைச் சாப்பிடுவதற்கு ஊருகாய் உதவியாயிருந்தபோதிலும் முடிவில் அதுவும் சாப்பிடப்படுவதுபோல மிருத்யுஸர்வஸம்ஹாரத்துக்கும் உதவியாக இருந்தபோதிலும் முடிவில் மிருத்யுவையும் எவர் அழித்துவிடுகிறாரோ என்பது பொருள். இதனால் ஸர்வஸம்ஹாரகமான ஸகுணஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டதாகவாகிறது.

प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली प्रारभ्यते ॥

ऋतं पिबन्तावित्यस्या वल्ल्यास्सम्बन्धः। विद्याविद्ये नाना, विरुद्धफले इत्युपन्यस्ते, न तु सफले ते यथावन्निर्णीते। तन्निर्णयार्था रथरूपककल्पना। तथाच प्रतिपत्तिसौकर्यम्। एवं च प्राप्तृप्राप्यगन्तृगन्तव्यविवेकार्थं द्वावात्मानावुपन्यस्येते—

தாதவனோ அந்த அத்தா எதிலிருக்கிறாரோ அதாவது:—எதில் அத்யஸ்தரோ அதை எவன் முன்சொன்னபடியில்லாதவனோ அதாவது:—ப்ராகிருத புத்தியுள்ளவனும், இதுவரை சொல்லப்பட்டபடிக்கான ஸாதனங்களற்றவனுமோ அவன் அவ்விதமிருந்துகொண்டு இவ்விதம் சொல்லப்பட்டபடிக்கான ஸாதனமுள்ளவன்போல, எவ்விதம் அறிவான். (25) (எ—று)

இவ்விதம் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய கோவிந்த
பகவத்பூஜ்யபாத சிஷ்யரான ஸ்ரீமதாசார்ய சங்கரபகவத்
பாதரின் கிருதியான காடகோபநிஷத்பாஷ்யத்தில்
முதலாவது அத்தியாயத்தில் இரண்டாவது
வல்லியின் பாஷ்யம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது வல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—"ருதம் பிபந்தள" என்ற வல்லிக்கு முந்தினவல்லிகளுடன் ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது வித்யை அவித்யை இரண்டும் (ஸ்வரூபத்தில்) வேறுபட்டன என்றும், ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறான பலனுள்ளனவென்றும் சொல்லப்பட்டனவே யொழிய பலனுடன்கூடின அவைகள் உள்ளபடி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அவற்றை நிர்ணயிக்கவேண்டியே சரீரத்துக்கு ரத (தேர்) ரூபகமானது கல்பிக்கப்படுகிறது. அவ்விதம் செய்வதால் அறிந்துகொள்ள ஸௌகரியமேற்படுகிறது. ஆகவே ப்ராப்தாவும் ப்ராப்யமும், கந்தாவும் கந்தவ்யமுமாகியவற்றைப் பகுத்தறிய வேண்டி இரண்டு ஆத்மாக்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன—

ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके गुहां प्रविष्टौ परमे परार्ध्ये ।
छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति पञ्चाग्नयो ये च त्रिणाचिकेताः ॥

ऋतम्=सत्यमवश्यंभावित्वात्कर्मफलं पिबन्तौ। एकस्तत्र कर्मफलं पिबति भुङ्क्ते नेतरः, तथापि पातृसंबन्धात्पिबन्तावित्युच्यते छत्रिन्यायेन। सुकृतस्य स्वयं कृतस्य कर्मण ऋतमिति पूर्वेण संबन्धः। लोके=अस्मिन

(ப—ரை) **सुकृतस्य**=தன்னுற் செய்யப்பட்ட கர்மத்தினுடைய **ऋतम्**=அவஶ்யம் வந்தேதீருவதுபற்றி ஸத்தியமானபலனை. **पिबन्तौ**=அனுபவிக்கின்றவர்களும், **लोके**=சரீரத்திலுள்ளதும் **परमे**=பாஹ்யசரீரத்திலுள்ள ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் மேம்பட்டதும், **परार्ध्ये**=பரப்ரம்ஹத்தினுடைய ஸ்தானத்துக்கு யோக்கியமானதுமான ஹிருதயாகாசத்திலுள்ள **गुहाम्**=புத்தியில், **प्रविष्टौ**=ப்ரவேசித்தவர்களும், **छायातपौ**=நிழலும் வெய்யிலும் போல ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட லக்ஷணம் வாய்ந்தவர்களுமான (**तौ**=அந்த ஆத்மாக்களை) **ब्रह्मविदः**=ப்ரப்ஹக்ஞானமுள்ளவர்களும் **त्रिणाचिकेताः**=மூன்றுதடவை நாசிகேதாக்னிசயனஞ்செய்தவர்களும் **पञ्चाग्नयः**=†ஐந்து அக்னியுள்ளவர்களுமான கிருஹஸ்தர்கள் **ये**=எவர்களோ (**ते**=அவர்களும்) **वदन्ति**=சொல்லுகின்றனர். (1) (எ—று)

பாஷ்யம்.—**ऋतम्**=அவஶ்யம் வந்தே தீருவதுபற்றி கர்மபலன் ஸத்தியமாகவாகிறது. அத்தகைய கர்மபலனை அனுபவிக்கின்றவர்களும், ஒருவன் கர்மபலனையனுபவிக்கிறுன் மற்றவனில்லையாயினுங்கூட பானஞ்செய்பவனுடன் ஸம்பந்தமிருப்பதன் மூலம் ‡சத்ரிநியாயத்தையொட்டி இருவரும் பானஞ்செய்கின்றனரென்று சொல்லப்பட்டது. **सुकृतस्य** = தன்னுற்செய்யப்பட்ட கர்மத்தினுடைய ருதத்தை என முன்னுள்ள **ऋतम्**=என்ற பதத்துடன் சேர்த்துப்

---

† கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணுக்னி, ஸப்யம், ஆவஸத்யம் என அக்னிகள் ஐந்துகளாகும்.

‡ ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவன் மட்டும் குடை பிடித்துக்கொண்டு சென்றபோதிலும் छत्रिणो गच्छन्ति=குடையுள்ளவர்கள் செல்லுகின்றனர் என்பதாய் குடையில்லாதவர்களையும் குடையுள்ளவர்களாகச் சொல்லுகிறோம். இதுவே சத்ரி நியாயமெனப்படும்.

शरीरे। गुहाम्=गुहायां बुद्धौ प्रविष्टौ, परमे=बाह्यपुरुषाकाशसंस्थानापेक्षया परमम्। परस्य=ब्रह्मणः अर्धं स्थानं परार्ध्यम्। तस्मिन्हि परं ब्रह्मोपलभ्यते। अतस्तस्मिन् परमे परार्ध्ये हार्दाकाशे प्रविष्टावित्यर्थः। तौ च छायातपाविव विलक्षणौ संसारित्वासंसारित्वेन ब्रह्मविदो वदन्ति कथयन्ति। न केवलमकर्मिण एव वदन्ति। पञ्चाग्नयो गृहस्थाः। ये च त्रिणाचिकेताः। त्रिः नाचिकेतोऽग्निश्चितो यैस्ते त्रिणाचिकेताः॥ १ ॥

यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्म यत्परम्।
अभयं तितीर्षतां पारं नाचिकेतँ शकेमहि ॥ २ ॥

பொருள் கொள்ளவும். **लोके**=இந்தச் சரீரத்தில் **गुहाम्**=குஹையில் புத்தியில் ப்ரவேசித்தவர்களும் **परमे**=வெளியிலுள்ள சரீரத்திலிருக்கின்ற ஆகாசத்தையபேக்ஷித்து மேலானதும், **परार्ध्ये**=பரமான ப்ரம்ஹத்தினுடைய ஸ்தானத்துக்கு அர்ஹமுமானதும் (என்று பொருள்.) அதிலன்றோ பரப்ப்ரம்ஹமானது அறியப்படுகிறது. ஆனதுபற்றி அந்தப்பரமமும், பரார்த்யமுமான ஹிருதயாகாசத்தில் ப்ரவேசித்தவர்கள் என்பது பொருள். ஒருவன் ஸம்ஸாரியாகவும் மற்றவன் அஸம்ஸாரியாகவுமிருப்பதன் மூலம் அவர்களை நிழலும் வெய்யிலும்போல ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட ஸ்வரூபமுள்ளவர்களென ப்ரம்ஹவித்துக்கள் சொல்லுகின்றனர். கர்மமற்றவர்கள் மட்டும் தான் சொல்லுகின்றனர் என்பதில்லை. **पञ्चाग्नयः**=கிருஹஸ்தர்களும் சொல்லுகின்றனர். அதாவது:—**येत्रिणाचिकेताः**=எவர்களால் நாசிகேதாக்னிசயனமானது மூன்றுதடவை செய்யப்பட்டதோ அந்த கிருஹஸ்தர்களும் என்றும். (1) (எ—று)

(ப—ரை) **यः**=எந்த அக்னியானது **ईजानानाम्**=யாகஞ்செய்யும் கர்மடர்களுக்கு **सेतुः**=துக்கத்தைக் கடக்கச் செய்வதுபற்றி ஸேது (அணை) போலவாகிறதோ **तम्**=அந்த **नाचिकेतम्**=நாசிகேதாக்னியை (**ज्ञातुं चेतुञ्च**=உபாஸிப்பதற்கும், சயனஞ்செய்வதற்கும்) **शकेमहि**=சக்தர்களாவோம். மேலும், **अभयम्**=பயசூன்யமான **पारम्**=ஸம்ஸாரத்தின் கரையை **तितीर्षताम्**=கடக்கவெண்ணமுள்ளவர்களுக்கு= அதாவது:—ப்ரம்ஹவித்துக்களுக்கு **अक्षरम्**=அக்ஷரமான **यत्**=எந்த

यः सेतुरिव सेतुरीजानानां यजमानानां कर्मिणां दुःखसन्तरणार्थत्वान्नाचिकेतोऽग्निस्तं वयं ज्ञातुं चेतुं च शकेमहि शक्नुवन्तः। किञ्च, यच्चाभयं भयशून्यं संसारपारं तितीर्षतां तर्तुमिच्छतां ब्रह्मविदां यत्परमाश्रयमक्षरमात्माख्यं ब्रह्म तच्च ज्ञातुं शकेमहि शक्नुवन्तः। परापरे ब्रह्मणी कर्मब्रह्मविदाश्रये वेदितव्ये इति वाक्यार्थः। एतयोरेव ह्युपन्यासः कृत ऋतं पिबन्ताविति ॥

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु।
बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥ ३ ॥

ब्रह्म=ப்ரம்ஹமானது **परम्**=ஆம்ரயமானதோ **तत्**=அதை **ज्ञातुम्**=அறிவதற்கும் **शकेमहि**=சக்தர்களாவோம். (2) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எந்த அக்னியானது ஸேதுபோலுள்ள ஸேதுவாக ஈஜானர்களுக்கு=யஜமானர்களுக்கு=கர்மிகளுக்கு துக்கஸந்தரணம் செய்துவைப்பதன் மூலமாகிறதோ அந்த நாசிகேதாக்னியை நாம் உபாஸிப்பதற்கும், சயனஞ்செய்வதற்கும் சக்தர்களாகவாகின்றோம். மேலும், எது பயசூன்யமானதோ, ஸம்ஸாரபாரத்தைத் தாண்டவிருப்பமுள்ள ப்ரம்ஹவித்துக்களுக்கு அக்ஷரமும் ஆத்மாவெனப் பெயருள்ளதுமான எந்த ப்ரம்ஹமானது ஆம்ரயமோ அதை அறிவதற்கும் நாம் சக்தர்களாகின்றோம். கர்ம ப்ரம்ஹவித்துக்களுக்கு ஆம்ரயமான பராபர ப்ரம்ஹங்கள் வேதிதவ்யங்கள் அதாவது: உபாஸிக்கவும் அறியவும் தக்கன என்பது வாக்கியார்த்தம். இந்தப் பராபர ப்ரம்ஹத்தைப்பற்றிய உபன்னியாஸமேயன்றோ **ऋतं पिबन्तौ** என்றவிடத்தில் செய்யப்பட்டது. (2) (எ—று)

(ப—ரை) **आत्मानम्**=ஸம்ஸாரியான ஜீவனை, **रथिनम्**=தேருக்கு ஸ்வாமியாக **विद्धि** = அறிந்துகொள்ளு. **शरीरंतु**=தேஹத்தையோ **रथमेव**=தேராகவே (**विद्धि**=அறிந்துகொள்ளு) **बुद्धिन्तु**=நிம்சயாத்மகமான புத்தியையோ, **सारथिम्**=தேர்ப்பாகனாகவும், **मनः**=மனஸ்ஸை, **प्रग्रहमेव**=கடிவாளமாகவுமே, **विद्धि**=அறிந்து கொள்ளு. (3) (எ—று)

பாஷ்யம்.—அந்த ஜீவாத்ம பராத்மாக்களுக்குள் உபாதியினால் செய்யப்பட்டவனும், மோக்ஷத்தையடையவேண்டியும் ஸம்

तत्र य उपाधिकृतः संसारी विद्याविद्ययोरधिकृतो मोक्षगमनाय संसारगमनाय च तस्य तदुभयगमने साधनो रथः कल्प्यते। तत्र तमात्मानमृतपं संसारिणं रथिनम्=रथस्वामिनं विद्धि=जानीहि। शरीरं रथमेव तु रथबद्धहयस्थानीयैरिन्द्रियैराकृष्यमाणत्वाच्छरीरस्य। बुद्धिं तु अध्यवसायलक्षणां सारथिं विद्धि बुद्धिनेतृप्रधानत्वाच्छरीरस्य। सारथिनेतृप्रधान इव रथः। सर्वं हि देहगतं कार्यं बुद्धिकर्तव्यमेव प्रायेण। मनः=सङ्कल्पविकल्पादिलक्षणं प्रग्रहम्=रशनां विद्धि। मनसा हि प्रगृहीतानि श्रोत्रादीनि करणानि प्रवर्तन्ते रशनयेवाश्वाः॥ ३ ॥

इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान्।
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः॥ ४ ॥

ஸாரத்தையடையவேண்டியும் வித்யை அவித்யை இவற்றில் அதிகாரம் பெற்றவனுமான ஸம்ஸாரி எவனோ அவனுக்கு அவ்விரண்டையும் அடையும் விஷயத்தில் ஸாதனமாகவுள்ளது தேராகக் கல்பிக்கப்படுகிறது. அந்தத்தேரில் அவஶ்யம் வரக்கூடிய கர்மபலனையனுபவிப்பவனும், ஸம்ஸாரியுமான அந்த ஆத்மாவை ரதியாக=ரதஸ்வாமியாக அறிந்துகொள்ளு. **शरीरं रथमेव तु**=சரீரத்தையோ தேராகவே அறிந்துகொள்ளு. தேரானதுபோலக் குதிரை ஸ்தானத்திலுள்ள இந்திரியங்களால் சரீரமானது இழுக்கப்படுவதாலென்க. நிஶ்சயரூபமான புத்தியை ஸாரதியாக அறிந்துகொள்ளு. சரீரமானது புத்தியாகிற நேதாவை (ஓட்டுபவனை) ப்ரதானமாகக் கொண்டிருப்பதாலென்க. தேரானது ஸாரதியாகிற நேதாவை ப்ரதானமாகக் கொண்டிருப்பதுபோலவாம். தேஹத்தைச் சார்ந்துள்ள காரியம் யாவும் பெரும்பாலும் புத்தியினால் செய்யக்கூடியதாகவேயன்றோ இருக்கின்றது. ஸங்கல்ப விகல்பாதிரூபமான மனஸ்ஸை ப்ரக்ரஹமாக=கடிவாளமாக அறிந்துகொள்ளு. கடிவாளத்தினால் குதிரைகள் போல ஶ்ரோத்ராதிகளான கரணங்கள் மனத்தினாலே வப்பட்டனவாய்க்கொண்டேயன்றோ ப்ரவிருத்திக்கின்றன (3)

(ப—ரை) **इन्द्रियाणि**=சக்ஷுராதி இந்திரியங்களை, **हयान्**=குதிரைகளாகவும், **तेषु**=குதிரைகளாகக் கல்பிக்கப்பட்ட அவ்விந்திரியங்

इन्द्रियाणि=चक्षुरादीनि, हयानाहू रथकल्पनाकुशलाः, शरीररथाकर्षणसामान्यात् । तेष्वेवेन्द्रियेषु हयत्वेन परिकल्पितेषु गोचरान्=मार्गान् रूपादीन्विषयान्विद्धि । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तम्=शरीरेन्द्रियमनोभिस्सहितं संयुक्तमात्मानं भोक्तेति=संसारीत्याहुर्मनीषिणः=विवेकिनः। नहि केवलस्यात्मनो भोक्तृत्वमस्ति । बुद्ध्याद्युपाधिकृतमेव तस्य भोक्तृत्वम् । तथाच श्रुत्यन्तरं केवलस्याभोक्तृत्वमेव दर्शयति—'ध्यायतीव लेलायतीव' इत्यादि । एवं च सति वक्ष्यमाणरथकल्पनया वैष्णवस्य पदस्यात्मतया प्रतिपत्तिरुपपद्यते नान्यथा स्वभावानतिक्रमात् ॥ ४ ॥

கள் விஷயத்தில் **विषयान्**=ரூபாதி விஷயங்களை **गोचरान्**=மார்க்கங்களாகவும் **आहुः**=சொல்லுகின்றனர். **मनीषिणः**=விவேகிகள் **आत्मेन्द्रियमनोयुक्तम्**=தேஹம் இந்திரியம் மனஸ் இவற்றுடன் கூடினவனை ஆத்மாவை **भोक्तेति**=போக்தா=ஸம்ஸாரி என்றும் **आहुः**=சொல்லுகின்றனர். (4) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ரதகல்பனை செய்வதில் ஸமர்த்தர்கள் சக்ஷுராதிகளான இந்திரியங்களைக் குதிரைகளாகச்சொல்லுகின்றனர். ஏன்சரீரமாகிற தேரை இழுத்தல் ஸமமாக இருப்பதாலென்க. குதிரைகளாகக் கல்பிக்கப்பட்ட அந்த இந்திரியங்கள் விஷயத்தில், ரூபாதி விஷயங்களை கோசரங்களாக=மார்க்கங்களாக அறிந்துகொள்ளு. **आत्मेन्द्रियमनोयुक्तम्**=சரீரேந்திரிய மனஸ்ஸுகளுடன் கூடின ஆத்மாவைப் போக்தாவாக=ஸம்ஸாரியாக **मनीषिणः**=விவேகிகள் சொல்லுகின்றனர். கேவலனான (தனித்த) ஆத்மாவுக்குப் போக்த்ருத்வமில்லையன்றோ. புத்தியாதிகளாகிற உபாதிகளினால்செய்யப்பட்டதாகவன்றோ அவனுடைய போக்திருத்வமானது இருக்கிறது. அவ்விதமே வேறு ச்ருதியும் "**ध्यायतीव लेलायतीव** புத்தி தியானிக்குங்கால் இவனும் தியானிப்பவன் போலும், புத்தியானது சலிக்குங்கால் இவனும் சலிப்பவன் போலும் ஆகிறான்" என்றதாதியால் தனித்த ஆத்மாவுக்குப் போக்திருத்வமில்லையென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. போக்திருத்வமானது உபாதிமூலம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னதால் தான் (**विज्ञानसारथिर्यस्तु**= என்றதாதியால்) பின்னர் சொல்லப்படும் ரதகல்பனமூலம் வைஷ்ண

यस्त्वविज्ञानवान् भवत्ययुक्तेन मनसा सदा ।
तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ॥ ५ ॥

तत्रैवं सति यस्तु=बुद्ध्याख्यः सारथिः, अविज्ञानवान्=अनिपुणोऽविवेकी प्रवृत्तौ च निवृत्तौ भवति यथेतरो रथचर्यायामयुक्तेन=अप्रगृहीतेनाऽसमाहितेन मनसा प्रग्रहस्थानीयेन सदा युक्तो भवति तस्याकुशलस्य बुद्धिसारथेरिन्द्रियाण्यश्वस्थानीयानि, अवश्यानि=अशक्यनिवारणानि दुष्टाश्वाः=अदान्ताश्वाः इवेतरसारथेर्भवन्ति ॥ ५ ॥

வமான பதத்துக்கு ஆத்மத்வரூபமான க்ஞானமானது பொருந்தக் கூடியதாக வாகுமேயொழிய வேறுவிதமாகச் சொன்னால் பொருந்தாது. ஸ்வபாவத்துக்கு மாறுபாடு ஏற்படாததே அதன் காரணமாகும். (4) (எ—று)

(ப—ரை) **यस्तु**=புத்தியெனப்பெயரிய எந்த ஸாரதியானவன் **अविज्ञानवान्**=ப்ரவிருத்தியிலோ, நிவிருத்தியிலோ விவேகமற்றவனாக வாகி **अयुक्तेन**=தேரையோட்டுவதில் ப்ரவிருத்திக்காத **मनसा**=கடிவாள ஸ்தானத்திலுள்ள மனஸ்ஸுடன் **सदा**=எப்பொழுதும் கூடினவனாக **भवति**=ஆகிறானோ **तस्य**=அந்த அஸமர்த்தனான புத்தியாகிற ஸாரதிக்கு, **सारथेः**=உலகிலுள்ள தேர்ப்பாகனுக்கு **दुष्टाश्वा इव**=அடங்காக் குதிரைகள்போல **इन्द्रियाणि**=இந்திரியங்களாகிற குதிரைகள் **अवश्यानि**=அடக்க முடியாதனவாகவாகின்றன. (5) (எ—று)

பாஷ்யம்.—அந்த ஸம்ஸாரித்வமானது இயற்கையிலில்லாததாக விருக்குங்கால் புத்தியெனப்பெயரிய எந்த ஸாரதியானவன் மற்ற ஸாரதிபோல விக்ஞானமற்றவனாக=அநிபுணனாக=ப்ரவிருத்தியிலோ, நிவிருத்தியிலோ விவேகமற்றவனாகவாகிறானோ, சரீரமாகிற தேரையோட்டுவதில் செலுத்தப்படாததும் = அடக்கப்படாததும் = ஒரேயிடத்தில் நெறுத்தப்படாததுமான கடிவாள ஸ்தானத்திலுள்ள மனத்துடன் எப்பொழுதும் கூடினவனாகவாகிறானோ அஸமர்த்தனான புத்தியாகிற அந்த ஸாரதிக்கு உலகிலுள்ள வேறு ஸாரதிக்கு அடங்காக் குதிரைகள் போல குதிரைஸ்தானத்திலுள்ள இந்திரியங்கள் வசப்படாதனவாக=நிவிருத்தி செய்யமுடியாதனவாக வாகின்றன. (5)

यस्तु विज्ञानवान् भवति युक्तेन मनसा सदा ।
तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः ॥ ६ ॥

यस्तु पुनः पूर्वोक्तविपरीतः सारथिर्भवति विज्ञानवान् प्रगृहीतमनाः समाहितचित्तः सदा तस्याश्वस्थानीयानीन्द्रियाणि प्रवर्तयितुं निवर्तयितुं वा शक्यानि वश्यानि दान्ताः सदश्वा इवेतरसारथेः॥ ६ ॥

तस्य पूर्वोक्तस्याविज्ञानवतो बुद्धिसारथेरिदं फलमाह—

यस्त्वविज्ञानवान् भवत्यमनस्कः सदाऽशुचिः ।
न स तत्पदमाप्नोति संसारं चाधिगच्छति ॥ ७ ॥

(ப—ரை) **यस्तु**=எவன் ***विज्ञानवान्**=இது செய்யத்தக்கது இது செய்யத்தகாதது என்ற விவேகமுள்ளவனாகவும் **सदा**=எப்பொழுதும் **युक्तेन**=யோக யுக்தமான **मनसा**=மனஸ்ஸுடன் கூடினவனாகவும் **भवति**=ஆகிறானோ **सारथेः**=உலகிலுள்ள ஸாரதிக்கு **सदश्वा इव**=நல்ல குதிரைகள் போல **तस्य**=அவனுக்கு **इन्द्रियाणि**=இந்திரியங்கள் **वश्यानि**=வசப்பட்டனவாகவாகின்றன. (6) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவனொருவன் முன்னர் சொன்ன அவிவேக ஸாரதியைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனான ஸாரதியாகவும், விக்ஞானவானாகவும், அடக்கப்பட்ட மனஸ்ஸுள்ளவனாகவும், எப்பொழுதும் ஸமாஹிதசித்தனாகவும் இருக்கின்றானோ அவனுக்கு லோகத்திலுள்ள வேறு ஸாரதிக்கு அடக்கப்பட்ட நல்ல குதிரைகள் போல குதிரை ஸ்தானத்திலுள்ள இந்திரியங்கள் ப்ரவிருத்திக்கும்படி செய்யவோ, நிவிருத்திக்கும்படி செய்யவோ தக்கபடி வஶ்யங்களாகவாகிவிடுகின்றன. (6)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—விக்ஞானமற்றவனும், மனோஜயமற்றவனுமானமுன்சொன்ன புத்தியாகிற ஸாரதியையுடையவனுக்குப்பின்னர் சொல்லப்படுவதைப்பலனாகச் சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) **यस्तु**=எவன் **अविज्ञानवान्**=விக்ஞானமற்றவனாகவும்,

---

* இது முதலுள்ளவிடங்களிலிருக்கும் விக்ஞான என்ற பதத்துக்கு இது கர்த்தவ்யம், இது அகர்த்தவ்யம் என்பதான விவேகம் எனப்பொருள் கொள்ளவும்.

यस्त्वविज्ञानवान् भवति। अमनस्कः=अप्रगृहीतमनस्कः, स तत एवाशुचिस्सदैव। न स रथी तत्पूर्वोक्तमक्षरं यत्परं पदमाप्नोति तेन सारथिना। नकेवलं कैवल्यं नाप्नोति संसारं च जन्ममरणलक्षणमधिगच्छति॥

यस्तु विज्ञानवान्भवति समनस्कस्सदा शुचिः।
स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते॥ ८॥

यस्तु द्वितीयो विज्ञानवान्विज्ञानवत्सारथ्युपेतो रथी विद्वानित्येतत्। युक्तमनाः समनस्कः स तत एव सदा शुचिः, सतु तत्पदमाप्नोति,

---

अमनस्कः=அடக்கப்படாத மனமுள்ளவனுகவும், **सदा**=எப்பொழுதும் **अशुचिः**=அசுத்தனுகவும் **भवति**=இருக்கின்றானே **सः**=அவன் **तत्**=அந்த **पदम्**=ப்ரம்ஹஸ்வரூபத்தை **नाप्नोति**=அடையமாட்டான். **सः**=அவன் **संसारञ्च**=ஸம்ஸாரத்தையும் **अधिगच्छति**=அடைகிறான். (7)

பாஷ்யம்.—எவன் விக்ஞானமற்றவனுகவும் **अमनस्कः**=அடக்கப்படாத மனதுள்ளவனுகவும் அதனால் எப்பொழுதுமே அசுத்தனுகவும் இருக்கின்றானே அந்த ரதிகனானவன் அந்த=முன்னர் சொல்லப்பட்ட, அக்ஷரரூபமான யாதொரு பரமானபதமுண்டோ அதை அந்த ஸாரதியினுல் அடையமாட்டான். கைவல்யத்தையடையமாட்டான் என்பது மட்டுமில்லை. ஜனனமரணரூபமான ஸம்ஸாரத்தையுமடைகிறான். (7) (எ—று)

(ப—ரை) **यस्तु**=எவன் **विज्ञानवान्**=விக்ஞானமுள்ள ஸாரதியுடன் கூடினவனுகவும், **समनस्कः**=யோகயுக்தமான மனதுள்ளவனுகவும், அதனுலேயே **सदा**=எப்பொழுதும் **शुचिः**=சுத்தனுகவும், **भवति**=இருக்கின்றானே **सतु**=அவனே **यस्मात्**=எதனிடமிருந்து **भूयः**=மறுபடியும் **न जायते**=ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் பிறவியையடைவதில்லையோ **तत्**=அந்த **पदम्**=ஸ்வரூபத்தை **आप्नोति**=அடைகிறான்.

பாஷ்யம்.—எந்த இரண்டாவது அதிகாரியானவன் **विज्ञानवान्**=விக்ஞானமுள்ள ஸாரதியுடன் கூடின ரதியானவன்=ஆத்மக்ஞானமுள்ளவன் என்றும். **समनस्कः**=யோக யுக்தமான மனஸ்ஸுள்ளவனே அவன் அதனுலேயே எப்பொழுதும் சுத்தனுகிறான். அவனே

यस्मादास्तात्पदादप्रच्युतः सन्भूयः पुनर्नजायते संसारे ॥ ८ ॥

किन्तत्पदमित्याह—

विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ९ ॥

विज्ञानसारथिर्यस्तु यो विवेकबुद्धिसारथिः पूर्वोक्तो मनःप्रग्रहवान्–प्रगृहीतमनाः समाहितचित्तःसन् शुचिर्नरो विद्वान् सोऽध्वनः संसारगतेः पारं परमेवाधिगन्तव्यमित्येतत्, आप्नोति=मुच्यते सर्वसंसा-

---

அந்தப் பதத்தையடைகிறான். அடையப்பட்ட எந்தப் பதத்திலிருந்து நழுவாதவனாய்க்கொண்டு திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்தில் பிறக்கவேமாட்டானோ அந்தப் பதத்தையடைகிறான் என்றும். (8) (எ–று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—அந்தப் பதம் யாது? என்பதைச் சொல்லுகிறார்—

(ப–ரை) **विज्ञानसारथिः**—**विज्ञान**=செய்யத்தக்கது இன்னது, செய்யத்தகாதது இன்னது என்ற விவேகத்தையுடைய புத்தியை **सारथिः**=தேர்ப்பாகனாகவுடையவனாகவும், **मनःप्रग्रहवान्**=மனஸ்ஸாகிற கடிவாளத்தையுடையவனாகவும், **यस्तु**=எவன் முன்னர் சொல்லப் பட்டானோ **सः**=அந்த **नरः**=மனிதன், (**यत्**=எந்த ஸ்வரூபமானது) **अध्वनः**=ஸம்ஸாரகதிக்கு **पारम्**=கரையானதோ,(முடிவிடமானதோ) **विष्णोः**=எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள ப்ரம்ஹத்தினுடைய **परमम्**=சிறந்த **तत्**=அந்த **पदम्**=ஸ்வரூபத்தை **प्राप्नोति**=அடைகிறான். அதாவது:—இதுவரையடையாதிருந்தோம் என்ற ப்ரமத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறான் என்றும். (9) (எ–று)

பாஷ்யம்.—**विज्ञानसारथिर्यस्तु**=எவன் பகுத்தறிவுள்ள புத்தியை ஸாரதியாகவுடையவனாகவும், முன்னர் கூறப்பட்ட மனஸ்ஸாகிற கடிவாளமுள்ளவனாகவும், அதாவது:—தன் வசமாக்கப்பட்ட மனதுள்ளவனாகவும், ஸமாஹிதசித்தனாகவும், ஸாதுவாகவும், சுத்தனாகவும் இருப்பவனோ அந்த நரன்=வித்வான், ஸம்ஸாரகதிக்குப் பாரமானதை அதாவது:—அறியத்தகுந்த பரமாத்மாவையே என்றும். அடைகிறான்=ஸம்ஸார பந்தனங்களினால் விடுபடுகிறான். இந்த வித்வான் எதையடைகிறானோ அது விஷ்ணுவும்=வியாபக

रवन्धनैः। तद्विष्णोर्व्यापनशीलस्य ब्रह्मणः परमात्मनो वासुदेवाख्यस्य परमम्=प्रकृष्टं पदम्=स्थानम्, सतत्त्वमित्येतद्यदसावाप्नोति विद्वान् ॥ ९ ॥

अधुना यत्पदं गन्तव्यं तस्येन्द्रियाणि स्थूलान्यारभ्य सूक्ष्मतारतम्यक्रमेण प्रत्यगात्मतयाधिगमः कर्तव्य इत्येवमर्थमिदमारभ्यते—

इन्द्रियेभ्यः (*)परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥ १० ॥

சீலமும், பரமாத்மாவும், வாஸுதேவன் என்ற பெயரையுடையதுமான ப்ரம்ஹத்தினுடைய பரமம்=ப்ரக்ருஷ்டமான பதமாக=ஸ்தானமாக=*ஸ்வரூபமாகவாகும் என்றும். (9) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—எந்தப் பதமானது கந்தவ்யமோ அந்தப் பதத்தை ஸ்தூலங்களான இந்திரியங்கள் தொடங்கி ஸூக்ஷ்மமானவற்றின் தாரதம்மியக்கிரமத்தையொட்டி ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற இதை விளக்கவேண்டி இந்த மேலுள்ள ப்ரகரணமானது இதுபோழ்து ஆரம்பிக்கப்படுகிறது—

(ப—ரை) **इन्द्रियेभ्यः**=ஸ்தூலங்களும்=மூர்த்தங்களும், காரியங்களும், அதிக தேசவியாபகங்களாக இல்லாதவைகளுமான இந்திரியங்களைக் காட்டிலும், **अर्थाः**=இந்திரியாரம்பகங்களான=இந்திரிய காரணங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்கள், **पराः हि**=ஸூக்ஷ்மங்களும்=அமூர்த்தங்களும், வியாபகங்களும்=அதிகதேசத்திலிருப்பவைகளும், அழிவற்ற

---

* பாஷ்யத்திலுள்ள सतत्त्वम्=என்ற பதத்துக்கு ஸ்வரூபம் என்பது பொருள்.

(*) பொதுவாய்க் காரணகாரியத்தன்மை இருக்குமிடத்தில் காரியமானபொருள் காரணத்தைவிட ஸ்தூலமாகவும், பரிச்சின்னமாகவும், இருப்பதைக் காண்கிறோம். காரணமானபொருளோ காரியத்தைக் காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமாக—(அமூர்த்தமாக) வும், காரியமான பொருளைவிட அதிகதேசவியாபகமாகவும், காரியமானபொருள் போல அழியாததாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆகவே மந்திரத்திலுள்ள पराः=என்றதால் ஸூக்ஷ்மத்வம், வியாபகத்வம், அநபாயித்வரூபமான ப்ரத்யகாத்மத்வம் ஆகிற தர்மங்களுள்ள காரணப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ।
पुरुषान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः ॥ ११ ॥

स्थूलानि तावदिन्द्रियाणि, तानि यैरर्थैरात्मप्रकाशनायारब्धानि तेभ्य इन्द्रियेभ्यस्स्वकार्येभ्यः ते पराह्यर्थाः सूक्ष्मा महान्तश्च प्रत्यगात्मभूताश्च

வைகளுமாகவன்றே இருக்கின்றன. அந்த **अर्थेभ्यः**=இந்திரியகாரணங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்களைக் காட்டிலும், **मनः**=மனஸ்ஸானது=மனஸ்ஸுக்குக் காரணமான பூதஸூக்ஷ்மமானது, **परञ्च**=ஸூக்ஷ்மமாகவும், வியாபகமாகவும், அநபாயியாக (அழியாததாக) வும் இருக்கிறது. **बुद्धिस्तु**=புத்தியாரம்பக (புத்திக்குக்காரண) மான பூதஸூக்ஷ்மமோ **मनसः**=மனத்துக்குக் காரணமான பூதஸூக்ஷ்மத்தைக்காட்டிலும், **परा**=ஸூக்ஷ்மதமமாகவும், வியாபகமாகவும், அழியாததாகவும் இருக்கிறது. **महान् आत्मा**=ஹைரண்யகர்ப்ப தத்துவரூபமானதும், ஸர்வ ப்ராணிகளின் புத்திகளும் அழிந்தபோதிலுகூட தான் அழியாததும், எல்லாவற்றுக்கும் வியாபகமாகவானதும், அவ்யக்தத்தினிடமிருந்து முதலிலுண்டானதுமான மஹத்தத்துவமானது **बुद्धेः**=புத்யாரம்பக பூதஸூக்ஷ்மங்களைக் காட்டிலும், **परः**=மிக்கச் ஸூக்ஷ்மதமமாகவும், வியாபகமாகவும், அழிவற்றதாகவுமிருக்கிறது. **महतः**=அத்தகைய மஹத்தத்துவத்தைக் காட்டிலும் **अव्यक्तम्**=ப்ரகிருதியானது **परम्**=மிக்க மிக்கச் ஸூக்ஷ்மதமமாகவும், வியாபகமாகவும், அழிவற்றதாகவுமிருக்கிறது. **पुरुषः**=ஆத்மாவானவன் **अव्यक्तात्**=அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் **परः**=மிக்க மிக்கச் ஸூக்ஷ்மனுகவும், வியாபகனுகவும், ப்ரத்யகாத்ம பூதனுக (அழியாதவனுக) வும் இருக்கிறுன். **पुरुषात्**=புருஷனைக்காட்டிலும், **परम्** = ஸூக்ஷ்மமும், வியாபகமும், அழிவற்றதுமான பொருள் **किञ्चित्**=ஒன்றும், **न**=கிடையாது. †**सा**=அந்தப் புருஷனே **काष्ठा**=முடிவானவிடமாகவும், **सा**=அந்தப் புருஷனே **परा गतिः**=மேலான் அடைவிடமாகவும் ஆகிறது. (10–11)

பாஷ்யம்.—இந்திரியங்களோ ஸ்தூலங்கள்(காரியங்கள்) ஆகும். அந்த இந்திரியங்கள் எந்த அர்த்தங் (பூதஸூக்ஷ்மங்) களால் தம்மைப்

---

† மூலத்தில் सः=என்று பும்லிங்கமாகப் படிக்கவேண்டியிருக்க सा=என்றது काष्ठा=என்றும், गतिः = என்றுமான விசேஷ்யத்தையொட்டி ஸ்திரீலிங்கமாகப் படிக்கப்பட்டது என்று கொள்ளவும்.

तेभ्योऽप्यर्थेभ्यश्च परं सूक्ष्मतरं महत्=प्रत्यगात्मभूतं च मनः ॥ मनश्शब्द-वाच्यं मनस आरंभकं भूतसूक्ष्मं सङ्कल्पविकल्पाद्यारम्भकत्वात्। मनसोपि परा=सूक्ष्मतरा महत्तरा प्रत्यगात्मभूता च बुद्धिशब्दवाच्यमध्यवसायाद्यारं-भकं भूतसूक्ष्मम्। बुद्धेरात्मा सर्वप्राणिबुद्धीनां प्रत्यगात्मभूतत्वादात्मा महान् सर्वमहत्त्वादव्यक्ताद्यत्प्रथमं जातं हैरण्यगर्भं तत्त्वं बोधाबोधात्मकं महानात्मा बुद्धेः पर इत्युच्यते ॥ १० ॥

பிரகாசப்படுத்தவேண்டி ஆரம்பிக்க (உண்டாக்க) ப்பட்டனவோ அந்த அர்த்தங்கள்=இந்திரிய காரணங்களான பூதசூக்ஷ்மங்கள், தமது காரியங்களாகவான அந்த இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் பரங் களாகவும்=சூக்ஷ்மங்களாக (அமூர்த்தங்களாக) வும், மஹத்துக்களா கவும்=அதிகதேசத்திலிருப்பவைகளாகவும், ‡ப்ரத்யகாத்ம பூதங்களா கவும்=அழியாதனவாகவும் இருக்கின்றன. அந்த அர்த்தங்களைக் காட்டிலுங்கூட மனதானது பரமாகிறது=சூக்ஷ்மதரமாயும், மஹத் தாயும்=அதிகதேச வ்யாப்த்தியுள்ளதாயும், ப்ரத்யகாத்ம பூதமாயும் (அழியாநிலை பெற்றதாயும்) இருக்கிறது. ஸங்கல்பவிகல்பாதிகளு க்கு ஆரம்பகமாக (காரணமாக) இருப்பதன் மூலம் மனத்துக்கு ஆரம்பகமான (மனத்துக்குக் காரணமான) பூதசூக்ஷ்மமானது இங் குள்ள **मनः**=என்ற சப்தத்தாற் சொல்லப்படுகிறது. புத்தியானது (முற்கூறிய) மனத்தைக் காட்டிலுங்கூட பரமாகவும்=சூக்ஷ்மதரமாக வும், மஹத்தரமாகவும்= அதிகதேசவியாப்த்தியுள்ளதாகவும், ப்ரத்ய காத்மபூதமாகவும்=அழியா நிலைபெற்றதாகவும் இருக்கிறது. **बुद्धे-रात्मा**=எல்லாப்ராணிகளுடைய புத்திகளுக்கும் ப்ரத்யகாத்மபூதமாக (அவையழிந்துபோனபோதிலும் இது அழியாததாக) இருப்பதால் இது ஆத்மாவாகவும், **महान्**=எல்லாவற்றிலும் மஹத்தாக=வியாபக மாக, இருப்பதால் மஹத்தாகவும் இருக்கும் பொருள் அதாவது:— அவ்யக்தத்தினிடமிருந்து முதலிலுண்டானதும், சித்ஜடரூபமான துமான ஹைரண்யகர்ப்பதத்துவம் யாதுண்டோ அது, மஹானாத்

---

‡ அனாத்மாக்களான அர்த்தங்களை ப்ரத்யகாத்மபூதங்கள் என்று சொன்னதின் கருத்து யாதெனில் காரியாபேக்ஷயா அவை யழிவற்றது என்பதைக் காட்டவேண்டியேயாம்.

महतोऽपि परम्=सूक्ष्मतरं प्रत्यगात्मभूतं सर्वमहत्तरं चाव्यक्तं सर्वस्य जगतो बीजभूतमव्याकृतनामरूपसतत्वं सर्वकार्यकारणशक्तिसमाहाररूपम्, अव्यक्ताऽव्याकृताऽकाशादिनामवाच्यं परमात्मन्योतप्रोतभावेन समाश्रितं वटकणिकायामिव वटवृक्षशक्तिः। तस्मादव्यक्तात्परः=सूक्ष्मतरः सर्वकारणकारणत्वात्प्रत्यगात्मत्वाच्च महांश्च, अत एव पुरुषः सर्वपूरणात्। ततोऽन्यस्य परस्य प्रसङ्गं निवारयन्नाह—पुरुषान्न परं किञ्चिदिति। यस्मान्नास्ति पुरुषाच्चिन्मात्रघनात्परं किञ्चिदपि वस्त्वन्तरम्, तस्मात्सूक्ष्म-

---

மாவாகும். அந்த மஹானாத்மாவானது முற்கூறிய புத்தியைக் காட்டிலும் பரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(அந்த) மஹத்தை=மஹானாத்மாவைக் காட்டிலுங்கூட, அவ்யக்தமானது = ஸர்வ ஜகத்துக்கும் பீஜமானதும், அவ்யாகிருத (அநபிவ்யக்த) நாமரூபஸதத்துவமானதும், எல்லாவிதமான காரிய காரணசக்திகளின் ஸமூஹரூபமானதும், அவ்யக்தம் அவ்யாகிருதம் ஆகாசம் முதலிய பெயரினால் சொல்லக்கூடியதும், ஆலம் விதையில் ஆலமரத்துக்குரிய சக்தியானது போல பரமாத்மாவினிடத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஆஶ்ரயித்திருப்பதுமான பொருளானது, பரமானது=ஸூக்ஷ்மதரமாகவும், ப்ரத்யகாத்மபூதமாகவும் ஸர்வ மஹத்தரமாகவும் ஆகிறது. அந்த அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் புருஷன் பரனாகவும்=ஸூக்ஷ்மதரனாகவும், ஸர்வகாரணத்துக்கும் காரணமாக இருப்பதுபற்றியும் ப்ரத்யகாத்மாவாக இருப்பதுபற்றியும் மஹானாகவும், ஆனதுபற்றியே ஸர்வபரிபூர்ணனாகவிருப்பதுபற்றி புருஷன் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறவனாகவுமாகிறான். அந்தப் புருஷனைக்காட்டிலுங்கூடப் பரமாகப் பிறவொன்றின் ப்ரஸக்தியை மறுக்கவேண்டி புருஷனைக்காட்டிலும் பரமானதொன்றில்லை என ஶ்ருதி சொல்லுகிறது. எக்காரணம்பற்றி சைதன்ய மாத்திரகனனான புருஷனைக்காட்டிலும் பரமாக வேறு ஒருபொருளும் கிடையாதோ அக்காரணம்பற்றி ஸூக்ஷ்மத்வம், மஹத்வம், ப்ரத்யகாத்மத்வம் இவற்றுக்கு அது காஷ்டையாக=இருப்பிடமாக= முடிவானவிடமாக ஆகிறது. இதனிடத்திலன்றோ இந்திரியங்கள் தொடங்கி சொல்லப்பட்டுவரும் ஸூக்ஷ்மத்வமானது முடிவையடை

त्वमहत्त्वप्रत्यगात्मत्वानां सा काष्ठा निष्ठा पर्यवसानम्। अत्र हीन्द्रियेभ्य आरभ्य सूक्ष्मत्वादिपरिसमाप्तिः। अत एव च गन्तॄणां सर्वगतिमतां संसारिणां परा प्रकृष्टा गतिः। "यद्गत्वा न निवर्तन्ते" इति स्मृतेः॥ ११॥

ननु गतिश्चेदागत्यापि भवितव्यं कथं 'यस्माद्भूयो न जायते' इति। नैष दोषः। सर्वस्य प्रत्यगात्मत्वादवगतिरेव गतिरित्युपचर्यते। प्रत्यगात्मत्वं च दर्शितमिन्द्रियमनोबुद्धिपरत्वेन। यो हि गन्ता सोऽगतमप्रत्यग्रूपं गच्छत्यनात्मभूतम्, न विपर्ययेण। तथाच श्रुतिः—'अनध्वगा अध्वसु पारयिष्णवः" इत्याद्या। तथाच दर्शयति प्रत्यगात्मत्वं सर्वस्य—

एष सर्वेषु भूतेषु गूढो त्मा न प्रकाशते।
दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः॥

கிறது. ஆனதுபற்றியுமே செல்லுகின்றவர்களும்=ஸர்வவிதமான கதியுள்ளவர்களுமான ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பரமான=சிறந்ததான, கதியாகவுமாகிறது. "எதையடைந்து பிறகு திரும்புவதில்லையோ" எனக் கீதாரூபமான ஸ்மிருதியுமிருக்கிறது. (11) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—சங்கை—கதியிருக்குமானல் அங்கிருந்து திரும்புதலுமிருக்கவேண்டும். இவ்விதமிருக்க "எதனிடமிருந்து மறுபடியும் திரும்புவதில்லையோ" என்று கூறியது எங்ஙனம் எனின்?

உத்தரம்—இந்தத்தோஷம் இங்கில்லை. புருஷன் ஸர்வத்துக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவாகையால் அறிவேதான் கதியென உபசார முறையால் கூறப்படுகிறது. ப்ரத்யகாத்மத்துவமோ இந்திரியம், மனது முதலியவற்றுக்கும் பரமானது என்று கூறுவதன் மூலம் காட்டவும்பட்டது. எவன் கந்தாவோ=செல்லுபவனே, அவன் அடையப்படாததும் ப்ரத்யகாத்மாகவில்லாததும் அனாத்ம பூதமுமானதையடைகிறானேயொழிய இதற்குமாறாகவில்லை. அவ்விதமே "மார்க்கமற்றவர்களும் வழிகளின் (ஸம்ஸார வழிகளின்) கரையைக்கடந்தவர்களும்" என ஶ்ருதியுமிருக்கிறது. அவ்விதமே இந்த ஶ்ருதியும் ஸர்வத்துக்கும் புருஷன் ப்ரத்யகாத்மாவென்பதைத் தெரிவிக்கிறது—

एषः=पुरुषः, सर्वेषु=ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तेषु भूतेषु गूढः=संवृतो दर्शनश्रवणादिकर्माविद्यामायाच्छन्नोऽत एवात्मा न प्रकाशत आत्मत्वेन कस्यचित्। अहो अतिगम्भीरा दुरवगाह्या विचित्रा माया चेयं यदयं सर्वो जन्तुः परमार्थतः परमार्थसतत्वोऽप्येवं बोध्यमानोऽहं परमात्मेति न गृह्णाति, अनात्मानं देहेन्द्रियादिसङ्घातमात्मनो दृश्यमानमपि घटादिवत् आत्मत्वेनाहममुष्य पुत्र इत्यनुच्यमानोऽपि गृह्णाति। नूनं परस्यैव मायया मोमुह्यमानः सर्वो लोको बम्भ्रमीति। तथाच स्मरणम्—'नाहं प्रकाशः सर्वस्य

(ப-ரை) एषः=இந்தப் புருஷன் सर्वेषु=ப்ரம்ஹா தொடங்கி ஸ்தம்பமென்ற சிறுபூச்சியீறாகவுள்ள भूतेषु=ப்ராணிகளில் गूढः= அவித்யையாகிற மாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனது பற்றியே त्मा=ஆத்மாவாக, न प्रकाशते=ஒருவனுக்கும் தோற்றத்தை யடைவதில்லை. ஆயினும் अग्र्यया=ஏகாக்ரதையுடன் கூடினதும் सूक्ष्मया=ஸூக்ஷ்மவஸ்துவைக் காண்பிக்கக்கூடியதுமான बुद्ध्या=புத்தியினால் सूक्ष्मदर्शिभिस्तु=ஸூக்ஷ்ம வஸ்துவைக்காணும் ஸ்வபாவம் வாய்ந்த பண்டிதர்களாலோ दृश्यते=காணவேபடுகிறது. (12)

பாஷ்யம்—இந்தப் புருஷன் ப்ரம்ஹாதி ஸ்தம்பபர்யந்தமான எல்லா ப்ராணிகளிலும் கூடனாக=மறைக்கப்பட்டவனாக = தர்சனம் ஶ்ரவணம் முதலிய கர்மமுள்ளவனாகவும், அவித்யையாகிற மாயையினால் மறைக்கப்பட்டவனாகவும் இருக்கிறான். ஆனதுபற்றியே त्मा न प्रकाशते=ஆத்மத்தன்மையினால் அது ஒருவனுக்கும் ப்ரகாசிப்பதில்லை. இந்த மாயையானது மிக்கக் கம்பீர (அகழ) மும், ப்ரவேசிக்க வியலாததும் விசித்திரமுமாகும். யாதுகாரணத்தினால் இந்த எல்லா ப்ராணியும் உண்மையில் பரமார்த்தரூபமான தத்துவமாக இருந்தபோதிலும், இவ்விதமே ஶ்ருதியினாலுபதேசிக்கப்படினுங் கூட "நான் ப்ரம்ஹம்" என ஆத்மாவைக் கிரஹிக்காதிருக்கிறதோ, குடம் முதலியதுபோல ஆத்மாவுக்கு திருஶ்யப்பொருளாயிருப்பினும் அனாத்மாவான தேஹேந்திரிய ஸமுதாயத்தை "நான் இவனுடைய புத்திரன்" என்பதாய் பிறராலுபதேசிக்கப்படாவிடினுங்கூட கிரஹிக்கிறதோ அக்காரணம்பற்றி பரனுடைய மாயையினாலேயே மிக்க மயக்கத்தையடைந்ததாய் எல்லாவுலகமும் சுழலு

योगमायासमावृतः' इत्यादि। ननु विरुद्धमिदमुच्यते—'मत्वा धीरो न शोचति' 'प्रकाशते' इति च। नैतदेवम्। असंस्कृतबुद्धेरविज्ञेयत्वान्न प्रकाशत इत्युक्तम्। दृश्यते तु संस्कृतया अग्र्यया=अग्रमिवाग्र्या तया एकाग्रतयोपेतयेत्येतत्, सूक्ष्मया=सूक्ष्मवस्तुनिरूपणपरया, कैः? सूक्ष्मदर्शिभिः "इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्थाः" इत्यादि प्रकारेण सूक्ष्मतापारंपर्यदर्शनेन परं सूक्ष्मं द्रष्टुं शीलं येषां ते सूक्ष्मदर्शिनः तैः सूक्ष्मदर्शिभिः पण्डितैरित्येतत् ॥ १२ ॥

तत्प्रतिपत्त्युपायमाह—

यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ।
ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छान्त आत्मनि॥

கிறது என்பது நிஶ்சயம். அவ்விதமே "யோக மாயையினால் நன்கு மறைக்கப்பட்டவனாகயிருப்பதுபற்றி எல்லோருக்கும் ப்ர காசனாக நானில்லை" என ஸ்மிருதியுமிருக்கிறது.

சங்கை—"மனனம் செய்த பிறகு தீரனாகவுள்ளவன் சோகிப் பதில்லை" "ப்ரகாசிப்பதில்லை" என்றுமான இது முறண்பட்டதாக வன்றோ சொல்லப்படுகிறது எனின் ?

உத்தரம்—இது இவ்விதமில்லை. அசுத்தமான புத்திக்கு அறிய முடியாததாகவிருப்பதால் ப்ரகாசிப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஸம்ஸ்கிருதையும், நுனிபோலக் கூறுவாய்ந்ததாகவிருப்பது பற்றி அக்ரியையையும், அதாவது:—ஏகாக்ரதையுடன் கூடினதும் ஸூக்ஷ்மவஸ்துவை நிரூபணம் செய்கின்றதுமான புத்தியினால் பார்க் கவேதான் படுகிறது. எவர்களால் எனின்? ஸூக்ஷ்மதரிசிகளால் அதாவது:—"இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் அர்த்தங்கள் பரங்கள்" என்றதாதிமுறையினால் ஸூக்ஷ்மதையின் பாரம்பர்யத்தைக்காணும் வாயிலாக சூக்ஷ்மமான பரவஸ்துவைக் காணும் ஸ்வபாவம் எவர்க ளுக்கிருக்கின்றதோ அவர்கள் சூக்ஷ்மதரிசிகளாவர். அத்தகைய சூக்ஷ்மதரிசிகளால் அதாவது:—பண்டிதர்களால் என்றும். (12)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—அந்த ஆத்மாவையறிந்துகொள்ளுவ தற்குரிய உபாயத்தைச் சொல்லுகிறார்—

यच्छेत्=नियच्छेदुपसंहरेत् प्राज्ञः=विवेकी। किम्? वाक्=वाचम्। वागत्रोपलक्षणार्था सर्वेषामिन्द्रियाणाम्। क्व? मनसी, मनसीति च्छान्दसं दैर्घ्यत्। तच्च मनो यच्छेज्ज्ञाने=प्रकाशस्वरूपे बुद्धावात्मनि। बुद्धि र्हि मन आदिकरणान्याप्नोतीत्यात्मा प्रत्यक्तेषाम्। ज्ञानम्=बुद्धिम्, आत्मनि=महति=प्रथमजे नियच्छेत्। प्रथमजवत्स्वच्छस्वभावकमात्मनो विज्ञानमापाद-

---

(ப-ரை) प्राज्ञः=விவேகியானவன் वाक्=வாகிந்திரியத்தை=உபலக்ஷண முறையால் எல்லா இந்திரியங்களையும், मनसी=மனஸ்ஸில், यच्छेत्=ஒடுங்கும்படி செய்யவேண்டும். तत्=அந்த மனஸ்ஸை, ज्ञाने=ப்ரகாச ஸ்வரூபமான आत्मनि=புத்தியில், यच्छेत्=ஒடுங்கும்படி செய்யவேண்டும். ज्ञानम्=புத்தியை महति=ஸர்வபுத்தி ஸமஷ்டியான, आत्मनि=ஹிரண்யகர்ப்ப புத்தியில் नियच्छेत्=ஒடுங்கும்படி செய்யவேண்டும். तत्=ஸர்வஸமஷ்டியான அந்த ஹிரண்யகர்ப்ப புத்தியை शान्ते=அவித்யை அதன் காரியம் முதலிய எவ்வித விசேஷமுமற்ற आत्मनि=ப்ரத்யகாத்மாவினிடத்தில் यच्छेत्=ஒடுங்கும்படி செய்யவேண்டும். (13) (எ-று)

பாஷ்யம்:—प्राज्ञः=விவேகியானவன் यच्छेत्=நியமனஞ்செய்ய=உபஸம்ஹாரஞ்செய்யவேண்டும். எதை? वाक्=வாகிந்திரியத்தை. இங்குள்ள வாக் என்ற பதமானது உபலக்ஷண முறையால் எல்லா இந்திரியங்களையும் சொல்லும். எதில் எனின்? मनसी=மனத்தில் 'मनसि' என ஹ்ரஸ்வமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்க தீர்க்கமாகச் சொன்னது சாந்தஸமாகும். அந்த மனஸ்ஸையும் ப்ரகாசஸ்வரூபமான புத்தியில் நியமனஞ் செய்யவேண்டும். யாதுகாரணத்தினல் புத்தியானது மனஸ் முதலிய கரணங்களையடைகின்றதோ அக்காரணம்பற்றி அது அந்த மனஸ் முதலியவற்றுக்கு ஆத்மாவாக=ப்ரத்யக்காக=உள்ளிலிருப்பதாகவாகிறது. ஞானத்தை=புத்தியை ஆத்மாவானமஹத்தினிடத்தில் = எல்லாவற்றுக்கும் முதலிலுண்டான ஹிரண்யகர்ப்ப புத்தியில் நியமனஞ்செய்யவேண்டும். அதாவது:—தனது விக்ஞானத்தை ஹிரண்யகர்ப்பவிக்ஞானத்தைப்போல ஸ்வச்சமாக=தெளிந்த ஸ்வபாவமுள்ளதாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள். அந்த மஹானன ஆத்மாவை ஸர்வவிசே

येदित्यर्थः। तं च महान्तमात्मानं यच्छेत्, शान्ते सर्वविशेषप्रत्यस्तमितरूपेऽविक्रिये सर्वान्तरे सर्वबुद्धिप्रत्ययसाक्षिणि मुख्य आत्मनि ॥ १३ ॥

उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरान्निबोधत।
क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया दुर्गं पथस्तत्कवयो वदन्ति ॥

एवं पुरुष आत्मनि सर्वं प्रविलाप्य नामरूपकर्मत्रयं यन्मिथ्याज्ञानविजृंभितं क्रियाकारकफललक्षणं स्वात्मयाथात्म्यज्ञानेन मरीच्युदक रज्जुसर्प गगनमलानीव मरीचि रज्जु गगन स्वरूपदर्शनेनेव स्वस्थः प्रशान्तात्मा कृतकृत्यो भवति यतोऽतस्तद्दर्शनार्थमनाद्यविद्याप्रसुप्ता उत्तिष्ठत=हे जन्तव

ஷங்களும் அற்ற ஸ்வரூபமுள்ளதும், அவிக்ரியமும், ஸர்வாந்தரமும், ஸகல புத்திவிருத்திகளுக்கும் ஸாக்ஷியுமான முக்கிய ஆத்மாவிடத்தில் நியமனஞ்செய்யவேண்டும். (13) (எ-று)

(ப-ரை) (जन्तवः !=ஹே ப்ராணிகாள்!) **उत्तिष्ठत**=எழுங்கள்= ஆத்மக்ஞாநாபிமுகர்களாக ஆவீர்களாக. **जाग्रत**=விழியுங்கள்=கோரமான அக்ஞான நித்திரையைத் தேயுங்கள். **वरान्**=சிறந்த ஆசிரியரை, **प्राप्य** = அடைந்து **निबोधत**=அவராலுபதேசிக்கப்பட்டபடி "நான் ப்ரம்ஹமாக இருக்கிறேன்" எனத் தெளியுங்கள். **निशिता**= கூறான **क्षुरस्य**=கத்தியினுடைய **धारा**=முனையானது **दुरत्यया**=எவ்விதம் கால்களினால் மிதிக்கவியலாததோ, அதுபோல **तत्**=அந்த ஆத்மக்ஞானரூபமான வழியானது **दुर्गम्**=அடைதற்கரிதானதென்று **कवयः**=மேதாவிகள் **वदन्ति**=சொல்லுகின்றனர். (14) (எ-று)

பாஷ்யம்—இவ்விதம் மித்யையான அக்ஞானத்தினால் விருத்தியடைவிக்கப்பட்டதும், கிரியை, காரகம், பலன் இவை ரூபமானதுமான யாதொரு நாம=பெயர், ரூபம், கர்மம் என்ற இம்மூன்று பொருளுண்டோ அவை யாவையும், கானலில் தோன்றும் ஜலம், பழுதையிற்றோன்றும் பாம்பு, ஆகாசத்திற்றோன்றும் அழுக்கு இவைகளை, கிரணம், பழுதை, ஆகாசம் இவற்றினுண்மையான ஸ்வரூபக்ஞானத்தினால் போல தனது ஆத்மாவினுடைய உண்மையான க்ஞானத்தினால் ஸர்வபரிபூர்ணனான ஆத்மாவினிடத்தில் லயமடையும்படி செய்து ஸ்வஸ்தனாகவும், ப்ரசாந்தாத்மாவாகவும், கிருதகிருத்யனாகவும், எக்காரணம்பற்றி புருஷன் ஆகின்றானோ அக்கார

आत्मज्ञानाभिमुखा भवत । जागृत=अज्ञाननिद्राया घोररूपायाः सर्वानर्थबीजभूतायाः क्षयं कुरुत । कथम्? प्राप्य=उपगम्य, वरान्=प्रकृष्टानाचार्यांस्तद्विदः। तदुपदिष्टं सर्वान्तरमात्मानमहमस्मीति निबोधत=अवगच्छत । नह्युपेक्षितव्यमिति श्रुतिरनुकम्पयाह मातृवत् । अतिसूक्ष्मबुद्धिविषयत्वाज्ज्ञेयस्य किमिव सूक्ष्मबुद्धिरिति? उच्यते । क्षुरस्य धारा=अग्रं निशिता तीक्ष्णीकृता दुरत्यया दुःखेनात्ययो यस्यास्सा दुरत्यया । यथासा पद्भ्यां दुर्गमनीया तथा दुर्गम्=दुःसंपाद्यमित्येतत्, पथः=पन्थानं तत्वज्ञानलक्षणं मार्गं कवयो=मेधाविनो वदन्ति । ज्ञेयस्यातिसूक्ष्मत्वात्तद्विषयस्य ज्ञानमार्गस्य दुःसंपाद्यत्वं वदन्तीत्यभिप्रायः ॥ १४ ॥

ணம் பற்றி அந்த ஆத்மதரிசனத்துக்குவேண்டி அனாதியான அவித்யையினால் தூங்குகின்ற ஹே ப்ராணிகாள்! எழுங்கள்=ஆத்மக்ஞானத்தில் நோக்குள்ளவர்களாக ஆகுங்கள். जागृत=கோரமான ஸ்வரூபமுள்ளதும், எல்லாவிதமான அனர்த்தங்களுக்கும் விதையாகவானதுமான அக்ஞான நித்ரைக்குத் தேய்வைச் செய்யுங்கள். எவ்விதமெனின்? (சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்) அந்த ஆத்மாவையறிந்தவரும் சிறந்தவருமான ஆசிரியர்களை அடைந்து அவராலுபதேசிக்கப்பட்டதும் ஸர்வாந்தரமுமான ஆத்மாவை "நான் அதாக இருக்கிறேன்" என வறியுங்காள். அதை உபேக்ஷிக்கக் கூடாதெனக் கருதி தாயானவள் போல ஸ்ருதியானது கருணையுடன் உபதேசிக்கிறது. ஞேயமான பொருளானது மிக்க ஸூக்ஷ்மமான புத்தியினாலேயே அறியக்கூடியதாக இருப்பதுபற்றி ஸாதனமான ஸூக்ஷ்ம புத்தியானது எதுபோன்றிருக்கவேண்டும் என்பதைச் சொல்லுகிறது. கூர்மையாகவாக்கப்பட்ட கத்தியின் நுனியானது கஷ்டத்துடன் கடத்தலையுடையதாக இருக்கிறது. அதாவது:—கால்களினால் நடக்கமுடியாததாக எவ்விதமாகிறதோ என்றும். அவ்விதமே தத்துவக்ஞானரூபமான அந்தவழியை அடைதற்கரிதானதென கவிகள்=மேதாவிகள் சொல்லுகின்றனர். அதாவது:—க்ஞேயமானது அதிஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதுபற்றி அதை விஷயமாகக்கொண்ட க்ஞானமார்க்கமும் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக் கூடியதேயாகும் எனச் சொல்லுகின்றனர் என்பது கருத்து. (14)

तत्कथमतिसूक्ष्मत्वं ज्ञेयस्येति? उच्यते। स्थूला तावदियं मेदिनी शब्द-स्पर्शरूपरसगन्धोपचिता सर्वेन्द्रियविषयभूता तथा शरीरम्। तत्रैकैक-गुणापकर्षेण गन्धादीनां सूक्ष्मत्वमहत्त्वविशुद्धत्वनित्यत्वादितारतम्यं दृष्टम-बादिषु यावदाकाशमिति ते गन्धादयः सर्व एव स्थूलत्वाद्विकाराश्शब्दा-न्ता यत्र न सन्ति किमु तस्य सूक्ष्मत्वादिनिरतिशयत्वं वक्तव्यमित्येतद्दर्श-यति—

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽरसं नित्यमगन्धवच्च यत्।
अनाद्यनन्तं महतः परं ध्रुवं निचाय्य तन्मृत्युमुखात्प्रमुच्यते॥

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—க்ஞேயத்தினுடைய அந்த அதிஸூக்ஷ்மத்தன்மையானது எத்தகையது எனின்?. சொல்லப்படுகிறது. ஸ்தூலமான இந்தப் பூமியோவெனில் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவற்றால் நிறைவுபெற்றதாகவும், எல்லா இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாக ஆனதாகவும் எவ்விதமிருக்கிறதோ. அவ்விதமே பார்த்திவமான இந்தச் சரீரமுமிருக்கிறது. அவற்றுள் ஆகாசமீறாகவுள்ள ஜலம் முதலியவற்றுள் முற்கூறிய ஐந்து குணங்களுள் ஒவ்வொருகுணமானது குறைவதன்மூலம் ஸூக்ஷ்மத்வம், மஹத்வம், விசுத்தத்வம், நித்யத்வம் முதலியவற்றின் தாரதம்மியமானது காணப்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி கந்தத்தை ஆதியாகக்கொண்டவைகளும் சப்தத்தை முடிவிலுடையவைகளுமான அந்தக்கந்தாதிகளான யாவுமே ஸ்தூலங்களாக இருப்பனபற்றி விகாரங்களாகும். அந்த விகாரங்கள் எதனிடமில்லையோ அதனுடைய ஸூக்ஷ்மத்வாதி விஷயமான நிரதிசயத்வத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுவது என்ன இருக்கிறது என்பதைச் சுருதி காண்பிக்கிறது—

(ப—ரை) **यत्**—எந்தப்ரம்ஹமானது, **अशब्दम्**=சப்தமற்றதோ, **अस्पर्शम्**=ஸ்பர்சமற்றதோ, **अरूपम्**=ரூபமற்றதோ, **अव्ययम्**=நாசமற்றதோ, **तथा**=அதுபோலவே **नित्यम्**—நித்யமானதோ, **अगन्धवच्च**—கந்தமுள்ளதைவிட வேறுபட்டதுமோ **अनादि**—ஆதியற்றதோ, **अनन्तम्**—முடிவற்றதோ, **महतः**—மஹத்தத்துவத்தைக் காட்டிலும் **परम्**—மாறுபட்டதோ, **ध्रुवम्**—கூடஸ்தமோ **तत्**—அதை **निचाय्य**—ஆத்மாவாக

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथारसं नित्यम गन्धवच्च यत्। एतद्व्याख्यातम्। ब्रह्माव्ययम्। यद्धि शब्दादिमत्तद्व्येति, इदन्त्वशब्दादिमत्त्वादव्ययम्, न व्येति न क्षीयते, अत एव च नित्यं यद्धि व्येति तदनित्यमिदं तु न व्येति, अतो नित्यम्। इतश्च नित्यम्—अनादि=अविद्यमान आदिः कारण मस्य तदिदमनादि। यद्ध्यादिमत्तत्कार्यत्वादनित्यं कारणे प्रलीयते यथा पृथिव्यादि। इदं तु सर्वकारणत्वादकार्यमकार्यत्वान्नित्यं न तस्य कारणमस्ति यस्मिन्प्रलीयेत। तथाऽनन्तम्। अविद्यमानोऽन्तः कार्यमस्य तदनन्तम्। यथा कदल्यादेः फलादिकार्योत्पादनेनाप्यनित्यत्वं दृष्टम्, न च तथा प्यन्तवत्त्वं ब्रह्मणोऽतोऽपि नित्यम्। महतः=महत्तत्वाद्बुद्ध्याख्या-

---

ஸாக்ஷாத்கரித்து **मृत्युमुखात्**—ஸம்ஸாரத்துக்குத் துவாரமான அவித்யாகாமகர்மங்களிலிருந்து **प्रमुच्यते**—விடுபடுகிறான். (15) (எ—று)

பாஷ்யம்.— **अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययन्तथाऽरसन्नित्यमगन्धवच्च यत्**—என்றதற்கு (ப்பெரும்பாலும்) பொருள் கூறப்பட்டுவிட்டது. ப்ரம்ஹமானது **अव्ययम्**—எதுசப்தாதிகளுள்ளதோ அது நாசத்தையடைகிறது. இதுவோ சப்தாதிகளுள்ளதாக இல்லாததால் அவ்யயம்—வியயத்தை யடைவதில்லை—தேய்வதில்லை. ஆனதுபற்றியே நித்யமுமாகிறது. எதுவியயத்தையடைகிறதோ அது அநித்யமாகும். இதுவோ வியயத்தை யடைவதில்லை ஆனதுபற்றி நித்யமாகவாகிறது. பின்னர்கூறப்படும் ஹேதுவினுலும் நித்யமாகவே யாகிறது. **अनादि**—எதற்கு ஆதியானது—காரணமானது கிடையாதோ அந்த இது அனுதியாகவாகிறது. எது ஆதியுள்ளதோ அது காரியமாக இருப்பது பற்றி அநித்யமாகவாகி பிருதிவீ முதலியன போல காரணத்திலொடுங்குகிறது. இந்த ப்ரம்ஹமோ ஸர்வத்துக்கும் காரணமாக இருப்பதுபற்றி ஒன்றுக்கும் காரியமாகவாவதில்லை. காரியமாகவில்லாததுபற்றி நித்யமாகவேயாகிறது. எதில் ஒடுங்குமோ அத்தகையகார்ணம் அதற்கு இல்லை. அதுபோலவே அனந்தமுமாகும். இதற்கு அந்தம்=காரியம் இல்லாமைபற்றி அது அனந்தமுமாகும். (உலகில்) வாழைமுதலியவற்றுக்கு பழம் முதலிய காரியத்தின் உத்பாதனத்தினுலும் அநித்யத்வமானது எவ்விதம் காணப்பட்டதோ அவ்விதமான அந்தவத்வங்கூட ப்ரம்ஹத்துக்குக்கிடையாது. ஆனது

त्परं विलक्षणम् , नित्यविज्ञप्तिस्वरूपत्वात्सर्वसाक्षि हि सर्वभूतात्मत्वाद्ब्रह्म। उक्तं ह्येष सर्वेषु भूतेष्वित्यादि। ध्रुवं च कूटस्थं नित्यं न पृथिव्यादिवदापेक्षिकं नित्यत्वम्। तदेवं भूतं ब्रह्मात्मानं निचाय्य=अवगम्य तम्=आत्मानं मृत्युमुखात्=मृत्युगोचरादविद्याकामकर्मलक्षणात्। प्रमुच्यते=विमुच्यते॥

प्रस्तुतविज्ञानस्तुत्यर्थमाह श्रुतिः—

नाचिकेतमुपाख्यानं मृत्युप्रोक्तं सनातनम्।
उक्त्वा श्रुत्वा च मेधावी ब्रह्मलोके महीयते॥ १६॥

नाचिकेतम्=नचिकेतसा प्राप्तं नाचिकेतम् , मृत्युना प्रोक्तं मृत्युप्रोक्त-

---

பற்றியும் நித்தியமாகவாகிறது. புத்தியெனப் பெயரிய மஹத்தத்துவத்தைக் காட்டிலும் பரமாக=விலக்ஷணமாகவுமாகிறது. ப்ரம்ஹமானது நித்யவிக்ஞான ஸ்வரூபமுள்ளதாக இருப்பதுபற்றியும் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாக இருப்பதுபற்றியும் ஸர்வத்துக்கும் ஸாக்ஷியாகவும் அன்றோ ஆகிறது. இது **"एष सर्वेषु भूतेषु गूढोत्मा"** என்றதாதியால் சொல்லவும் பட்டிருக்கிறது. மேலும், த்ருவமாகவும்=கூடஸ்தநித்யமாகவும் ஆகிறதே யொழிய பிருதிவீ முதலியவற்றுக்குப் போல ஆபேக்ஷிக நித்யத்துவமுள்ளதன்று. இவ்விதமாகவுள்ள அந்த ப்ரம்ஹத்தை ப்ரத்யகாத்மாவாகவறிந்து மிருத்யுவுக்குக் கோசரமானதும் அவித்யாகாம கர்மரூபமானதுமான மிருத்யு முகத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். (15) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—தொடங்கப்பட்ட விக்ஞானத்தை ஸ்துதிக்கவேண்டி ஶ்ருதிசொல்லுகிறது—

(ப—ரை) **नाचिकेतम्**=நசிகேதஸ்ஸினால் அடையப்பட்டதும், **मृत्युप्रोक्तम्**=மிருத்யுவினால் சொல்லப்பட்டதும் **सनातनम्**=பழமையானதுமான **उपाख्यानम्**=கதையை **उक्त्वा**=ப்ராம்ஹணர்களுக்கு உபதேசித்தும், **श्रुत्वा च**=ஆசிரியரிடமிருந்து ஶ்ரவணஞ்செய்தும், **मेधावी**=புத்திமானுகவுள்ளவன், **ब्रह्मलोके**=ப்ரம்ஹமாகிற லோகத்தில் **महीयते**=உபாஸிக்கப்படுகிறான். (16) (எ—று)

பாஷ்யம்.—**नाचिकेतम्** = நசிகேதஸ்ஸினால் ப்ராப்தமானதும், மிருத்யுவினால் சொல்லப்பட்டதும், ஸனாதனமுமான வல்லீத்ரயரூப

मिदमाख्यानं वल्लीत्रयलक्षणं, सनातनम्=चिरन्तनं, वैदिकत्वादुक्त्वा= ब्राह्मणेभ्यः, श्रुत्वा आचार्येभ्यो मेधावी ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोकस्तस्मिन्महीयत आत्मभूत उपास्यो भवतीत्यर्थः॥ १६ ॥

य इमं परमं गुह्यं श्रावयेद्ब्रह्मसंसदि । [कल्पते इति॥
प्रयतः श्राद्धकाले वा तदानन्त्याय कल्पते, तदानन्त्याय

इति काठकोपनिषदि प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली समाप्ता ॥

यः कश्चिदिमम्=ग्रन्थम्, परमम्=प्रकृष्टम्, गुह्यम्=गोप्यम, श्रावयेद् ग्रन्थतोऽर्थतश्च ब्राह्मणानां संसदि प्रयतश्शुचिर्भूत्वा श्राद्धकाले वा श्राव-

---

மான இந்த உபாக்கியானத்தை வைதிகமாக இருப்பதுபற்றி ப்ராம்ஹணர்களுக்குச் சொல்லியும் ஆசாரியர்களிடமிருந்து கேட்டும் மேதாவியானவன் ப்ரம்ஹமாகிற லோகத்தில் அதாவது:—ப்ரம்ஹாத்மபூதனை விருந்துகொண்டு உபாஸ்யனுக வாகிறுன் என்பது பொருள். (16) (எ—று)

(ப—ரை) **यः**=எவன் **प्रयतः**=பரிசுத்தனுகவிருந்துகொண்டு **परमम्**=சிறந்ததும் **गुह्यम्**=கோபனம் செய்யத்தகுந்ததும் (சிஷ்யனுடைய யோக்யதையை யறியாமல் உபதேசிக்கக்கூடாததும் என்று பொருள்) ஆன **इमम्**=இந்தக் கிரந்தத்தை **ब्रह्मसंसदि**=ப்ராம்ஹணர்களின் ஸபையிலோ, **श्राद्धकाले वा**=சிராத்தகாலத்திலோ **श्रावयेत्**= கேட்கச்செய்வானே **तत्**=அந்த ஶ்ராத்தமானது **अनन्त्याय**=அனந்தமான பலனையும் பொருட்டு **कल्पते**=ஆகிறது. **तत्**=அந்த ஶ்ராத்தமானது **आनन्त्याय**=ஆனந்தியத்தையும் பொருட்டு **कल्पते**=ஆகிறது.

பாஷ்யம்.—எவனொருவன் ப்ரகிருஷ்டமானதும் கோப்யமுமான இந்தக் கிரந்தத்தை **ग्रन्थतः**=கிரந்தானுபூர்வியைப் படித்தல் மூலமும் **अर्थतः**= அதன் கருத்தை விளக்கல்மூலமும் ப்ராம்ஹணர்களின் ஸபையில் பரிசுத்தனுக இருந்துகொண்டு கேட்கும்படி செய்வானே, அல்லது சிராத்தகாலத்தில் சாப்பிடுகின்ற ப்ராம்ஹணர்களைக் கேட்கும்படியாகச் செய்வானே அந்த இவனுடைய ஶ்ராத்தமானது அனந்தமான பலனைத்தரக்கூடியதாக வாகிறது. **तदानन्त्या-**

येन्द्रुज्ञानात्, तत्=श्राद्धमस्यानन्त्याय=अनन्तफलाय कल्पते संपद्यते। द्विर्वचनमध्यायपरिसमाप्त्यर्थम् ॥ १७ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य
श्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये
प्रथमाध्याये तृतीयवल्लीभाष्यं समाप्तम् ॥
प्रथमाध्यायश्च समाप्तः ॥

अथ द्वितीयाध्याये प्रथमा वल्ली ॥

'एष सर्वेषु भूतेषु गूढोत्मा न प्रकाशते, दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या' इत्युक्तम्। कः पुनः प्रतिबन्धोऽग्र्याया बुद्धेर्येन तदभावादात्मा न दृश्यत

यकल्पते=என இரண்டாவது தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் முடிவைக் காட்டவேண்டியேயாம். (17) (எ-று)

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய கோவிந்த பகவத் பூஜ்யபாதசிஷ்யர்களான ஸ்ரீமதாசாரிய சங்கரபகவத்பாதர்களின் கிருதியான காடகோபநிஷத் பாஷ்யத்தில் முதலாவது அத்தியா யத்தில் மூன்றுவதுவல்லீ பாஷ்யம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம். முதலாவது வல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—"एष सर्वेषु भूतेषु गूढात्मा न प्रकाशते दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या இந்தப்புருஷன் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்பபர்யந்த மான எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் மாயையினுல்மறைக்கப்பட்ட வனுயிருக்கிறுன். ஆனதுபற்றியே அவன் ஆத்மதத்தன்மையுடன்= சொந்தஸ்வரூபத்துடன், ப்ரகாசிப்பதில்லை. ஏகாக்ரமும் ஸம்ஸ்கிருத முமான புத்தியினுலேயே காணப்படுகிறுன்" என முன்னர்சொல் லப்பட்டது. புத்தியானது அக்ரியமாக்=ஏகாக்ரமாகவாவதற்குத் தடையாகவிருப்பது எது? எக்காரணத்தினுல் ஏகாக்ரதையில்லாமை காரணமாய் ஆத்மா ப்ரகாசிப்பதில்லை எனின்? அந்த ஆத்மாவின் தர்சனமேற்படாமைக்குரிய காரணத்தைக்காட்டவேண்டி இந்தவல்

इति तददर्शनकारणप्रदर्शनार्था वल्ल्यारभ्यते। विज्ञाते हि श्रेयःप्रतिबन्धकारणे तदपनयनाय यत्न आरब्धुं शक्यते नान्यथेति—

पराञ्चि खानि व्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराङ्पश्यति नान्तरात्मन्। कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षदावृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥ १ ॥

पराञ्चि=परागञ्चन्ति गच्छन्तीति खानि=तदुपलक्षितानि श्रोत्रादीनीन्द्रियाणि खानीत्युच्यन्ते। तानि पराञ्च्येव शब्दादिविषयप्रकाशनाय प्रवर्तन्ते। यस्मादेवंस्वभावकानि तानि व्यतृणत्=हिंसितवान् हननं

லியானது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஶ்ரேயஸ்ஸின் ப்ரதிபந்த காரணமானது அறியப்பட்டால் அந்த ப்ரதிபந்தத்தைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யமுடியுமேயொழிய அறியப்படாவிடில் முடியாது. (ஆனதுபற்றி மேலுள்ள வல்லீ ஆரம்பிக்கப்படுகிறது)

(ப—ரை) **स्वयंभूः** = பரமேஶ்வரன் (**यस्मात्** = யாதுகாரணம் பற்றி) **खानि** = இந்திரியங்களை, **पराञ्चि** = வெளிநோக்குள்ளனவாக (**कृत्वा**=செய்து) **व्यतृणत्**=ஹிம்ஸித்துவிட்டாரோ **तस्मात्**=அக்காரணம்பற்றியே **पराङ्**=வெளியிலுள்ள=அநாத்மபூதங்களான சப்தாதி விஷயங்களை **पश्यति**=பார்க்கின்றனே யொழிய **अन्तरात्मन्**=ப்ரத்யகாத்மாவை **न पश्यति**=பார்ப்பதில்லை. **अमृतत्वम्**=மரணதர்மமற்ற நிலையாகிறமோக்ஷத்தை **इच्छन्**=விரும்புகின்ற **कश्चित्**=ஒரு **धीरः**= விவேகியானவன் **आवृत्तचक्षुस्सन्**—**आवृत्त** = உள்ளில் திருப்பப் பட்ட **चक्षुः**=ஶ்ரோத்ராதிகளான இந்திரியங்களை யுடையவனுய்க் கொண்டு **प्रत्यगात्मानम्**=ப்ரத்யகாத்மாவை **ऐक्षत्**=பார்க்கிறன். (1)

பாஷ்யம்.—**पराञ्चि**=வெளியிற்செல்லுகின்றவைகளான **खानि**= ஆகாசோபலக்ஷிதங்களான ஶ்ரோத்ராதிகளான இந்திரியங்கள் **खानि**=என்றதாற் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் சப்தாதிவிஷயங்களை ப்ரகாசப்படுத்தவேண்டி வெளிநோக்குள்ளனவாகவே ப்ரவிருத்திக்கின்றன. யாதுகாரணம்பற்றி இப்மாதிரியான ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாக அவற்றை **व्यतृणत्**=ஹிம்ஸித்தாரோ=ஹனனத்தைச் செய்தாரோ என்பது பொருள். அவர்யார்? **स्वयंभूः**=பர

कृतवानित्यर्थः। कोऽसौ? स्वयंभूः=परमेश्वरः स्वयमेव स्वतन्त्रो भवति सर्वदा न परतन्त्र इति। तस्मात्पराङ्=पराग्रूपाननात्मभूतान् शब्दादीन्पश्यति=उपलभत उपलब्धा, नान्तरात्मन्=नान्तरात्मानमित्यर्थः। एवं स्वभावेऽपि सति लोकस्य कश्चिन्नद्याः प्रतिस्रोतःप्रवर्तनमिव धीरः=धीमान्विवेकी प्रत्यगात्मानम्=प्रत्यक्चासौ आत्माचेति प्रत्यगात्मा, प्रतीच्येवात्मशब्दो रूढो लोके, नान्यस्मिन्। व्युत्पत्तिपक्षेऽपि तत्रैवात्मशब्दो वर्तते।

यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानिह।
यच्चास्य सन्ततो भावः तस्मादात्मेति कीर्त्यते॥

மேஶ்வரன்=ஸ்வயமாகவே எப்பொழுதும் ஸ்வதந்திரராக இருக்கின்றாரே யொழிய பரதந்திரரன்று என்றும். ஆனதுபற்றி पराङ्=பராக்ரூபங்களும் அனுத்மபூதங்களுமான சப்தாதிகளை, पश्यति=உபலப்தாவானவன் அறிகிறானே யொழிய அந்தராத்மாவையறிவதில்லை யென்பது பொருள். உலகுக்கு இம்மாதிரியான ஸ்வபாவமானது இருந்தபோதிலுங்கூட ஒருவன் ப்ரவாஹத்தைத் திருப்பிவிடுவது போல धीरः=புத்திமானுனவிவேகியானவன் ப்ரத்யக்காகவும் ஆத்மாவாகவும் உள்ள ஸ்வரூபத்தை, (அறிகிறான்) உலகில் ஆத்மா என்ற சப்தமானது ப்ரத்யக்கான=ஸர்வத்துக்கும் மூலகாரணமான பொருளிலேயே ரூடமானதே=சக்தியையுடையதே,யொழிய பிறவற்றில் ரூடமன்று. வ்யுத்பத்திபக்ஷத்திலும் (அவயவங்களைப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளும்பக்ஷத்திலுங்கூட) அந்தப்ரத்யக்வஸ்துவிலேயே தான் ஆத்மா என்ற சப்தமானது ப்ரவிருத்திக்கிறது.

* यच्चाप्नोति (*)यदादत्ते † यच्चात्ति विषयानिह।
यच्चास्य ‡ सन्ततोभावस्तस्मादात्मेति कीर्त्यते॥

---

* आत्मा—आप्लृव्याप्तौ வியாப்தி=நீக்கமற நிறைவு, என்ற பொருளுள்ள आप्=என்ற தாதுவுக்குமேல் मन्=என்ற ப்ரத்யயம் வைத்தால் வைதிகப்ரக்ரியையை யொட்டி आत्मा=என்ற ரூபமேற்படுகிறது. இதன்படி பொருள் கொண்டால் यच्चाप्नोति=எது எங்கும் நீக்கமற நிறைவுபெற்றதோ அது ஆத்மா என்ற பொருளேற்படும்.

(*) दाञ् धारणे=எதற்கும் ஆதாரம் என்றபொருளுள்ள दा=என்ற தாதுவுக்குமேல் मन्=என்ற ப்ரத்யயம் வைத்தால் வைதிகப்ரக்ரியை

इत्यात्मशब्दव्युत्पत्तिस्मरणात् । तं प्रत्यगात्मानं स्वं स्वभावमैक्षत्= अपश्यत्, पश्यतीत्यर्थः । छन्दसि कालानियमात् । कथं पश्यतीति । उच्यते? आवृत्तचक्षुः=आवृत्तं व्यावृत्तं चक्षुः श्रोत्रादिकमिन्द्रियजातम-

---

என்றதால் யாஸ்கஸ்ம்ருதியில் ஆத்மசப்தத்துக்கு நான்கு விதங்களான வ்யுத்பத்திகள் செய்யவும்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ப்ரத்யகாத்மாவை = சொந்தமான ஸ்வபாவத்தை **अपश्यत्**=பார்க்கிறுன் என்று பொருள். வேதத்தில் கால நியமமில்லையாதலால் **अपश्यत्**=என்றதற்கு **पश्यति**=என வர்த்தமான காலமுள்ள பொருள் கொள்ளப்பட்டது. எவ்விதம் பார்க்கிறுன். எனின்? சொல்லப் படுகிறது. **आवृत्तचक्षुः**=எல்லா விஷயத்தினின்றும் எவனுடைய ஶ்ரோத்ராதி இந்திரிய ஸமூஹமானது திரும்பிற்ருே அவன் ஆவி

யையொட்டி त्मा என்ற ரூபமேற்படுகிறது. இதற்குமுன் ஆ என்றதைச் சேர்த்தால் आत्मा என்றேற்படுகிறது. यदादत्ते—எது எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளதோ அது ஆத்மா என்று பொருளேற்படும். ஆனதுபற்றியேதான் 1-வது அத்தியாயம் 3—வதுவல்லீ 12-வது மந்திரத்தில் त्मा என்றே படிக்கப்பட்டது.

† अद्भक्षणे=பக்ஷித்தல்=அனுபவித்தல் என்ற பொருளுள்ள अद् என்ற தாதுவின்பேல் मन् என்ற ப்ரத்யயம் வைத்து அதற்குமுன் ஆ என்றதையும் சேர்த்தால் முன்சொன்ன வைதிகமுறைப்படி आत्मा என்ற சப்தமேற்படும். இதன்படி यच्चात्ति विषयान्—எது ஜீவரூபத்துடனிருந்து கொண்டு விஷயங்களை யனுபவிக்கிறதோ அது ஆத்மா என்ற பொருளேற்படும்.

‡ अत सातत्यगमने=எப்பொழுது முள்ளது என்ற பொருள்ள अत என்ற தாதுவின்மேல் मन् என்ற ப்ரத்யயமும் அதற்குமுன் ஆ என்றதையும் சேர்த்தால் आत्मा என்ற சப்தமேற்படுகிறது. यच्चास्य सन्ततो भावः=முக்காலத்திலுமழிவற்ற ஸ்வரூபமுள்ளது எதுவோ அது ஆத்மா என்ற பொருளேற்படும். ஆகவே இந்த நான்குவிதங்களான வ்யுத்பத்திகளாலும் எங்கும் நீக்கமற நிறைவுபெற்றதும், ஸர்வத்துக்கும் அதிஷ்டானமாகவுள்ளதும், சரீரத்தில் ஜீவரூபத்தால் பிரவேசித்து ஸர்வ விஷயங்களையும் ப்ரகாசப்படுத்துவதும், முக்காலத்திலும் அழிவற்றது மான பொருள் ஆத்மா என்றேற்பட்டது.

शेषविषयाद्यस्य स आवृत्तचक्षुः। स एवं संस्कृतः प्रत्यगात्मानं पश्यति। नहि बाह्यविषयालोचनपरत्वं प्रत्यगात्मेक्षणं चैकस्य संभवति। किमर्थं पुनरित्थं महता प्रयासेन स्वभावप्रवृत्तिनिरोधनं कृत्वा धीरः प्रत्यगात्मानं पश्यतीत्युच्यते—अमृतत्वम्=अमरणधर्मत्वं नित्यस्वभावतामिच्छन्नात्मन इत्यर्थः॥ १ ॥

पराचः कामाननुयन्ति बालास्ते मृत्योर्यन्ति वितस्य पाशम्।
अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमध्रुवेष्विह न प्रार्थयन्ते ॥२॥

यत्तावत्स्वाभाविकं परागेवानात्मदर्शनं तदात्मदर्शनस्य प्रतिबन्धकारणमविद्या तत्प्रतिकूलत्वाद्याच पराक्ष्वेवाविद्योपप्रदर्शितेषु दृष्टादृष्टेषु

ருத்த சக்ஷுஸ் எனப்படுவன். இவ்விதம் ஸம்ஸ்காரம்பெற்ற அவன் ப்ரத்யகாத்மாவைப் பார்க்கிறான். ஒருவனுக்கே (ஒரேஸமயத்தில்) வெளியிலுள்ள விஷயங்களை ஆலோசனஞ்செய்தலும், ப்ரத்யகாத்மாவைப்பார்த்தலும் ஸம்பவிக்கமாட்டாதன்றோ. எதற்குவேண்டி இவ்விதம் அதிகமான ப்ரயாஸத்துடன் இந்திரியங்களின் ஸ்வாபாவிகமான விருத்திக்கு நிரோதத்தைச் செய்துகொண்டு தீரனானவன் ப்ரத்யகாத்மாவைப் பார்க்கிறான் எனின்? சொல்லப்படுகிறது. **अमृतत्वम्**=மரண தர்மமற்றவனாகவிருத்தலை=நித்யமான ஸ்வபாவத் தன்மையை, ஆத்மாவுக்கு இச்சித்துக் கொண்டு என்பது பொருள்.

(ப—ரை) **बालाः**=அற்பமான அறிவுடையவர்களான **ये**=எவர்கள், **पराचः**=வெளியிலுள்ளவைகளான **कामान्**=விஷயங்களை, **अनुयन्ति**=பின்பற்றுகின்றனரோ, **ते**=அவர்கள் **विततस्य**=எங்கும் வியாப்த்தமான **मृत्योः**=அவித்யாகாமகர்ம ஸமுதாயத்தினுடைய **पाशम्**=கட்டை=அதாவது:—தேஹேந்திரிய ஸம்யோகவியோகரூபமான அனர்த்தஸமுதாயத்தை என்றும். **यन्ति**=அடைகின்றனர். **अथ**=ஆனதுபற்றி **धीराः**=விவேகிகள் **अध्रुवेषु**=அநித்யங்களான ஸர்வபதார்த்தங்களுக்குள்ளும் **अमृतत्वम्**=ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தானரூபமான நிலையை **ध्रुवम्**=நிலைத்ததாக **विदित्वा**=அறிந்துகொண்டு **इह**=அநிகமனர்த்தம் வாய்ந்த இந்த ஸம்ஸாரத்தில் [**किमपि**=ஒன்றையும்] **न प्रार्थयन्ते**=விரும்புவதில்லை. (2) (எ—று)

भोगेषु तृष्णा—ताभ्यामविद्यातृष्णाभ्यां प्रतिबद्धात्मदर्शनाः, पराचः=बहिर्गतानेव कामान्=काम्यान्विषयान्, अनुयन्ति=अनुगच्छन्ति, बालाः=अल्पप्रज्ञाः, ते तेन कारणेन मृत्योः=अविद्याकामकर्मसमुदायस्य यन्ति=गच्छन्ति विततस्य=विस्तीर्णस्य सर्वतो व्याप्तस्य पाशम्=पाश्यते बध्यते येन तं पाशं देहेन्द्रियादिसंयोगवियोगलक्षणम् अनवरतजन्ममरणजरारोगाद्यनेकानर्थव्रातं प्रतिपद्यन्त इत्यर्थः। यत एवमथ=तस्माद्धीराः विवेकिनः प्रत्यगात्मस्वरूपावस्थानलक्षणं अमृतत्वम् ध्रुवं विदित्वा देवाद्यमृतत्वं हि

பாஷ்யம்.—ஆத்மக்ஞானவிஷயத்தில் ப்ரதிபந்தத்தை (இடையூறை)ச்செய்கின்ற துரதிருஷ்டாதிகளுக்குக்காரணமானதும், ஸ்வாபாவிகமானதும் (சாஸ்திரங்களின் அபேக்ஷையற்றதும்) பராக்கானதும்=பஹிர்முகப்பட்டதுமான, யாதொரு அனாத்மதரிசனமுண்டோ அது அத்தகைய ஆத்மக்ஞானத்துக்கு ப்ரதிகூலமாக இருப்பதால் அவித்யையாகவாகிறது. அவித்யையினால் தோற்றும்படி செய்யப்பட்டவைகளும், வெளியிலேயே உள்ளவைகளும் திருஷ்ட அதிருஷ்ட ரூபங்களுமான போக்யவஸ்துக்களில் ஆசை யாதுண்டோ அதுவும் (அவித்யையேயாகும்.) ஆகவே அந்த அவித்யை, போகத்திலாசை இவற்றினால் தடைசெய்யப்பட்ட ஆத்மக்ஞானத்தை யுடையவர்களான யாதொருபாலர்கள்=அற்ப ப்ரக்ஞர்கள், உண்டோ அவர்கள் **पराचः**=வெளியிலேயே இருக்கின்ற **कामान्**=காம்யங்களான விஷயங்களைப் பின்பற்றுகின்றனர். அந்தக் காரணத்தினால் **विततस्य**=விஸ்தீர்ணமான=எங்கும் வியாப்தமான, மிருத்யுவினுடைய=அவித்யாகாமகர்மஸமுதாயரூபமேற்படுகின்ற **पाशम्**=பாசத்தை=எதனால் கட்டப்படுகிறானோ அது பாசமெனப்படும். அதாவது:—தேஹேந்திரியாதிகளின் ஸம்யோகவியோகரூபமான பந்தத்தை அடைகின்றனர். அதாவது:—ஓய்வில்லாத ஜனனமரண ஜராரோகாதிகளாகிற அனேக அனர்த்த ஸமுதாயத்தை யடைகின்றனர் என்பது பொருள். யாதுகாரணம்பற்றி இவ்விதமேற்படுகிறதோ **अथ**=அக்காரணம் பற்றி **धीराः**=விவேகிகள், ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபாவஸ்தானரூபமான அமிருதத்வத்தை **ध्रुवम्**=நிலைத்ததாக அறிந்து கொண்டு, தேவாதிகளுக்குச் சொல்லிய அமிருதத்வமோ நிலைத்ததன்று. ப்ரத்

अध्रुवं, इदं तु प्रत्यगात्मस्वरूपावस्थानलक्षणं न कर्मणावर्द्धते नोकनीयानिति ध्रुवम्। तदेवं भूतं कूटस्थमविचाल्यममृतत्वं विदित्वाऽध्रुवेषु सर्वपदार्थेषु अनित्येषु निर्धार्य ब्राह्मणा इह=संसारेऽनर्थप्राये न प्रार्थयन्ते किञ्चिदपि प्रत्यगात्मदर्शनप्रतिकूलत्वात्। पुत्रवित्तलोकेषणाभ्यो व्युत्तिष्ठन्त्येवेत्यर्थः॥ २॥

यद्विज्ञानान्न किञ्चिदन्यत्प्रार्थयन्ते ब्राह्मणाः, कथं तदधिगमः? इति। उच्यते—

येन रूपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शांश्च मैथुनान्।
एतेनैव विजानाति किमत्र परिशिष्यते। एतद्वै तत्॥

யகாத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தானரூபமான இந்த அமிருதத்வமோவெனில் 'கர்மத்தினால் விருத்தியை யடைவதுமில்லை, கர்மத்தினால் இளைத்துப் போவதுமில்லை,' என்பதுபற்றி நிலைத்ததாகவாகிறது. ஆனதுபற்றி ப்ராம்ஹணர்கள் நிலைபெறாதவைகளும் அநித்யங்களுமான ஸர்வபதார்த்தங்களுக்குள்ளும் இவ்விதமாகவுள்ளதும், கூடஸ்தமும், அசைக்க (அழிக்க) முடியாததுமான அமிருதத்துவத்தை (சிறந்ததாக)நிர்ணயித்துக்கொண்டு அனர்த்தங்களையதிகமாகவுடைய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஒன்றையும் ப்ரார்த்திப்பதில்லை. ஏன்? ப்ரத்யகாத்மதர்சனத்துக்கு ப்ரதிகூலமாக இருப்பதாலென்க. அதாவது: புத்திரன், தனம் லோகம் இவைவிஷயமான ஆசையிலிருந்து விலகினவர்களாகவே ஆகின்றனர் என்பது பொருள். (2) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம். — எதுவிஷயமான விக்ஞானத்தினால் ப்ராம்ஹணர்கள் வேறு ஒன்றையும் ப்ரார்த்திக்கின்றனரில்லையோ அதை,யடைவது எப்படி எனின்? சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) [सर्वो लोकः=எல்லாஜனமும்] येन=எந்த एतेनैव=விக்ஞானஸ்வரூபனான ஆத்மாவினாலேயே, रूपम्=ரூபத்தையும், रसम्=ரஸத்தையும், गन्धम्=மணத்தையும், शब्दान्=சப்தங்களையும், स्पर्शान्=ஸ்பரிசங்களையும், मैथुनान्=ஸ்திரீபுருஷசேர்க்கை நிமித்தமேற்படுகின்ற சுகப்ரத்யயங்களையும், विजानाति=அறிகிறதோ. अत्र=இவ்வுலகில் ஆத்மசைதன்னியத்துக்கு விஷயமாகாததாக किम्=எந்தப் பொ

येन विज्ञानस्वभावेनात्मना रूपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शांश्च मैथुनान्=मैथुननिमित्तान् सुखप्रत्ययान् विजानाति=विस्पष्टं जानाति सर्वो लोकः। ननु नैवं प्रसिद्धिर्लोकस्य, आत्मना देहादिविलक्षणेनाहं विजानामीति। देहादिसङ्घातोऽहं विजानामीति तु सर्वो लोकोऽवगच्छति। न त्वेवम्। देहादिसङ्घातस्यापि शब्दादिस्वरूपत्वाविशेषाद्विज्ञेयत्वाविशेषाच्च न युक्तं विज्ञातृत्वम्। यदि हि देहादिसङ्घातो रूपाद्यात्मकः सन् रूपादीन्विजानीयाद्बाह्या अपि रूपादयोऽन्योन्यं स्वं स्वं रूपं च विजानीयुः। नचैतदस्ति।

ருள், परिशिष्यते=எஞ்ஜியிருக்கிறது. எந்த ஆத்மாவுக்கு அறியப்படாததாக வொன்றும் எஞ்ஜியிருப்பதில்லையோ அந்த ஆத்மா ஸர்வக்ஞனே யாகிறுன். तत्=முன்னர் நசிகேதஸ்ஸினுல் கேட்கப்பட்டதும், தேவாதிகளினுலும் ஸந்தேஹப்படப்பட்டதும், தர்மாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதும், விஷ்ணுவின் பரமபதமாகவானதும் எதைக்காட்டிலும் பரமானது கிடையாதோ அத்தகையதுமான பொருளானது, एतद्वै=இதுவேயாகும். (3) (எ-று)

பாஷ்யம்.—விக்ஞானஸ்வபாவ (ஸ்வரூப) ஞன் எந்த ஆத்மாவினுல் எல்லாஜனமும், ரூபத்தையும், ரஸத்தையும், கந்தத்தையும், சப்தங்களையும், ஸ்திரீ புருஷர்களின் சேர்க்கையை நிமித்தமாகக் கொண்ட சுகப்ரத்யயங்களையும் தெளிவாக அறிகின்றதோ. (அது ஆத்மாவாகும்)

சங்கை—"தேஹாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனுன ஆத்மாவினுல் நான் அறிகிறேன்" என்ற இவ்வித ப்ரஸித்தியானது உலகுக்குக்கிடையாது. பின்னையோவெனில்? தேஹாதிஸங்காதனுன நான் அறிகின்றேன் என்றல்லவோ எல்லா உலகும் எண்ணுகிறது. எனின்?

உத்தரம்—இவ்விதமில்லை. ஏன்? தேஹாதிஸங்காதத்துக்கும் சப்தாதிஸ்வரூபமாக விருத்தலில் மாறுபாடுகாணப்படாததாலும், விக்ஞானத்துக்கு விஷயமாகவிருத்தலே காணப்படுவதாலும் அதற்கு விக்ஞாதிருத்வமானது (அறிபவனுகவிருக்கும் தன்மையானது)பொருந்தாது. (மேலும்) தேஹாதிஸங்காதமானது தான்ரூபாதிஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு ரூபாதிகளை யறியுமாஞல் வெளியிலுள்ள

तस्माद्देहादिविलक्षणाश्च रूपादीनेतेनैव=देहादिव्यतिरिक्तेनैव विज्ञानस्वभावेनात्मना विजानाति लोकः। यथा येन लोहो दहति सोऽग्निरिति तद्वत्। आत्मनोऽविज्ञेयं किमत्र=अस्मिल्लोके परिशिष्यते, न किञ्चित्परिशिष्यते। सर्वमेव त्वात्मना विज्ञेयम्। यस्यात्मनोऽविज्ञेयं न किञ्चित्परिशिष्यते स आत्मा सर्वज्ञः। एतद्वै तत्। किं तत्, यन्नचिकेतसा पृष्टं, देवादिभिरपि विचिकित्सितं, धर्मादिभ्योऽन्यद्विष्णोः परमं पदं यस्मात्परं नास्ति तद्वा एतदधिगतमित्यर्थः॥ ३॥

अतिसूक्ष्मत्वाद्दुर्विज्ञेयमिति मत्वैतमेवार्थं पुनः पुनराह—

ரூபாதிகளுங்கூட ஒன்றுக்கொன்று தத்தமது ரூபத்தையறிந்து கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமோ இல்லை. ஆனதுபற்றி தேஹாதி ஸ்வரூபங்களான ரூபாதிகளை एतेनैव=தேஹாதிகளைக்காட்டிலும்வேறுபட்டவனும், விக்ஞானஸ்வரூபனுமான ஆத்மாவினாலேயே லோகமானது அறிந்து கொள்ளுகிறது. எதனால் உலோகமானது (இரும்பானது) சுடுகிறதோ அது அக்னி என்பது எவ்விதமோ அவ்விதமே இங்கும் காண்க. ஆத்மாவுக்கு அவிக்ஞேயமாக (ஆத்மாவினால் அறியப்படாததாக) இந்த உலகில் எது எஞ்ஜியிருக்கிறது. ஒன்றும் எஞ்ஜியிருக்கவில்லை. எல்லாப்பொருளுமே ஆத்மாவினால் விக்ஞேயமாகவே இருக்கிறது. எந்த ஆத்மாவுக்கு அறியப்படாதது ஒன்றும் எஞ்ஜியிருக்கவில்லையோ அந்த ஆத்மா ஸர்வக்ஞனாகிறான். एतद्वै तत्=(அதுவும் இதுவேயாகும்.) அது என்பது என்னை எனின்? எது நசிகேதஸ்ஸினால் கேட்கப்பட்டதோ, (எது) தேவாதிகளாலுங்கூட ஸம்சயிக்கப்பட்டதோ, (எது) தர்மாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதோ, (எது) விஷ்ணுவின்பரமமானபதமோ, எதைக் காட்டிலும் பரமானது கிடையாதோ அதுவே இது என அறியப்பட்டது என்பது பொருள். (3) (எ-று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—மிக்க நுட்பமாக இருப்பதுபற்றி அறிதற்கரிதானது என வெண்ணி இப்பொருளையே திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லுகிறார்—

(ப-ரை) येन=எந்த ஆத்மாவினால் स्वप्नान्तम्=ஸ்வப்னத்தின் முடிவு, जागरितान्तम्=ஜாகரிதத்தின்முடிவு ஆகிய उभौ च=ஸ்வப்பின

स्वप्नान्तं जागरितान्तं च उभौ येनानुपश्यति ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ ४ ॥

स्वप्नान्तम्=स्वप्नमध्यं स्वप्नविज्ञेयमित्यर्थः, तथा जगरितान्तम्=जागरितमध्यं जागरितविज्ञेयं च। उभौ=स्वप्नजागरितान्तौ येन=आत्मना, अनुपश्यति लोक इति सर्वं पूर्ववत्। तं महान्तं विभुमात्मानं मत्वा=अवगम्यात्मभावेन साक्षादहमस्मि परमात्मेति धीरो न शोचति ॥ ४ ॥ किञ्च—

य इमं मध्वदं वेद आत्मानं जीवमन्तिकात् ।
ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । एतद्वै तत् ॥

ஜாகரிதங்களின் முடிவையும் अनुपश्यति=உலகமானது காண்கிறதோ तम्=அந்த महान्तम्=மஹானும்=வியாபகனும், विभुम्=ஸர்வகல்பனேக்கும் அதிஷ்டானமுமான आत्मानम्=ஆத்மாவை मत्वा=ஸாக்ஷாத்கரித்து धीरः=தீரனுகவுள்ளவன் न शोचति=சோகத்தை யடையான்.

பாஷ்யம்.—स्वप्नान्तम्=ஸ்வப்பினத்தின் அந்தத்தையும் (அதாவது:—ஸுஷுப்தியையும்) ஸ்வப்பினத்தின் மத்தியத்தையும் ஸ்வப்பினத்தில் அறியக்கூடியதை என்பதுபொருள். அவ்விதமே ஜாகரிதத்தின் அந்தத்தையும் ஜாகரிதத்தின் மத்தியத்தையும் ஜாகரிதத்தில் அறியக்கூடியபொருளையும் उभौ=ஸ்வப்பின ஜாகரிதாந்தங்களையும், येन=எந்த ஆத்மாவினுல் லோகமானது பார்க்கிறதோ. மீதமுள்ள யாவும் அதாவது:—யத்சப்தாக்ஷேப ஸமாதானம் முதலியயாவும் என்றும் முன் (மந்திரத்தில் சொன்னது) போலவே, (அறியத்தக்கன) அந்த மஹானும் விபுவும் ஆன ஆத்மாவை தீரனுகவுள்ளவன் "நான் ஸாக்ஷாத்பரமாத்மாவாக விருக்கிறேன்" என ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமாக வறிந்து சோகத்தை யடையமாட்டான். (4)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலும்—

(பட—ரை) यः=எவன் मध्वदम्=கர்மபலனை யனுபவிக்கின்றவனும் जीवम्=ப்ராணன் முதலியவற்றைத் தரிக்கின்றவனுமான इमम्=இந்த आत्मानम्=ஆத்மாவை (த்வம்பதலக்ஷியத்தை) भूतभव्यस्य=முக்காலத்துக்கும் ईशानम्=நியந்தாவாக (தத்பதலக்ஷ்யமாக)

य:=कश्चिदिमं मध्वदं=कर्मफलभुजं जीवं प्राणादिकलापस्य धारयितारमात्मानं वेद=विजानाति अन्तिकात्=अन्तिके समीपे, ईशानम्=ईशितारं भूतभव्यस्य कालत्रयस्य, ततः=तद्विज्ञानादूर्ध्वमात्मानं न विजुगुप्सते=न गोपायितुमिच्छति, अभयप्राप्तत्वात्। यावद्धि भयमध्यस्थोऽनित्यमात्मानं मन्यते, तावद्गोपायितुमिच्छत्यात्मानम्। यदा तु नित्यमद्वैतमात्मानं विजानाति तदा किं कः कुतो वा गोपायितुमिच्छेत्। एतद्वै तदिति पूर्ववत्॥५॥

यः प्रत्यगात्मेश्वरभावेन निर्दिष्टः स सर्वात्मेत्येतद्दर्शयति—

अन्तिकात्=அபேதமுறையையொட்டி वेद=அறிவானே (सः=அவன்) ततः=அந்த அபேதக்ஞானத்தை யடைந்ததற்குப்பிறகு न विजुगुप्सते=ஆத்மரக்ஷணத்தில் ஆவல் கொள்ளுவதில்லை. तत्=நசிகேதஸ்ஸினல் கேட்கப்பட்டதும் மிருத்யுவினல் சொல்லப்பட்டதும் एतद्वै=இந்த ஆத்மஸ்வரூபமே தானகும். (5) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எவனொருவன் मध्वदम्=கர்மபலனை யனுபவிப்பவனும். जीवम्=ப்ராணதிஸாமக்ரியைத் தரிப்பவனுமான ஆத்மாவை=த்வம் பதலக்ஷியத்தை, अन्तिकात्=ஸமீபத்தில் அதாவது:—அபேதமுறையையொட்டி, காலத்திரயத்துக்கும் ஈசானை அதாவது:—தத்பதலக்ஷபஸ்வரூபமாக அறிவானே, அந்த விக்ஞானம் வந்ததற்குமேல் ஆத்மாவைரக்ஷிக்க ஆவல்கொள்ளுவதில்லை. (ஏன்?) அபயத்தை (முக்திநிலையை) யடைந்துவிட்டதாலென்க. எதுவரை பயத்தின் நடுவிலிருந்துகொண்டு ஆத்மாவை அநித்யனுக வெண்ணுகிறனே அதுவரைதான் ஆத்மாவை ரக்ஷிக்க ஆவல்கொள்ளுவான். எப்பொழுது நித்யமும் அத்வைதமுமான ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறனே அப்பொழுது எவன் எதை எதனிடமிருந்து ரக்ஷிக்க விரும்புவான்? एतद्वै तत्=என்பதற்கு முன்போலவே பொருள் கொள்க. (5) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—எந்த ப்ரத்யகாத்மா ஈஸ்வரஸ்வரூபனுகச் சொல்லப்பட்டானே அவன் ஸர்வத்துக்கும் ஆத்மா=ப்ரத்யகாத்மா, என்ற இதைக் காண்பிக்கிறர்—

(ப—ரை) यः=எந்த ஹிரண்யகர்ப்பர், पूर्वम्=முதலில், तपसः=ஞானதிஸ்வரூபமுள்ள ப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்து अद्भ्यः=அப்புடன்

यः पूर्वं तपसो जातमद्भ्यः पूर्वमजायत।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेभिर्व्यपश्यत। एतद्वै तत् ॥६॥

यः=कश्चिन्मुमुक्षुः पूर्वम्=प्रथमं तपसः=ज्ञानादिलक्षणाद्ब्रह्मण इत्येतत्, जातम्=उत्पन्नं हिरण्यगर्भम्। किमपेक्ष्य पूर्वमित्याह—अद्भ्यः पूर्वम्=अप्सहितेभ्यः पञ्चभूतेभ्यो न केवलाभ्योऽद्भ्य इत्यभिप्रायः। अजायत=उत्पन्नो यस्तं प्रथमजं, देवादिशरीराण्युत्पाद्य सर्वप्राणिगुहाम्=हृदयाकाशं प्रविश्य

கூடின பஞ்சபூதங்களைச் காட்டிலும், **पूर्वम्**=முந்தி **अजायत**=உண்டானுரோ, **जातम्**=முதலிலுண்டானவரும் **गुहाम्**=ஹிருதயகுஹையில் **प्रविश्य**=ப்ரவேசித்து அதாவது:—தேவாதி சரீரங்களையுண்டுபண்ணி ஸர்வப்பிராணிகளின் ஹிருதயகுஹையில்=ஹிருதயாகாசத்தில், பிரவேசித்து சப்தாதிவிஷயங்களை யனுபவிப்பவரும் என்றும். **भूतेभिः**=காரியகாரணரூபங்களான பூதங்களுடன் கூட **तिष्ठन्तम्**=இருப்பவருமான [**तम्**=அவரை] **यः**=எந்த முமுக்ஷுவானவன் **व्यपश्यत**=பார்க்கிருனே **सः**=அவன் **तत्**=இதுவரை சொல்லப்பட்ட **एतद्वै**=இந்த ப்ரம்ஹத்தையே பார்க்கிருன். (६) (எ-று)

பாஷ்யம்.—யாதானுமொரு முமுக்ஷுவானவன் முதலில் **तपसः**=ஞானதிஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்து என்றும். **जातम्**=உண்டான ஹிரண்யகர்ப்பரை, எதைக்காட்டிலும் முதலில் என்றால் சுருதிசொல்லுகிறது அப்புக்களுக்கு முந்தியாம். அப்புடன்கூடின பஞ்சபூதங்களுக்கு முந்தியென்று கருத்தேயன்றி ஜலத்துக்குமட்டும் முந்தி என்பது **अद्भ्यः**=என்றதின் கருத்தல்ல. **अजायत**=எவருண்டானுரோ அந்த ப்ரதமஜரை, தேவாதிசரீரங்களையுண்டுபண்ணி ஸர்வப்ராணிகளின் குஹையை=ஹிருதயாகாசத்தை, அடைந்து இருப்பவரை=சப்தாதிகளை யனுபவிப்பவரை, காரியகாரணரூபங்களான பூதங்களுடன் கூட இருப்பவரை **यः व्यपश्यत**=எவன் பார்க்கிருனே என்று பொருள். எவன் இவ்விதம் பார்க்கிருனே அவன் ப்ரக்ருதமான யாதொரு ப்ரம்ஹமுண்டோ இதையே பார்க்கிருன் என்றும் (6) (எ-று)

குறிப்பு—ஹிரண்யகர்ப்பருக்கு ப்ரதிதேஹத்திலும் போகமில்லாமைபற்றி சப்தாதிகளை யனுபவிக்கிறார் என்றுசொன்னது

तिष्ठन्तं=शब्दादीनुपलभमानं भूतेभिः=भूतैः कार्यकारणलक्षणैस्सह तिष्ठन्तं यो व्यपश्यत=यः पश्यतीत्येतत्। य एवं पश्यति स एतदेव पश्यति यत्तत्प्रकृतं ब्रह्म ॥ ६ ॥ किञ्च—

या प्राणेन संभवत्यदितिर्देवतामयी ।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तीं या भूतेभिर्व्यजायत। एतद्वै तत् ॥७॥

எங்ஙனமெனின்? ஹிரண்யகர்ப்பர் ஸமஷ்டி அந்தக் கரணத்தை உபாதியாக வுடையவராதலால் வ்யஷ்டியான அந்தக்கரணத்தை உபாதியாகக்கொண்ட ஜீவனுடன் ஏற்பட்ட தாதாத்மிய (பிறிதில்லா) ஸம்பந்தத்தையொட்டி ஜீவன் அனுபவிக்கும் சப்தாதிகளை ஹிரண்யகர்ப்பரும் அனுபவிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயின் ஹிரண்யகர்ப்ப தரிசனமானது ப்ரம்ஹதரிசனமாக எவ்விதமாகுமெனின்? சுவர்ணத்தினின்று முண்டான குண்டலம் சுவர்ணமாகவே இருப்பதுபோல ப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்துண்டான ஹிரண்யகர்ப்பரும் ப்ரம்ஹாத்மகராகவே ஆகிறார் எனக் கொள்ளவும். (6) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—*மேலும்—

(ப—ரை) **देवतामयी**=ஸர்வதேவதாஸ்வரூபமுள்ளதும், **अदितिः**=சப்தாதிகளை யனுபவிப்பதுபற்றி அதிதி என்று சொல்லப்படுவதுமான **या**=எந்த வியக்தியானது **प्राणेन**=ஹிரண்யகர்ப்ப ரூபத்துடன் **संभवति**=பரப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்துண்டாயிற்றோ, **या**=எந்த ஹிரண்யகர்ப்பவியக்தியானது **भूतेभिः**=பஞ்சபூதங்களுடன்கூடவே **व्यजायत**=உண்டாயிற்றோ **गुहाम्**=ஹிருதயகுஹையில் **प्रविश्य**=ப்ரவேசித்து **तिष्ठन्तीम्**=ப்ரகாசிக்கின்ற அந்த ஹிரண்யகர்ப்பவ்யக்தியை எவன் பார்க்கின்றானோ அவன் **एतद्वैतत्**=இந்த ப்ரகிருத ப்ரம்ஹத்தையே பார்க்கிறான். (7) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எது ஸர்வதேவதாமயியாக=ஸர்வதேவதாஸ்வரூபமானதாக ஹிரண்யகர்ப்பரூபத்துடன் பரமான ப்ரம்ஹத்தினிட

---

* இந்த மந்திரத்தினால் ஹிரண்யகர்ப்பருக்கே வேறுவிசேஷணமும் சொல்லப்படுகிறது.

या सर्वदेवतामयी=सर्वदेवतात्मिका प्राणेन हिरण्यगर्भरूपेण परस्माद्ब्रह्मणस्संभवति शब्दादीनामदनाददितिस्तां पूर्ववद्गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तीमदितिम्। तामेव विशिनष्टि—या भूतेभिः=भूतैस्समन्विता व्यजायत=उत्पन्नेत्येतत् ॥ ७ ॥ किञ्च—

अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इव सुभृतो गर्भिणीभिः।
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ ८ ॥

யிருந்து உண்டாயிற்றோ. (எது) சப்தாதிகளை யனுபவிப்பதுபற்றி அதிதியோ, முன்னர்சொன்னதுபோல ஹிருதயகுஹையில் ப்ரவேசித்து அதிதியாக இருக்கின்றதோ, या भूतेभिः=என்பது அந்த ஹிரண்யகர்ப்பருக்கே விசேஷணமாகவாகிறது. அதாவது:—பூதங்களுடன் கூட எது व्यजायत=உண்டாயிற்றோ என்று பொருள். (அதை எவன் பார்க்கின்றானோ அவன் இந்த ப்ரகிருத ப்ரம்ஹத்தையே பார்க்கின்றவனாகவாகின்றான்.) (7) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலும்—

(ப—ரை) अरण्योः=மேலாகவைக்கப்படுவதும், கீழாகவைக்கப்படுவதுமான அரணிக்கட்டைகளில் निहितः= இருந்துகொண்டு திரும்பவும் ஸர்வ ஹவிஸ்ஸுகளையும் சாப்பிடுகின்ற जातवेदाः=ஜாதவேதஸ்ஸெனப்பெயரிய அக்கினியும், गर्भिणीभिः=கர்ப்பிணிகளான ஸ்திரீகளினால் सुभृतः=சுத்தமான அன்னபானாதிகளினால் நன்கு காப்பாற்றப்பட்ட गर्भ इव=கர்ப்பமானதுபோல சரீரத்தில் யோகிகளினால் நன்கு தியானிக்கப்பட்டதும், दिवे दिवे=ஒவ்வொரு நாளும், जागृवद्भिः=விழிப்புள்ளவர்களும் (எவ்விதத்தவறுமில்லாதவர்களும்) हविष्मद्भिः=ஆஜ்யம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுள்ளவர்களும், த்யானபாவனையுள்ளவர்களுமான मनुष्येभिः=மனிதர்களால் (அதாவது:—பாகத்தில் கர்மடர்களினால் தியானதசையில் யோகிகளால்) ईड्यः=ஸ்துதிக்க, அதுபோல நமஸ்கரிக்கத்தக்கதுமான अग्निः=அக்னியும் அதுபோல உபலக்ஷணமுறையால் அக்னியாதி ஸ்தூலப்ரபஞ்ச சரீராபிமானியான விராட் புருஷனும் (यः=யாதுண்டோ) एतत्=இதுதத்=ப்ரகிருதமான அந்த ப்ரம்ஹமேயாகும். (8) (எ—று)

योऽधियज्ञ उत्तराधरारण्योर्निहितः=स्थितो जातवेदाः=अग्निः, पुनस्सर्वहविषां भोक्ताऽध्यात्मं च योगिभिर्गर्भ इव गर्भिणीभिरन्तर्वत्नीभिरगर्हितान्नपानभोजनादिना यथा गर्भः सुभृतः=सुष्ठु सम्यग्भृतो लोक इव=इत्थमेव, ऋत्विग्भिर्योगिभिश्च सुभृत इत्येतत्॥ किञ्च दिवे दिवे=अहन्यहनि, ईड्यः=स्तुत्यः, वन्द्यश्च कर्मिभिर्योगिभिश्चाध्वरे हृदये च, जागृवद्भिः=जागरणशीलवद्भिरप्रमत्तैरित्येतत्। हविष्मद्भिः=आज्यादिमद्भिः, ध्यानभावनावद्भिश्च मनुष्येभिः=मनुष्यैः, अग्निः। एतद्वै तत्=तदेव प्रकृतं ब्रह्म॥ ८॥ किञ्च—

यतश्चोदेति सूर्योऽस्तं यत्र च गच्छति।
तं देवास्सर्वे अर्पितास्तदु नात्येति कश्चन। एतद्वैतत्॥ ९॥

பாஷ்யம்.—யாகத்தில் மேலும் கீழுமாகவுள்ள அரணிக்கட்டைகளில் இருந்துகொண்டு இருப்பவும் ஸர்வஹவிஸ்ஸுகளையும் சாப்பிடுகின்ற ஜாதவேதஸ்ஸென்ற அக்னி எதுவோ, கர்ப்பிணிகளினால் நிந்திக்கப்படாததான உணவு பானம் இவற்றைப்புஜித்தல் முதலிய வற்றால் கர்ப்பமானது எவ்விதம் உலகில் நன்கு காப்பாற்றப்படுகிறதோ இவ்விதமே சரீரத்தில் யோகிகளாலும், யாகத்தில் ருத்விக்குகளாலும் நன்கு காப்பாற்றப்பட்டதுமான அக்கினி எதுவோ (என்பது பொருள்.) மேலும், ஒவ்வொரு நாளும், **जागृवद्भिः**= ஜாகரணசீலமுள்ளவர்களும் (எதிலும் தவறில்லாதவர்களும்), **हविष्मद्भिः**=ஆஜ்யம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுள்ளவர்களும், தியானபாவனையுள்ளவர்களுமான **मनुष्येभिः**=மனிதர்களால்=யாகத்தில் கர்மடர்களினாலும், ஹிருதயத்தில் யோகிகளாலும் துதிக்கவும் நமஸ்கரிக்கவும் பட்டதுமான அக்னி எதுவோ, அந்த அக்கினியாகவும், உபலக்ஷணமுறையால்=அக்னி முதலிய ஸ்தூல ப்ரபஞ்ச சரீராபிமானியான விராட் புருஷனாகவும் ப்ரகிருதமான அந்த ப்ரம்ஹமே ஆகிறது.(8)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலும்—

(பதவுரை) **सूर्यः**=சூரியன் **यतश्च**=எந்த ஹிரண்யகர்ப்பரிடமிருந்து **उदेति**=உண்டாகின்றாரோ, **यत्र**=எவரிடத்தில் **अस्तञ्च**=ஒவ்வொரு நாளும் அஸ்தமனத்தையும் **गच्छति**=அடைகிறாரோ, **तम्**=

यतश्च=यस्मात्प्राणात्, उदेति=उत्तिष्ठति सूर्योऽस्तं=निम्लोचनं यत्र=यस्मिन्नेवच प्राणेऽहन्यहनि गच्छति, तं=प्राणमात्मानं देवाः=अग्न्यादयोऽधिदैवं, वागादयश्चाध्यात्मं सर्वे=विश्वेऽरा इव रथनाभौ, अर्पिताः=संप्रवेशिताः स्थितिकाले। सोऽपि ब्रह्मैव। तदेतत्सर्वात्मकं ब्रह्म। तदु नात्येति=नातीत्य तदात्मकतां तदन्यत्वं गच्छति कश्चन=कश्चिदपि। एतद्वै तत् ॥९॥

यद्ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु वर्तमानं तत् तदुपाधित्वादब्रह्मवदवभासमानं संसारी अन्यत्परस्माद्ब्रह्मण इति माभूत्कस्यचिदाशङ्केतीदमाह—

அந்த ஹிரண்யகர்ப்பரை **देवाः**=அதிதைவத்தில் அக்னியாதிகளும், அத்யாத்மத்தில் வாகாதி இந்திரியங்களும் ஆன **सर्वे**=யாவும் **अर्पिताः**=ஸ்திதி காலத்தில் அடைவிக்கப்பட்டனவாக இருக்கின்றன. **तदु**=ஸர்வாத்மகமான அந்த ப்ரம்ஹத்தை **कश्चन**=ஒரு பொருளும் **नात्येति**=விட்டு நீங்கினதாக இருக்கவில்லை. **एतत्**=இந்த ஹிரண்யகர்ப்பர் **तद्वै**=அந்த ப்ரம்ஹமேயாவர். (9) (எ—று)

பாஷ்யம்—**यतश्च**=ப்ராணோபாதிகரான எவரிட(ஹிரண்யகர்ப்பரிட)மிருந்து சூரியன் வெளிவருகின்றாரோ, எவரிடத்திலேயே ஒவ்வொரு நாளும் மறைவையடைகின்றாரோ, அந்த ப்ராணரூபமான ஆத்மாவை=ஹிரண்யகர்ப்பரை, அதிதைவத்தில் அக்னியாதி தேவர்களும், அத்யாத்மத்தில் வாகாதிகளுமான எல்லாத்தேவர்களும் வண்டியின் குடத்தில் ஆரக்கால்கள் அர்பிதங்களாக=கோக்கப்பட்டனவாக இருப்பதுபோல ஸ்திதிகாலத்தில் அடைவிக்கப்பட்டனவாகவே இருக்கின்றன. அந்த ஹிரண்யகர்ப்பரும் ப்ரம்ஹமேதான் அந்த இந்த ப்ரம்ஹமானது ஸர்வாத்மகமாகவுள்ளது. ஒருபொருளும் ப்ரம்ஹஸ்வரூபமாக இருத்தலைவிட்டு நீங்கினதன்று. அதாவது:—ப்ரம்ஹத்துக்கு அன்னியமாக இருக்கும் தன்மையை அடைவதில்லை என்றும். **एतद्वैतत्** = என்பதற்கு முன்போலவே பொருள் கொள்க. (9) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—எது ப்ரம்ஹதேவன் முதல் ஸ்தாவரமீறாகவுள்ள பொருள்களிலிருக்கின்றதோ (மேலும்) அவற்றை உபாதியாகக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் ப்ரம்ஹமல்லாததுபோலத் தோற்றுகின்றதோ அது ஸம்ஸாரியென்றும் பரப்ரம்ஹத்தைக்

यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह ।
मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति ॥ एतद्वै तत् ॥

यदेवेह=कार्यकारणोपाधिसमन्वितं संसारधर्मवदवभासमानमविवेकिनां, तदेव स्वात्मस्थममुत्र नित्यविज्ञानघनस्वभावं सर्वसंसारधर्मवर्जितं ब्रह्म । यच्चामुत्र=अमुष्मिन्नात्मनि स्थितं तदेवेह नामरूपकार्यकारणोपाधिमनुविभाव्यमानं नान्यत् ॥ तत्रैवं सत्युपाधिस्वभावभेददृष्टिलक्षणया अविद्यया मोहितः सन्य इह=ब्रह्मण्यनानाभूते परस्मादन्योऽहं मत्तोऽन्यत्परं

காட்டிலும் வேறானதென்றும் ஒருவனுக்கும் ஆசங்கையுண்டாக வேண்டாமெனக் கருதிப் பின்வரும் உபதேசத்தைச் செய்கிறார்—

(ப–ரை) **इह**=இந்த ஜீவோபாதியில், **यत्**=யாதொன்றானது ஸம்ஸார தர்மமுள்ளதுபோலத் தோற்றுகின்றதோ **तदेव**=அதுவே **अमुत्र**=காரணோபாதியில் ஸம்ஸார தர்மமற்றதாகத் தோற்றுகின்றது. **यत्**=எது **अमुत्र**=காரணோபாதியில் தோற்றுகின்றதோ **तदनु**=அதுவே **इह**=இந்த ஜீவோபாதியில் தோற்றுகின்றது. ஆகவே அவித்யையினால் மோஹித்த **यः**=எவன் **इह**=பலதறப்பட்டதாக (வேறாக) இல்லாத ப்ரம்ஹத்தில் **नानेव**=பேதமிருப்பதுபோல அதாவது:—ப்ரம்ஹம் வேறு நான் வேறு என்பதாக **पश्यति**=எண்ணுகின்றானோ **सः**=அவன் **मृत्योः**=மரணத்தினின்றும் **मृत्युम्**=மரணத்தை ஜனன மரண ப்ரவாஹத்தை **आप्नोति**=அடைகிறான். (10) (எ–று)

பாஷ்யம்.—எந்தப்பொருளானது இங்கு (ஜீவோபாதியில்) காரியகாரணரூபமான உபாதியுடன் கூடினதாகவும், ஸம்ஸார தர்மமுள்ளதுபோலும் அவிவேகிகளுக்குத் தோற்றுகின்றதோ, தனது மனஸ்ஸிலிருக்கும் அதுவே காரணோபாதியில் நித்தியமும் விக்ஞானகனமுமான ஸ்வரூபமுள்ளதும் எல்லா ஸம்ஸார தர்மங்களுமற்றதுமான ப்ரம்ஹமாகும். எது அந்தக் காரணாத்மாவினிடத்திலிருக்கின்றதோ அதுவே நாமரூபமுள்ள காரியகாரணோபாதியையொட்டி அறியப்படுகிறதேயொழிய வேறொன்றன்று. அந்த ஜீவேஸ்வர உபாதிகள் இரண்டின் மத்தியிலுமுள்ள சைதன்னியமானது ஒன்றாக இருக்கும்பொழுது உபாதியின் ஸ்வபாவத்தினாலும் பேத திருஷ்டியினாலும் காணப்படுகின்ற அவித்யையினால் மோஹித

ब्रह्मेति नानेव भिन्नमिव पश्यति=उपलभते स मृत्योः=मरणात् मृत्युं मरणं=पुनः पुनर्जन्ममरणभावमाप्नोति=प्रतिपद्यते। तस्मात्तथा न पश्येत्। विज्ञानैकरसं नैरन्तर्येणाऽऽकाशवत्परिपूर्णं ब्रह्मैवाहमस्मि इति पश्येदिति वाक्यार्थः ॥ १० ॥

मनसैवेदमाप्तव्यं नेह नानास्ति किञ्चन।
मृत्योस्स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति ॥ ११ ॥

प्रागेकत्वविज्ञानादाचार्यागमसंस्कृतेन मनसेदं ब्रह्मैकरसमाप्तव्यमात्मैव नान्यदस्तीति। आप्ते च, नानात्वप्रत्युपस्थापिकाया अविद्याया निवृ-

---

ளுக இருந்துகொண்டு எவன் பலவாக இல்லாத ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில் "பரமாத்மாவைக்காட்டிலும் நான் வேறு, என்னைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது பரம்ப்ரம்ஹம்" என்பதாய் வேறுபட்டது போல் பார்க்கிறுனே அவன் மிருத்யுவினின்றும் மிருத்யுவை=அடிக்கடி ஜனனமரணத்தை அடைகிறுன். ஆனதுபற்றி அவ்விதமெண்ணலாகாது. விக்ஞானைகரஸமும், இடையருது ஆகாசம்போல நீக்கமற நிறைந்துள்ளதுமான ப்ரம்ஹமாகவே நானிருக்கிறேன் எனப் பார்க்கவேண்டும் என வாக்கியார்த்தமேற்படுகிறது (10) (எ-று)

(ப-ரை) ஏகத்துவ விக்ஞானம் வருவதற்கு முன்னர் **मनसैव**=ஆசாரிய ஆகமங்களினுல் ஸம்ஸ்கரிக்க(சுத்தமாக்க)ப்பட்ட மனஸ்ஸினுலேயே **इदम्**=இந்த ப்ரம்ஹமானது **आप्तव्यम्**=ஏகரஸமென்றும், ஆத்மபூதமென்றுமாகவே அறிந்துகொள்ளத்தக்கது. இவ்விதமறியப்பட்ட **इह**=இந்த ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில் **नाना**=பேதத்துக்குரிய காரணமானது **किञ्चन**=அணுமாத்திரம்கூட **नास्ति**=இல்லை. இவ்விதமிருக்க **यः**=அவித்யாமூலமேற்பட்ட தோஷதிருஷ்டியுள்ள எவன் **इह**=இந்த ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில் பேதத்துக்குரிய காரணமிருப்பதுபோல **पश्यति**=எண்ணுகிறுனே **सः**=அவன் **मृत्योः**=மரணத்தினின்றும் **मृत्युम्**=மரணத்தை **गच्छति**=அடைகிறுன். (11) (எ-று)

பாஷ்யம்.—ஏகத்துவ விக்ஞானமேற்படுவதற்கு முந்தி ஆசாரியனுலும், ஆகமத்தினுலும் சுத்தமாக்கப்பட்ட மனஸ்ஸினுல் இந்த ப்ரம்ஹமானது ஏகரஸமாக அறியத்தகுந்தது. அதாவது:—இந்த

त्त्वादिह=ब्रह्मणि नाना नास्ति किञ्चन=अणुमात्रमपि। यस्तु पुनरविद्यातिमिरदृष्टिं न मुञ्चति नानेव पश्यति स मृत्योर्मृत्युं गच्छत्येव स्वल्पमपि भेदमध्यारोपयन्नित्यर्थः ॥ ११ ॥

पुनरपि तदेव प्रकृतं ब्रह्माह—

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि तिष्ठति।
ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते। एतद्वै तत् ॥१२॥

अङ्गुष्ठमात्रः=अङ्गुष्ठपरिमाणः। अङ्गुष्ठपरिमाणं हृदयपुण्डरीकं, तच्छिद्रवर्त्यन्तःकरणोपाधिरङ्गुष्ठमात्रः अङ्गुष्ठमात्रवंशपर्वमध्यवर्त्यम्बरवत्।

ப்ரம்ஹமானது ப்ரத்யகாத்மாவாகவாகுமேயொழிய வேறில்லை என்றும். இவ்விதம் ப்ரம்ஹமானது ஆப்த(அறிய)ப்பட்டதும், பேதத்தோற்றத்தைத்தருகின்ற அவித்யையானது நிவிருத்தமாகவாகிவிட்டபடியால் இந்த ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில் அணுமாத்திரங்கூட பேதமானது கிடையாது. எவனொருவன் அவித்யையாகிற *திமிரதிருஷ்டியை விடாதிருப்பதுடன் பேதமிருப்பதுபோலும் பார்க்கின்றானோ, அதாவது:—அற்பமான பேதத்தையுங்கூட ஆரோபணம் செய்கின்றானோ அவன் மரணத்தினின்றும் மரணத்தையடைகிறான் என்பது பொருள். (11) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம் — ப்ரகிருதமான அந்த ப்ரம்ஹத்தையே திரும்பவுமுபதேசிக்கிறார்—

(ப—ரை) **अङ्गुष्ठमात्रः**=கட்டைவிரலளவுள்ள ஹிருதய புண்டரீகத்திலுள்ள அந்தக்கரணத்தை உபாதியாகக்கொண்டவனும், **पुरुषः**=உண்மையில் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவனுமான **यः**=எவன் **मध्ये आत्मनि**=தேஹத்தின் மத்தியில் **तिष्ठति**=ப்ரகாசிக்கின்றானோ **सः**=அவன் **भूतभव्यस्य**=காரியகாரணங்களான யாவற்றுக்கும் **ईशानः**= அதிஷ்டாதாவான ஈஶ்வரன் என [**विदित्वा**=அறிந்துகொண்டு]**ततः**= அத்தகைய அறிவேற்பட்டபிறகு **न विजुगुप्सते**=ஆத்மரக்ஷணத்துக்குரிய காரியமெதையும் செய்யான். இதேதான் அந்த முன்சொன்ன ப்ரம்ஹமுமாகும் (12) (எ—று)

---

* கண்ணின் ஒளியை மறைக்கும் ஒருவிதசதை திமிரமெனப்படும்.

पुरुष:=पूर्णमनेन सर्वमिति। मध्य आत्मनि शरीरे तिष्ठति यस्तमा-त्मानमीशानं भूतभव्यस्य विदित्वा न तत इत्यादिपूर्ववत्॥ १२॥ किञ्च—

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो ज्योतिरिवाधूमकः।
ईशानो भूतभव्यस्य स एवाद्य स उ श्वः। एतद्वै तत्॥१३॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो ज्योतिरिवाधूमकोऽधूमकमिति युक्तं, ज्योतिष्प-रत्वात्। यस्त्वेवं लक्षितो योगिभिर्हृदये ईशानो भूतभव्यस्य स नित्यः

பாஷ்யம்.—அங்குஷ்டமாத்ரன் = அங்குஷ்ட பரிமாணமுள்ள வன்=அதாவது:—ஹிருதயபுண்டரீகமானது அங்குஷ்டபரிமாண முள்ளதாகும். அதன் ஒட்டையிலுள்ள அந்தக்கரணத்தை உபாதி யாகக் கொண்டிருப்பதுபற்றி (ஆத்மாவும்) அங்குஷ்டமாத்திரனு கிறன். கட்டைவிரல் அளவுள்ள மூங்கிலின் ஒட்டையிலுள்ள ஆகா சம் போலவாம். இவனுல் எல்லாம் நிறையப் பெற்றிருப்பதுபற்றி புருஷனும் சரீரத்தில் நிற்பவனும் (ப்ரகாசிப்பவனும்) எவனே அந்த ஆத்மாவை காரியகாரணரூபமான எல்லாப் பொருளுக்கும் ஈசான னுக=அதிஷ்டானபூதனுக அறிந்துகொண்டு. न ततो विजुगुप्सते= என்றதாதி பாகத்துக்கு முன்போல் பொருள் கொள்ளவும். (12)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலும்—

(ப—ரை) **अधूमकः**=புகையற்ற **ज्योतिरिव**=அக்னி போன்றவ னும், **अङ्गुष्ठमात्रः**=அங்குஷ்ட அளவுள்ள ஹிருதயத்திலிருக்கும் மனஸ்ஸை உபாதியாகவுடையவனும், **पुरुषः**=எங்கும் நீக்கமறநிறைந் துள்ளவனும், **भूतभव्यस्य**=காரியகாரணுத்மகமான பொருளுக்கு **ईशानः**=அதிஷ்டாதாவுமானவன் [यः=எவனே] **स एव**=அந்தக்கூடஸ் தனே **अद्य**=இதபோழ்துள்ள ப்ராணிகளிடத்திலும் இருப்பவனும் **स उ**=அவனே **श्वः**=பின்னருள்ள ப்ராணிகளிடத்தில் இருக்கப்போ கின்றவனுமாவான் **एतद्वै तत्**=இதற்கு முன்போலவே பொருள் கொள்ளவும். (13) (எ—று)

பாஷ்யம்.—அங்குஷ்டமாத்திரனும், புருஷனும், புகையற்ற ஜ்யோதிஸ் போன்றவனும், இங்கு **अधूमकम्** என்றிருப்பது பொ ருத்தமுள்ளது **ज्योतिः** என்ற நபும்ஸகலிங்கசப்தத்துக்கு விசேஷண

कूटस्थोऽयम्=इदानीं प्राणिषु वर्तमानः स उ श्वोऽपि वर्तिष्यते नान्यस्तत्समोऽन्यश्च जनिष्यत इत्यर्थः। अनेन नायमस्तीति चैक इत्ययं पक्षो न्यायतोऽप्राप्तोऽपि स्ववचनेन श्रुत्या प्रत्युक्तस्तथाक्षणभङ्गवादश्च ॥ १३ ॥

पुनरपि भेददर्शनापवादं ब्रह्मण आह—

यथोदकं दुर्गे वृष्टं पर्वतेषु विधावति।
एवं धर्मान्पृथक्पश्यंस्तानेवानुविधावति ॥ १४ ॥

மாகவாவதாலென்க. பூதபவ்யங்களுக்கு ஈசானனுமான எவன் யோகிகளினால் இவ்விதம் காணப்பட்டானோ நித்யனும் கூடஸ்தனுமான அவன் இப்பொழுதுள்ள ப்ராணிகளிலிருப்பவனும், அவனே பின்னருள்ள ப்ராணிகளிலிருக்கப்போகின்றவனுமாவானேயொழிய அவனுக்கு ஸமனாக மற்றொருவன் ஜனிக்கப்போவதில்லை என்பது பொருள். இதனால் "இவனில்லையெனச் சிலர் சொல்லுகின்றனர்" என்ற இந்தப்பக்ஷமானது (*)யுக்தியினால் ப்ராப்தமாக இல்லாவிடினுங்கூட ஶ்ருதியினால் சொந்த வசனத்தினாலேயே மறுக்கப்பட்டதாக ஏற்படுகிறது. அவ்விதமே க்ஷணபங்கவாதமும் மறுக்கப்பட்டதாகவாகும். (13) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—திரும்பவும் ப்ரம்ஹவிஷயமான பேததர்சனத்துக்கு மறுப்புக் கூறுகிறார்—

(ப—ரை) **दुर्गे**=செல்லமுடியாத உன்னதப்ரதேசத்தில் **वृष्टम्**=வர்ஷிக்கப்பட்ட **उदकम्**=ஜலமானது **पर्वतेषु**= மலைநிறைந்த தாழ்ந்தவிடங்களில் **विधावति**=எவ்விதம் ஓடிவிடுகிறதோ அதாவது:—அங்கு சிதறுண்டு தனது ஸ்வரூபத்தை இழக்கிறதோ என்றும். **एवम्**=இவ்விதமே **धर्मान्**=தர்மங்களை (ஆனந்தம், விஷயானுபவம், சைதன்யம் என்ற ஆத்மஸ்வரூப பூதங்களான தர்மங்களை) **पृथक्**=ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபட்டனவாக **पश्यन्**=பார்ப்பவன் **तानेव**=சரீரபேதங்களையனுஸரித்த தர்மங்களையே **अनुविधावति**=அடிக்கடி அடைகிறான். (14) (எ—று)

(*) கிருதஹானம், அகிருதாப்யாகமம் என்ற தோஷத்தினால் இந்தப்பக்ஷமானது யுக்திக்குப் பொருந்தாதென்று கருத்து.

यथोदकं दुर्गे=दुर्गमे देश उच्छ्रिते वृष्टं=सिक्तं पर्वतेषु=पर्वतवत्सु निम्नप्रदेशेषु विधावति=विकीर्णं सद्विनश्यति एवं धर्मानात्मनो भिन्नान्पृथक्पश्यन्=पृथगेव प्रतिशरीरं पश्यन् तानेव=शरीरभेदानुवर्तिनोऽनुविधावति=शरीरभेदमेव पृथक्पुनःपुनः प्रतिपद्यत इत्यर्थः ॥ १४ ॥

यस्य पुनर्विद्यावतो विध्वस्तोपाधिकृतभेददर्शनस्य विशुद्धविज्ञानघनैकरसमद्वयमात्मानं पश्यतो विजानतो मुनेर्मननशीलस्याऽऽत्मस्वरूपं कथं संभवतीति। उच्यते—

பாஷ்யம்—துர்க்கமமான உயர்வுள்ள ப்ரதேசத்தில் பொழியப்பட்ட ஜலமானது மலைகளிலுள்ள பள்ளத்தாக்குகளில் ஓடிச் சிதறுண்டு நாசமடைவது எவ்விதமோ இவ்விதமே *தர்மங்களை ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுபட்டனவாகப் பார்ப்பவன் அதாவது:— ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் (அவற்றைத்) தனியாகப்பார்ப்பவன் சரீர பேதங்களை அனுவர்த்திக்கின்ற அந்தத் தர்மங்களையே அடைகிறான். அதாவது:—சரீரபேதத்தையே திரும்பத்திரும்ப அடைகிறான் என்பது பொருள். (14) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—வித்யையுள்ளவரும், போக்கப்பட்ட உபாதியினாற்செய்யப்பட்ட பேததர்சனத்தையுடையவரும், விசுத்த விக்ஞானகனைகரஸனும், அத்வயனுமான ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்தவரும், மனனசீலருமான யாதொரு முனியுண்டோ அந்த விக்ஞானியின் ஆத்மஸ்வரூபமானது எவ்விதமாகிறது எனின்? அதற்குப் பதில் இதனாலுபதேசிக்கப்படுகிறது—

(ப-ரை) गौतम=ஹே கௌதம! शुद्धे=தெளிந்த ஜலத்தில் आसिक्तम्=விடப்பட்ட शुद्धम्=தெளிவான उदकम्=ஜலமானது यथा=

---

* धर्मान् पृथक् पश्यन् என்பது மூலம். இதற்கு दधत इति धर्माः तान् என்ற வியுத்பத்திகொண்டு தர்மங்களை—ஆத்மாக்களை வேறாகப்பார்க்கிறானே என்று கோபால டீகையில் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. आनन्दो विषयानुभवश्चैतन्यं चेति सन्ति धर्माः। अपृथक्त्वेऽपि चैतन्यात्पृथगिव चावभासन्ते ॥ என்ற கல்பதரு வாக்கியப்படி தர்மான்—தர்மங்களை ஆனந்தம், விஷயானுபவம் சைதன்யம் இவைகளை ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுபட்டனவாகப் பார்க்கிறானே என பாஷ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயமறிந்த பெரியார் கூறுகின்றனர்.

यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ।
एवं मुनेर्विजानत आत्मा भवति गौतम ॥ १५ ॥

इति काठकोपनिषदि द्वितीयाध्याये प्रथमवल्ली समाप्ता ॥

यथोदकं शुद्धे=प्रसन्ने शुद्धं=प्रसन्नमासिक्तं=प्रक्षिप्तमेकरसमेव नान्यथा तादृगेव भवत्यात्माप्येवमेव भवत्येकत्वं विजानतो मुनेः=मननशीलस्य हेगौतम तस्मात्कुतार्किकभेददृष्टिं नास्तिककुदृष्टिं चोज्झित्वा मातृपितृसहस्रेभ्योऽपि हितैषिणा वेदेनोपदिष्टमात्मैकत्वदर्शनं शान्तदर्पैरादरणीयमित्यर्थः ॥ १५ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य श्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये द्वितीयाध्याये प्रथमवल्लीभाष्यं समाप्तम् ॥

எவ்விதம் तादृगेव=ஏகரஸமாகவே भवति=ஆகிறதோ, एवम्=இவ்விதமே, विजानतः=ப்ரம்ஹாத்மைகத்வத்தையறிந்தவரும் मुनेः=மனன சீலருமான பெரியவருடைய आत्मा=ஆத்மாவானது तादृगेव=ப்ரம்ஹ ஸ்வரூபமாகவே भवति=ஆகிறது. (15) (எ—று)

பாஷ்யம்.—தெளிந்த ஜலத்தில் விடப்பட்ட தெளிந்த ஜலமானது ஏகரஸமாகவே இருந்துகொண்டு வேறுவிதமாகவாகாமல் அந்த ஸ்வரூபமுள்ளதாகவே எவ்விதமாகிறதோ இவ்விதமே ப்ரம்ஹாத்மைகத்துவத்தையறிந்தவரும் மனன சீலருமான முனியினுடைய ஆத்மாவும் ஆகிறது. ஆகவே கெட்ட தர்க்கமூலமேற்பட்ட பேதபுத்தியையும், நாஸ்திகனுடைய கெட்ட புத்தியையும் விட்டு, ஆயிரம் தாய் தந்தையர்களைக் காட்டிலுங்கூட ஹிதைஷியான வேதத்தினுலுபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்மைகத்வ தர்சனமானது சாந்த தர்ப்பர்களால் ஆதரிக்கத்தக்கது என்ற பொருளேற்படுகிறது. (15) (எ—று)

இவ்விதம் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய கோவிந்த பகவத் பூஜ்யபாத சிஷ்யரான ஸ்ரீமதாசார்ய சங்கரபகவத்பாதரின் கிருதியான காடகோபநிஷத்பாஷ்யத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் முதலாவது வல்லியின் பாஷ்யம் முற்றிற்று.

द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली प्रारभ्यते ॥

पुनरपि प्रकारान्तरेण ब्रह्मतत्वनिर्धारणार्थोऽयमारम्भो दुर्विज्ञेयत्वाद्ब्रह्मणः—

पुरमेकादशद्वारमजस्यावक्रचेतसः ।
अनुष्ठाय न शोचति विमुक्तश्च विमुच्यते ॥ १ ॥
[एतद्वै तत् ॥

पुरम्=पुरमिव पुरम् । द्वारपालाधिष्ठात्राद्यनेकपुरोपकरणसंपत्तिदर्शनाच्छरीरं पुरम् । पुरं च सोपकरणं स्वात्मनाऽसंहतस्वतन्त्रस्वाम्यर्थं दृष्टम् । तथेदं पुरसामान्यादनेकोपकरणसंहतं शरीरं स्वात्मनाऽसंहतराजस्थानीय-

---

இரண்டாவது வல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம். — ப்ரம்ஹமானது துர்விக்ஞேயமாக (சுலுவில் அறியவியலாததாக) இருப்பதுபற்றி திரும்பவும் வேறு முறையினால் ப்ரம்ஹதத்துவ நிர்த்தாரணஞ்செய்யவேண்டி இந்த வல்லியின் ஆரம்பமேற்படுகிறது—

(ப—ரை) **एकादशद्वारम्**=பதினொரு துவாரத்தையுடைய **पुरम्**=சரீரமானது **अवक्रचेतसः**—**अवक्र**=மாறுதலில்லாத=நித்யமான, **चेतसः**=ஸ்வரூப விக்ஞானமுள்ளவனும் **अजस्य**=ஜனனம் முதலிய விகாரமற்றவனுமான [**यस्य**=எந்தப் புருஷனுடையதோ **तम्**=புரஸ்வாமியான அந்தப் பரமேஸ்வரனை] **अनुष्ठाय**=ஸம்யக் விக்ஞானபூர்வகமாகத் தியானித்து **न शोचति**=சோகத்தையடையமாட்டான். **विमुक्तः**=எல்லாவிதமான ஏஷணைகளினின்றும் விடுபட்டவனைக்கொண்டு **विमुच्यते**=திருப்பவும் அத்தகைய சரீரக் கிரஹணமற்றவனாக ஆகிறான். **एतद्वै**=இதுவேதான் **तत्**=முன்னர் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்ஹமாகும். (1) (எ—று)

பாஷ்யம்—துவாரபாலன், அவர்களின் அதிபதிகள் ஆகிய பட்டினத்துக்குரிய பலவிதமான உபகரணங்களின் (ஸாமக்ரிகளின்) நிறைவு காணப்படுவதன்மூலம் சரீரமானது பட்டினம் போன்றதாகவாகிறது. உபகரணத்துடன் கூடின பட்டினமோ தனது ஸ்வரூ

स्वाम्यर्थं भवितुमर्हति। तच्चेदं शरीराख्यं पुरमेकादशद्वारम्=एकादशद्वाराण्यस्य सप्त शीर्षण्यानि नाभ्या सहार्वाञ्चि त्रीणि शिरस्येकं तैरेकादशद्वारं पुरम्। कस्य? अजस्य=जन्मादिविक्रियारहितस्य आत्मनो राजस्थानीयस्य पुरधर्मविलक्षणस्य। अवक्रचेतसः=अवक्रमकुटिलं आदित्यप्रकाशवन्नित्यमेवावस्थितमेकरूपं चेतो विज्ञानमस्येत्यवक्रचेतास्तस्यावक्रचेतसो राजस्थानीयस्य ब्रह्मणः। यस्येदं पुरं तं परमेश्वरं पुरस्वामिनमनुष्ठाय=ध्यात्वा। ध्यानं हि तस्यानुष्ठानं सम्यग्विज्ञानपूर्वकम्। तं सर्वैषणाविनिर्मुक्तस्सन् समं=सर्वभूतस्थं ध्यात्वा न शोचति। तद्विज्ञानादभयप्राप्तेः

பத்துடன் சேருதவனும், ஸ்வதந்திரனுமான ஸ்வாமிக்குவேண்டியேற்பட்டதாக நம்மால் காணப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமே பட்டினத்துக்கொத்ததாக இருப்பதிலிருந்து அனேக உபகரணங்களுடன் கூடின இந்தச் சரீரமானது, தனது ஸ்வரூபத்துடன் சேருதவனும், ராஜஸ்தானத்திலுள்ளவனுமான ஸ்வாமியினுடைய ப்ரயோஜனத்துக்கு வேண்டி ஏற்பட்டதாகவாகிறது. சரீரமெனப் பெயரிய அந்தப்பட்டினமும் பதினொருதுவாரத்தையுடையது. அதாவது:-- தலையிலுள்ள ஏழுத்வாரங்கள், நாபியுடன் கூட கீழுள்ள த்வாரங்கள் மூன்று, தலையில் ஒன்று, ஆகிய பதினொறு துவாரங்களுள்ளதாய் இந்தப் பட்டினமாகிறது. (இது)எவனுடையது எனின்? ஜன்மம் முதலிய விக்ரியைகளற்றவனும், ராஜஸ்தானத்திலுள்ளவனும் பட்டினத்தின் தர்மத்துக்கு மாறுபட்ட லக்ஷணமுள்ளவனும் ஆத்மாவும், **अवक्रचेतसः**=வக்ரமற்ற=கோணலற்ற=ஆதித்யப்ரகாசம் போல நித்யமாகவே இருக்கிறதும், ஏகரூபமுமான **चेतः**=விக்ஞானம் இவனுக்கிருப்பதுபற்றி அவக்ரசேதஸ்ஸாகிறான். ஆகவே அவக்ரசேதஸ்ஸாக இருப்பவனும் ராஜஸ்தானீயனுமான அந்த ப்ரம்ஹத்தினுடையது என்று ஏற்பட்டது. ஆகவே இந்தப் புரமானது எவனுடையதோ புரஸ்வாமியான அந்தப் பரமேச்வரனை **अनुष्ठाय**=த்யானித்து, ஸம்யக்விக்ஞான பூர்வகமான த்யானமேதான் அவருடைய அனுஷ்டானமாகும். ஸர்வ ஏஷணைகளினின்றும் விடுபட்டவனாய்க்கொண்டு அவரை **समम्**=ஸர்வபூதங்களிலுமிருப்பவராக த்யானித்துச் சோகத்தையடையமாட்டான். அவனது விக்ஞானத்தினால் அபயப்ராப்தி

शोकावसराभावात्कुतो भयेक्षा। इहैवाविद्याकृतकामकर्मबन्धनैर्विमुक्तो भवति। विमुक्तश्च सन्विमुच्यते=पुनः शरीरं न गृह्णातीत्यर्थः ॥ १ ॥

सतु नैकशरीरपुरवर्त्यवात्मा किन्तर्हि सर्वपुरवर्ती। कथम्?

हꣳसश्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥

யேற்படுவதிலிருந்து சோகத்துக்கு அவஸரமே இல்லாதிருப்பதால் ப்யதர்சனமேற்பட இடமேது? இப்பிறவியிலேயே அவித்யாகிருதமான காமகர்மபந்தனங்களினால் விடுபட்டவனுகவாகிறான். விமுக்தனுகவிருந்துகொண்டுவிடுபடுகிறான். அதாவது:—திரும்பவும் சரீரத்தைக் கிரஹிக்கமாட்டான் என்பது பொருள். (1) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—அந்த ஆத்மாவோ ஒரே சரீரமாகிற புரத்தில் மட்டுமிருப்பவனன்று. பின்னையோவெனில் ஸர்வசரீரத்திலுமிருப்பவனுகிறான். அது எவ்விதமெனின்? சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **हंसः**=எங்கும் செல்லுகின்றதாயும், **शुचिषत्**=சுத்தமான ஆகாசத்தில் சூரியரூபமாக இருப்பதாயும், **वसुः**=ஸர்வத்துக்கும் அதிஷ்டானமாயும், **अन्तरिक्षसत्**=வாயுரூபமாக ஆகாசத்திலிருப்பதாயும், **होता**=அக்னிரூபனுயும், **वेदिषत्**—**वेदि**=பூமியில் **सत्**=இருப்பதாயும்,**अतिथिः(सन्)**=ஸோமரஸமாக இருந்துகொண்டு **दुरोण-सत्**—**दुरोण**=கலசத்தில் **सत्**= இருப்பதாயும், அல்லது **अतिथिः**=ப்ராம்ஹணரூபனுன அதிதியாக இருந்துகொண்டு **दुरोणसत्**=வீடுகளில் வஸிப்பதாயும், **नृषत्**=மனிதசரீரங்களில் வஸிப்பதாயும், **वर-सत्**=சிறந்த தேவர்களிடத்தில் வஸிப்பதாயும், **ऋतसत्**—**ऋत**=ஸத்யம், அல்லது யாகம் இவற்றில் **सत्**=வஸிப்பதாயும், **व्योमसत्**=ஆகாசத்தில் வஸிப்பதாயும்,**अब्जाः**=ஜலத்தில் சங்கம் கிளிஞ்ஜல் மகரம் முதலிய ஸ்வரூபத்துடனுண்டாவதாயும், **गोजाः**=பூமியில் வ்ரீஹி (நெல்) யவம் முதலிய ரூபத்துடன் உண்டாவதாயும்,**ऋतजाः**=யாகாங்கரூபத்துடனுண்டாவதாயும், **अद्रिजाः**=பர்வதங்களிலிருந்து நதி முதலிய ஸ்வரூபத்துடனுண்டாவதாயும், **ऋतम्**=ஸர்வாத்மாவாகவிருந்தபோதிலுங்கூட அழியாத ஸ்வபாவமுள்ளதாயும், **बृहत्**=ஸர்வத்துக்கும் காரணமாக இருப்பதுபற்றி பஹுத்தாயும் இருக்கிறது. (2) (எ—று)

हंसः=हन्ति गच्छतीति। शुचिषत्=शुचौ दिवि आदित्यात्मना सीदतीति। वसुः=वासयति सर्वानिति। वाय्वात्मना अन्तरिक्षे सीदतीत्यन्तरिक्षसत्। होता=अग्निः। "अग्निर्वै होतेति" श्रुतेः। वेद्यां पृथिव्यां सीदतीति वेदिषत्। "इयं वेदिः परोऽन्तः पृथिव्याः" इत्यादिमन्त्रवर्णात्। अतिथिः=सोमस्सन् दुरोणे=कलशे सीदतीति दुरोणसत्। ब्राह्मणोऽतिथिरूपेण वा दुरोणेषु गृहेषु सीदतीति। नृषत्=नृषु मनुष्येषु सीदतीति नृषत्। वरसत्=वरेषु देवेषु सीदतीति। ऋतसत्=ऋतं सत्यं यज्ञो वा तस्मिन् सीदतीति। व्योमसत्=व्योम्न्याकाशे सीदतीति व्योमसत्। अब्जाः=अप्सु शङ्खशुक्तिमकरादिरूपेण जायत इति। गोजाः=गवि पृथिव्यां व्रीहियवादिरूपेण जायत इति। ऋतजाः=यज्ञाङ्गरूपेण जायत इति। अद्रिजाः=पर्वतेभ्यो नद्यादिरूपेण

பாஷ்யம்—**हन्ति=गच्छति** என்ற வ்யுத்பத்தி மூலம் ஹம்ஸ என்ற பதம் பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது. (ஆகவே எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளதும்) சுத்தமான ஆகாசத்தில் சூரியாதிரூபத்துடனிருப்பதும், ஸர்வத்தையும் தன்னிடத்தில் வஸிக்கச்செய்வது (ஸர்வாதிஷ்டானமாக இருப்பது) பற்றி வஸுவும், வாயு ரூபத்துடன் அந்தரிக்ஷத்திலிருப்பதும், **होता**=அக்னியாகவிருப்பதும், "அக்னியே ஹோதாவாகிறான்" என ஶ்ருதியிருப்பதையொட்டி ஹோதா என்பதற்கு அக்னியெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. "யாகத்திலுள்ள வேதியானது யாதுண்டோ இது பூமியின் மேலான ஸ்வபாவமாகும்" என ஶ்ருதியிருப்பதையொட்டி **वेदिषत्**=பூமியிலிருப்பதும், அதிதியாக=ஸோமரஸமாக, இருந்துகொண்டு துரோணத்தில்=கலசத்திலிருப்பதும், அல்லது அதிதியான ப்ராம்ஹணரூபனாக துரோணங்களில்=வீடுகளில் இருப்பதும், மனிதர்களிடத்திலிருப்பதும், வரர்களான தேவர்களிடத்தில் இருப்பதும், ருதத்தில்=ஸத்தியத்தில், அல்லது யாகத்தில் இருப்பதும், ஆகாசத்திலிருப்பதும், ஜலத்தில் சங்கம், கிளிஞ்ஜல், முதலை முதலிய ரூபத்துடன் உண்டாவதும், பூமியில் வ்ரீஹி(நெல்) யவம் முதலிய ரூபத்துடன் உண்டாவதும், யாகாங்கமான ரூபத்துடனுண்டாவதும், மலைகளிலிருந்து நதீ முதலிய ஸ்வரூபத்துடன் உண்டாவதும்,ஸர்வாத்மகமாகவிருந்தபோதிலுங்கூட அழியாத ஸ்வபாவமுள்ளதும்,ஸர்வத்துக்கும் காரணமாக

जायत इति। सर्वात्मापि सन्नृतम्=अवितथस्वभाव एव। बृहत्=महान् सर्वकारणत्वात्। यदाप्यादित्य एव मन्त्रेणोच्यते तदाप्यस्यात्मस्वरूपत्व-मित्यङ्गीकृतत्वाद्ब्राह्मणव्याख्यानेऽप्यविरोधः। सर्वव्याप्येक एवात्मा जगतो नात्मभेद इति मन्त्रार्थः॥ २॥

आत्मनः स्वरूपाधिगमे लिङ्गमुच्यते—

ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति।
मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते॥ ३॥

ऊर्ध्वं हृदयात्, प्राणम्=प्राणवृत्तिं वायुमुन्नयति=ऊर्ध्वं गमयति। तथाऽपानं प्रत्यक्=अधः, अस्यति=क्षिपति य इति वाक्यशेषः। तं मध्ये=

இருப்பதுபற்றி ப்ருஹத்தாக=மஹானாக, இருப்பதும், ஆக ஆத்மா இருக்கிறது. இந்த மந்திரத்தினல் சூரியனே சொல்லப்படுவதாகச் சொன்னபோதிலுங்கூட இந்தச் சூரியனும் ஆத்மஸ்வரூபந்தான் என அங்கீகரித்திருப்பதால் (असौ वा आदित्यो हंसः शुचिषत् என்ற) ப்ராஹ்மண பாகத்தினல் சூரியபரமாக வியாக்கியானஞ்செய்வதிலும் விரோதமெதுவுமில்லை. ஸர்வவியாபியான ஒரே பொருள் ஜகத்துக்கு ஆத்மாவேயொழிய ஆத்மபேதமானது கிடையாது என்பது மந்திரத்தின் பொருள். (2) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—ஆத்மாவின் ஸ்வரூபாதிகமத்தில் (அறிவதில் வேறு) லிங்கமானது சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) प्राणम्=ப்ராணவிருத்தியை ऊर्ध्वम्=ஹிருதயத்துக்கு மேல் यः= எந்த ஆத்மா, उन्नयति = கொண்டு போகின்றானோ, अपानम्=அபானவிருத்தியை प्रत्यक्=கீழில் अस्यति=போகச் செய்கின்றானோ, मध्ये=ஹிருதய புண்டரீகாகாசத்தில் आसीनम्=இருப்பவனும், वामनम्=நன்கு பஜிக்கத்தக்கவனுமான तम्=அந்த ஆத்மாவை विश्वे=ஸமஸ்தமான देवाः=சக்ஷுராதி இந்திரியங்கள் उपासते= ரூபாதிவிச்ஞானரூபமான கப்பத்தைக் கொடுக்கின்றனவாய் ப்ரஜைகள் அரசனைப்போல ஸேவிக்கின்றன. (3) (எ—று)

பாஷ்யம்—இங்கு "यः எது என்பதாய்" வாக்கியத்தில் ஒரு பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும். ஆகவே எது ஹிருதயத்துக்கு

हृदयपुण्डरीकाकाशे आसीनम्=बुद्धावभिव्यक्तविज्ञानप्रकाशनं, वामनम्=संभजनीयं सर्वे=विश्वे देवाः=चक्षुरादयः प्राणा रूपादिविज्ञानं बलिमुपहरन्तो विश इव राजानमुपासते तादर्थ्येनानुपरतव्यापारा भवन्तीत्यर्थः। यदर्था यत्प्रयुक्ताश्च सर्वे वायुकरणव्यापाराः सोऽन्यः सिद्ध इति वाक्यार्थः॥

किञ्च—

अस्य विस्रंसमानस्य शरीरस्थस्य देहिनः।
देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यते॥ एतद्वै तत्॥

अस्य=शरीरस्थस्यात्मनः, विस्रंसमानस्य=अवस्रंसमानस्य भ्रंशमानस्य देहिनः=देहवतः। विस्रंसनशब्दार्थमाह — देहाद्विमुच्यमान-

---

மேல் **प्राणम्**=ப்ராணவிருத்திரூபமான வாயுவைக் கொண்டு போகிறதோ, அவ்விதமே அபானவிருத்திரூபமான வாயுவை **प्रत्यक्**=கீழாகத் தள்ளுகிறதோ, ஹிருதய புண்டரீகாகாசத்தில் இருக்கின்ற அதாவது:—புத்தியில் அபிவ்யக்தியையடைந்த விக்ஞான ப்ரகாசத்தையுடையவனும் **वामनम्**=நன்கு பஜிக்கத்தக்கவனுமான அந்த ஆத்மாவை **विश्वे देवाः**=சக்ஷுராதிகளான ப்ராணன்கள் ரூபாதி விக்ஞானமாகிற பலியை (கப்பத்தை) க்கொடுக்கின்றனவாய்க் கொண்டு ப்ரஜைகள் அரசனைப்போல உபாஸிக்கின்றன. அதாவது:—அதற்கு வேண்டி ஓய்வற்ற வேலையுள்ளனவாக இருக்கின்றன என்று பொருள். வாயு கரணங்கள் இவற்றின் வியாபாரங்கள் எதற்குவேண்டி ஏற்படுகின்றனவோ எதனாலேவப்பட்டனவோ அத்தகைய அவன் அவற்றைக் காட்டிலும் அன்னியனாகவே ஏற்படுகிறான் என்பது வாக்கியத்தின் பொருள். (3) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—மேலும்—

(ப—ரை) **शरीरस्थस्य**=சரீரத்திலிருக்கின்ற **अस्य**=இந்த **देहिनः**=தேஹியான ஆத்மாவானவன் **विस्रंसमानस्य**=ப்ரம்சத்தையடையும் பொழுது அதாவது:—**देहात्**=தேஹத்தினின்றும் **विमुच्यमानस्य**=விடுபடுகின்றவனாக இருக்கும்பொழுது **अत्र**=இந்தத் தேஹத்தில் ப்ராணாதி ஸமூஹத்தில் **किम्**=எது **परिशिष्यते**=எஞ்ஜியிருக்கப்போகிறது ஒன்றுமில்லை **एतद्वै तत्**=என்பதற்கு முன்போலவே பொருள்கொள்க.

स्येति। किमत्र परिशिष्यते प्राणादिकलापे, न किञ्चन परिशिष्यते। अत्र देहे पुरस्वामिविद्रवण इव पुरवासिनां यस्यात्मनोऽपगमे क्षणमात्रात्कार्यकरणकलापरूपं सर्वमिदं हतबलं विध्वस्तं भवति विनष्टं भवति सोऽन्यः सिद्धः ॥ ४ ॥

स्यान्मतं प्राणापानाद्यपगमादेवेदं विध्वस्तं भवति न तु तद्व्यतिरिक्तात्मापगमात्, प्राणादिभिरेव हि मर्त्यो जीवतीति ॥ नैतदस्ति—

न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन ।
इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥ ५ ॥

பாஷ்யம்.—சரீரத்திலிருப்பவனான இந்த ஆத்மாவானவன் விஸ்ரம்ஸமானனாக அதாவது:—நழுவுகின்றவனாக, இருக்கும் பொழுது, **विस्रंसन** சப்தத்தின் பொருள் இன்னதெனச் சுருதியே சொல்லுகிறது. அதாவது:—தேஹத்தினின்றும் விடுபடுகின்றவனாக விருக்கும்பொழுது என்றும். இந்த ப்ராணாதி ஸமூஹத்துக்குள் இந்தத்தேஹத்தில் எது எஞ்ஜியிருக்கப் போகிறது? ஒன்றும் எஞ்ஜியிருக்கப்போவதில்லை. பட்டினத்து ஸ்வாமியானவன் வெளிச் செல்லுங்கால் புரவாஸிகளுக்குள் ஒருவரும் எவ்விதம் எஞ்ஜியிருக்கமாட்டாரோ அவ்விதமேயாம். ஆகவே எந்த ஆத்மா வெளியேறினதும் க்ஷணமாத்திரத்துக்குள் காரிய (சரீர) கரண (இந்திரிய) ஸமூஹரூபமான இவையாவும் பலமற்றனவாயும், சிதறுண்டனவாயும், அழிந்தனவாயும் ஆகின்றனவோ அத்தகைய வேறு ஒருவன் ஸித்தனாகவாகிறான். (4) (எ-று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இந்தக் காரியகரண ஸங்காதமானது ப்ராணாபானாதிகள் வெளியேறுவதினால் சிதறுண்டதாகவாகிறதே யொழிய அதைவிட வேறுபட்ட ஆத்மா வெளியேறுவதாலன்று. ப்ராணாதிகளினாலேயேயன்றோ மனிதன் ஜீவிக்கிறான் என எண்ணமிருக்குமானால்? இது பொருந்தாது. ஏன்?—

(ப-ரை) **कश्चन**=ஒரு **मर्त्यः**=மனிதனும் **प्राणेन**=ப்ராணனால் **न जीवति**=ஜீவிப்பதில்லை. **अपानेन**=அபானத்தினாலும் **न जीवति**=ஜீவிப்பதில்லை. **यस्मिन्** = சரீரேந்திரிஸங்காதத்துக்கு மாறுபட்டவனான

न प्राणेन नापानेन चक्षुरादिना वा मर्त्यः=मनुष्यो देहवान् कश्चन जीवति=न कोऽपि जीवति। न ह्येषां परार्थानां संहत्यकारित्वाज्जीवनहेतुत्वमुपपद्यते। स्वार्थेनासंहतेन परेण केनचिदप्रयुक्तं संहतानामवस्थानं न दृष्टं गृहादीनां लोके, तथा प्राणादीनामपि संहतत्वाद्भवितुमर्हति। अत इतरेणैव=संहतप्राणादिविलक्षणेन तु सर्वे संहतास्सन्तो जीवन्ति=प्राणान् धारयन्ति। यस्मिन्=संहतविलक्षण आत्मनि सति परस्मिन्नेतौ=प्राणापानौ चक्षुरादिभिस्संहतावुपाश्रितौ, यस्यासंहतस्यार्थे प्राणापानादिः स्वव्यापारं कुर्वन्वर्तते संहतस्सन्, स ततोऽन्यस्सिद्ध इत्यभिप्रायः ॥ ५ ॥

எந்த ஆத்மாவினிடத்தில் एतौ=இந்த ப்ராணுபானங்கள் उपाश्रितौ= ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றனவோ அத்தகைய इतरेण तु=ஸங்காதவிலக்ஷணுன ஆத்மாவினுலேயேயன்றே जीवन्ति=சாரீரேந்திரியப்ராணுதி ஸங்காதங்கள் ஜீவிக்கின்றன. (5) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ப்ராணனுலோ அபானனுலோ கண் முதலியவற்றி னுலோ தேஹமுள்ள மனிதன் ஒருவனும் ஜீவிப்பதில்லை. பரார்த்தங்களான இவைகள் ஸங்காதமாகச் சேர்ந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்வனவாக இருப்பனபற்றி இவற்றுக்கு ஜீவனத்துக்கு ஹேது வாக இருத்தல் ஸம்பவிக்க மாட்டாதல்லவா? உலகில் சொந்தமான ப்ரயோஜனத்தையுடையவனும், ஸங்காதத்திற் சேருதவனும், அதை விட வேறுபட்டவனுமான ஒருவனுடன் சேருது, ஸங்காதமாகச் சேர்ந்த க்ருஹம் முதலியவற்றுக்கு இருப்பானது காணப்பட்டதில்லை என்பது எவ்விதமோ, அவ்விதமே கூட்டமாகச் சேர்ந்திருப்பனபற்றி ப்ராணன்களின் விஷயத்திலும் ஏற்படுவதுதான் பொருத்தமாகவாகிறது. ஆனதுபற்றி கூட்டமாகச் சேர்ந்த ப்ராணுதிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸ்வரூபமுள்ளவனை வேறொருவனுடனே யேயாவும் சேர்ந்தனவாய்க் கொண்டு ஜீவிக்கின்றன=ப்ராணன்களை நிலைக்கச் செய்கின்றன. ஸங்காதத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், பரனும், ஸத்ரூபனுமான எந்த ஆத்மாவினிடத்தில் கண் முதலியவைகளுடன் சேர்ந்த ப்ராணுபானங்கள் ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றனவோ, அதாவது:—ஸங்காதத்தில் சேருதவனுன எவனுக்கு வேண்டி ப்ராணன் அபானன் முதலியபொருள் தனது வியாபாரத்

हन्त त इदं प्रवक्ष्यामि गुह्यं ब्रह्म सनातनम्।
यथा च मरणं प्राप्य आत्मा भवति गौतम॥ ६॥

हन्त=इदानीं, पुनरपि ते=तुभ्यमिदं गुह्यम्=गोप्यं ब्रह्म सनातनम्=चिरंतनं प्रवक्ष्यामि। यद्विज्ञानात्सर्वसंसारोपरमो भवति, अविज्ञानाच्च यस्य मरणं प्राप्य यथात्मा भवति यथा संसरति तथा शृणु हेगौतम॥ ६॥

योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः।
स्थाणुमन्येऽनुसंयन्ति यथाकर्म यथाश्रुतम्॥ ७॥

தைச் செய்துகொண்டும், ஸங்காதத்தில் சேர்ந்ததாய்க் கொண்டும் இருக்கிறதோ, அந்த ஆத்மா அந்த ஸங்காதத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனுக ஸித்திக்கிறுன் என்பது கருத்து என்றும். (5)

(ப—ரை) **गौतम!**=ஹே கௌதம! **हन्त**=இப்பொழுது எந்த ப்ரம்ஹத்தின் ஞானமின்மையால் **मरणम्**=மரணத்தை, **प्राप्य**=அடைந்து, **आत्मा**=ஆத்மாவானது **यथा भवति**=எவ்விதம் ஸம்ஸாரத்தை யடையுமோ (எந்த ப்ரம்ஹத்தின் க்ஞானத்தினுல் ஸம்ஸார நிவிருத்தியானது ஏற்படுமோ) **सनातनम्**=நித்யமும், **गुह्यम्**=கோப்யமும்=பாத்திரமறிந்து உபதேசிக்கக்கூடியதும், ஆன **इदम्**=இந்த **ब्रह्म**=ப்ரம்ஹத்தை **ते**=உனக்கு **प्रवक्ष्यामि**=சொல்லப்போகிறேன்.(6)

பாஷ்யம்—இப்பொழுது திரும்பவும் உனக்கு குஹ்யமானதும்=கோப்யமானதும், வெகுகாலமாகவுள்ளதும் நித்யமுமான இந்தப்ரம்ஹத்தைப்பற்றி சொல்லப்போகிறேன். எந்தப்ராம்ஹத்தின் க்ஞானத்தினுல் ஸம்ஸாரத்தின் நிவிருத்தியானது ஏற்படுமோ, எந்த ப்ரம்ஹத்தை யறியாததால் மரணத்தை யடைந்து எவ்விதம் ஆத்மா ஆகிறதோ அதாவது:—ஸம்ஸாரத்தை யடைகிறதோ, அவ்விதத்தை ஹே கௌதம! கேட்டுக்கொள்ளு. (6) (எ—று)

(ப—ரை) **अन्ये**=க்ஞானிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட **देहिनः**=அவித்யையினுல் தேஹாபிமானமுள்ளஜீவர்கள், **शरीरत्वाय**=சரீரத்தை யடையவேண்டி **योनिम्**=யோனித்வாரத்தை **प्रपद्यन्ते**=அடைகின்றனர். **अन्ये**=அவர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட அத்யந்த அதமர்களான ஜீவர்கள் **स्थाणुम्**=மரம் முதலிய ஸ்தாவர சரீரத்தை **अनु**=

योनिम्=योनिद्वारं शुक्रबीजसमन्विताः सन्तोऽन्ये=केचिदविद्यावन्तो मूढाः प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय=शरीरग्रहणार्थं देहिनः=देहवन्तः, योनिं प्रविशन्तीत्यर्थः। स्थाणुम्=वृक्षादिस्थावरभावं, अन्ये=अत्यन्ताधमा मरणं प्राप्यानुसंयन्ति=अनुगच्छन्ति। यथाकर्म=यद्यस्य कर्म तद्यथाकर्म यैर्यादृशं कर्मेह जन्मनि कृतं तद्वशेनेत्येतत्। तथाच यथाश्रुतम्=यादृशं च विज्ञानमुपार्जितं तदनुरूपमेव शरीरं प्रतिपद्यन्त इत्यर्थः। "यथाप्रज्ञं हि संभवाः" इति श्रुत्यन्तरात्॥ ७॥

यत्प्रतिज्ञातं गुह्यं ब्रह्म वक्ष्यामीति तदाह—

மரணத்துக்குப் பின்னர், संयन्ति=அடைகின்றனர். ஆகவே இரு வகைப்பட்ட இவர்கள் यथाकर्म=அவரவருடைய கர்மத்துக்குத் தக்கபடியும், यथाश्रुतम्=அவரவருடைய அறிவுக்குத் தக்கபடியுமே ஜனனமரணங்களை அடைந்தவர்களாகவாகின்றனர். (7) (எ—று)

பாஷ்யம் —योनिम्=யோனித்வாரத்தைச் சுக்கிரபீஜங்களுடன் கூடினவர்களாய்க் கொண்டு अन्ये=சில அவித்யாவான்களும் மூடர்களுமான தேஹிகள் = தேஹவான்கள், சரீரக்கிரஹணத்துக்கு வேண்டி அடைகின்றனர் = யோனியில் ப்ரவேசிக்கின்றனர் என்று பொருள். மற்றவர்கள்=அத்யந்த அதமர்கள், மரணத்தையடைந்து விருக்ஷம் முதலிய ஸ்தாவரஜன்மாவை அடைகின்றனர். यथाकर्म= எது எவருடையகர்மமோ அது यथाकर्म=எனப்படும். எவர்களால் எம்மாதிரியான கர்மமானது இப்பிறவியில் செய்யப்பட்டதோ அதை யொட்டி என்றுப். அவ்விதமே यथाश्रुतम्=எத்தகைய விக்ஞானமானது ஸம்பாதிக்கப்பட்டதோ அதற்கு ஒத்ததாகவே சரீரத்தை யடைகின்றனர் என்பது பொருள். "ப்ரக்ஞைக்குத்தக்கபடியன்றோ ப்ரஜைகள் ஏற்படுகின்றன" என வேறுசுருதியுமிருக்கிறது. (7) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ரஹஸ்யமான ப்ரம்ஹத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் என எது முன்னர் ப்ரதிக்ஞை செய்யப்பட்டதோ அதை (இதனால்) சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) सुप्तेषु=அந்தக்கரணம் தவிர மற்ற இந்த ப்ராணாதிகள் सुप्तेषु=லீனங்களாக =காரணத்திலொடுங்கினவைகளாக, வானபொ

य एष सुप्तेषु जागर्ति कामं कामं पुरुषो निर्मिमाणः ।
तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन । एतद्वै तत् ॥

य एष सुप्तेषु प्राणादिषु जागर्ति=न स्वपिति । कथम्? -कामं कामम्=तं तमभिप्रेतं स्त्र्याद्यर्थमविद्यया निर्मिमाणः=निष्पादयञ्जागर्ति पुरुषो यस्तदेव शुक्रम्=शुभ्रं शुद्धं तद्ब्रह्म नान्यद्गुह्यं ब्रह्मास्ति । तदेवामृतम्=अविनाश्युच्यते सर्वशास्त्रेषु । किञ्च । पृथिव्यादयो लोकास्तस्मिन्नेव सर्वे ब्रह्मण्याश्रिताः सर्वलोककारणत्वात्तस्य । तदु नात्येति कश्चनेत्यादिपूर्ववदेव ॥८॥

முத **कामं कामम्**=தனக்கு விருப்பமான அந்த அந்தஸ்திரீ முதலிய பொருளை **निर्मिमाणस्सन्**=உண்டுபண்ணுகின்றவனாய்க்கொண்டு **यः**= எந்த **पुरुषः**=புருஷன் **जागर्ति**=விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றானே **तदेव**=அதுவே **शुक्रम्**=சுத்தமும், **तदेव**=அதுவே **ब्रह्म**=ப்ரம்ஹமும் ஆகும், **तदेव**=அந்த ப்ரம்ஹமே **अमृतम्**=நாசமற்றது என **उच्यते**=எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. **सर्वे**=ஸமஸ்தங்களான **लोकाः**=உலகங்களும் **तस्मिन्**=அந்த ப்ரம்ஹத்திலிடத்திலேயே **श्रिताः**=ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன. **तत्, उ**=அந்த ப்ரம்ஹத்தை **कश्चन**= ஒரு பொருளும் **नात्येति**=விட்டு விலகியிருக்கவில்லை. **एतद्वै तत्**= என்பதற்கு முன்போலவே பொருள் கொள்க (8) (எ-று)

பாஷ்யம்.—ப்ராணன் முதலியன, ஸுப்தங்களாக (தத்தமது வியாபாரங்களற்றனவாக) வானபொழுது, யாதொரு இவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றானே. எவ்விதமெனின்? **कामं कामम्**=அபிப்ரேதமான அந்த அந்த ஸ்திரீ முதலிய பொருளை அவித்யையினால் **निर्मिमाणः**=உண்டுபண்ணிக்கொண்டு எந்தப் புருஷன் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றானே அதுவே சுக்ரம்=சுப்ரமும்=சுத்தமும், அது ப்ராம்ஹமும் ஆகும். இதைவிடக் குஹ்யமான ப்ரம்ஹம் வேறில்லை. அதுவே விநாசமற்றது என்று ஸர்வசாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும், ப்ருதிவீமுதலிய லோகங்கள் யாவும் அந்த ப்ரம்ஹத்திலிடத்திலேயே ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன. அந்த ப்ரம்ஹம் ஸர்வலோகத்துக்கும் காரணமாக இருப்பதாலென்றும். **तदु-नात्येति कश्चन** என்றதாதிகளுக்கு முன்போலவே பொருள்கொள்க.

अनेकतार्किककुबुद्धिविचालितान्तःकरणानां प्रमाणोपपन्नमप्यात्मैकत्वविज्ञानमसकृदुच्यमानमप्यनृजुबुद्धीनां ब्राह्मणानां चेतसि नाधीयत इति तत्प्रतिपादन आदरवती पुनः पुनराह श्रुतिः—

अग्निर्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च॥

अग्निर्यथैक एव प्रकाशात्मा सन् भुवनम्=भवन्त्यस्मिन् भूतानीति भुवनम् अयं लोकस्तमिमं प्रविष्टः=अनुप्रविष्टः। रूपं रूपं प्रति=दार्वादिदा-

---

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—பற்பலதார்க்கிகர்களின் கெட்டபுத்திகளினல் சலிக்கும்படி செய்யப்பட்ட மனஸ்ஸை யுடையவர்களும், ஆனதுபற்றியே ஒழுங்கான புத்தியற்றவர்களுமான ப்ராம்ஹணர்களுடைய மனஸ்ஸில், ப்ரமாணங்களுக் கொத்ததாயினும், அடிக்கடி உபதேசிக்கப்படினுங்கூட ஆத்மதத்துவமானது நன்கு பதிவதில்லை என அதை விளக்கும் விஷயத்தில் ஆதரவுகொண்டு சுருதியானது திரும்பத் திருப்பசொல்லத் தொடங்குகிறது—

(ப—ரை) **एकः**=ஒருவனுகவே யுள்ள **अग्निः**=அக்னியானவன் **भुवनम्**=உலகில் (கட்டை முதலியபொருளில்) **प्रविष्टस्सन्**=ப்ரவேசித்தவனுய்க் கொண்டு **रूपं रूपम्**=கட்டை முதலிய அந்த அந்த ரூபங்தோறும் **प्रतिरूपः**=அந்தந்தக்கட்டை முதலியவற்றுக்கொத்த ரூபமுள்ளவனுக **यथा**=எவ்விதம் **बभूव**=ஆகிருனே. **तथा**=அவ்விதமே **सर्वभूतान्तरात्मा**=எல்லாப் பொருள்களுக்கும் உள்ளிலிருக்கும் ஆத்மாவானவன் **एकः**=ஒருவனுயினுங்கூட **रूपं रूपम्**=ஒவ்வொருதேஹங்தோறும் **प्रतिरूपः**=அந்தந்தத் தேஹத்துக்கொத்த ரூபமுள்ளவனுகவும், **बहिश्च**=உண்மையில் எவ்வித சரீரஸம்பந்தமு மற்றவனுகவுமிருக்கிறுன். (9) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ப்ரகாசஸ்வரூபமுள்ள அக்னியானது ஒன்றுகவே இருந்துகொண்டு **भुवनम्**="இதில் ப்ராணிகளுண்டாகின்றன. ஆனதுபற்றி புவனமெனப்படும்" என்ற வ்யுத்பத்தியினல் இந்த உலகம் புவனம் என்றதால் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே அந்த இந்தப் புவனத்தில் அனுப்ரவேசத்தை யடைந்ததால் **रूपं रूपं प्रति**=

ह्यभेदं प्रतीत्यर्थः । प्रतिरूपः=तत्र तत्र प्रतिरूपवान्दाह्यभेदेन बहुविधो बभूव एक एव । तथा सर्वभूतान्तरात्मा=सर्वेषां भूतानामभ्यन्तर आत्मऽतिसूक्ष्मत्वाद्दार्वादिष्विव सर्वदेहं प्रति प्रविष्टत्वात्प्रतिरूपो बभूव, बहिश्च=स्वेनाविकृतेन रूपेणाकाशवत् ॥ ९ ॥ तथान्यो दृष्टान्तः—

वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च ॥

वायुर्यथैकइत्यादि । प्राणात्मना देहेष्वनुप्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूवेत्यादि समानम् ॥ १० ॥

கட்டைமுதலிய தாஹ்ய=பொசுக்ககூடிய, பொருளின் வேற்றுமைக்குத் தக்கபடி என்பது பொருள். அந்த அந்தவிடத்தில் உபாதிக்கொத்த ரூபமுள்ளதாகவும், கட்டைமுதலிய தாஹ்யபேதத்தினல் வெகுவிதமாகவும் ஒன்றே எவ்விதமாகிறதோ அவ்விதமே ஸர்வபூதங்களுக்கும் உள்ளிலிருக்கின்ற ஆத்மாவானது அதிஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதுபற்றி கட்டை முதலியவைகளில் அக்னிபோல எல்லாத் தேஹங்களிலும் ப்ரவேசத்தை யடைந்திருப்பதால் ப்ரதிரூபனுகவும்=அந்தந்தத் தேஹத்துக்கொத்த ரூபமுள்ளவனுகவும், எவ்வித விகாரமுமற்றச் சொந்தரூபத்தினல் ஆகாசம்போல எதற்கும் வெளியிலுள்ளவனுகவும் ஆகிறுன். (9) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—அவ்விதமே வேறு திருஷ்டாந்தமும் சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **एकः**=ஒன்றான **वायुः**=காற்றானது **भुवनम्**=புவனத்தில் (சரீரத்தில்) **प्रविष्टः**=ப்ரவேசித்ததாய் **रूपं रूपम्**=ஒவ்வொரு சரீரங்தோறும் **प्रतिरूपः**=ஒத்தரூபமுள்ளதாக **यथा**=எவ்விதம் **बभूव**=ஆகிறதோ. **तथा**=அவ்விதமே **सर्वभूतान्तरात्मा**=எல்லாப் பொருளுக்கும் உள்ளிலிருக்கின்ற ஆத்மா **एकः**=ஒன்றுகவே இருந்துகொண்டு **रूपं रूपम्**=ஒவ்வொரு தேஹந்தோறும் **प्रतिरूपः**=உபாதிக்கொத்த ரூபமுள்ளதாகவும், **बहिश्च**=உண்மையில் அவ்வித உபாதிஸம்பந்தமற்றதாகவு மிருக்கிறது. (10) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ப்ராணரூபத்தினல் தேஹங்களில் ப்ரவேசித்ததாய் ஒவ்வொருரூபந் தோறும் ப்ரதிரூபமாக ஆயிற்று. மற்றபாகத்துக்கு முன்போலவே (பொருள்) காண்க. (10) (எ—று)

एकस्य सर्वात्मत्वे संसारदुःखित्वं परस्यैव तदिति प्राप्तमत इदमुच्यते—

सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः॥

सूर्यो यथा चक्षुष आलोकेनोपकारं कुर्वन् मूत्रपुरीषाद्यशुचिप्रकाशनेन तद्दर्शिनः सर्वलोकस्य चक्षुरपि सन् न लिप्यते चाक्षुषैरशुच्यादिदर्शननिमित्तैराध्यात्मिकैः पापदोषैः, बाह्यैश्चाशुच्यादिसंसर्गदोषैः। एकः सन्

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ஒருவனே ஸர்வாத்மா வென்றால் பரமாத்மாவுக்கே அந்தத் துக்கமுள்ள தன்மையானது வரத்தெரியும் என ப்ராப்த்தமாகவே இது சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **सूर्यः**=கண்ணுக்கு ப்ரகாசத்தினால் உபகரிக்கின்றவனை சூரியன், **सर्वलोकस्य**=எல்லா ஜனங்களுக்கும் **चक्षुः**=கண்ணாக இருந்தபோதிலுங்கூட **चाक्षुषैः**=அசுத்தமான பொருளைப் பார்ப்பதன் மூலமுண்டான ஆத்யாத்மிகங்களான பாபங்களினாலும், **बाह्यदोषैः** = அசுத்தங்களான பொருள்களின் ஸம்பந்தமூலமுண்டான தோஷங்களினாலும் **यथा**=எவ்விதம், **न लिप्यते**=லேபத்தை யடைவதில்லையோ, **तथा**=அவ்விதமே **सर्वभूतान्तरात्मा**=ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் அந்தர்ராத்மாவானவன் **एकस्सन्**=ஒருவனாக இருந்துகொண்டு **लोकदुःखेन**=லோகதுக்கத்தினால் **न लिप्यते**=லேபத்தை (ஸம்பந்தத்தை) அடைவதில்லை. **बाह्यः**=விபரீதபுத்தியினாற்செய்யப்படும் லோக துக்கத்துக்கு வெளிப்பட்டவனாக இருப்பதாலென்க. (11) (எ-று)

பாஷ்யம்.—கண்ணுக்கு ப்ரகாசத்தினால் உபகாரத்தைச் செய்கின்றவனை சூரியன், மூத்திரம் புரீஷம் முதலிய அசுத்தப்பொருள்களை ப்ரகாசப்படுத்துவதன்மூலம் அப்பொருள்களைப் பார்க்கின்ற ஸர்வலோகத்துக்கும் கண்ணாக இருந்தபோதிலுங்கூட **चाक्षुषैः**= அசுச்யாதிகளின் தரிசனததை நிமித்தமாகக்கொண்ட ஆத்யாத்மிக பாபதோஷங்களாலும், வெளியிலுள்ள அசுச்யாதிகளின் ஸம்ஸர்க்கத்தாலேற்படுகின்ற தோஷங்களாலும் லேபத்தை யடைவதில்லை என்பது எவ்விதமோ அவ்விதமே ஒருவனாக இருக்கும் ஸர்வபூதாந்த

तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः ॥ लोको ह्यविद्यया स्वात्मन्यध्यस्तया कामकर्मोद्भवं दुःखमनुभवति। न तु सा परमार्थतः स्वात्मनि। यथा रज्जुशुक्तिकोषरगगनेषु सर्परजतोदकमलानि न रज्ज्वादीनां स्वतो दोषरूपाणि सन्ति। संसर्गिणि विपरीतबुद्ध्यध्यासनिमित्तात्तद्दोषवद्विभाव्यन्ते। न तद्दोषैस्तेषां लेपः, विपरीतबुद्ध्यध्यासबाह्या हि ते। तथात्मनि सर्वो लोकः क्रियाकारकफलात्मकं विज्ञानं सर्पादिस्थानीयं विपरीतमध्यस्य तन्निमित्तं जन्ममरणादिदुःखमनुभवति न त्वात्मा-

---

ராத்மாவும் லோகதுக்கத்துடன் ஸம்பந்தத்தையடைவதில்லை. ஆத்மாவானவன் எல்லாவற்றுக்கும் பாஹ்யனுகவுமிருக்கிறுன். சரீராதி ஸங்காதத்தில் ஆத்மபுத்தியுள்ளவனேவெனில் தனது ஆத்மாவினிடத்தில் அத்யஸ்தமான அவித்யையினுல் காமகர்மங்கள் மூலமுண்டாகும் துக்கத்தை யனுபவிக்கிறுன். அந்த அவித்யையோ உண்மையில் ஆத்மாவினிடத்தில் கிடையாது. பழுதையில் தோன்றும் பாம்பும், கிளிஞ்சலில் தோன்றும் வெள்ளியும், சுக்கான் பூமியில் தோன்றும் ஜலமும், ஆகாசத்தில் தோன்றும் அழுக்கும் உண்மையில் பழுதை முதலியவற்றின் தோஷரூபங்களாக இருக்கவில்லை. பின்னேயோவெனில் தர்மியினிடத்தில் விபரீதபுத்தியின் அத்தியாஸ மூலம் அந்தத் தோஷமுள்ளனபோலத் தோற்றத்தையடைகின்றன. அந்தத் தோஷங்களினுல் அவற்றுக்கு=பழுதை சுக்கான் கிளிஞ்ஜல் பூமி, ஆகாசம் இவற்றுக்கு, லேபமானது=ஸம்பந்தமானது, கிடையாது. அவை விபரீதபுத்தியின் அத்யாஸங்களுக்கு வெளியிலன்றே இருக்கின்றன என்பது எவ்விதமோ அவ்விதமே எல்லா லோகமும் ஸர்ப்பம் முதலியவற்றின் ஸ்தானத்திலுள்ளதும், விபரீதமானதும், க்ரியாகாரக பலாத்மகமுமான விக்ஞானத்தை ஆத்மாவினிடத்தில் அத்யஸித்து=ஆரோபித்து, அந்த அத்யாஸத்தை நிமித்தமாகக் கொண்ட ஜன்மமரணுதி துக்கத்தை அனுபவிக்கிறது. பரமாத்மாவோ ஸர்வலோகத்துக்கும் ஆத்மாவாக இருந்தபோதிலுங்கூட விபரீதாத்யாரோபத்தை நிமித்தமாகக்கொண்ட லோகதுக்கத்தினுல் லேபத்தை=ஸம்பந்தத்தை, அடைவதில்லை. ஏன்? பாஹ்யமாக இருப்பதாலென்க. அந்த ஆத்மாவானது பழுதை முதலியதுபோலவே விபரீதபுத்தியின் அத்தியாஸத்துக்கு வெளியிலன்றே இருக்கின்றது. (11)

सर्वलोकात्माऽपि सन् विपरीताध्यारोपनिमित्तेन लिप्यते लोकदु:खेन। कुत:? बाह्य:। रज्ज्वादिवदेव विपरीतबुद्धयध्यासबाह्यो हि स इति ॥११॥

किञ्च—

एको वशी सर्वभूतान्तरात्मा एकं रूपं बहुधा यः करोति।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरास्तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषाम्॥

सहि परमेश्वरः सर्वगतः स्वतन्त्र एको न तत्समोऽभ्यधिकोवान्योऽस्ति। वशी=सर्वं ह्यस्य जगद्वशे वर्तते। कुत:? सर्वभूतान्तरात्मा। यत एकमेव सदेकरसमात्मानं विशुद्धविज्ञानरूपं नामरूपाद्यशुद्धोपाधिभेदव-

---

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—மேலும்—

(ப—ரை) **एक:**=ஒப்புயர்வற்றவனும், **वशी**=ஸர்வஜகத்தையும் தனது வசத்திலுடையவனும், **सर्वभूतान्तरात्मा**=ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவுமான **य:**=எந்த ஆத்மாவானது **एकम्**=ஒரேவிதமான **रूपम्**=விசுத்த விக்ஞானஸ்வரூபத்தை, **बहुधा**=நாமரூபாதிகளாகிற அசுத்தங்களான உபாதிகளின் பேத வசத்தினால் அனேகவிதமாக **करोति**=செய்கின்றதோ **आत्मस्थम्**=சரீரத்தின் ஹிருதயாகாசத்திலுள்ள புத்தியில் அபிவ்யக்தியையடைந்த **तम्**=அந்த ப்ரத்யகாத்மாவை **ये**=எந்த **धीरा:**=விவேகிகள் **अनुपश्यन्ति**= ஆசாரியன் சாஸ்திரம் இவற்றின் உபதேசத்தையொட்டி அனுபவிக்கின்றனரோ **तेषाम्**=அவர்களுக்கு **शाश्वतम्**=நிலைத்த **सुखम्** = ஆத்மானந்த சுகமானது [**भवति**=ஏற்படுகிறது] **इतरेषाम्**=வெளியிலுள்ள பொருள்களில் ஆஸக்தியை அடைந்த புத்தியுள்ள அவிவேகிகளுக்கு **न**=ஏற்படுவதில்லை. (12) (எ—று)

பாஷ்யம்.— அந்தப் பரமேஸ்வரனே எல்லாவிடத்திலுமிருப்பவனும், ஸ்வதந்திரனும், ஏகனும் ஆகிறார்=அவருக்கு ஸமானமாகவோ, அதிகமாகவோ உள்ள வேறொன்று கிடையாது. **वशी**=வசியாகவுமாகிறான். எல்லா ஜகத்தும் இவருடைய வசத்திலன்றோ இருக்கின்றது. ஏன்? ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகவிருப்பதாலென்க. அதாவது:—யாதுகாரணத்தினால் எவர் விசுத்த விக்ஞானரூபமானதும் ஒன்றாகவேயுள்ளதும், ஏகரஸமானதுமான ஆத்மாவை

शेन बहुधा=अनेकप्रकारं यः करोति स्वात्मसत्तामात्रेण, अचिन्त्यशक्तिस्वात्। तमात्मस्थं=स्वशरीरहृदयाकाशे बुद्धौ चैतन्याकारेणाभिव्यक्तमित्येतत्। नहि शरीरस्याधारत्वमात्मनः। आकाशवदमूर्तत्वात्। आदर्शस्थं मुखमिति यद्वत्। तमेतमीश्वरमात्मानं ये=निवृत्तबाह्यवृत्तयोऽनुपश्यन्ति=आचार्यागमोपदेशमनु साक्षादनुभवन्ति धीराः=विवेकिनः तेषाम्=परमेश्वरभूतानां शाश्वतम्=नित्यं सुखमात्मानन्दलक्षणं भवति नेतरेषाम्=बाह्यासक्तबुद्धीनामविवेकिनां स्वात्मभूतमपि अविद्याव्यवधानात्॥ १२॥

किञ्च—

नित्योऽनित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधाति कामान्। तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिश्शाश्वती नेतरेषाम्॥ १३॥

ஸ்வரூப ஸத்தாமாத்திரத்தினால் நாமரூபாதிகளாகிற அசுத்த உபாதிகளின் பேதத்தையொட்டி அனேக ப்ரகாரமுள்ளதாகச் செய்கிறாரோ (ஆனதுபற்றி அவர் ஸர்வபூதாந்தராத்மாவாகவாகிறார்.) அசிந்தியமான சக்தியுள்ளவராக அவர் இருப்பதே அதன் காரணமாகும். आत्मस्थम्=என்றதற்கு தனது சரீரத்தின் ஹிருதயாகாசத்திலுள்ள புத்தியில் சைதன்யாகாரத்தினால் அபிவ்யக்தரான என்பது பொருள். சரீரத்துக்கு ஆத்மாதாரமாக இருத்தல் ஸம்பவிக்க முடியாதன்றோ. ஏன்? (ஆத்மா) ஆகாசம்போல அமூர்த்தமாக இருப்பதாலென்க. "முகம் கண்ணாடியிலிருக்கிறது" என்றவிடத்தில் எப்படி பொருள் கொள்ளவேண்டுமோ, அப்படியே இங்கும் காண்க. ஆகவே அந்த இந்த ஈஶ்வரனை ஆத்மாவை விலகின பாஹ்யவிருத்தியையுடையவர்களான எந்த விவேகிகள் ஆசாரிய ஆகமோபதேசத்தையனுஸரித்து अनुपश्यन्ति=ஸாக்ஷாத்தாக அநுபவிக்கின்றனரோ பரமேஶ்வர பூதர்களான அவர்களுக்கு ஆத்மானந்த ஸ்வரூபமான நித்யஸுகமானது ஏற்படுகிறது. பாஹ்யத்தில்=அனாத்ம பதார்த்தத்தில், பற்றையடைந்த புத்தியையுடைய அவிவேகிகளுக்கு இல்லை. ஏன்? அவர்களுக்கும் சொந்த ப்ரத்யகாத்மாவாக இருப்பினுங்கூட அவித்யையினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதே அதன் காரணமாகும்.

அவதாரிகா பாஷ்யம் —மேலும்—

नित्यः=अविनाशी, अनित्यानाम्=विनाशिनाम्। चेतनश्चेतनानाम्=चेतयितॄणां ब्रह्मादीनां प्राणिनामग्निनिमित्तमिव दाहकत्वमनग्नीनामुदकादी-

---

(ப—ரை) अनित्यानाम्=*விநாசியான பொருள்களுக்கு नित्यः=அவிநாசியான ஆதாரபூதரும், (*)चेतनानाम्=ப்ரம்ஹாதிகளான ப்ராணிகளுக்கும் चेतनः=சேதனரூபரும், एकः=ஒருவருமாகவே உள்ள यः=எந்தப்பரமாத்மா बहूनाम्=வெகு ஸம்ஸாரிகளுக்கு कामान्=கர்ம பலன்களையும், தனது அனுக்கிரஹத்துக்கு=உபாஸனமூலமேற்படும் சித்தப்ரஸாதத்துக்கு, நிமித்தங்களான காமங்களையும், विदधाति=கொடுக்கிறாரோ आत्मस्थम्=புத்திவ்ருத்தியில் ப்ரகாசிக்கின்ற, तम्=அவரை ये=எந்த धीराः=விவேகிகள் अनुपश्यन्ति=ஆசாரியாகமோபதேசமூலம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ तेषाम्=அவர்களுக்கு शाश्वती=நிலைத்த=ஸ்வாத்மபூதமான, शान्तिः=உபரதி (ஸம்ஸாரநிவிருத்தி) யானது [भवति=ஏற்படுகிறது] इतरेषाम्=இவ்விதமில்லாதவர்களுக்கு न=ஏற்படுவதில்லை. (13) (எ—று)

பாஷ்யம் — அநித்யங்களுக்கு = விநாசியான பொருள்களுக்கு, நித்யமாக =(அவிநாசியான ஆதாரமாக) வும், சேதனவான்களான

---

* ''सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत्=ஈஶ்வரன் ஸூரியன் சந்திரன் இவர்களை முன்னர் இருந்ததுபோலவே படைத்தார்'' என்ற சுருதியில் முந்தின கல்பத்திலிருந்து ப்ரளயத்தில் லயத்தையடைந்த பதார்த்தங்களுக்கு இந்தக் கல்பத்தில் அதற்கொத்த ஸ்வரூபத்துடன் உத்பத்தியானது சொல்லப்படுகிறது. ப்ரளயத்தில் ஒடுங்கும் பொருள்களுக்கு சக்திமாத்திர சேஷமான லயம் சொன்னாலல்லாது அது பொருந்துவதற்கில்லை. ஆகவே ப்ரளயத்தில் விநாசத்தையடையும் யாவும் எதில் சக்திமாத்திர சேஷமாக ஒடுங்குகிறதோ அதை ஒப்பியே தீரவேண்டி வருகிறது. ஆகவே அநித்யங்களான—சக்திமாத்திர சேஷங்களான, பொருள்களுக்கு எது ஆதாரமோ அது நித்யமான பொருளாகவாகும் என்பது ''नित्योऽनित्यानाम्'' என்றதால் சொல்லப்பட்டதாய்க் கொள்ள வேண்டும்.

(*) அக்னியாக இல்லாத ஜலம் முதலியவற்றுக்கு அக்னி நிமித்தமாகத் தாஹகத்வம்—பொசுக்கும் தன்மை காணப்படுவதுபோல ப்ரம்ஹா முதலியவர்க்கு ஆத்மசைதன்ய நிமித்தமாகவேதான் சேதயித்ருத்வமானது காணப்படுகிறது. ஆகவே ப்ரம்ஹா முதலிய ஸங்காதங்களுக்குச் சேதயித்ருத்வமானது எந்தச் சைதன்யநிமித்தமாக ஏற்படுகிறதோ அவர் பரமாத்மாவே என்பது चेतनानां चेतनः=என்றதால் சொல்லப்பட்டதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

नाम्, आत्मचैतन्यनिमित्तमेव चेतयितृत्वमन्येषाम्। किञ्च, स सर्वज्ञः सर्वेश्वरः कामिनां संसारिणां कर्मानुरूपं कामान्=कर्मफलानि, स्वानुग्रहनिमित्तांश्च कामान् य एको बहूनाम्=अनेकेषामनायासेन विदधाति=प्रयच्छतीत्येतत्। तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिः=उपरतिः शाश्वती=नित्या स्वात्मभूतैव स्यान्नेतरेषामनेवंविधानाम्॥ १३॥

तदेतदिति मन्यन्तेऽनिर्देश्यं परमं सुखम्।
कथं नु तद्विजानीयां किमु भाति विभाति वा॥ १४॥

ப்ரம்ஹா முதலிய ப்ராணிகளுக்குச் சேதனனும், அதாவது:—அக்னியாக இல்லாத ஜலம் முதலியவற்றுக்கு அக்னி நிமித்தமாகவே தாஹகத்துவமானது ஏற்படுவதுபோல ஆத்மாவாக இல்லாத மற்றப்பொருள்களுக்கு (ப்ரம்ஹாதி ஸங்காதங்களுக்கு) ஆத்மசைதன்னிய நிமித்தமாகவே சேதயித்ருத்வமானது ஏற்படுகிறது. மேலும், ஸர்வக்ஞனும், (ஸர்வமாகவுமான மாயையை ப்ரகாசப்படுத்துகின்றவரும்) ஸர்வ நியந்தாவும் ஒருவருமான எவருண்டோ அந்தப் பரமாத்மா, காமிகளான ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கர்மாவுக்குத்தக்கபடி காமங்களை (கர்மபலன்களை)யும், அல்லது தனது அனுக்கிரஹத்துக்கு நிமித்தங்களான சித்தைகாக்ரியரூபங்களான காமங்களையும் அனேகர்களுக்கு அனுயாஸமாகவே विदधाति=செய்கிறுரோ=கொடுக்கிறுரோ, என்றுபொருள். ஆத்மாவிலிருக்கும் அவரை எந்தத் தீரர்கள் பார்க்கின்றனரோ அவர்களுக்கு शाश्वती=நித்யமான=ஸ்வாத்ம பூதமாகவே உள்ள, உபரதியானது=ஸம்ஸார நிவிருத்தியானது, ஏற்படுகிறது. இவ்விதமில்லாதவர்களுக்கு ஏற்படமாட்டாது. (13)

(ப—ரை) अनिर्देश्यम् = இத்தகையதென சப்தத்தாற் சொல்லவியலாததும், परमम्=மேலானதுமான तत्=ஆத்மவிக்ஞானரூபமான सुखम्=ஸுகத்தை निवृत्तैषणाः ब्राह्मणाः=ஏஷணாத்ரய நிவிருத்தியையடைந்த ப்ராம்ஹணர்கள் एतदिति=இவ்விதமென்பதாக அபரோக்ஷமாக मन्यन्ते=அனுபவிக்கின்றனர். யாதொரு ஆத்மஜ்யோதிஸ்ஸானது भाति=ப்ரகாசிக்கின்றதோ அது विभाति किमु? நமது புத்திக்குக் கோசரமாகுமாறு தெளிவாக ப்ரகாசிக்கிறதா? वा=அல்லது

यत्तदात्मविज्ञानं सुखम्, अनिर्देश्यम्=निर्देष्टुमशक्यं, परमम्=प्रकृष्टं प्राकृतपुरुषवाङ्मनसयोरगोचरमपि सन्निवृत्तैषणा ये ब्राह्मणास्ते तदेतत्प्रत्यक्षमेवेति मन्यन्ते। कथं नु=केन प्रकारेण तत्=सुखमहं विजानीयाम्=इदमित्यात्मबुद्धिविषयमापादयेयं यथा निवृत्तैषणा यतयः। किमु तद्भाति=दीप्यते प्रकाशात्मकं तद्यतोऽस्मद्बुद्धिगोचरत्वेन विभाति=विस्पष्टं दृश्यते किंवा नेति? ॥ १४ ॥

अत्रोत्तरमिदं भाति च, विभाति चेति। कथम्—

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः। तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ १५ ॥

इति श्रीकाठकोपनिषदि द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली समाप्ता ॥

ப்ரகாசிக்கவில்லையா? **तत्**=அதை **कथन्नु विजानीयाम्**=இத்தகையது என எவ்விதம் அறிந்துகொள்ளுவேன் என அடிக்கடி அதை விசாரிக்கவேண்டும். (14) (எ—று)

பாஷ்யம்.—**अनिर्देश्यम्**=குறிப்பிட முடியாததும், **परमम्**=ப்ரகிருஷ்டமானதும் **सुखम्**=சுகஸ்வரூபமுமான யாதொரு ஆத்மவிக்ஞானமுண்டோ அது ப்ரகிருதி வசப்பட்ட புருஷனின் வாக்கு மனஸ் இவற்றுக்கு எட்டாததாக இருந்தபோதிலுங்கூட (அதை) ஏஷணாநிவிருத்தியை அடைந்த ப்ராம்ஹணர் எவர்களோ அவர்கள் **एतत्**=இத்தகையது எனப்ரத்யக்ஷமாகவே எண்ணுகின்ற (அறிகின்ற) னர் (ஆகவே மற்றவர்களும்) எந்த முறையால் நான் அந்த ஆத்மசுகத்தை ஏஷணாநிவிருத்தியையடைந்த ஸன்னியாஸிகள் போல 'இது' என ஆத்மபுத்திக்கு விஷயமானதாகச் செய்து கொள்ளுவேன் என்றும், ப்ரகாசாத்மகமாக எந்தத்தத்துவம் விளங்குகிறதோ அது நமது புத்திக்கும் விஷயமாக வாகுமாறு தெளிவாக ப்ரகாசிக்கிறதா? அல்லது இல்லையா? எனவும் அடிக்கடி விசாரிக்கவேண்டுவது அவஶ்யமானது. (14) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இவ்விஷயத்தில் ஸுகஸ்வரூபமான ஆத்மக்ஞானமானது நமதுபுத்திக்குப் புலனாகுமாறு தெளிவாய்

न तत्र=तस्मिन् स्वात्मभूते ब्रह्मणि सर्वावभासकोऽपि सूर्यो भाति=तद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः। तथा न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमस्मद्दृष्टिगोचरोऽग्निः। किं बहुना, यदिदमादित्यादिकं सर्वं भाति तत्तमेव=परमेश्वरं भान्तम्=दीप्यमानम्, अनुभाति=अनुदीप्यते। यथा-जलोल्मुकादि अग्निसंयोगादग्निं दहन्तमनुदहति न स्वतस्तद्वत्। तस्यैव

ப்ரகாசிக்கிறதா? அல்லது இல்லையா? என்ற விஷத்தில் ஸாமான்யமாகவும், ப்ரகாசிக்கிறது, விசேஷமாகவும் ப்ரகாசிக்கிறது என்று தான் பதில் சொல்லவேண்டும். எவ்விதமெனின்?

(ப—ரை) तत्र=அந்த ஆத்மபூதமான ப்ரம்ஹத்தை सूर्यः=ஸூரியன் न भाति=ப்ரகாசிக்கச் செய்யச்சக்தனுகவாவதில்லை. चन्द्रतारकम्=சந்திரன் நக்ஷத்திம் இவைகளும் न=ப்ரகாசிக்கச் செய்யச் சக்தங்களாகவாவதில்லை. इमाः=இந்த विद्युतः=மின்னல்களும் न भान्ति=ப்ரகாசிக்கச் செய்யச் சக்தங்களாகவாவதில்லை. अयम्=இந்த अग्निः=அக்னியானது कुतः=எங்கிருந்து சக்தமாகவாகும். सर्वम्=ஸூரியனை ஆதியாகக்கொண்ட எல்லாப்பொருளும் भान्तम्=ப்ரகாசிக்கின்ற तम्=அந்தப்பரமாத்மாவை अनु एव=அனுஸரித்தே भाति=தானும் ப்ரகாசிக்கிறது. सर्वमिदम्=இவையாவும் तस्य=அவருடைய भासा=ப்ரகாசத்தினுல் विभाति=தெளிவாய்ப் பிரகாசிக்கிறது. (பரமாத்மசைதன்னியாதீனமாகவேதான் ஸர்வவஸ்துவும் ஸாமான்யமாகவும் விசேஷமாகவும் ப்ரகாசிக்கிறது என்பது பெறப்பட்டது.) (15)

பாஷ்யம்.—तत्र=ஸ்வாத்மபூதமான ப்ரம்ஹத்தினிடத்தில், ஸர்வத்தையும் ப்ரகாசப்படுத்துகின்றவனுயினுங்கூட ஸூரியன் ப்ரகாசிப்பதில்லை என்பது எவ்விதமோ அதாவது:—அந்த ப்ரம்ஹத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதில்லையோ என்று பொருள். அவ்விதமே சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் இவைகளுமில்லை. இந்த மின்னல்களும் ப்ரகாசப்படுத்துவதில்லை. நமது திருஷ்டிக்குக் கோசரமான இந்த அக்னியானது எப்படி ப்ரகாசப்படுத்தும்? அதிகம் எதற்கு? ஆதித்யனை ஆதியாகக்கொண்ட யாதொரு பொருள் ப்ரகாசிக்கிறதோ அவை யாவும் ப்ரகாசிக்கின்ற அந்தப் பரமேஶ்வரனையொட்டியே ப்ரகாசிக்கிறது. ஜலம், கொள்ளிக்கட்டை முதலியன அக்னியின் சேர்க்கை

भासा दीप्त्या सर्वमिदम्=सूर्यादि विभाति। यत एवं तदेव ब्रह्म भाति च विभाति च। कार्यगतेन विविधेन भासा तस्य ब्रह्मणो भारूपत्वं स्वतोऽवगम्यते। नहि स्वतोऽविद्यमानं भासनमन्यस्य कर्तुं शक्यम्। घटादीनामन्यावभासकत्वादर्शनाद्भासनरूपाणां चादित्यादीनां तद्दर्शनात्॥ १५॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य
श्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये
द्वितीयाध्याये द्वितीयवल्लीभाष्यं समाप्तम्॥

யினுல் பொசுக்குகின்ற அக்னியை யொட்டியே பொசுக்குகிறதே யொழிய ஸ்வபாவத்திலில்லை என்பது எவ்விதமோ அவ்விதமேயாம். அவருடைய ப்ரகாசத்தினுலேயே இந்தச் சூரியாதியாவும் யாது காரணத்தினுல் இவ்விதம் ப்ரகாசிக்கிறதோ அக்காரணத்தினுல் அந்த ப்ரம்ஹமே ஸாமான்யமாகவும் விசேஷமாகவும் ப்ரகாசிக்கிறது. காரியத்திலுள்ள பற்பல ப்ரகாசத்தினுல் அந்த ப்ரம்ஹத்தினுடைய ஸ்வபாவஸித்தபாரூபத்வமானது (ப்ரகாச ஸ்வரூபமாக இருத்தலானது) அறியப்படுகிறது. சொந்தமான ஸ்வரூபத்திலில்லாத ப்ரகாசத்தைப் பிறவற்றில் செய்யமுடியாதன்றோ? குடம் முதலியவற்றுக்குப் பிறவற்றை ப்ரகாசப்படுத்தும் தன்மையில்லாதிருப்பதும், பாரூபங்களான (ப்ரகாசவடிவங்களான) சூரியாதிகளுக்குப் பிறவற்றை ப்ரகாசப்படுத்தும் தன்மை காணப்படுவதுமே அதன் காரணமாகும். (15) (எ—று)

இவ்விதம் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய கோவிந்த பகவத்
பூஜ்யபாத சிஷ்யரான ஸ்ரீமதாசார்ய சங்கரபகவத்பாதரின்
கிருதியான காடகோபநிஷத்பாஷ்யத்தில் இரண்டாவது
அத்தியாயத்தில் இரண்டாவது வல்லியின்
பாஷ்யம் முற்றிற்று.

अथ द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली प्रारभ्यते ॥

तूलावधारणेनैव मूलावधारणं वृक्षस्य क्रियते लोके यथा, एवं संसारकार्यवृक्षावधारणेन तन्मूलस्य ब्रह्मणः स्वरूपावदिधारयिषयेयं षष्ठी वल्ल्यारभ्यते—

ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाख एषोऽश्वत्थः सनातनः ।
तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिल्लोकाश्श्रितास्सर्वे तदु नात्येति कश्चन । एतद्वै तत् ॥

ऊर्ध्वमूलः=ऊर्ध्वं मूलं यत्तद्विष्णोः परमं पदमस्येति सोऽयमव्यक्तादिस्थावरान्तस्संसारवृक्षः ऊर्ध्वमूलः । वृक्षश्च व्रश्चनात् । जन्मजरामर-

---

இரண்டாவது அத்தியாயம்.
மூன்றாவது வல்லீ.

அவதாரிகா பாஷ்யம்—உலகில் முள்ளிலவம்பஞ்ஜைப்பார்ப்பதைக் கொண்டே அம்மரத்தின் மூலம் நிஶ்சயிக்கப்படுவதை எவ்விதம் காண்கின்றோமோ இவ்விதமே ஸம்ஸாரத்தை=சுகதுக்கானுபவத்தை, காரியமாகக்கொண்ட விருக்ஷத்தைக் காண்பதிலிருந்து அதன் மூலபூதமான ப்ரம்ஹத்தின் ஸ்வரூப நிர்த்தாரணஞ்செய்விக்கவேண்டி இந்த ஆறாவது வல்லியானது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது—

(ப—ரை) **सनातनः**=பழமையானதும் **अश्वत्थः** = அரசமரத்துக்கொப்பானதுமான **एषः**=இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது **ऊर्ध्वमूलः**—**ऊर्ध्व**=எதற்கும் மேலான ப்ரம்ஹத்தை **मूलः**=வேராக=காரணமாகவுடையதும் **अवाक्शाखः**=கீழ் நோக்குள்ள கிளைகளையுடையதுமாகும். **तदेव**=ஸம்ஸார விருக்ஷத்துக்கு மூலமான அதுவே **शुक्रम्**=சுத்தமானதென்றும், **तत्**=அதுவே **ब्रह्म**=ப்ரம்ஹமென்றும், **तदेव**=அதுவே **अमृतम्**=அமிருதமென்றும், **उच्यते** = சொல்லப்படுகிறது. **तस्मिन्**=அந்த மூலப்பொருளில் **सर्वे**=ஸமஸ்தங்களான **लोकाः**=லோகங்களும் **श्रिताः** = ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன. **तत्+उ**=அந்த மூலப்பொருளை **कश्चन**=காரியமான பொருள் ஒன்றும் **नात्येति**=விட்டுவிலகி இருப்பதில்லை. (1) (எ—று)

णशोकाद्यनेकानर्थात्मकः प्रतिक्षणमन्यथास्वभावो मायामरीच्युदकगन्धर्वनगरादिवद्दृष्टनष्टस्वरूपत्वादवसाने च वृक्षवदभावात्मकः कदलीस्तंभवन्निस्सारः, अनेकशतपाखण्डबुद्धिविकल्पास्पदः, तत्त्वविजिज्ञासुभिरनिर्धारितेदन्तत्त्वः वेदान्तनिर्धारितपरब्रह्ममूलसारः, अविद्याकामकर्माव्यक्तबीजप्रभवः अपरब्रह्मविज्ञानक्रियाशक्तिद्वयात्मकहिरण्यगर्भाङ्कुरः, सर्वप्राणिलिङ्गभेदस्कन्धः, तृष्णाजलासेकोद्भूतदर्पः, बुद्धीन्द்रियविषयप्रवालाङ्कुरः, श्रुति-

---

பாஷ்யம்.—ऊर्ध्वमूलः=ஊர்த்துவத்தை=“यत् तद्विष्णोः परमं पदम् அது வியாபகரான பரமாத்மாவினுடைய மேலான ஸ்வரூபமாகும்” என்று சொல்லப்பட்டதை, மூலமாக=காரணமாகவுடையது. அதாவது:—அவ்யக்தத்தை ஆதியாகக்கொண்டதும், ஸ்தாவரத்தை=விருக்ஷத்தை, முடிவில் கொண்டதுமான இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது ஊர்த்வமூலமெனப்படும். (இது) வ்ருக்ஷமாகவுமாகும்=ஏன்? வெட்டப்படுவதாலென்க. அதாவதுः—ஜனனம், ஜரை, மரணம், சோகம் முதலிய அனேகம் அனர்த்தங்களை ஆத்மாவாக=ஸ்வரூபமாக, வுடையதும், ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் வேறுபடும் ஸ்வபாவமுள்ளதும், மாயைபோலும், கானலில் தோன்றும் ஜலம்போலும், கந்தர்வநகராதிகள் போலும், திருஷ்டமாவதும் நஷ்டமாவதுமான ஸ்வரூபமுள்ளதாக இருப்பதுபற்றி முடிவில் மரமானதுபோல இல்லாமல் போவதும், வாழைமரம்போல ஸார (வலு) மற்றதும், நூற்றுக்கணக்கான அனேகம் பாஷண்டர்களின் புத்தியினால் செய்யப்படும் விகல்பத்துக்கு இருப்பிடமானதும், தத்துவத்தையறிய விருப்பமுள்ளவர்களாலுங்கூட “இது இத்தகையது” எனத் தீர்மானம் செய்யமுடியாத தத்துவத்தையுடையதும், வேதாந்தங்களினால் நிஸ்சயிக்கப்பட்ட பரம்ப்ரம்ஹ ரூபமான மூலத்தை ஸாரமாகவுடையதும், அவித்யை காமம் கர்மம் அவ்யக்தம் இவையாகிற விதையிலிருந்து உண்டானதும், அபர ப்ரம்ஹத்தினுடைய உபாஸ்தி, க்ரியை இவையாகிற இரண்டுவிதசக்திஸ்வரூபமான ஹிரண்யகர்ப்பரைமுளையாகவுடையதும், ஸர்வ ப்ராணிகளின் லிங்கசரீரபேதமாகிற கிளைகளையுடையதும், திருஷ்ணை=காமனை, ஆகிற ஜலத்தின் நனைவுமூல மேற்பட்ட கொழுப்பையுடையதும், க்ஞானேந்திரியங்களின் விஷயமாகிற தளிரின் உத்பத்தியையுடையதும், ஸ்ருதி ஸ்மிருதி நியா

स्मृतिन्यायविद्योपदेशपलाशः, यज्ञदानतपआद्यनेकक्रियासुपुष्पः, सुखदुःखवेदनानेकरसः, प्राण्युपजीव्यानन्तफलः, तत्तृष्णासलिलावसेकप्ररूढजटीकृतदृढबद्धमूलः, सत्यनामादिसप्तलोकब्रह्मादिभूतपक्षिकृतनीडः, प्राणिसुखदुःखोद्भूतहर्षशोकजातनृत्यगीतवादित्रक्ष्वेलितास्फोटितहसिताकृष्टरुदितहाहामुञ्चमुञ्चेत्याद्यनेकशब्दकृततुमुलीभूतमहारवः, वेदान्तविहितब्रह्मात्मदर्शनासङ्गशस्त्रकृतोच्छेद एष संसारवृक्षोऽश्वत्थो अश्वत्थवत्कामकर्मवातेरितनित्यप्रचलितस्वभावः ।

யம் வித்யோபதேசம் இவைகளாகிற இலைகளையுடையதும், யாகம், தானம், தவம் முதலிய அனேகம் கிரியைகளாகிற நல்ல புஷ்பங்களையுடையதும், சுகதுக்க அனுபவங்களாகிற அனேகம் ரஸங்களையுடையதும், பிராணிகளால் அனுபவிக்கத்தகுந்த எல்லையில்லாத பலன்களையுடையதும், அந்தந்தப்பலனில் ஆசையாகிற ஜலஸேகத்தினல் வளர்ந்ததும் ஸாத்விகாதித்தன்மையுடன் ஒன்றாய்க் கலந்ததுமான கர்மவாஸனையாகிற நன்கு ஊன்றின சிறியவேர்களையுடையதும், ஸத்யம் முதலிய பெயரையுடைய ஏழுலோகங்களில் ப்ரம்ஹதேவன் முதலிய பிராணிகளாகிற பக்ஷியினல் கட்டப்பட்ட கூட்டை (வாஸஸ்தானத்தை) யுடையதும், பிராணிகளின் ஸுகம் துக்கம் இவை மூலமுண்டானஹர்ஷம் சோகம் இவற்றினின்றுமேற்பட்ட நாட்யம், வாய்ப்பாட்டு, வீணைதிவாத்யத்தை வாசித்தல், இரைச்சல் போடல், கையைத்தட்டுதல், சிரித்தல், இவை ரூபமாயும், பிறரைத் திட்டல், அழுதல், ஐயோ! ஐயோ! விடு, விடு, என்ற தாதிரூபமாயுமிருக்கின்ற பலசப்தங்களால் விருத்திசெய்யப்பட்டதும், நெருக்கமாயானதுமான பெரிய சப்தத்தையுடையதும், தத்வமஸ்யாதி மஹாவாக்கியங்களால் உண்டுபண்ணபட்ட ப்ரத்யகபிந்ந ப்ரம்ஹாத்மதர்சனமாகிற தடைபெறாத கத்தியால் வெட்டக்கூடியதுமான இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது அரசமரமாகும். அதாவது:—அரசமரம்போல் காமம், கர்மம் இவையாகிற காற்றினல் தூண்டப்பட்டதாய்க் கொண்டு எப்பொழுதும் அசைந்துகொண்டிருத்தலாகிற ஸ்வபாவமுடையதாகவாகும்.

(இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது) ஸ்வர்க்கம், நரகம், நாய் முதலியவற்றின் ஜன்மம், ப்ரேதம் முதலிய பிரிவுகளால் கீழ்நோக்கின

स्वर्गनरकतिर्यक्प्रेतादिभिः शाखाभिरवाक्शाखः। सनातनः=अनादित्वाच्चिरं प्रवृत्तः। यदस्यसंसारवृक्षस्य मूलं तदेव शुक्रम्=शुभ्रं शुद्धं ज्योतिष्मच्चैतन्यात्मज्योतिस्स्वभावम्, तदेव ब्रह्म=सर्वमहत्त्वात्। तदेवामृतम्=अविनाशस्वभावमुच्यते=कथ्यते सत्यत्वात्। वाचारंभणं विकारो नामधेयमनृतमन्यदतो मर्त्यम्। तस्मिन्=परमार्थसत्ये ब्रह्मणि लोकाः=गन्धर्वनगरमरीच्युदकमायासमाः परमार्थदर्शनाभावावगमनाः, श्रिताः=आश्रिताः सर्वे=समस्ता उत्पत्तिस्थितिलयेषु। तदु=तद्ब्रह्म नात्येति=नातिवर्तते मृदादिमिव घटादिकार्यं कश्चन=कश्चिदपि विकारः। एतद्वै तत्॥ १॥

यद्विज्ञानादमृता भवन्तीत्युच्यते जगतो मूलं तदेव नास्ति ब्रह्म, असत एवेदं निःसृतमिति। तन्न—

கிளையுள்ளதாகவு மிருக்கின்றது. ஆதியற்றதாயிருப்பதால் வெகு காலமாய்த் தொடர்ந்து வருவதாயுமிருக்கின்றது. இத்தகைய ஸம்ஸாரமாகிறமரத்துக்கு வேறாக இருப்பது எதுவோ அதுவே, शुभ्रम्= சுத்தமாயும், அதாவது:—ஜ்யோதிஸ் உள்ளதாயும்=சைதன்யமாகிற ஆத்மஜ்யோதிஸ்ஸை ஸ்வபாவமாக வுடையதாயுமாகும். அதுவே எல்லாவற்றுக்கும் பெரிதாக இருப்பதால் ப்ரம்ஹமாகவுமாகும். அதுவே ஸத்யமாக இருப்பதுபற்றி अमृतम् நாசமற்றதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. உலகிலுள்ள காரியமும், பெயரும் வாக்கிலைல் மட்டும் வியவஹரிக்கப்படுவதாயும், அஸத்யமாயுமாகும். ஆனதுபற்றி ப்ரம்ஹத்தைக்காட்டிலும் வேறான பொருள் அழியக்கூடியதாயுமாகும். கந்தர்வநகரம், கானல் ஜலம், மாயை இவற்றுக்கு ஒப்பானவைகளும், பரமார்த்தமான ப்ரம்ஹத்தின் தர்சனமின்மையை அறிவுக்கு ஸாதனமாயுடையனவுமான இந்த எல்லா லோகங்களும் பரமார்த்த ஸத்யமான ப்ரம்ஹத்தை ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் இக்காலங்களில் ஆச்ரயித்திருக்கின்றன. குடம் முதலிய காரியமானது மண்முதலிய காரணத்தைப்போல எந்தக் காரியமும், அந்த ப்ரம்ஹத்தைக் கடந்திருக்கவில்லை. இதுவே அந்த ப்ரம்ஹமாகும். (1)

அவதாரிகா பஷ்யம்—எதை அறிவதால் முக்தர்களாவதாய்ச் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த ஜகத்காரணமான ப்ரமஹமே கிடை

यदिदं किञ्च जगत्सर्वं प्राण एजति निःसृतम् ।
महद्भयं वज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ २ ॥

यदिदं किञ्च=यत्किञ्चेदं जगत्सर्वं प्राणे=परस्मिन्ब्रह्मणि सति एजति=कम्पते तत एव निःसृतं निर्गतं सत्प्रचलति नियमेन चेष्टते। यदेवं जगदुत्पत्त्यादिकारणं ब्रह्म तन्महद्भयम्। महच्च तद्भयं च बिभेत्यस्मादिति महद्भयम्। वज्रमुद्यतम्=उद्यतमिव वज्रम्। यथा वज्रोद्यतकरं स्वामिनमभिमुखीभूतं दृष्ट्वा भृत्या नियमेन तच्छासने वर्तन्ते तथेदं चन्द्रादित्यग्रहनक्ष-

---

யாது. ஏன்? இந்த ஜகத்தானது அஸத்திலிடமிருந்தே (சூன்யத்திலிடமிருந்தே) உண்டானது எனின்? அது ஸரியன்று என்கிறார்—

(ப—ரை) यदिदं किञ्च जगत्=எந்தெந்த ஜகத்துண்டோ (तत्) सर्वम्=அதெல்லாம प्राणे (सति) பரமான ப்ரம்ஹமானது இருக்கும் பொழுது एजति=அசங்குகின்றது (तत एव=அந்த ப்ரம்ஹத்திலிடமிருந்தே) निःसृतम्=வெளிவந்ததாய்க்கொண்டு (प्रचलति= தவறுமல் தனது கார்யத்தைச்செய்கின்றது. (அத்தகைய ப்ரம்ஹமானது) महद्भयम्=மிகுந்தபயத்தைத * தருவதாகவும் उद्यतम्=உயரத்தூக்கப்பட்ட वज्रमिव=வஜ்ரம் போன்றதாகவும் (वर्तते=இருக்கின்றது.) ये=எவர்கள் एतत्=தனது ப்ரவிருத்திக்கு ஸாக்ஷியாகவான ப்ரம்ஹத்தை विदुः=அறிகின்றனரோ, ते=அவர்கள் अमृताः=முக்தர்களாக भवन्ति=ஆகின்றனர். (2) (எ—று)

பாஷ்யம்.—எந்தெந்த ஜகத்துண்டோ அதெல்லாம் प्राणे=பர ப்ரம்ஹமானது இருப்பதால்தான் அசைகின்றது. அந்த ப்ரம்ஹத்திலிடமிருந்தே வெளிவந்ததாய்க் கொண்டு தனது கார்யத்தில் தவறுமல் ப்ரவிருத்திக்கின்றது. இவ்வாறு ஜகத்தின் உத்பத்தி முதலியவற்றுக்குக் காரணமான யாதொரு ப்ரம்ஹமுண்டோ அது महद्भय மாகவாகும். எதனிடமிருந்து பயமுண்டாகிறதோ, அது பயம் எனப்படும். சிறந்தபயகாரணம் மஹத்பயம் என்றேற்பட்டது. மேலும் உயரத்தூக்கப்பட்ட வஜ்ரம் போலுமுள்ளது. வஜ்ரத்தைக் கையில் தூக்கிக்கொண்டிருப்பவனும், தமக்கு எதிராக இருப்பவனுமான யஜமானனைக் கண்டதும், வேலைக்காரர்கள் தவறு

त्रतारकादिलक्षणं जगत्सेश्वरं नियमेन क्षणमप्यविश्रान्तं वर्तत इत्युक्तं भवति। य एतद्विदुः स्वात्मप्रवृत्तिसाक्षिभूतमेकं ब्रह्म, अमृताः=अमरणधर्माणस्ते भवन्ति ॥ २ ॥

कथं तद्भयाज्जगद्वर्तत इत्याह—

भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति सूर्यः।
भयादिन्द्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥ ३ ॥

भयात्=भीत्या परमेश्वरस्याग्निस्तपति। भयात्तपति सूर्यो भयादिन्द्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः। नहीश्वराणां लोकपालानां समर्थानां

மல் அந்த யஜமானனின் கட்டளையில் எவ்விதம் பிரவிருத்திக்கின்றனரோ அவ்விதமே சந்திரன், ஸூரியன், கிரஹம், நக்ஷத்திரங்கள், தாரகைகள் முதலியவற்றின் ரூபமான இந்த ஜகத்தும் ஈப்வரனுடன் கூடினதாக இருப்பதால் முறை பிறழாமலும், க்ஷணநேரங்கூட ஓய்வில்லாமலும் நடக்கின்றது என்று சொன்னதாய் ஏற்படுகிறது. தனது ப்ரவிருத்திக்கு ஸாக்ஷியும், ஏகமுமான இந்த ப்ரம்ஹத்தை எவர்கள் அறிகின்றனரோ அவர்கள் மரண தர்மமற்றவர்களாக (முக்தர்களாக) வாகின்றனர். (2) (எ-று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—அந்த ப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்து பயத்தினால் இந்த ஜகத்தானது எவ்விதம் பிரவிருத்திக்கின்றது எனின் பதில் சொல்லுகிறார்—

(ப—ரை) अग्निः=அக்கினியானவர் भयात्=பரமேஶ்வரனிடமிருந்து பயத்தினால் तपति=எறிக்கிறார். सूर्यः=ஸூரியன் भयात्=பரமேஶ்வரனிடமிருந்து பயத்தினால் तपति=சூட்டைக் கொடுக்கிறார். इन्द्रश्च=இந்திரனும், वायुश्च=வாயுவும் (காற்றும்) पञ्चमः=ஐந்தாவதான मृत्युः=யமனும் भयात्=பயத்தினால் धावति=ஓடுகின்றனர். (3)

பாஷ்யம்.—பரமேஶ்வரனிடமிருந்துண்டான பயத்தினால் அக்கினியானவர் தாபத்தைத்தருகின்றார். ஸூரியனும் பயத்தினலேயே தாபத்தைத் தருகின்றார். இந்திரனும், வாயுவும், (இங்கு கூறியவர்களுள்) ஐந்தாவதான யமனும் ஓடுகின்றனர். சக்திவாய்ந்தவர்களாக விருக்கின்ற ஈஶ்வர்களான லோகபாலர்களுக்கு உயரத்தூக்

सतां नियन्ताचेद्वज्रोद्यतकरवन्न स्यात्स्वामिभयभीतानामिव भृत्यानां नियता प्रवृत्तिरुपपद्यते ॥ ३ ॥

इह चेदशकद्बोद्धुं प्राक्शरीरस्य विस्रसः ।
ततस्सर्गेषु लोकेषु शरीरत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥

तच्चेह=जीवन्नेव चेद्यद्यशकत्=शक्नोति शक्तस्सन् जानात्येतद्भयकारणं ब्रह्म बोद्धुम्=अवगन्तुं प्राक्=पूर्वं शरीरस्य विस्रसः=अवस्रंसनात्पतनात्संसारबन्धनाद्विमुच्यते । नचेदशकद्बोद्धुं ततः=अनवबोधात् सर्गेषु=सृज्यन्ते येषु स्रष्टव्याः प्राणिनः इतिसर्गाः पृथिव्यादयो लोकाः तेषु सर्गेषु लोकेषु शरीरत्वाय=शरीरभावाय कल्पते=समर्थो भवति । शरीरं गृह्णातीत्यर्थः । तस्माच्छरीरविस्रंसनात्प्रागात्मबोधाय यत्न आस्थेयः ॥

கப்பட்ட வஜ்ரத்தைத் தரிக்கின்றவன் போன்ற தூண்டுபவன் ஒருவன் இல்லாவிடில் யஜமானனிடமிருந்து பயந்த வேலையாட்களுக்குப் போல முறைபிறழாத ப்ரவிருத்தியானது பொருந்தமாட்டாதன்றோ?

(ப—ரை. (தத்=பயகாரணமான அந்த ப்ரம்ஹத்தை) इह=ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே शरीरस्य=சரீரத்துக்கு विस्रसः प्राक्=கீழ்விழுதல் ஏற்படுவதற்கு முன்னமேயே बोद्धुम्=அறிவதற்கு अशकत् चेत्=சக்தியுள்ளவனாயானல் (विमुच्यते = மோக்ஷமடைந்து விடுகிறான். नचेदशकद्बोद्धुम=அறியச்சக்தியற்றவனாக இருந்தால்) ततः=அதன்மூலம் सर्गेषु=பிராணிகளின் விருஷ்டிக்கு ஆதாரமான लोकेषु=லோகங்களில் शरीरत्वाय=சரீரத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு कल्पते=சக்தியுள்ளவனாகிறான். (4) (எ—று)

பாஷ்யம்.—அந்தப் பயகாரணமான ப்ரம்ஹத்தைச் சரீரம் கீழ்விழுவதற்குமுன் அறிவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாயானல் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். சக்தியுள்ளவனாகாவிடில் ततः=அறியாமையாலேயே (படைக்கப்படவேண்டிய ப்ராணிகள் எதில் படைக்கப்படுகின்றனரோ என்ற வியுத்பத்தியினால் பிருதிவீ முதலிய ஸ்தானங்கள் ஸர்க்கமெனப்படும்) அந்தப் பிருதிவீ முதலியலோகங்களில் சரீரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதின் பொருட்டு சக்தியுள்ளவனாகிறான். அதாவது:—சரீரத்தை எடுத்துக் கொள்ளு

यस्मादिहैवात्मनो दर्शनमादर्शस्थस्येव मुखस्य स्पष्टमुपपद्यते न लोकान्तरेषु ब्रह्मलोकादन्यत्र। स च दुष्प्रापः। कथमित्युच्यते—

यथादर्शे तथात्मनि यथा स्वप्ने तथा पितृलोके।
यथाप्सु परीव ददृशे तथा गन्धर्वलोके छायातपयोरिव ब्रह्मलोके॥

கிறான் என்பது பொருள். ஆகவே சரீரம் கீழ்விழுவதற்குமுன்னர் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக முயர்ச்சி செய்யவேண்டும்.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—யாதுகாரணம்பற்றி கண்ணாடியிலிருக்கும் முகத்துக்குப் போல இம்மானிட தேஹத்திலேயே ஆத்மாவின் தர்சனமானது தெளிவாக ஏற்படக்கூடியதோ, ப்ரம்ஹலோகம் தவிர மீதமுள்ள லோகங்களில் தெளிவான தர்சனமானது ஏற்படுவதில்லையோ (ஆனதுபற்றி இப்பிறவியிலேயே ஆத்மதர்சனத்துக்காக முயர்ச்சிக்கவேண்டும்) ப்ரம்ஹலோகமோ சுலுவில் அடையக்கூடியதல்ல. எவ்விதமெனின் சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) आदर्शे=கண்ணாடியில் यथा=எவ்விதம் (आत्मानं पश्यति=தன்னை (தனது சரீரத்தை) ப்பார்க்கின்றானோ तथा=அவ்விதம் आत्मनि=கண்ணாடிபோல் அழுக்கற்றதாயான தனது புத்தியில் (आत्मानं पश्यति=ஆத்மவஸ்துவைப் பார்க்கின்றான்.) स्वप्ने=ஸ்வப்னாவஸ்தையில் ஒரு வஸ்துவின் தர்சனமானது यथा=எவ்விதம் தெளிவாக (பாகுபாட்டை விஷயமாகக் கொண்டதாக) இராதோ तथा=அவ்விதமே पितृलोके=பிதிருலோகத்தில்(आत्मनो दर्शनमविविक्तमेव भवति=ஆத்மவஸ்துவின் தர்சனமானது தெளிவாக இல்லாததாகவே ஏற்படுகின்றது.) अप्सु = ஜலங்களில் (आत्मस्वरूपम् = தனது சரீரத்தின் அமைப்பானது) यथा=எவ்விதம் परीव ददृशे= தெளிவுபடாமல் காணப்படுவதுபோலிருக்கின்றதோ तथा=அவ்விதமே गन्धर्वलोके=கந்தர்வர்களின் லோகத்தில் (आत्मा अविविक्त एव दृश्यते=ஆத்மாவானவன் தெளிவுபடாமலே காணப்படுகிறான்.) ब्रह्मलोके=ப்ரம்ஹலோகத்தில் மட்டும் छायातपयोरिव=நிழல் வெய்யில் இவற்றுக்குப் போல आत्मनः=ஆத்மவஸ்துவுக்கு अत्यन्तविविक्तम्= மிகவும் தெளிவான दर्शनम्=அறிவானது ஏற்படுகின்றது. (5)

यथादर्शे प्रतिबिम्बभूतमात्मानं पश्यति लोकोऽत्यन्तविविक्तं तथेहात्मनि=स्वबुद्धावादर्शवन्निर्मलीभूतायां विविक्तमात्मनो दर्शनं भवतीत्यर्थः । यथा स्वप्नेऽविविक्तं जाग्रद्वासनोद्भूतं तथा पितृलोकेऽविविक्तमेव दर्शनमात्मनः । कर्मफलोपभोगासक्तत्वात् । यथा चाप्स्वविभक्तावयवं आत्मरूपं परीव ददृशे=परिदृश्यत इव, तथा गन्धर्वलोकेऽविविक्तमेव दर्शनमात्मनः । एवं लोकान्तरेष्वपि शास्त्रप्रामाण्यादवगम्यते । छायातपयोरिवात्यन्तविविक्तं ब्रह्मलोक एवैकस्मिन् । स च दुष्प्रापोऽत्यन्तविशिष्टकर्मज्ञानसाध्यत्वात् । तस्मादात्मदर्शनायेहैव यत्नः कर्तव्य इत्यभिप्रायः ॥ ५ ॥

பாஷ்யம். — லோகமானது கண்ணுடியில் ப்ரதிபலனத்தையடைந்த தனது சரீரத்தை எவ்விதம் மிகவும் தெளிவாய்க் காணுகின்றதோ, அவ்விதம் (லோகத்துக்கு) இப்மானிட சரீரத்தில் கண்ணுடிபோல் அழுக்கற்றதாயான தனது புத்தியில் ஆத்ம வஸ்துவின் தர்சனமானது மிகவும் தெளிவாக ஏற்படுகின்றது. ஸ்வப்னுவஸ்தையில் ஜாக்கிரத்காலத்திய வாஸனையினின்று முண்டான வஸ்துவின் அறிவானது எவ்விதம் தெளிவுபெறுததாக விருக்கின்றதோ, அவ்விதமே பிதிருலோகத்திலும் ஆத்மவஸ்துவின் அறிவானது தெளிவுபெறுததாகவே இருக்கின்றது. ஏன்? கர்மத்தின்பலனை அனுபவிப்பதில் ஈடுபட்டிருப்பதுபற்றியே என்க. ஜலங்களில் பிரித்தறியக்கூடாத அவயவமுள்ளதாயிருப்பதால் ஆத்மஸ்வரூபமானது (சரீரத்தின் அமைப்பானது ஸ்தூலமாக) காணப்படுவதுபோலாகின்றதேயொழிய தெளிவுபட எவ்விதம் அறியப்படுவதில்லையோ அவ்விதமே கந்தர்வலோகத்திலும் ஆத்மஸ்வரூபத்தின் அறிவானது தெளிவுபெறுததாகவே இருக்கின்றது. இவ்விதமே மற்ற லோகங்களிலும் (ஆத்மதர்சனமானது தெளிவாக ஏற்படுவதில்லை) என்பது அறியப்படுகின்றது. ஏன் ? ப்ரமாணபூதமான சாஸ்திரமிருப்பதாலென்க. ப்ரம்ஹலோகம் ஒன்றில் மட்டும் நிழல், வெய்யில் இவற்றுக்குப்போல மிகவும் விவிக்தமான ஆத்மதர்சனமானது ஏற்படுகின்றது. அந்த ப்ரம்ஹலோகமானது அப்வமேதாதி சிறந்த கர்மம், உபாஸனை இவற்றால் அடையக்கூடியதாக விருப்பதால் சுலுவில் அடையக்கூடாததாக விருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்

कथमसौ बोद्धव्यः? किंवा तदवबोधे प्रयोजनमिति। उच्यते—

इन्द्रियाणां पृथग्भावमुदयास्तमयौ च यत्।
पृथगुत्पद्यमानानां मत्वा धीरो न शोचति॥ ६ ॥

इन्द्रियाणां=श्रोत्रादीनां स्वस्वविषयग्रहणप्रयोजनेन स्वकारणेभ्यः आकाशादिभ्यः पृथगुत्पद्यमानानामत्यन्तविशुद्धात्केवलाच्चिन्मात्रात्मस्वरूपात्पृथग्भावम्=स्वभावविलक्षणात्मकतां, तथा तेषामेवेन्द्रियाणामुदयास्तमयौ च=उत्पत्तिप्रलयौ जाग्रत्स्वापावस्थापेक्षया नात्मन इति मत्वा=ज्ञात्वा

கரிப்பதற்காக இப்பிறவியிலேயே முயர்ச்சிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (5) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—அந்த ஆத்மாவை எவ்விதம் அறியவேண்டும், அவனை யறிவதால் யாது பயன் எனின் பதில் சொல்லப்படுகின்றது:—

(ப—ரை) **पृथगुत्पद्यमानानाम्** = தத்தமது காரணத்தினின்றும் தனித்தனியே உண்டாகின்ற **इन्द्रियाणाम्**=இந்திரியங்களுக்கு **यत्**= எந்த (**पृथग्भावः**=ஆத்மவஸ்துவினிடமிருந்து வேற்றுமையுண்டோ) **तं पृथग्भावम्**=அந்த வேற்றுமையையும், (**तेषामेव**=அவ்விந்திரியங்களுக்கே **जाग्रत्स्वापयोः**=ஜாக்ரதவஸ்தை தூக்கம் இவைகளில்) **उदयास्तमयौ च**=உதயம் அஸ்தமனம் இவற்றையும் **मत्वा**=பகுத்தறிந்து **धीमान्**=புத்திசாலியாகவுள்ளவன் **न शोचति**=துக்கத்தையடையமாட்டான். (6) (எ—று)

பாஷ்யம்—தத்தமது விஷயத்தைக் கிரஹித்தல் என்ற பிரயோஜனத்தை முன்னிட்டு தத்தமது காரணமான ஆகாசாதிகளினின்றும் தனித்தனியே உண்டாகின்றவைகளான சுரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு மிகவும் சுத்தமாயும், ஒன்றாயும், சைதன்யமாத்திரத்தை ஸ்வரூபமாயுடையதாயுமான (ஆத்மாவினிடமிருந்து) **पृथग्भावम्**=ஸ்வபாவத்தினின்றே மாறுபட்ட ஸ்வரூபமுள்ள தன்மையையும், அவ்விதமே, ஜாக்கிரதவஸ்தை, ஸ்வாபாவஸ்தை இவற்றை அபேக்ஷித்த அந்த இந்திரியங்களுக்கு மட்டுமே உத்பத்தி ப்ரளயங்கள் ஏற்படுகின்றனவேயொழிய ஆத்மாவுக்கு இல்லை என்பதையும் பகுத்தறிந்து புத்திமானாகவுள்ளவன் துக்கத்தை

विवेकतो धीरः=धीमान्न शोचति। आत्मनो नित्यैकस्वभावस्याव्यभिचाराच्छोककारणत्वानुपपत्तेः। तथा च श्रुत्यन्तरम्—"तरति शोकमात्मवित्" इति ॥ ६ ॥

यस्मादात्मन इन्द्रियाणां पृथग्भाव उक्तो नासौ बहिरधिगन्तव्यः, यस्मात्प्रत्यगात्मा स सर्वस्य, तत्कथमित्युच्यते—

इन्द्रियेभ्यः परं मनो मनसस्सत्त्वमुत्तमम् ।
सत्त्वादधि महानात्मा महतोऽव्यक्तमुत्तमम् ॥ ७ ॥

इन्द्रियेभ्यः परं मन इत्यादि। अर्थानामिहेन्द्रियसमानजातीयत्वादिन्द्रियग्रहणेनैव ग्रहणम्। पूर्ववदन्यत्। सत्त्वशब्दाद्बुद्धिरिहोच्यते ॥ ७ ॥

யடைவதில்லை. (ஏன்) நித்யனும் ஒரேவிதமான தன்மையுள்ளவனுமிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு மாறும் தன்மையில்லாதிருப்பதால் சோகத்துக்கு ஹேதுவாக இருத்தல் பொருந்தாமையே அதன் காரணமாகும். "ஆத்மாவை அறிந்தவன் துக்கத்தைக் கடக்கிறான்" என வேறு ஸ்ருதியுமிருக்கின்றது. (6) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—யாதுகாரணத்தால் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் இந்திரியங்களுக்கு வேறாக இருத்தலானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதனால் இந்த ஆத்மா வெளியிலறிந்துகொள்ளக் கூடியவனன்று என்றும், யாதுகாரணத்தால் அவன் ஸர்வத்துக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவாக இருக்கிறானோ (அக்காரணம்பற்றியும் அவன் வெளியிலறிந்துகொள்ளக்கூடியவனன்றும் ஏற்படவேண்டும்.) அது (இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் வேறாக இருத்தலும ப்ரத்யகாத்மத் தன்மையும்) எவ்விதமெனின்? சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) इन्द्रियेभ्यः=இந்திரியங்கள், அதன் விஷயங்கள் இவற்றைக்காட்டிலும் मनः=மனதானது परम्=மேலானது, मनसः=மனதைக்காட்டிலும் सत्त्वम्=புத்தியானது, उत्तमम्=மேலானது. सत्त्वादधि=புத்தியைக்காட்டிலும் महानात्मा=மஹத்தத்துவமானது [परः=மேலானது] महतः=மஹத்தத்துவத்தைக்காட்டிலும் अव्यक्तम्=அவ்யாகிருதமானது उत्तमम्=மேலானது. (7) (எ—று)

பாஷ்யம்—அர்த்தங்கள் (விஷயங்கள்) இந்திரியங்களின் வகுப்பிற் சேர்ந்தனவாக இருப்பனபற்றி (மூலத்திலுள்ள) இந்திரிய பதத்தினால் அவையும் கிரஹிக்கப்பட்டனவென்றேற்படுகின்றன.

अव्यक्तात्तु परः पुरुषो व्यापकोऽलिङ्ग एव च।
यं ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुरमृतत्वं च गच्छति ॥ ८ ॥

अव्यक्तात्तु परः पुरुषो व्यापको व्यापकस्याप्याकाशादेः, सर्वस्य कारणत्वात्। अलिङ्गः=लिङ्ग्यते गम्यते येन तल्लिङ्गं बुद्ध्यादि, तदविद्यमानमस्येति सोऽयमलिङ्ग एव। सर्वसंसारधर्मवर्जित इत्येतत्। यं ज्ञात्वा आचार्यतः शास्त्रतश्च, मुच्यते जन्तुरविद्यादिहृदयग्रन्थिभिर्जीवन्नेव, पति-

---

மற்றபாகத்துக்கு முன்போல (**इन्द्रियेभ्यः पराह्यर्थाः अ० १, व० ३, म० १०**) என்ற வற்றுக்குப்போல பொருள் கொள்ளவும், மூலத்திலுள்ள **सत्त्व**=என்ற சப்தத்தால் இங்கு புத்தியானது கிரஹிக்கப்படுகிறது. (7) (எ—று)

(ப—ரை) **जन्तुः**=ஜீவிக்கின்றவனுகவே உள்ளவன் **यम्**=எந்த ஆத்மாவை **ज्ञात्वा**=ஆசாரியன் மூலமும் சாஸ்திரங்கள் மூலமும் அறிந்து **मुच्यते**=அவித்யாதி ஹிருதயக்கிரந்தங்களினுல் விடுபடுகிறுனே **अमृतत्वञ्च**=ப்ராரப்த்ததேஹம் போனதும் விதேஹகைவல்யத்தையும் **गच्छति**=அடைகிறுனே **सः**=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்தவனும், **व्यापकः**=எங்கும் நிறைந்துள்ள ஆகாசாதிகளுக்கும் காரணமாயிருப்பதுபற்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பவனும் **अलिङ्ग एव च**= புத்தி முதலிய உபாதிகளற்றவனுமான **पुरुषस्तु**=ஆத்மாவோ, **अव्यक्तात्**=அவ்யாகிருதத்தைக் காட்டிலும், **परः**=மேலானவனேயாவான்.

பாஷ்யம்.—வ்யாபகமான ஆகாசாதிகளான எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாக இருப்பதுபற்றி **व्यापकः**=எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவனும், **अलिङ्ग एव च**=எதனுல் விஷயாதிகள் அறியப்படுகிறதோ அந்தப் புத்தியாதி உபாதியானது லிங்கம் எனப்படும். அந்தப் புத்தியாதியான லிங்கமானது இவனுக்கில்லையானதுபற்றி இவன் அலிங்கனுகிறுன். அதாவது:—ஸர்வ ஸம்ஸாரதர்மங்களாலும் விடுபட்டவன் என்றும். (ஆகவே அலிங்கனுமான) புருஷனேவெனில் அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் பரனுகவாகிறுன். எவனை ஆசாரியரிடமிருந்தும், சாஸ்திரங்கள் மூலமாகவும் அறிந்து ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவித்யாதி ஹிருதயக்கிரந்திகளால் விடுபடுகிறுனே (அதாவது:—ஜீவன் முக்தனுகவாகின்றுனே) சரீரமானது பதி

तेऽपि शरीरेऽमृतत्वं च गच्छति। सोऽलिङ्गः परोऽव्यक्तात्पुरुष इति पूर्वेणैव संबन्धः॥ ८ ॥ कथं तर्ह्यलिङ्गस्य दर्शनमुपपद्यत इत्युच्यते—

न संदृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाभिक्लृप्तो य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥

न संदृशे=सन्दर्शनविषये न तिष्ठति प्रत्यगात्मनोऽस्य रूपम्। अतो न चक्षुषा=सर्वेन्द्रियेण। चक्षुर्ग्रहणस्योपलक्षणार्थत्वात्। पश्यति=नोप-

---

தமான (அழிந்த) பிறகுங்கூட அமிருதத்துவத்தையும் (விதேஹ கைவல்யத்தையும்) அடைகிருனே அந்த அலிங்கனை புருஷன் அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் பரனுனவன் என பூர்வார்த்ததுடன் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். (8) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்—லிங்கமற்ற ஆத்மாவினுடைய தரிசனமானது எவ்விதம் பொருந்துமெனின்? இந்த மந்திரத்தினல் அதற்குப் பதில் சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) अस्य=இந்த ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய रूपम्=ரூபமானது, संदृशे=நேரில் காணக்கூடியபடி न तिष्ठति=இருப்பதில்லை. ஆனதுப்ற்றி कश्चन=ஒருவனும், एनम्=இந்த ப்ரத்யகாத்மாவை चक्षुषा=எல்லா பாஹ்யேந்திரியங்களினுலும் न पश्यति=ஸாக்ஷாத்கரிப்பதில்லை. பின்னையோவெனில் मनीषा=மனதை நியமனஞ் செய்கின்ற அதாவது:—ஸங்கல்பாதிரூபமான எவ்வித விகல்பமுமற்ற हृदा=புத்தியினுல் செய்யப்படும் मनसा=மனனரூபமான ஸம்யக்தரிசனத்தினுல் अभिक्लृप्तः=ப்ரகாசத்தை யடைவிக்கப்பட்டவனுகவாகிறுன். ये=எவர்கள் அந்த ஆத்மாவை एतत्=இந்த ப்ரம்ஹமென विदुः=அறிகின்றனரோ ते=அவர்கள் अमृताः=முக்தர்களாக भवन्ति=ஆகின்றனர். (9) (எ—று)

பாஷ்யம்.—இந்த ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ரூபமானது संदृशे=நன்கு பார்க்கக்கூடிய விஷயத்தில் (நிலையில்) இருப்பதில்லை ஆகவே சக்ஷுஸ்ஸினுல்=எல்லா இந்திரியத்தினுலும், (உபலக்ஷண முறையையொட்டி चक्षुषा=என்றதற்கு எல்லா இந்திரியங்களாலும் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது.) ஒருவனும் ப்ரகிருதமான இந்த ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை. அங்ஙனமாயின்

लभते कश्चन=कश्चिदप्येनम्=प्रकृतमात्मानम्। कथं तर्हि तं पश्येदित्युच्यते—हृदा=हृत्स्थया बुद्ध्या मनीषा=मनसः सङ्कल्पादिरूपस्येष्टे नियन्तृत्वेनेति मनीट् तया हृदा मनीषा अविकल्पयित्र्या मनसा=मननरूपेण सम्यग्दर्शनेन अभिक्लृप्तः=अभिसमर्थितः, अभिप्रकाशित इत्येतत्। आत्मा ज्ञातुं शक्यत इति वाक्यशेषः। तमात्मानं ब्रह्मैतद्येविदुरमृतास्ते भवन्ति॥

सा हृन्मनीट् कथं प्राप्यत इति तदर्थो योग उच्यते—

यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह।
बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्॥ १०॥

यदा=यस्मिन् काले स्वविषयेभ्यो निवर्तितान्यात्मन्येव पञ्च ज्ञानानि, ज्ञानार्थत्वाच्छ्रोत्रादीनीन्द्रियाणि ज्ञानान्युच्यन्ते। अवतिष्ठन्ते सह मनसा

அவனை எப்படித்தான் பார்க்கக்கூடும் எனின்? சொல்லப்படுகிறது. **मनीषा**=ஸங்கல்பாதிரூபமுள்ள மனஸ்ஸுக்கு நியமனத்தைச் செய்வதுபற்றி மனீட்டான **हृदा**=ஹ்ருதயத்திலுள்ள புத்தியினால் அதாவது:—எவ்வித விகல்பமுமற்ற புத்தியினால், செய்யப்பட்ட **मनसा**= மனனரூபமான ஸம்யக்தரிசனத்தினால் **अभिक्लृप्तः**=அபிஸமர்த்திதனாக (ப்ரகாசிதனாக) ஆகிறான். இங்கு "ஆத்மா அறிந்துகொள்ளுவதற்குக் கூடியவனாகவாகிறான்" என்ற வாக்கியத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஆத்மாவை இந்த ப்ரம்ஹமென எவர்கள் அறிகின்றனரோ அவர்கள் அமிருதர்களாக=முக்தர்களாகவாகின்றனர். (9) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—ஸங்கல்பாதிகளை நியமனம் செய்யும் அந்த அவிகல்ப புத்தியானது எப்படி அடையப்படும் எனின்? அதற்குவேண்டி யோகமானது (ஸங்கல்பாதி நிவிருத்யுபாயமானது) சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **यदा**=எந்தக்காலத்தில் **पञ्च**=ஐந்துகளான **ज्ञानानि**= கண்முதலிய இந்திரியங்களும் **मनसा सह**=ஸங்கல்பாதிகளற்ற மனதுடன் **अवतिष्ठन्ते**=வ்யாபாரமற்றனவாக இருக்கின்றனவோ, **बुद्धिश्च**= நிஸ்சயரூபமான புத்தியும் **न विचेष्टति**=சலியாதிருக்கின்றதோ **ताम्**= அதை **परमाम्**=மேலான**गतिम्**=கதியாக **आहुः**=சொல்லுகின்றனர்.

यदनुगतानि तेन सङ्कल्पादिव्यावृत्तेनान्तःकरणेन। बुद्धिश्चाध्यवसायलक्षणा न विचेष्टति=स्वव्यापारेषु न विचेष्टते न व्याप्रियते तामाहुः परमां गतिम् ॥

तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम् ।
अप्रमत्तस्तदा भवति योगो हि प्रभवाप्ययौ ॥ ११ ॥

ताम्=ईदृशीं तदवस्थां योगमिति मन्यन्ते वियोगमेव सन्तम्। सर्वानर्थसंयोगवियोगलक्षणा हीयमवस्था योगिनः। एतस्यां ह्यवस्थायामविद्याध्यारोपणवर्जितः स्वरूपप्रतिष्ठ आत्मा। स्थिरामिन्द्रियधारणाम्-स्थिराम्=

பாஷ்யம்.—எந்தக் காலத்தில் தமது விஷயங்களினின்றும் திருப்பப்பட்டனவாய் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஐந்து க்ஞானங்களும்=(க்ஞானரூபமான ப்ரயோஜனமுள்ளனவாயிருப்பதுபற்றி ஶ்ரோத்ராதிகளான இந்திரியங்கள் க்ஞானங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன.) எந்த மனத்தை அனுஸரித்து இந்திரியங்கள் செல்லுகின்றனவோ அத்தகையதும் ஸங்கல்பாதிவியாவிருத்தமுமான அந்தக்கரணத்துடன்கூட இருக்கின்றனவோ, அத்யவஸாயலக்ஷணமான புத்தியும் தனது வியாபாரங்களில் ப்ரவிருத்திப்பதில்லையோ அந்த நிலையை மேலானகதியாக (ஸாதனமாக) ச்சொல்லுகின்றனர். (10)

(ப-ரை) ताम् = அத்தகைய (சென்ற 10-வது மந்திரத்தால் கூறப்பட்ட) स्थिराम्=அசைவுபெறாத इन्द्रियधारणाम्=பாஹ்யேந்திரியம், அந்தக்கரணம் இவைகளை ஒருமுகப்படுத்தலை योगमिति= யோகமென்று मन्यन्ते=கருதுகின்றனர். तदा=அந்த ஸமயத்தில் (யோகாப்யாஸாரம்ப தசையில்) अप्रमत्तः=புத்தியை யடக்குவதில் தவறுதலை யடையாதவனாக भवति=இருக்கவேண்டும். हि=ஏனென்றால் योगः=முற்கூறிய யோகமானது प्रभवाप्ययौ=உத்பத்தி அழிவு இவையுள்ளதாகவிருக்கின்றது (11) (எ-று)

பாஷ்யம்.—யோகியின் சித்தத்துக்கு இந்நிலையானது, விக்ஷேபம், கஷாயம் முதலிய எல்லாவிதமான அனர்த்தங்களின் ஸம்பந்தமின்மையை ஸ்வரூபமாயுடையதாக விருப்பதுபற்றி உண்மையில் வியோகமாகவே இருக்கின்ற (வியோகமென்றவார்த்தையினால் குறிப்பிடவேண்டியதாயிருக்கின்ற) சென்ற 10-வது மந்திரத்தால் கூறப்பட்ட அந்த புத்தியின் நிலையை யோகமென்று கருதுகின்றனர்.

अचलामिन्द्रियधारणाम्=बाह्यान्तःकरणानां धारणमित्यर्थः । अप्रमत्तः प्रमादवर्जितः समाधानं प्रति नित्यं यत्नवान् तदा=तस्मिन् काले यदैव प्रवृत्तयोगो भवतीति सामर्थ्यादवगम्यते। नहि बुद्ध्यादिचेष्टाभावे प्रमादसंभवोऽस्ति। तस्मात्प्रागेव बुद्ध्यादिचेष्टोपरमादप्रमादो विधीयते। अथवा यदैवेन्द्रियाणां स्थिरा धारणा तदानीमेव निरङ्कुशमप्रमत्तत्वमित्यतोऽभिधीयते 'अप्रमत्त स्तदा भवति' इति। कुतः? योगो हि=यस्मात्प्रभवाप्ययौ=उपजनापायधर्मक इत्यर्थः। अतोऽपायपरिहारायाप्रमादः कर्तव्य इत्यभिप्रायः॥ ११ ॥

இந்நிலையிலன்றோ ஆத்மாவானவன் அவித்யாமூலமேற்படுகின்ற அத்யாரோ பணமற்றவனாகவும் (ஆத்மாவினிடம் சரீராதிபுத்தியற்றவனாகவும்) தனது ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவனாகவுமாகிறான். **स्थिरामिन्द्रियधारणाम्**—ஸ்திரமான அசைவுபெறாத, (அதாவது:—வேறு விஷயங்களை யடையாத) **इन्द्रियधारणाम्**=கண், காது முதலிய பாஹ்யேந்திரியம், அந்தரிந்திரியம் இவற்றின் தாரணையை (யோகமென்று சொல்லுகின்றனர்.) இந்திரியங்களையடக்குவதில் தவறுதலில்லாதவனாக அதாவது:—எப்பொழுதும் முயற்சியுடையவனாக **तदा**=அந்த ஸமயத்தில் = யோகாப்யாஸ ஆரம்பதசையில், இருக்கவேண்டும். இந்த **अप्रमत्तस्तदा भवति** என்று கூறியது யோகாப்யாஸதசையிலிருப்பவனை விஷயமாகக்கொண்டதென்பது ஸாமர்த்தியத்தினாலறியப்படுகிறது. (ஆரூடயோகனுக்கு) புத்தியாதிகளின் சேஷ்டை ஸம்பவிக்காதாகையால் தவறுதல் நேருவதற்கு அவகாசமில்லையன்றோ? ஆகையால் புத்யாதி சேஷ்டைகள் விலகுவதற்கு முன்னரே தான் **अप्रमाद**மானது (தவறைபடையாமையானது) உபதேசிக்கப்படுகிறது. அல்லது:—இந்திரியங்களுக்கு அசைவுபெறாத தாரணையானது எப்பொழுது ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுதுதான் **निरङ्कुश**மான (தடைபெறாத) ப்ரமாதமின்மையானது ஏற்படுகிறது என்று உபதேசிக்கப்படுவதற்காக **अप्रमत्तस्तदाभवति** என்று கூறப்படுகிறது என்றாவது (கொள்ளவேண்டும்) ஏன? **योगो हि प्रभवाप्ययौ** யோகம் உத்பத்தி விநாசம் என்ற தர்மமுள்ளது என்பதுபொருள். யோகத்துக்கு நாசம் வராமலிருப்பதற்காக அப்ரமாததசை (தவறுதலின்மையை) அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (11) (எ-று)

बुद्ध्यादिचेष्टाविषयं चेद्ब्रह्मेदं तदिति विशेषतो गृह्येत, बुद्ध्याद्युपरमे च ग्रहणकारणाभावादनुपलभ्यमानं नास्त्येव ब्रह्म। यद्धि करणगोचरं तदस्तीति प्रसिद्धं लोके, विपरीतं चासदिति, अतश्चानर्थको योगः। अनुपलभ्यमानत्वाद्वा नास्तीत्युपलब्धव्यं ब्रह्मेत्येवं प्राप्त इदमुच्यते। सत्यम्—

नैव वाचा न मनसा प्राप्तुं शक्यो न चक्षुषा।
अस्तीति ब्रुवतोऽन्यत्र कथं तदुपलभ्यते॥ १२॥

அவதாரிகா பாஷ்யம் —ப்ரம்ஹமானது புத்தியாதிகளின் சேஷ்டைக்கு (வியாபாரத்துக்கு) விஷயமாகவாகுமானல் அப்பொழுது "இது அந்த ப்ரம்ஹம்" எனத் தனித்துக் கிரஹிக்க (அறிய)ப்படும். புத்தியாதிகளில்லாதபொழுது ப்ரம்ஹத்தைக் கிரஹிப்பதற்கு (அறிவதற்கு) உரியகாரணமில்லாமைபற்றி அறியப்படாததாய்க் கொண்டு ப்ரம்ஹமானது இல்லை என்றே தானேற்படும். மேலும், எது இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகவாகிறதோ அது இருக்கு என்பதும், இதற்கு மாறுனது = அதாவது:—இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகவாகாதது, அஸத்=இல்லை என்பதும் உலகில் ப்ரஸித்தமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே (ப்ரம்ஹத்தை யறிவதற்குவேண்டி முந்தின மந்திரத்திற் சொன்ன) யோகமானது பயனற்றதாகவே யாகிறது. அல்லது இந்திரியாதிகளினல் அறியப்படாததாக இருப்பதன்மூலம் ப்ரம்ஹமானது இல்லை என்றுதான் அறியத்தக்கது என ப்ராப்த்தமாகவே பின்வருமாறு அதற்குப் பதில் சொல்லப்படுகிறது—நீ சொல்லுவது ஒருவாறு உண்மைதான். அதாவது:— "எது இந்திரியாதிகளுக்குப் புலப்படாததோ அது இல்லை" என்று நீ சொல்லுவது ஒருவாறு உண்மைதான். (ஆயினும்)—

(ப—ரை) [परमात्मा = ப்ரம்ஹமானது] **वाचा** = வாகிந்திரியத்தினல் **प्राप्तुम्** = அடைவதற்கு **न शक्यः** = முடியாதது. (எதனல் வாகிந்திரியத்துக்குத் தனது விஷயத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும் சக்தியேற்படுகிறதோ அந்த ஆத்மவஸ்துவை வாகிந்திரியம் எவ்விதம் ப்ரகாசப்படுத்தமுடியும் என்பது கருத்து.) **मनसा**=மனத்தினலும் **प्राप्तुम्** = ப்ரகாசப்படுத்துவதற்கு **नैव शक्यः**=முடியாததேயாகும். **चक्षुषा**=சக்ஷுரிந்திரியத்தினலும் **प्राप्तुम्** = ப்ரகாசப்படுத்துவதற்கு

नैव वाचा न मनसा न चक्षुषा नान्यैरपीन्द्रियैः प्राप्तुं शक्यत इत्यर्थः॥ तथापि सर्वविशेषरहितोऽपि जगतो मूलमित्यवगतत्वादस्त्येव, कार्यप्रविलापनस्यास्तित्वनिष्ठत्वात्। तथाहि—इदं कार्यं सूक्ष्मतारतम्यपारं

नैव शक्यः=முடியாததே யாகும். (எந்த ப்ரம்ஹசைதன்யஸம்பந்த மூலம் மனதோ, சக்ஷுரிந்தியமோ தத்தமது விஷயங்களை ப்ரகாசப் படுத்தும் திறமையை அடைகின்றனவோ தமக்கு மூலமானதும் ஸர்வத்துக்கும் ப்ரகாசகமானதும், ஸர்வாந்தரமுமான அந்த ப்ரம்ஹ சைதன்னியத்தை அவை எப்படித் தமக்கு விஷயமாகக் கிரஹிக்கும் என்பதுகருத்து.) ஆகவே **तत्**=ஸர்வப்ரகாசகசைதன்ய ரூபமான அந்த ப்ரம்ஹமானது **अस्ति**=ஸன்மாத்திரமாகவுள்ளது **इति**=என **ब्रुवतः**=சொல்லும் உத்தமாதிகாரியைக்காட்டிலும் **अन्यत्र**= வேறுமனிதனிடத்தில் அதாவது:—இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாக வாகாமைபற்றி அது இல்லை என்று எண்ணுபவனிடத்தில் என்றும். **कथम्**=எப்படி, **उपलभ्यते**=அறியப்படும். ப்ரம்ஹவிஷயமான உண்மையான க்ஞானம் அவனுக்கு ஏற்படுவதற்கு இடமேது? என்பது கருத்து. (12) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ப்ரம்ஹமானது வாக்கினால் அடையமுடிவதே இல்லை, மனத்தினாலில்லை, சக்ஷுஸ்ஸினாலில்லை, மற்ற இந்திரியங்களினாலும் அடைவதற்கு முடிவதில்லை என்பது பொருள். அவ்விதமிருந்தபோதிலுங்கூட = இந்திரியங்களாலறியத்தக்க எல்லா விதமான விசேஷங்களும் (தர்மங்களும்) அற்றதாயினுங்கூட, "ஜகத்துக்கு மூலம்" (காரணம்) என அறியப்பட்டதாக இருப்பதுபற்றி இருக்கவேதான் செய்கிறது. (அதாவது:—எல்லாப் பொருளிலும் தொடர்ந்துள்ள ஸன்மாத்திரமாக இருக்கவேதான் செய்கிறது என்று பொருள்) காரியங்களின் நாசமானது *அதிஷ்டானமான ஸத் என்பதில் முடிவை யடைவதாக இருப்பதா

---

* "घटोऽस्ति=குடம் இருக்கு" என்ற அறிவில் தோன்றும் குடத்துக்குத் தடிகொண்டு தாக்குதல் மூலம் நாசமேற்பட்ட பொழுது குடத்தின் ஸ்வரூபத்துக்குமட்டும் நாசமேற்படுகிறதே யொழிய अस्ति=இருக்கு என்று தோன்றின ஸத் அம்சத்துக்கு நாசமானது

पर्येणानुगम्यमानं सद्बुद्धिनिष्ठामेवावगमयति। यदापि विषयप्रविलापनेन प्रविलाप्यमाना बुद्धिस्तदापि सा सत्प्रत्ययगर्भैव विलीयते। बुद्धिर्हि नः प्रमाणं सदसतोर्याथात्म्यावगमे। मूलं चेज्जगतो न स्यादसदन्वितमेवेदं कार्यमसदित्येवं गृह्येत। न त्वेतदस्ति, सत्सदित्येव तु गृह्यते। यथा मृदादि

லென்க. ஆகவே இந்தக் காரியமான பொருளானது ஸூக்ஷ்மம், ஸூக்ஷ்மதரம், ஸூக்ஷ்மதமம், என்ற முறையையொட்டித் தொடர்ந்து அறியப்படுவதாய்க் கொண்டு ஸர்வாதிஷ்டானமான ஸன்மாத்திரபுத்தியிலேயே நிலைத்திருத்தலைத் தெரிவிக்கிறது. (அதாவது:—ஸகலகாரியமும் முடிவில் ஸத்ரூபமான ப்ரம்ஹமாக எஞ்ஜி நிற்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது என்றும்) எப்பொழுது புத்தியானது (घटः सन्=குடமிருக்கு என்ற புத்தியானது) தனக்கு விஷயமான குடத்தின் நாசத்தால் தானும் நாசத்தை யடைவதாக வாகிறதோ, அப்பொழுங்கூட அந்த புத்தியானது सन्=ஸன் என்ற விசேஷணத்தைமட்டும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டேதான்=விசேஷணமான ஸத்பதார்த்தத்துக்கு நாசமில்லாமலேதான், நாசத்தை யடைகிறது. ஸத் இன்னது, அஸத் இன்னது என அவற்றின் உண்மையான அறிவு ஏற்படும் விஷயத்தில் அவ்விரண்டையும் பற்றியுண்டாகும் அறிவன்றோ நமக்கு ப்ரமாணமாகவாகிறது. அதாவது:—ஜகத்துக்கு மூலமாக=காரணமாக, ஸத்து இல்லாதிருக்குமானால் இந்தக் காரியமானது அஸத்துடன் அன்விதமாகவாகி "இது அஸத்"=இந்தக் காரியமான ப்ரபஞ்சமானது இல்லை, என்றே கிரஹிக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமோ இல்லை. பின்னையோவெனில் सन् घटः, सन् पटः=ஸன் கட: ஸன் பட: என்பதாய் ஸத் என்ற பொருளுடன் தொடர்பு பெற்றதாகவே யன்றோ கிரஹிக்கப்படுகிறது. மண் முதலியவற்றின் காரியமான குடம் முதலிய பொருளானது காரணமான மண் முதலியவற்றுடன் தொடர்ந்தே காணப்

ஏற்படவில்லை. कपालः अस्ति=கபாலம்=சில், இருக்கு என்பதாய் கபாலாதிகளில் அந்த ஸத் என்ற அம்சத்துக்குத் தொடர்பு காணப்படுவதாலென்க. ஆகவே ஸர்வகாரிய நாசமும் அஸ்தித்வத்தில்—ஸர்வாதிஷ்டானமான ஸத்பொருளில், முடிவை யடைவதால் லயமென்பது சூன்யத்தில் முடியக்கூடியதன்று என்பது பெறப்பட்டது.

कार्यं घटादि मृदाद्यन्वितम् । तस्माज्जगतो मूलमात्मास्तीत्येवोपलब्धव्यः। कस्मात्? अस्तीति ब्रुवतः=अस्तित्ववादिन आगमार्थानुसारिणः श्रद्दधानादन्यत्र=नास्तिकवादिनि नास्तिजगतो मूलमात्मा, निरन्वयमेवेदं कार्यमभावान्तं प्रविलीयत इति मन्यमाने विपरीतदर्शिनि कथं तद्ब्रह्म तत्त्वत उपलभ्यते न कथंचनोपलभ्यत इत्यर्थः॥ १२ ॥

अस्तीत्येवोपलब्धव्यस्तत्त्वभावेन चोभयोः ।
अस्तीत्येवोपलब्धस्य तत्त्वभावः प्रसीदति ॥ १३ ॥

படுவது எவ்விதமோ அவ்விதமேயாம். ஆகவே ஜகத்துக்கு மூலமான ஆத்மாவானது இருக்கு என்றே=ஸத்ரூபமென்றே அறியத்தக்கது. ஏன்? **अस्तीति ब्रुवतः**=அஸ்தித்வத்தைச் சொல்லுபவனும், ஆகமார்த்தத்தை யனுஸரிப்பவனும், சிரத்தை யுள்ளவனுமான புருஷனைக்காட்டிலும் **अन्यत्र**=நாஸ்திகவாதம் செய்பவனிடத்தில் அதாவது:—ஜகத்துக்கு மூலம்=காரணம் கிடையாது, இந்தக் காரியமானது எந்தப் பொருளுடனும் ஸம்பந்தம் பெறாமலே அபாவத்தை முடிவிடமாகக் கொண்டு நாசத்தை யடைகிறது என எண்ணுபவனான விபரீதக்ஞானமுள்ளவனிடத்தில், அந்த ப்ரம்ஹமானது எவ்விதம் உண்மையாக யறியப்படும். எப்பாடுபட்டும் அறியப்படவே மாட்டாது என்பது பொருள். (12) (எ—று)

(ப—ரை) ஆகவே ஆஸுரமான அஸத்வாதி பக்ஷத்தைவிடுதது [ஸத்ரூபமான கார்யத்தையுடையவனும்,புத்தியாதிகளை உபாதியாகக் கொண்டவனுமான **आत्मा**=ஆத்மாவானது] **अस्ति**=இருக்கு=ஸத்ரூபம், **इत्येव**=என்றே **उपलब्धव्यः**=அறிந்துகொள்ளத்தக்கது. எப்பொழுது காரியஸம்பந்தமும், உபாதியான புத்தியாதிகளின் ஸம்பந்தமும் விலகி ஆத்மாவானவன் அவிக்ரியனாகவாகிறானோ அப்பொழுது உபாதி ஸம்பந்தமற்றவனும், புத்தியாதிகளாகிற லிங்க சரீரமற்றவனும், ஸத் அஸத் என்றதாதி ப்ரத்யய ஸம்பந்தமற்றவனுமாக ஆகி அவனது உண்மையான நிலையானது ஏற்படுகிறது. ஆகவே **तत्त्वभावेन**=உண்மையான ஸ்வரூபத்தினால் [**आत्मा उपलब्धव्यः**=ஆத்மா அறியத்தக்கவன்] அதிலும் **उभयोः**=ஸோபாதிக, நிரு

तस्मादपोह्यासद्वादिपक्षमासुरमस्तीत्येवात्मोपलब्धव्यः सत्कार्यो बुद्ध्याद्युपाधिः। यदा तु तद्रहितोऽविक्रिय आत्मा, कार्यं च कारणव्यतिरेकेण नास्ति 'वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्' इति श्रुतेः। तदा तस्य निरुपाधिकस्यालिङ्गस्य सदसदादिप्रत्ययविषयत्ववर्जितस्यात्मनः तत्त्वभावो भवति। तेन च रूपेणात्मोपलब्धव्य इत्यनुवर्तते। तत्राप्युभयोः=सोपाधिकनिरुपाधिकयोः अस्तित्वतत्त्वभावयोः। निर्धार-

---

பாதிகங்களான அஸ்தித்வம், தத்துவபாவம் இவற்றுக்குள் முதலில் अस्ति=இருக்கிறான் इत्येव उपलब्धस्य=என்றே அறியப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு = அதாவது:—ஸத்தான காரியமென்ன, புத்தியாதிகளாகிற உபாதியென்ன இவற்றாலேற்பட்ட அஸ்தித்வக்ஞானத்தினால் அறியப்பட்டவனுக்கு, பிறகு तत्त्वभावः=உண்மையான அத்விதீய ஸ்வரூபமானது प्रसीदति=தெளிந்துவிடுகிறது. (13) (எ—று)

பாஷ்யம்.—ஆகவே ஆஸுரமான அஸத்வாதபக்ஷத்தை விலக்கிவிட்டு ஸத்ரூபமான காரியத்தையுடையவனும், புத்தியாதிகளை உபாதியாகக் கொண்டவனுமான ஆத்மா இருக்கிறான் என்றே அறிந்து கொள்ளத்தக்கவன். எப்பொழுது அவற்றால்=ஸத்ரூபமான காரியம், புத்தியாதிகளாகிற உபாதி இவற்றால், விடுபட்டவனாகவும், அவிக்ரியனாகவும்=எவ்வித விகாரமுமற்றவனாகவும், ஆத்மாவாகிறானோ. "वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्"=வாக்கினால் வியவஹரிக்கப்படும் காரியமென்பது வெறும் பெயர்மட்டுமேயாகும். உபாதானகாரணமான மிருத்திகை=மண், என்பது மட்டுமேதான் ஸத்யமானது" என்ற ஶ்ருதியின்மூலமும் காரியமும் காரணத்தைவிடத் தனியாக இல்லாததாகவாகிறதோ, அப்பொழுது நிருபாதிகமும்=புத்தியாதிகளாகிற உபாதிஸம்பந்தமற்றதும், அலிங்கமும்=மாயா ஸம்பந்தமற்றதும், ஸத் என்றும் அஸத் என்றுமாகிய ப்ரத்யயங்களுக்கு விஷயமாகவாகும் தன்மையினின்றும் விடுபட்டதுமான ஆத்மாவினுடைய தத்துவபாவமானது=உண்மையான ரூபமானது, ஏற்படுகிறது. அந்த ரூபத்தினாலும் ஆத்மா அறியத்தக்கவனாக வாகிறான். இங்கு முன்வாக்கியத்திலுள்ள उपलब्धव्यः= என்ற பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிலும் ஸோபாதிகமான அஸ்தித்வமென்ன, நிருபாதிகமான தத்துவபாவமென்ன

णार्था षष्ठी। पूर्वमस्तीत्योवोपलब्धस्यात्मनः सत्कार्योपाधिकृतास्तित्व-प्रत्ययेनोपलब्धस्येत्यर्थः। पश्चात्प्रत्यस्तमितसर्वोपाधिरूपः आत्मनस्तत्त्व-भावो विदिताविदिताभ्यामन्योऽद्वयस्वभावो "नेतिनेतीति" "अस्थूलम-नण्वह्रस्वम्" "अदृश्येऽनात्म्येऽनिलयने" इत्यादि श्रुतिनिर्दिष्टः प्रसीदति= अभिमुखी भवति आत्मप्रकाशनाय पूर्वमस्तीत्युपलब्धवत इत्येतत् ॥१३॥

यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः।
अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते॥ १४ ॥

இவ்விரண்டுக்குள்ளும். **उभयोः**=என்றவிடத்திலுள்ள ஷஷ்டீவிபக்தியானது நிர்த்தாரணரூபமான பொருளுள்ளது. முதலில் அஸ்தி என்றே அறியப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு ஸத்காரியத்தினாலும், ஸத்=காரியாதிகளுக்கு உபயோகப்படுகின்ற காரியத்தினாலும், புத்தியாதியாகிற உபாதியினாலும் செய்யப்பட்ட அஸ்தித்வப்ரத்யயத்தினால்(அறிவினால்) அறியபபட்டவனுக்கு என்பது பொருள். பிறகு ஸ்வரூபத்திலொடுங்கின எல்லா வுபாதிஸ்வரூபத்தையுமுடைய, ஆத்மாவின் தத்துவபாவமானது=காரியகாரணங்களைக் காட்டிலும் அன்னியமானதும், இரண்டற்ற ஸ்வபாவமானதும், "இதில்லை, இதில்லை" என்றும், "ஸ்தூலமற்றது, ஸூக்ஷ்மமற்றது, ஹ்ரஸ்வமற்றது" என்றும், "திருஶ்யமாக=விஷயமாக இல்லாதது, சரீரமற்றது, எவ்வித விசேஷமுமற்றது, தனக்கு வேறு ஆதாரமற்றது" என்றதாதி ஶ்ருதிகளினால் நிர்த்தேசிக்கப்பட்டதுமான உண்மையான நிலையானது முன்னர் அஸ்தி என அறிந்த புருஷனுக்கு ஆத்ம ப்ரகாசனத்தையும் பொருட்டு அபிமுகமாக=ப்ராப்தமாக, வாகிறது என்றும். (13)

(ப—ரை) **अस्य**=இந்த வித்வானுக்கு [**प्राग्प्रबोधात्**=க்ஞானமுண்டாவதற்குமுந்தி] **हृदि** = புத்தியில் **श्रिताः**=ஆஶ்ரயித்தவைகளான **कामाः**=காமங்கள், **ये**=எவைகளுண்டோ (**ते**) **सर्वे**=(அவை) யாவும், **यदा**=எந்தக்காலத்தில் **प्रमुच्यन्ते**=நாசத்தை யடைகின்றனவோ, **अथ**= அப்பொழுது **मर्त्यः**=க்ஞானமுண்டாவதற்கு முந்தி மனிதனாக விருந்த அவன் க்ஞானத்துக்குப் பிறகு **अमृतः**=அமிருதனாக=முக்தனாக (அவித்யாகாமகர்மரூபமான மிருத்யுவானது நாசமாகிவிட்டபடியால் முக்தனாக) **भवति** = ஆகிறான். **अत्र**=இந்த ஹிருதயத்தி

एवं परमार्थदर्शिनः, यदा=यस्मिन् काले सर्वे कामाः, कामयितव्यस्यान्यस्याभावात्प्रमुच्यन्ते=विशीर्यन्ते येऽस्य प्राक्प्रतिबोधाद्विदुषो हृदि=बुद्धौ श्रिताः=आश्रिताः। बुद्धिर्हि कामानामाश्रयो नात्मा। "कामस्सङ्कल्पः" इत्यादिश्रुत्यन्तराच्च। अथ=तदा, मर्त्यः प्राक्प्रबोधादासीत्, स प्रबोधोत्तरकालमविद्याकामकर्मलक्षणस्य मृत्योर्विनाशात् अमृतो भवति। गमनप्रयोजकस्य मृत्योर्विनाशाद्गमनानुपपत्तेः, अत्र इहैव प्रदीपनिर्वाणवत्सर्वबन्धनोपशमात् ब्रह्म समश्नुते=ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः॥ १४॥

कदा पुनः कामानां मूलतो विनाश इत्युच्यते—

यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते हृदयस्येह ग्रन्थयः।
अथ मर्त्योऽमृतो भवत्येतावद्ध्यनुशासनम्॥ १५॥

லேயே ब्रह्म=ப்ரம்ஹத்தை समश्नुते=அனுபவிக்கிறான்=ப்ரம்ஹமாகவே ஆகிவிடுகிறான் என்பது பொருள். (14) (எ—று)

பாஷ்யம்.—க்ஞானமேற்படுவதற்குமுன்னர் இந்த வித்வானுடைய புத்தியில் எவை ஆஶ்ரயித்திருந்தனவோ அந்தக்காமங்களுக்கு ஆஶ்ரயம் புத்தியேயொழிய ஆத்மா இல்லை. "காமம், ஸங்கல்பம்" என்றதாதி வேறு ஶ்ருதியுமோ இருக்கின்றது. ஆகவே இவ்விதமாகப் பரமார்த்த தர்சியான புருஷனுக்கு எந்தக் காலத்தில் காமனைப் படத்தகுந்த வேறு பொருள் இல்லாமைபற்றி எல்லாக்காமங்களும் நாசத்தையடைகின்றனவோ, அப்பொழுது க்ஞானமேற்படுவதற்கு முன்னர் மனிதனை (மரண தர்மமுள்ளவனை)த் தன்னை எண்ணின அவன், க்ஞானம் வந்தபிறகு அவித்யா காமகர்மரூபமான மிருத்யுவானது நாசமாகிவிட்டபடியால் அமிருதனாகவே ஆகிறான். கமனத்துக்கு=தேசாந்தர ப்ராப்திக்கு, ஹேதுவான மிருத்யுவானது நாசமாகிவிட்டதிலிருந்து கமனமானது பொருந்தாதுபோகவே இந்த ஹிருதயத்திலேயே விளக்கு அணைவதுபோல பந்தத்தைத்தரும் யாவும் சாந்தமாகிவிட்டமையின் ப்ரம்ஹத்தையனுபவிக்கிறான்=ப்ரம்ஹமாகவே ஆகிறான் என்பது பொருள். (14) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—எப்பொழுது காமங்களுக்குத் தனது காரணத்துடன் நாசமேற்படும் எனின்? அதற்கு இதனால் பதில் சொல்லப்படுகிறது—

यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते=भेदमुपयान्ति विनश्यन्ति हृदयस्य=बुद्धेः इह=जीवत एव ग्रन्थयः ग्रन्थिवद्दृढबन्धनरूपाः=अविद्याप्रत्यया इत्यर्थः अहमिदं शरीरं, ममेदं धनं, सुखी दुःखीचाहमित्येवमादिलक्षणाः। तद्विपरीतब्रह्मात्मप्रत्ययोपजननाद्ब्रह्मैवाहमस्म्यसंसारीति॥ विनष्टेष्वविद्याग्रन्थिषु तन्निमित्ताः कामा मूलतो विनश्यन्ति। अथ मर्त्योऽमृतो भवति, एतावद्धि=एतावदेव, एतावन्मात्रं नाधिकमस्तीत्याशङ्का कर्तव्या। अनुशासनम्=अनुशिष्टिः उपदेशः सर्ववेदान्तानामितिवाक्यशेषः॥ १५ ॥

(ப—ரை यदा=எப்பொழுது, हृदयस्य=புத்தியினுடைய, सर्वे=ஸமஸ்தமான, ग्रन्थयः=அவித்யாமூலமுண்டான அறிவுகள் इह=ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே प्रभिद्यन्ते=நாசமடைகின்றனவோ (तदा कामा मूलतो विनश्यन्ति=அப்பொழுது காமங்கள் காரணத்துடன் அழிகின்றன.) अथ=பிறகு मर्त्यः=மரணதர்மமுள்ள மனிதன் अमृतः=மரணமற்றவனாக = முக்தனாக भवति=ஆகிறான். (सर्ववेदान्तानाम्=எல்லா உபநிடதங்களுடையவும்)अनुशासनम्=உபதேசமானது एतावद्धि=இவ்வளவேயாகும். (15) (எ—று)

பாஷ்யம்.—“இந்தச் சரீரம் நானே, இந்தப் பொருள் என்னுடையது, நான் ஸுகமுள்ளவனாகவும் துக்கமுள்ளவனாகவு மிருக்கிறேன் என்றதாதி ரூபமானதும், முடிச்சுப்போல் கெட்டியான கட்டாக இருப்பனவுமான அவித்யாமூலமான எல்லாத்தோற்றங்களும், அவற்றுக்கு விரோதியான “ப்ரம்ஹம்தான் ஆத்மா” என்ற ஞானமுண்டானதால், அதாவது:—“நான் ப்ரம்ஹமாகவே இருக்கிறேன் ஸம்ஸாரியல்ல” என்ற ஞானமுண்டானதால் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே எப்பொழுது நாசமடைகின்றனவோ அப்பொழுது=அவித்யாகிரந்திகள் நாசமடைந்திருக்கும்பொழுது, அவற்றைக் காரணமாகக்கொண்ட காமங்கள் வேருடன் நாசமடைகின்றன. பிறகு மரணதர்மமுள்ள மனிதன் மரணதர்மமற்றவனாக=முக்தனாகவாகிறான். सर्ववेदान्तानाम् என்ற பதத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். अनुशासनम्=என்ற பதத்துக்கு உபதேசம் என்றுபொருள். ஆகவே எல்லாவேதாந்தங்களுடையவும் உபதேசமானது இவ்வளவேயாகும். இதைக் காட்டிலுமதிக மிருப்பதாய் ஸந்தேஹங்கொள்ளவேண்டியதில்லை. (15) (எ—று)

निरस्ताशेषविशेषव्यापि ब्रह्मात्मप्रतिपत्त्या प्रभिन्नसमस्ताविद्यादिग्रन्थेर्जीवत एव ब्रह्मभूतस्य विदुषो न गतिर्विद्यत इत्युक्तम्, "अत्र ब्रह्म समश्नुते" इत्युक्तत्वात्, न तस्य प्राणा उत्क्रामन्ति, ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति इति श्रुत्यन्तराच्च । ये पुनर्मन्दब्रह्मविदः विद्यान्तरशीलिनश्च ब्रह्मलोकभाजः, ये च तद्विपरीतास्संसारभाज स्तेषामेष गतिविशेष उच्यते प्रकृतोत्कृष्टब्रह्मविद्याफलस्तुतये । किञ्चान्यत्, अग्निविद्या पृष्टा प्रत्युक्ता च । तस्याश्च फलप्राप्तिप्रकारो वक्तव्य इति मन्त्रारंभः। तत्र—

शतं चैका च हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ।
तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ति ॥

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—எல்லாவிதமான பேதமுமற்றதும், நீக்கமற நிறைந்துள்ளதுமான ப்ரம்ஹத்தை ஆத்மாவாக ஸாக்ஷாத் கரித்ததன்மூலம் சிதறுண்ட எல்லா அவித்யா ப்ரத்யயத்தையுமுடையவனும், ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே ப்ரம்ஹமாயானவனும்=ஜீவன் முக்தனுமான, வித்வானுக்கு "இந்த ஹிருதயத்திலேயே ப்ரம்ஹத்தையடைகிறான்" எனச் சொன்னதைக்கொண்டு கதியானது கிடையாது என முன்னர் சொல்லப்பட்டது. "அவனது ப்ராணன்கள் உயரக்கிளம்புவதில்லை" என்றும். "ப்ரம்ஹமாக இருந்துகொண்டே ப்ரம்ஹத்தை யடைகிறான்" என்றுமான வேறு சுருதிகளு மிருக்கின்றன. எவர்கள் மந்தமான (ஸகுணமான) ப்ரம்ஹத்தை யுபாஸிப்பவர்களும், வேறு உபாஸனத்தில் பழக்கமுள்ளவர்களுமாகவாகி ப்ரம்ஹலோகத்தை யடைகின்றனரோ, அவர்களுக்குமாறுக எவர்கள் (பஞ்சாக்னிவித்யோபாஸகர்கள்) ஸம்ஸாரத்தையடைகின்றனரோ அவர்களுக்கு இந்தக் கதிவிசேஷமானது சொல்லப்படுகிறது. ப்ரகிருதமானதும் உத்கிருஷ்டமானதுமான ப்ரம்ஹவித்யாபலனை ஸ்துதிக்கவேண்டியேயாகும்.

மேலும் வேறென்றுண்டு. அதாவது:—அக்னிவித்யையானது கேட்கப்பட்டுப் பதிலும் சொல்லப்பட்டது. அதற்குப்பலன் வரும் முறையைச் சொல்லவேண்டுமென இந்த மந்திரமானது ஆரம்பமாகிறது. அவ்விடத்தில்—

शतं च=शतसंख्याका एका च सुषुम्ना नाम पुरुषस्य हृदयाद्विनिस्सृता नाड्यः=शिराः, तासां मध्ये मूर्धानं भित्त्वा अभिनिस्सृता=निर्गता सुषुम्ना नाम। तयान्तकाले हृदय आत्मानं वशीकृत्य योजयेत्। तया नाड्या ऊर्ध्वम्=उपरि, आयन्=गच्छन्, आदित्यद्वारेण अमृतत्वम्=अमरण धर्मत्वमापेक्षिकम् "आभूतसंप्लवं स्थानममृतत्वं हि भाष्यते" इति स्मृतेः॥ ब्रह्मणा वा सह कालान्तरेण मुख्यममृतत्वमेति भुक्त्वा भोगाननुपमान्

(ப—ரை) **हृदयस्य**=ஹ்ருதயத்தை யாஸ்ரயித்துள்ள **नाड्यः**= நாடிகள் **शतञ्च**=நூறு எண்ணுள்ளனவும், **एका च**=ஒரு எண்ணுள்ளனவுமாக இருக்கின்றன. **तासाम्**=அந்த நாடிகளுக்குள், **एका**= ஒரு நாடியானது (சுஷும்னையானது) **मूर्धानम्**=மூர்த்தாவை (**भित्त्वा**=பிளந்துகொண்டு) **अभिनिःसृता**=வெளிச்சென்றிருக்கிறது. **तया**=அந்த நாடியினால் **ऊर्ध्वम्**=மேலே, **आयन्**=செல்லுகின்ற உபாஸகன் **अमृतत्वम्**=ஆபேக்ஷிகமான மரண தர்மமற்றிருத்தலை **एति**= அடைகிறான். **विष्वङ्**=பலதறப்பட்ட கதிகளையுடைய **अन्याः**=மற்ற நாடிகள் **उत्क्रमणे**=வெளிக்கிளம்புவதில் நிமித்தங்களாக **भवन्ति**= ஆகின்றன. ஸம்ஸாரகதியை யடைவிப்பனவாகவேயாகின்றன.

பாஷ்யம்.—**शतञ्च**=நூறு எண்ணுள்ளனவும், **एका च**=சுஷும்னை எனப் பெயருள்ள ஒன்றுமான நாடிகள் புருஷனுடைய ஹ்ருதயத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பினவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் சுஷும்னை எனப்பெயரிய நாடியானது மூர்த்தாவைப் பிளந்துகொண்டு (ஸூரிமண்டலம் வரை) வெளிச்சென்றிருக்கிறது. அந்த நாடியுடன் ப்ராணோத்க்ரமணகாலத்தில் ஹ்ருதயத்தில் ஆத்மாவை (மனஸ்ஸை) வசப்படுத்திச் சேர்க்கவேண்டும். அந்த நாடியின் வழியாக உயரச்செல்லுகின்றவன் ஆதித்யன் துவாராவாக (ஸூரியமண்டலம் வழியாக அதைத்தாண்டி) அமிருதத்வத்தை "பூதங்களின் மரணமேற்படும் வரையுள்ள ஸ்தானமானது அமிருதத்துவம் என்றன்றோ சொல்லப்படுகிறது" என ஸ்மிருதியிருப்பதால் ஆபேக்ஷிகமான அமரண தர்மத்துவத்தை, அல்லது ப்ரம்ஹலோகத்திலுள்ளனவும் ஒப்பற்றனவுமான போகங்களையனுபவித்து ப்ரம்ஹதேவனுடன்கூட த்விபரார்த்தகாலத்தின் முடிவில் முக்கியமான அமிருதத்வத்தை, அடைகிறான். பலதறப்பட்ட கதிகளையுடைய வேறு நாடிகளோ உத்

ब्रह्मलोकगतान्। विष्वक्=नानाविधगतयोऽन्या नाड्य उत्क्रमणे निमित्तं भवन्ति। संसारप्रतिपत्त्यर्था एव भवन्तीत्यर्थः॥ १६ ॥

इदानीं सर्ववल्ल्यर्थोपसंहारार्थमाह—

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः।
तं स्वाच्छरीरात्प्रवृहेन्मुञ्जादिवेषीकां धैर्येण।
तं विद्याच्छुक्रममृतं तं विद्याच्छुक्रममृतमिति ॥ १७ ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां संबन्धिनि हृदये संनिविष्टो यथा व्याख्यातः। तं स्वात्=आत्मीयात् शरीरात् प्रवृहेत्=उद्यच्छेत्,

---

க்ரமணத்தில் நிமித்தங்களாகவாகின்றன. அதாவது:-ஸம்ஸாரப்ராப்த்தியைப் பயனாகவுடையவைகளாகவே ஆகின்றன என்பது பொருள்.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—இப்பொழுது எல்லா வல்லியிலுமுள்ள அர்த்தத்தை முடிக்கவேண்டி சொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) **अन्तरात्मा**=அந்தராத்மாவான **पुरुषः**=புருஷன் **अङ्गुष्ठमात्रः**=கட்டைவிரல் அளவுள்ள ஹிருதயத்தில் ப்ரவிஷ்டனாயிருப்பதுபற்றி அங்குஷ்டமாத்திரனாக, **जनानाम्**=ஜனங்களுடைய **हृदये**=ஹிருதயத்தில் **सदा**=எப்பொழுதும் **सन्निविष्टः**=முன்சொன்னபடி இருக்கிறான். **तम्**=அவனை **मुञ्जात्**=முஞ்ஜிப் புல்லிலிருந்து **इषीकामिव**=கர்க்கைப்போல **स्वात्**=தன்னுடையதான, **शरीरात्**=தேஹத்திலிருந்து. **धैर्येण**=தவறின்றி **प्रवृहेत्**=உயர எடுக்க=நிஷ்கர்ஷிக்க=வேறுபடுத்தவேண்டும். **तम्**=சரீரத்தினின்றும் வேறுபடுத்தப்பட்ட அவனை **शुक्रम्**=சுத்தனாகவும், **अमृतम्**=ப்ரம்ஹமாகவும் **विद्यात्**=அறிந்துகொள்ளவேண்டும். **तं विद्याच्छुक्रममृतम्**=என்று இரண்டாவது தடவை சொன்னதும், **इति**=என்றும் சொன்னதும் உபநிஷத்தின் முடிவைக் காட்டவேண்டியாம். (17) (எ—று)

பாஷ்யம்.—அந்தராத்மாவான புருஷன் அங்குஷ்டமாத்திரனாக எப்பொழுதும் ஜனங்களின் ஸம்பந்தம்பெற்ற ஹிருதயத்தில் முன்னர் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டபடியாக இருக்கிறான். அவனைச் சொந்தமான சரீரத்திலிருந்து **प्रवृहेत्**=உயரெடுக்க=நிஷ்கர்ஷிக்க=வேறாக்கவேண்டும் என்பது பொருள். எதுபோல் எனின்?

निष्कर्षेत्, पृथक्कुर्यादित्यर्थः। किमिवेति? उच्यते–मुञ्जादिवेषीकामन्तस्थां धैर्येण=अप्रमादेन, तं शरीरान्निष्कृष्टं चिन्मात्रं विद्यात्=विजानीयत् शुक्रममृतं यथोक्तं ब्रह्मेति॥ द्विर्वचनमुपनिषत्परिसमाप्त्यर्थमितिशब्दश्च॥ १७॥

विद्यास्तुत्यर्थोऽयमाख्यायिकार्थोपसंहारोऽधुनोच्यते—

मृत्युप्रोक्तां नाचिकेतोऽथ लब्ध्वा विद्यामेतां योगविधिं च कृत्स्नम्। ब्रह्म प्राप्तो विरजोऽभूद्विमृत्युरन्योऽप्येवं यो विदध्यात्ममेव॥ १८॥

मृत्युप्रोक्तं यथोक्तामेतां=ब्रह्मविद्यां योगविधिं च कृत्स्नं=समस्तं सोपकरणं सफलमित्येतत् नाचिकेता वरप्रदानान्मृत्योर्लब्ध्वा प्राप्येत्यर्थः।

சொல்லப்படுகிறது. முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து அதனுள்ளிலிருக்கின்ற ஈர்க்கைப்போலவாம். धैर्येण=என்றதற்கு தவறில்லாமல் என்று பொருள். சரீரத்தினின்றும் நிஷ்கிருஷ்ட=பிரித்துக்காணப்பட்ட, அவனை शुक्रम्=சின்மாத்திரனுகவும், अमृतम्=இதுவரை சொல்லப்பட்ட பரம்ஹமாகவும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். மூலத்தில் तं विद्याच्छुक्रममृतम् என இரண்டுதடவை சொன்னதும், इति என்று சொன்னதும் உபநிஷத்தின் முடிவைக்காட்டவேண்டியேயாகும்.

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—வித்யையை ஸ்துதிக்கவேண்டி இந்த ஆக்யாயிகார்த்தத்தின்முடிவானது இப்பொழுதுசொல்லப்படுகிறது—

(ப—ரை) नाचिकेत:=நாசிகேதன் मृत्युप्रोक्ताम् = ம்ருத்யுவினுல் சொல்லப்பட்ட एताम्=இந்த विद्याम्=வித்யையையும், कृत्स्नम्=ஸமஸ்தமான योगविधिञ्च=யோகவிதியையும் लब्ध्वा=அடைந்து முதலில் विरज:=தர்மாதர்ம ஸம்பந்தமற்றவனுகவும், विमृत्यु:=காமம் அவித்யை இவையற்றவனுகவுமாகி अथ=பிறகு ब्रह्म=ப்ரம்ஹத்தை प्राप्त:=அடைந்தவனுக अभूत्=ஆனுன். अन्योऽपि=நாசிகேதன் போல வேறு யாதொரு ப்ரம்ஹவித்தும் एवम्=இவ்விதம் वित्=அறிவானே सोऽपि=அவனும் अध्यात्ममेव=இந்தச் சரீரத்திலேயே நிருபசரிதமான=முக்கியமான, ப்ரம்ஹமாகவாகிறுன். (18) (எ—று)

பாஷ்யம்.—மிருத்யுவினுல் உள்ளபடி உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ப்ரம்ஹவித்யையையும் ஸமஸ்தமான=உபகரணத்துடன் கூடினதும்,

किं? ब्रह्म, प्राप्तोऽभूत्=मुक्तोऽभवदित्यर्थः। कथम्? विद्याप्राप्त्या विरजः=विगतधर्माधर्मः, विमृत्युः=विगतकामाविद्यश्च सन्पूर्वमित्यर्थः। न केवलं नाचिकेत एव, अन्योऽपि नाचिकेतवदात्मविदध्यात्ममेव निरुपचरितं प्रत्यक्स्वरूपं प्राप्य तत्त्वमेवेत्यभिप्रायः। नान्यद्रूपमप्रत्यग्रूपम्। तदेवमध्यात्ममेवम्=उक्तप्रकारेण वेद=विजानाति इत्येवंवित्सोऽपि विरजस्सन् ब्रह्मप्राप्त्या विमृत्युर्भवतीति वाक्यशेषः॥ १८॥

शिष्याचार्ययोः प्रमादकृतान्यायेन विद्याग्रहणप्रतिपादननिमित्तदोषप्रशमनार्थेयं शान्तिरुच्यते—

பலனுடன் கூடினதுமான யோகவிதியையும், நாசிகேதன் மிருத்யுவின் வரப்ரதானத்தினால் லப்த்வா=அடைந்து என்று பொருள். மேல் நடந்தது என்னே? ब्रह्म प्राप्तोऽभूत्=ப்ரம்ஹத்தையடைந்தவனுகவானன். அதாவது:—முக்தனுகவானன் என்று பொருள். எவ்விதம் எனின்? வித்யா ப்ராப்த்தியினுல் विरजः=தர்மாதர்மங்களற்றவனுகவும், विमृत्युः=காமம் அவித்யை இவையற்றவனுகவும் முன்னர் இருந்துகொண்டு என்று பொருள். கேவலம் நாசிகேதன் மட்டுமேயன்று, மற்றவனும்=நாசிகேதன் போலவேயுள்ள ஆத்மவித்தும், இந்தச் சரீரத்திலேயே முக்கியமான ப்ரத்யக்ரூபத்தையடைந்து தத்துவமாகவேயாகிறுன் என்பது பொருள். ப்ரத்யக்காக இல்லாத வேறு ரூபத்தையடைவதில்லை. ஆகவே இவ்விதம் இந்தச் சரீரத்திலேயே இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அறிபவன் எவனே அவனும் முதலில் விரஜனுக = தர்மாதர்மங்களற்றவனுக இருந்துகொண்டு ப்ரம்ஹ ப்ராப்த்தியினுல் விமுக்தனுகவாகிறுன் என வாக்கியத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் (18) (எ—று)

அவதாரிகா பாஷ்யம்.—சிஷ்யன் ஆசிரியன் இவர்களுக்குள் தவறுதலினுல் நேர்ந்த அன்னியாயமூலம் முறையே வித்யாக்ரஹண நிமித்தமாயும், வித்யோபதேச நிமித்தமாயும் நேரும் தோஷத்தைப் போக்கவேண்டி இந்தச் சாந்தி மந்திரமானது படிக்கப்படுகிறது—

(ப—ரை) உபநிஷத் ப்ரகாசிதரான அந்தப் பரமேஸ்வரனே नौ=சிஷ்யன் ஆசாரியன் இருவரையும் सह=சேர்த்தே अवतु=ரக்ஷிக்கட்டும். नौ=இருவரையும், सह=கூடவே भुनक्तु=காக்கட்டும். सह=

सह ना ववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ १९ ॥

ॐ शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ॥

इति काठकोपनिषदि द्वितीयाध्याये तृतीयावल्ली समाप्ता ॥

सहनाववतु=पालयतु विद्यास्वरूपप्रकाशनेन। कः? स एव परमेश्वरः उपनिषत्प्रकाशितः। किञ्च सह नौ भुनक्तु=तत्फलप्रकाशनेन नौ पालयतु। सहैवावां विद्याकृतं वीर्यं सामर्थ्यं करवावहै निष्पादयावहै। किंच, तेजस्विनौ=तेजस्विनोरावयोर्यदधीतं तत्स्वधीतमस्तु। अथवा तेजस्वि नौ=आवाभ्यां यदधीतं तदतीव तेजस्वि=वीर्यवदस्त्वित्यर्थः। मा विद्विषावहै=शिष्याचार्यावन्योऽन्यं प्रमादकृतान्यायाध्ययनाध्यापनदोषनि-

---

இருவரும் சேர்ந்தே **वीर्यम्**=வித்யாக்ருதமான வீரியத்தை **करवावहै**=உண்டுபண்ணுவோமாக. **तेजस्विनौ**=தேஜஸ்விகளான எங்களால் **अधीतम्**=அத்யயனஞ்செய்யப்பட்டது **यत्**=யாதுண்டோ **तत्**=அது **स्वधीतम्**=நன்கு அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதாக **अस्तु**=இருக்கட்டும். அல்லது **नौ**=எங்களால் **अधीतम्**=அத்யயனஞ்செய்யப்பட்டது **यत्**=யாதுண்டோ, **तत्**=அது **तेजस्वि**=மிக்க வீரியமுள்ளதாக **अस्तु**=இருக்கட்டும். **मा विद्विषावहै**=சிஷ்யாசாரியர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடாமலிருப்போமாக. **शान्तिः शान्तिः शान्तिः**=சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ஸர்வதோஷங்களும் சாந்தமாக ஆகட்டும். (19)

பாஷ்யம்.—எங்களிருவரையும் வித்யாஸ்வரூப ப்ரகாசனத்தினால் காக்கட்டும். எவர்? உபநிஷத்ப்ரகாசிதரான அந்தப் பரமேஸ்வரனே. மேலும், அதன் பலனை ப்ரகாசனஞ்செய்யும்வாயிலாக இருவரையும் பாலனம் செய்யட்டும். சேர்ந்தே நாங்கள் இருவரும் வித்யாக்ருதமான வீர்யத்தை=ஸாமர்த்தியத்தை **करवावहै**=உண்டுபண்ணுவோமாக. மேலும், தேஜஸ்விகளான எங்களால் எது அத்யயனஞ் செய்யப்பட்டதோ அது நன்கு அத்யயனஞ்செய்யப்பட்டதாகவாகட்டும். அல்லது (**तेजस्वि=नौ** எனப்பிரித்துக்கொண்டு) எங்களால் எது அத்யயனஞ்செய்யப்பட்டதோ அது **तेजस्वि**=மிகத் தேஜஸ்ஸுள்ள (வீரியமுள்ள) தாகவாகட்டும். சிஷ்யாசாரியர் இருவரும்

मित्तं द्वेषं माकरवावहा इत्यर्थः। शान्तिश्शान्तिश्शान्तिरिति त्रिर्वचनं सर्व दोषोपशमनार्थमित्योमिति ॥ १९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य श्रीमदाचार्य श्रीशङ्करभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्भाष्ये द्वितीयाऽध्याये तृतीयावल्ली समाप्ता ॥

॥ द्वितीयाध्यायश्च समाप्तः ॥

॥ काठकोपनिषत्समाप्ता ॥

ஒருவருக்கொருவர் த்வேஷிக்காதிருப்போமாக. அதாவது:—தவருகச் செய்யப்பட்ட அத்யயனம் அத்யாபனம் இவற்றால் உண்டான தோஷம் நிமித்தமாக ஒருவரையொருவர் த்வேஷிக்காதிருப்போமாக என்பது பொருள். சாந்திః சாந்தி: சாந்திః என மூன்றுதடவை சொன்னதும், ஓம் என்று சொன்னதும், ஸர்வதோஷங்களுடையவும் நிவிருத்திக்குவேண்டியேயாம். (19) (எ—று)

இவ்விதம் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய கோவிந்தபகவத் பூஜ்யபாத சிஷ்யரான ஸ்ரீமதாசாரிய சங்கரபகவத்பாதர்களின் கிருதியான காடகோபநிஷத்பாஷ்யத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் மூன்றாவது வல்லீ முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

காடகோபநிஷத்தும் முற்றிற்று.

काठकोपनिषत्स्थमन्त्राणामकारादिक्रमः ॥

आहत्य मन्त्राः 120.

काठकोपनिषत्स्थमन्त्राणामकारादिक्रमः समाप्तः ॥